

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ḥamišša ḥōmšē tōrā

[Genf, ca. 1580]

Erster Textteil [Genesis]

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71733](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71733)

עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה: ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רמש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן: וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי

בקר יום השני פ כ ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות: פ

א לה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשור יתוה אלהים הזעיר ארץ ושמים: וכל שית השרה טרם יהיה בארץ וכל עשב השרה טרם יצמח כי לא המסור יתוה אלהים על הארץ וארם אין לעבד את האדמה: ואר יעלה מן הארץ ח והשקרה את כל פני האדמה:

ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה: ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדש וישם שם את האדם אשר יצר: ויצמח יתוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה

ובין התשך וירא אלהים כי טוב: ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי: ויאמר אלהים ושרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים: ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינתו וירא אלהים כי טוב: ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירכ בארץ: ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי:

פ ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן: וועש אלהים את חית הארץ למינה ואר הבחמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב: ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמו תנו ויורדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ: ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם: ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ: ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל

Pud a קלוי
Cognomi, absoluta
ablativi כלי
fol 130

affon cu Neph
In orandis illis
fuit u. u. u.
fuit u. u. u.
medicatio

fol. 14.

fol. kal. 73
fol. ma. 73
fol. 144
fol. 144
fol. 144
fol. 144
fol. 144
fol. 144
fol. 144
fol. 144

Kal
fol. 130

ל כה
ד ארץ
Similitudo

כב
Subjekt

למראי וטוב למאכל ועץ החיים
 בתוך הגן ועץ הרע טוב ורע:
 ונהר יצא מערן להשקות את הגן
 ומשם יפרד ויהיה לארבעה ראשים:
 שם האחד פישון הוא הסבב את
 כל ארץ החולה אשר שם הוהב:
 והב הארץ ההוא טוב שם תבדלח
 ואבן השהם: ושם תנהר השני
 גיחון הוא הסובב את כל ארץ
 כוש: ושם חנמר השלישי חקל
 הוא ההלך קדמת אשור ונהר
 הרביעי הוא פרת: ויקח יהוה
 אלהים את האדם וינחהו בגן עדן
 לעבדה ולשמרה: ויצו יהוה אלהים
 על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל
 תאכל: ומעץ הרע טוב ורע
 לא תאכל ממנו כי ביום אכלה ממנו
 מות תמות: ויאמר יהוה אלהים
 לא טוב היות האדם לבדו אעשה
 לו עזר כנגדו: ויצר יהוה אלהים
 מן האדמה כל חית השרה ואת
 כל עוף השמים ויבא אל האדם
 לראות מה יקרא לו וכל אשר
 יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו:
 ויקרא האדם שמות לכל הבהמה
 ולעוף השמים ולכל חית השרה
 ולאדם לא מצא עזר כנגדו: ויפ
 יהוה אלהים יתרדמה על האדם וישן
 ויקח את מצלעתו ויסגר בשר
 החמנה ויבן יהוה אלהים את הצלע

אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה
 אל האדם: ויאמר האדם זאת הפעם
 עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת
 יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת:
 על כן יעזב איש את אביו ואת אמו
 וידבק באשתו והיו לבשר אחד: והיו
 שניהם ערומים האדם ואשתו ולא
 יתכששו:
 והנחש היה ערום מכל חית
 השרה אשר עשרה יהוה אלהים
 ויאמר אל האשה אף כי אמר
 אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן:
 ותאמר האשה אל הנחש מפרי
 עץ הגן נאכל: ומפרי העץ אשר
 בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו
 ממנו ולא תגעו בו פן תמתו: ויאמר
 הנחש אל האשה לא מות תמתן:
 כי יודע אלהים כי ביום אכלכם ממנו
 ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים
 יודעי טוב ורע: ותרא האשה כי טוב
 העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים
 ונחמד העץ להשכיל ותקח מפרי
 ותאכל ותתן גם לאישה עמה
 ויאכל: והפחנה עיני שניהם וירעו
 כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה
 ויעשו להם חגרת וישימעו את קול
 יהוה אלהים כההלך בגן לרוח היום
 ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה
 אלהים בתוך עץ הגן: ויקרא יהוה
 אלהים אל האדם ויאמר לו איכה:

Lucine

separatim

bl. thum

al. b. p. u. e.

ש

*הגן
duxit
הגן
duxit
הגן
Collucant*

bed. d. u. r.

vid. de kal. sol. no.

confusio

fer

ס ויהי קינן שבעים שנה ויולד את
 כהלאל: ויהי קינן אחרי תולדו
 את מהלאל ארבעים שנה ושמונה
 מאות שנה ויולד בניס ובנות: ויהיו
 כל ימי קינן עשר שנים ותשע מאות
 שנה וימר: ויהי מהלאל חמש
 שנים וששים שנה ויולד את ירד:
 ויהי מהלאל אחרי תולדו את ירד
 שלשים שנה ושמונה מאות שנה
 ויולד בניס ובנות: ויהיו כל ימי
 מהלאל חמש ותשעים שנה ושמונה
 מאות שנה וימת: ויהי ירד שנים
 וששים שנה ומאת שנה ויולד את
 חנוך: ויהי ירד אחרי תולדו את
 חנוך שמונה מאות שנה ויולד בניס
 ובנות: ויהיו כל ימי ירד שנים
 וששים שנה ותשע מאות שנה וימת:
 ויהי חנוך חמש וששים שנה ויולד
 את מתושלח: ויהי חנוך את
 האלהים אחרי תולדו את מתושלח
 שלש מאות שנה ויולד בניס ובנות:
 ויהי כל ימי חנוך חמש וששים שנה
 ושלש מאות שנה ויהי חנוך את
 האלהים ואיננו כי לקח אתו אלהים
 פח: ויהי מתושלח שבע ושמונים שנה
 ומארי שנה ויולד את למך: ויהי
 מתושלח אחרי תולדו את למך
 שנים ושמונים שנה ושבע מאות
 שנה ויולד בניס ובנות: ויהיו כל ימי
 מתושלח תשע וששים שנה ותשע

plus numer. en
subl lang.

מאות שנה וימת: ויהי למך שנים
 ושמונים שנה ומאת שנה ויולד בן:
 ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו
 ממעשנו ומעצבון ידינו מן הארמה
 אשר אררה יהוה: ויהי למך אחרי
 תולדו את נח חמש ותשעים שנה
 וחמש מאות שנה ויולד בניס ובנות:
 ויהי בראי למך שבע ושבעים
 שנה ושבע מאות שנה וימת: ויהי
 נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את
 שם את חם ואת יפת: ויהי
 בן תחל האדם לרב על פני הארמה
 ובנות ילדו להם: ויראו בני האלהים
 את בנות האדם כי טבת הנה ויקחו
 להם נשים מכל אשר בחרו: ויאמר
 יהוה לא ילון רוחי באדם לעלם
 בשנים הוא בשר והיו ימיו מאה
 ועשרים שנה: הנפלים היו בארץ
 כימים ההם וגם אחרי כן אשר יבאו
 בני האלהים אל בנות האדם וילדו
 להם חמה הנברים אשר מעולם
 אנשי השם: פ וירא יהוה ה
 כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר
 מהשבת לבו רק רע כל היום: וינחם
 יהוה כי עשה את האדם בארץ
 ויתעצב אל לבו: ויאמר יהוה אמחה
 את האדם אשר בראתי מעל פני
 הארמה מאדם עד בהמה עד רמש
 ועד עוף השמים כי נחמתי כי
 עשיתם: ונח מצא חן בעיני יהוה:
 אלה

mak. d. h. e.
re d. d. d.
Euch 4
277

inf 227
Euch

18
Euch
294
Euch
Euch

אלה

פ פ פ

תולדת נח נח איש צדיק תמים הוה בדרתיו את האלהים החתלק נח ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת ותשחת הארץ לפני ה' וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ: ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ: עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר: וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה: צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה: ואני הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כראש פארץ יבוע: והקמתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך: ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה לחיות אתך זכר ונקבה יחיו: מהעוף למינהו ומן

ה

נח

הבהמה למינה מכל רמש הארמה למינה שנים מכל יבאו אליך לחיות: ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך ויהי לך ולחם לאכלה: ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה: ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה: מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעת איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו: גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ: כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה וסחית את כראש הארץ אשר עשיתי מעל פני הארמה: ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה: ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ: ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול: מן הבהמה הטהרה ומן הבהמה אשר איננה טהרה ומן העוף וכל אשר רמש על הארמה: שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח: ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ: בשנת שש מאות שנה לחי נח בהרש

מנעד
fuer
Septena
Distinctione
per iterationem
Numeri

Substantia

ה
זכר

Cedri specus

medos 338

lumen fenestru

in cubito phisur

in lauro 27

in 1019, 2 fol 210

in 1019, 2 fol 210

על פני הארמה מאדם עד בהמה
 עד רמש ועד עוף השמים וימחו מן
 הארץ וישאר אך נח ואשר אתו
 בתבה: ויגברו המים על הארץ
 תשעים ומאת יום:
 וזכר אלהים את נח
 ואת כל החיה ואת כל הבהמה
 אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח
 על הארץ וישכו המים: ויסכרו
 מעינת תהום וארבת השמים ויכלא
 הנשם מן השמים: וישבו המים
 מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים
 מקצה תשעים ומאת יום: ותנח
 התבה בחדש השביעי בשבע
 עשר יום לחדש על הרי אררט:
 והמים היו הלוך ותסור עד החדש
 העשירי בעשירי באחד לחדש נראו
 ראשי ההרים: והיו מקץ
 ארבעים יום ויפתח נח את חלון
 התבה אשר עשה: וישלח את
 הערב ויצא יצוא ושוב עד: וכשת
 המים מעל הארץ: וישלח את
 היונה מאתו לראות הקלו המים
 מעל פני הארמה: ולא מצאה
 היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו
 אל התבה כי מים על פני כל הארץ
 וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו
 אל התבה: ויחל עוד שבעת
 ימים אחרים ויסקף שלח את היונה
 מן התבה: ותבא אליו היונה

השני בשבעה עשר יום לחדש ביום
 הזה נבקעו כל מעינת תהום רבה
 וארבת השמים נפתחו: והיו
 הנשם על הארץ ארבעים יום
 וארבעים לילה: בעצם היום
 הזה בא נח ושם וחס ויפת בני נח
 ואשת נח ושלושת נשיר בניו אתם
 אל התבה: המה וכל החיה
 למינה וכל הבהמה למינה וכל
 הרמש הרמש על הארץ למינהו
 וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף:
 ויבאו אל נח אל התבה שנים
 שנים מכל הכשר אשר בו רוח
 חיים: והבאים זכר ונקבה מכל
 בשר באו כאשר צוה אתו אלהים
 ויסגר ויחך בעדו: והיו המבול
 ארבעים יום על הארץ וירבו המים
 וישאו את התבה ותרו מעל
 הארץ: ויגברו המים וירבו
 מאד על הארץ ותלך התבה על פני
 המים: והמים גברו מאד מאד
 על הארץ וכסו כל ההרים
 הגבוהים אשר תחת כל השמים:
 חמש עשרה אמה מלמעלה גברו
 המים וכסו ההרים: ויגוע כל בשרו
 הרמש על הארץ בעוף ובהמה
 ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ
 וכל האדם: כלא אשר נשמת
 רוח חיים באפו מכל אשר פחדה
 מתו: וימח את כל היקום אשר

פני פני
המה המה
על על
הארץ הארץ
ויגברו ויגברו
המים המים
על על
הארץ הארץ
תשעים תשעים
ומאת ומאת
יום יום
וזכר וזכר
אלהים אלהים
את את
נח נח
ואת ואת
כל כל
החיה החיה
ואת ואת
כל כל
הבהמה הבהמה
אשר אשר
אתו אתו
בתבה בתבה
ויעבר ויעבר
אלהים אלהים
רוח רוח
על על
הארץ הארץ
וישכו וישכו
המים המים
ויסכרו ויסכרו
מעינת מעינת
תהום תהום
וארבת וארבת
השמים השמים
ויכלא ויכלא
הנשם הנשם
מן מן
השמים השמים
וישבו וישבו
המים המים
מעל מעל
הארץ הארץ
הלוך הלוך
ושוב ושוב
ויחסרו ויחסרו
המים המים
מקצה מקצה
תשעים תשעים
ומאת ומאת
יום יום
ותנח ותנח
התבה התבה
בחדש בחדש
השביעי השביעי
בשבע בשבע
עשר עשר
יום יום
לחדש לחדש
על על
הרי הרי
אררט אררט
והמים והמים
היו היו
הלוך הלוך
ותסור ותסור
עד עד
החדש החדש
העשירי העשירי
בעשירי בעשירי
באחד באחד
לחדש לחדש
נראו נראו
ראשי ראשי
ההרים ההרים
והיו והיו
מקץ מקץ
ארבעים ארבעים
יום יום
ויפתח ויפתח
נח נח
את את
חלון חלון
התבה התבה
אשר אשר
עשה עשה
וישלח וישלח
את את
הערב הערב
ויצא ויצא
יצוא יצוא
ושוב ושוב
עד עד
וכשת וכשת
המים המים
מעל מעל
הארץ הארץ
וישלח וישלח
את את
היונה היונה
מאתו מאתו
לראות לראות
הקלו הקלו
המים המים
מעל מעל
פני פני
הארמה הארמה
ולא ולא
מצאה מצאה
היונה היונה
מנוח מנוח
לכף לכף
רגלה רגלה
ותשב ותשב
אליו אליו
אל אל
התבה התבה
כי כי
מים מים
על על
פני פני
כל כל
הארץ הארץ
וישלח וישלח
ידו ידו
ויקחה ויקחה
ויבא ויבא
אתה אתה
אליו אליו
אל אל
התבה התבה
ויתל ויתל
עוד עוד
שבעת שבעת
ימים ימים
אחרים אחרים
ויסקף ויסקף
שלח שלח
את את
היונה היונה
מן מן
התבה התבה
ותבא ותבא
אליו אליו
היונה היונה

infidelis, ax
Specy, camara

in illa ipse

for vray
factu in bon
et nuntiate
met ut em
tal 207

10

ful kal de
vau vortu
7 in fol
107

ful. Paul

כ

delouis

לעת ערב וזנה על הזיות טרף בפיח
 וידע נח כי קלו המים מעל הארץ:
 ויחל עוד שבעת ימים אחרים
 וישלח את היונה ולא יספם שוב
 אליו עוד: ויהי באחר וישש
 מאור שנה בראשון באחד להדש
 חרבו המים מעל הארץ ויסר נח
 את מכסרו התנה וירא וזנה
 חרבו פני האדמה: וכחדש
 השני בשבעה ועשרים יום להדש
 יבשה הארץ: **ס**

ad sig.
 CXXI p. 10
 in the p. 10
 40
 N. ad
 700

נח
 50000
 10000

ויברר אלהים אל
 נח לאמר: צא מן התבה אתה
 ואשתך ובניך ונשי בניך אתך:
 כל החיה אשר אתך מכל בשר
 בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש
 על הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ
 ופרו ורבו על הארץ: ויצא נח
 ובניו ואשתו ונשי בניו אתו:

טו
 נח לאמר:
 וצא מן התבה אתה
 ואשתך ובניך ונשי בניך אתך:
 כל החיה אשר אתך מכל בשר
 בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש
 על הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ
 ופרו ורבו על הארץ: ויצא נח
 ובניו ואשתו ונשי בניו אתו:

כל החיה כל השרץ וכל העוף כל
 רמש על הארץ למשפחתיהם יצאו
 מן התבה: ויבן נח מזבח ליהוה
 ויקח מכל הבהמה הטהרה ומכל
 העוף הטהור ויער עלה במזבח:
 וירח יהוה ארתיח חניחה ויאמר
 יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד
 את האדמה בעבור האדם כי יצר
 לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד
 להכות את כל חיי כאשר עשיתי:
 עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם

כל החיה כל השרץ וכל העוף כל
 רמש על הארץ למשפחתיהם יצאו
 מן התבה: ויבן נח מזבח ליהוה
 ויקח מכל הבהמה הטהרה ומכל
 העוף הטהור ויער עלה במזבח:
 וירח יהוה ארתיח חניחה ויאמר
 יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד
 את האדמה בעבור האדם כי יצר
 לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד
 להכות את כל חיי כאשר עשיתי:
 עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם

וקץ והרף ויום ולילה לא ישבתו:

et accuati
 in chab
 tenor
 ac
 tremor
 תת
 תת
 תת

ט ויברך אלהים את נח
 ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו
 ומלאו את הארץ: ומוראכם
 וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל
 כל עוף השמים ככל אשר תרמש
 האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו:
 כל רמש אשר הוא חיו לכם
 יהיה לאכלה בירק עשב נתתי לכם
 את כל: אך בשר בנפש דמו
 לא תאכלו: ואך את דמכם **ה**
 לנפשתיכם אדרש מיד כל חיות
 ארשנו ומיד האדם מיד איש אחיו
 אדרש א נפש האדם: שפך
 דם האדם באדם דמו ישפך כי
 בעלם אלהים עשה את האדם:
 ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו
 כה: **ס** ויאמר אלהים
 אל נח ואל בניו אתו לאמר: ואני
 הנני מקים את בריתי אתכם ואת
 זרעכם אחריכם: ואת כל נפש
 החיה אשר אתכם בעוף בבהמה
 ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי
 התבה לכל חית הארץ: והקמתי
 את בריתי אתכם ולא יכרת כל
 בשר עוד ממי המבורא ולא יהיה
 עוד מכול לשחת הארץ: ויאמר
 אלהים ואת אות הברית אשר
 אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש
 חיה אשר אתכם לדורת עולם:

ויהי כנען עבר למו: ויחיה אחר
 המבול שלש מאות שנה וחמשים
 שנה: ויהיו כל ימי נח תשע מאות ל
 שנה וחמשים שנה וימת: פ
 ואלה תולדת בני
 נח שם חם ויפת ויולדו להם בנים
 אחר המבול: בני יפת גמר
 ומגוג ומדי ויוון ותבל ומשך ותירס:
 ובני גמר אשכנז וריפא ותגרמה:
 ובני יון אלישה ותרשיש כתיס
 ודרנים: מאלה נפרדו בני הגוים ה
 בארצות איש ללשנו למשפחתם
 בגויהם: ובני חם
 כוש ומצרים ופוט וכנען: ובני
 כוש סבא וחווילר וסכתה ורעמה
 וסכתכא ובני רעמה שבי ורדן:
 וכוש ילד את נמרד הוא החל
 להיורג נבר בארץ: הוא היה
 גבר צוד לפני יהוה על כן יאמר
 כנמרד נבור צוד לפני יהוה:
 ותהי ראשית ממלכתו ככל ארץ י
 ואבד וכלנה בארץ שנער: מן
 הארץ ההוא יצא אשור ובין את
 נינוה ואת דחבר עיר ואת כלח:
 ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא
 העיר הגדלה: ומצרים ילד את
 לודים ואת ענמים ואת להבים ואת
 נפתחים: ואת פתריס ואת
 כסלחים אשר יצאו משם פלשתים
 ואת כפתרים: ם
 ובנען

את קשתי נתתי בענן והיתה לאות
 ברית ביני ובין הארץ: והיה בענני
 ענן על הארץ ונראתה הקשת בענן:
 וזכרתי ארץ בריתי אשר ביני
 וביניכם ובין כל נפש חיה בכל
 בשר ולא יהיה עוד המים למבול
 לשחת כל בשר: והיתה הקשת
 בענן וראותיה לזכר ברעתי עולם בין
 אלהים ובין כל נפש חיה בכל בשר
 אשר על הארץ: ויאמר אלהים
 אל נח זאת הברית אשר
 הקימתי ביני ובין כל בשר אשר על
 הארץ: פ ויהיו
 בני נח היצאים מן התבה שם וחס
 ויפרא וחס הוא אבי כנען: שלשה
 אלה בני נח ומאלה נפצרו כל
 הארץ: ויחל נח איש האדמה
 וישע ברם: וישת מן היין וישבר
 ויתגל בתוך אהלה: וירא חם
 אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני
 אחיו פחוץ: ויקח שם ויפת את
 השמלה וישימו על שכם שניהם
 וילכו אחרניות ויכסו את ערות
 אבותם וכניהם אחרניות וערות
 אביהם לא ראו: ויוקץ נח מיינו
 וידע את אשר עשת לו בנו הקטן:
 ויאמר ארור כנען עבר עברים יהיה
 לאחיו: ויאמר ברוך יהוה אלהי
 שם ויהי כנען עבר למו: ויפת
 אלהים ליפרא וישבן באהלי שם

טו

לכנען
Archer

לכנען
Sparzi
כדי שפוטו

לכנען
babarandi

לכנען
fue
לכנען

לכנען
fue high
allways
distace
vid by Box

טו וכנען ילד את צידן בכרו ואת חת:
 ואת היבוס ואת האמרי ואת
 הגרשי: ואת החוי ואת הערקי
 ואת הסיני: ואת הארודי ואת
 הצמרי וארז החמתי ואחר נפצו
 משפחת הכנעני: ויהי גבול
 הכנעני מצידן באכרז גררה ער
 עזה באכה סדמה ועמרה ואדמה
 כ וצבים ער לשע: אלה בני חם
 וצבויים למשפחתם ללשנתם בארצותם
 ק בני חם:
 ולשם ילד גם הוא אבי כל בני-
 עבר אחי יפת הגדול: בני שם
 עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם:
 ובני ארם עוף וחול וגתר ומש:
 וארפכשד ילד את שלח ושלח
 כה ילד ארז עבר: ולעבר ילד שני
 בני שם תאחד פלג כי בומיו
 נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן:
 ויקטן ילד את אלמורד ואת שלף
 ואת הצרמור ואת ירח: ואת
 חדורם ואת אנול ואת דקלה:
 ואת עובל ואת אבימאל ואת
 שבא: ואת אופר ואת חוילה ואת
 ל יובב כל אלה בני יקטן: ויהי מושבם
 פ ממשא באכה ספרה הר הקדם: אלה
 בני שם למשפחתם ללשנתם
 בארצתם לגויהם: אלה משפחת
 בני נח לתולדתם בגויהם ומאלה
 צפרדו הנזים בארץ אחר המפור:

יא ויהי כל
 הארץ שפה אחת ודברים אחרים:
 פ ויהי בנסעם מקדם ומצאו בקעה
 בארץ שנער וישבו שם: ויאמרו
 איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים
 ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה
 לאבן ותחמר היה להם לחמר:
 ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל
 וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן-
 נפוצ על פני כל הארץ: וירד יהוה ה
 לראות את העיר ואת המגדל אשר
 בנו בני האדם: ויאמר יהוה הן
 עם אחד ושפה אחת לכלם וזה
 החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם
 כל אשר יזמו לעשות: הבה נרדה
 ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו
 איש שפת רעהו: ויפץ יהוה אתם
 משם על בני כל הארץ ויחדלו
 לבנות העיר: על כן קרא שמה
 בבבל כו שם כלל יהוה שפת כל-
 הארץ ומשם הפיצם יהוה על פני
 פ כל הארץ:
 אלה תולדות שם שם בן מאת שנה
 וילד ארז ארפכשד שנתים אחר
 המבול: ויהי שם אחר: הולידו את
 ארפכשד חמש מאות שנה וילד
 ס בנים ובנות:
 וארפכשד חי חמש ושלשים שנה
 וילד את שלח: ויהי ארפכשד
 אחרי הולידו ארז שלח שלש

in plur. y dem by
vallem
J. de
agebion
371 my
um
deoban
376
laron for
laron
377
plur. mascul

publition
החל
incipit
incipit cor
16. fol 237
lycto
fol. Kal a 442
in
fol 151 Gran
cum a Barry

incipit

שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים
 ובנות :
 ושלח חי שלשים שנה ויולד את-
 עבר ויחי שלח אחרי הולידו את-
 עבר שלש שנים וארבע מאות שנה
 ויולד בנים ובנות :
 ויחי עבר ארבע ושלשים שנה
 ויולד את פלג : ויחי עבר אחרי
 הולידו את פלג שלשים שנה
 וארבע מאות שנה ויולד בנים
 ובנות :
 ויחי פלג שלשים שנה ויולד את-
 רעו : ויחי פלג אחרי הולידו את-
 רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד
 בנים ובנות :
 ויחי רעו שתים ושלשים שנה
 ויולד את שרוג : ויחי רעו אחרי
 הולידו ארבע שנים ויחי שרוג
 ומאתים שנה ויולד בנים ובנות :
 ויחי שרוג שלשים שנה ויולד את נחור :
 ויחי שרוג אחרי הולידו ארבע נחור
 מאתיים שנה ויולד בנים ובנות :
 ויחי נחור תשע ועשרים שנה ויולד את תרח :
 ויחי נחור אחרי הולידו את תרח
 תשע עשרה שנה ומאת שנה ויולד
 בנים ובנות :
 ויחי תרח שבעים שנה ויולד את-
 אברם את נחור ואת הרן : ואלה

תולדת תרח תרח הוליד את אברם
 את נחור ואת הרן והרן הוליד את-
 לוט : וימת הרן על פני תרח אביו
 בארץ מולדתו באור כשדים :
 ויקח אברם ונחור להם נשים שם
 אשת אברם שרי ושם אשת נחור
 מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי
 יסכה : ותחי שרי עקרה אין לה ל
 ולר : ויקח תרח את אברם בנו
 ואת לוט בן הרן בן נחור ואת שרי
 בלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם
 מאור כשדים ללכת ארצה כנען
 ובאו עד הרן וישבו שם : ויהיו
 ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה
 וימת תרח בהרן :

פ פ פ
 יב

ויאמר

יהוה אל אברם
 לד לה מארצה
 וממולדתה ומבית אביה אל הארץ
 אשר אראך : ואעשה לגוי גדול
 ואברכה ואגדלה שמך ותהי ברכה :
 ואברכה מברכך ומקללה אאר
 ונברכה כך כל משפחת הארמה :
 וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה
 וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים
 ושבעים שנה בצאתו מחרן : ויקח ה
 אברם את שרי אשתו ואת לוט בן
 אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו
 ואת

ואת עמרה כנגד יהוה בארץ מצרים
 באכה צער: ויבחר לו לזוט את
 כל כפר הירדן וישע לזוט מקדם
 ויפרדו איש מעל אחיו: אברם
 ישב בארץ כנען ולזוט ישב בערי
 הכנען ויאהל ער סדם: ואנשי
 סדם רעים וחמאים ליהוה מאד:
 ויהוה מאד אל אברם אחרי הפרד
 לזוט מעמו שא נג עיניו וראה מן
 המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה
 וקדמה וימה: כי את כל הארץ
 אשר אתה ראה לך אתננה ולרעה
 עד עולם: ושמתי את זרעה בעפר
 הארץ אשר אם יוכל איש למנות
 את עפר הארץ גם זרעה יסנה:
 קום התהלך בארץ לארבה ולרחבה
 כי לך אתננה: ויאהל
 אברם ויבא וישב באלני ממרא
 אשר בחרון ויבן שם מזבח
 ליהוה:
 ויהי בימי אמרפל מלך שניער
 אריוך מלך אלסר כדר לעמר מלך
 עילם ותדעל מלך גזים: עשו
 מלחמה את כרע מלך סדם ואת
 פרשע מלך עמרר שנאב מלך
 אדמה ושמאבר מלך צבויים ומלך
 בלע היא צער: כל אלה חברו
 אל עמק השדים הוה ים המלח:
 שנים עשרה שנה עברו אר
 בדרלעמר ושלוש עשרה שנה

לוי

10

בדוים

P. S. ...

מדרו: ובארבע עשרה שנה בא
 כדרלעמר והמלכים אשר אתו וכו
 את רפאים בעשתרת קרניס ואת
 הזוויים בהם ואת האימים בשוה
 קריתים: ואת ההרי בהררם שעיר
 עד איל פארן אשר על הסרבר:
 וישבו ויבאו אל עין משפט הוא
 קדש ויכו את כל שדה העמלקי
 וגם את האמרי הישב בחצצן תמר:
 ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך
 ארסה ומלך צבויים ומלך בלע הוא צבויים
 צער ויערכו אתם מלחמה בעמק ק
 השדים: את כדר לעמר מלך
 עילם ותדעל מלך גזים ואמרפל
 מלך שניער ואריוך מלך אלסר
 ארבעה מלכים את החמשרה:
 ועמק השדים בארת בארת חמר
 וינסו מלך סדם ועמרה ויפלו שמה
 וחנשארים הרה נסו: ויקחו את
 כל רכש סדם ועמרה ואת כל
 אכלם וילכו: ויקחו את לזוט ואת
 רכשו בן אחי אברם וילכו והוא
 ישב בסדם: ויבא הפליט ויגד
 לאברם העברי והוא שכן פאלני
 ממרא האמרי אחי אשכל ואחי
 ענר והם בעלי ברית אברם:
 וישמע אברם כי נשבר אחיו וירק
 את חניכיו וילידי ביתו שמנה עשר
 ושלוש מאות וירדו עד דן: ויחלק
 עליהם לילה הוה ועבדיו ויכס
 וירדפם

K. V. ...

פועל

בני

הי

ע

ט

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

ויאמר אלהים אבל שרר אשתך
 ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק
 והקמתי את בריתי אתו לכרית
 עולם לזרעו אחריו: וישמעאל
 שמעתיך הנה ברכתי אתו והפריתי
 אתו והרפיתי אתו במאד מאד שנים
 עשר נשיאם יוליד ונתתיו לגוי גדול:
 ואת בריתי אקים את יצחק אשר
 תלד לך שרה לפוער הזה בשנה
 האחרת: ויכל לדבר אתו ויעל אלהים
 מעל אברהם: ויקח אברהם את
 ישמעאל בנו ואת כל ילדי ביתו
 ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי
 בית אברהם וימל את בשר ערלתם
 בעצם היום הזה כאשר דבר אתו
 אלהים: ואברהם בן תשעים
 ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו:
 וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה
 בהמלו את בשר ערלתו: בעצם
 היום הזה נמול אברהם וישמעאל
 בנו: וכל אנשי ביתו ילדי בית
 ומקנת כסף מאת בן נכר נמלו אתו:

*Quis genitibus
 tempore Dohli
 Inf. Niph
 Niph kcal
 in Cholem
 in 477
 in 477
 in 146*

ובינך ובין זרעך אחריו לדרתם
 לברית עולם להחיות לך לאלהים
 ולזרעך אחריו: ונתתי לך ולזרעך
 אחריו את יארץ מגריך את כל ארץ
 בניען לאחוזת עולם והייתי להם
 לאלהים: ויאמר אלהים אל אברהם
 ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך
 אחריו לדרתם: ואת בריתי
 אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך
 אחריו המול לכם כל זכר:
 ונמלתם את בשר ערלתכם והיה
 לאור ברית ביני וביניכם:
 ובן שמנת ימים ימול לכם כל זכר
 לדרתכם יליד ברת ומקנת כסף
 מכל בן נכר אשר לא מזרעך הוא:
 המולו ימול יליד ביתך ומקנת כסף
 והיתה בריתי בבשרכם לברית
 עולם: וערל זכר אשר לא ימול
 את בשר ערלתו ונכרתה הנפש
 ההוא מעמיה את בריתי הפר:
 ויאמר אלהים
 אל אברהם שרי אשתך לא תקרא
 את שמה שרי כי שרה שמה:
 וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן
 וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים
 ממנה יהיו: ויפל אברהם על פניו
 ויצחק ויאמר בלבן הלבן מאר
 שנה וילד ואם שרה הבת תשעים
 שנה תלד: ויאמר אברהם אל
 האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך:

*perognation
 777
 Inf Niph
 octau die
 omnia
 addunt 70
 interp.
 10*

פ פ פ

וירא
 אליו יהוה באלני
 ממרא והוא ישב
 פתח האהל כחם היום: וישב
 עיניו וירא והנה שלשה אנשים
 נצבים עליו וירא וירץ לקראתם

*for real egypt
 ab pasard fol 11*

מפתח האהל וישתחו ארצה: ויאמר ארני אם נא מצאתי חן בעיניך אל־נא תעבר מעל עבדך: יקח־נא מעט־מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ: ואקחה־פת־לחם וסעדו לכם אחר תעברו כי־על־כן עברתם על־עבדכם ויאמרו בן תעשה כאשר דברת: וימהר אברהם האהלה אל־שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סל־ג' לושיו ועשי עֵצוֹת: ואל־הבקר רץ אברהם ייקח בן־בקר רך וטוב ויתן אֶל־הנער וימהר לעשור־תו: ויקח חמאה וחלב ובן־הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו: ויאמרו אליו אִי־שרה אשתך ויאמר הנה באהל: ויאמר טוב אשוב אליך בער־תיה ונהנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח־האהל והוא אחריו: ואברהם ושרה וקנים באים בימים חדל להיות לשרה ארח כנשים: ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי ערנה וארני זמן: ויאמר יהוה אל־אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אל־ואני וקנתי: היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך בער־תיה וולשרה בן: ותכתש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר לא כי

3 par. abrah
fol 141
accipit
h
3963
fulcro
facina
drusus
fulgore
Coque
inf. cu
vita
supple
voluptas
inf. cu
cur
an
48

צחקה: ויקמו משם האנשים וישקפו על־פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם: ויהוה אמר המכסח אני מאברהם אשר אני עשה: ואברהם היו יהוה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גווי הארץ: כי ידעתו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשור־צדקה ומשפט למען הביא יהוה על־אברהם את אשר דבר עליו: ויאמר יהוה ועקת סדם ועמרה כי רבה וחטאתם כי כבדו מאד: ארדה־נא ואראה הכצעקתה הבאר־אלי עשו־כלה ואם־לא ארעה: ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עורכו עמד לפני יהוה: ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע: אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום למען חמשים הצדיקים אשר בקרבה: חללה לך מעשתי בדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע הללה לך השפט כל־הארץ לא יעשה משפט: ויאמר יהוה אם אמצא בסדם חמשים צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל־המקום בעבורם: ויען אברהם ויאמר הנה נא הוא אלתו לדבר אל־ארני ואנכי עפר ואפר: אולי יחסרון חמשים הצדיקים חמשה

purpura
membra
num celesti
an bogoni
Sicut dicitur
in libro
de civitate
divina
Sicut dicitur
in libro
de civitate
divina
Sicut dicitur
in libro
de civitate
divina
Sicut dicitur
in libro
de civitate
divina

חַמְשָׁה הַתְּשֻׁחִית בְּחַמְשָׁה אֶת־כָּל־
הַעֵיר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחֵת אִם אֲמַצָּא
שָׁם אַרְבָּעִים וַחֲמִשָּׁה : וַיֹּסֵף עוֹד
לְדַבֵּר אֵלָיו וַיֹּאמֶר אֲוֹלֵי יִמְצְאוּן שָׁם
אַרְבָּעִים וַיֹּאמֶר לֹא אֲעִשֶׂה בַעֲבוּר
הָאַרְבָּעִים וַיֹּאמֶר אֵלֶיךָ נֹא יִחַר לְאֲדָנִי
וְאֲדַבְּרָה אֲוֹלֵי יִמְצְאוּן שָׁם שְׁלֹשִׁים
וַיֹּאמֶר לֹא אֲעִשֶׂה אִם אֲמַצָּא שָׁם
שְׁלֹשִׁים : וַיֹּאמֶר הִנֵּה נֹא הוֹאֵלְתִי
לְדַבֵּר אֵלֶיךָ אֲדָנִי אֲוֹלֵי יִמְצְאוּן שָׁם
עֶשְׂרִים וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחֵת בַּעֲבוּר
הָעֶשְׂרִים : וַיֹּאמֶר אֵלֶיךָ נֹא יִחַר לְאֲדָנִי
וְאֲדַבְּרָה אִךְ הַפַּעַם אֲוֹלֵי יִמְצְאוּן
שָׁם עֶשְׂרֶה וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחֵת בַּעֲבוּר
הָעֶשְׂרֶה : וַיֵּלֶךְ יְהוָה כַּאֲשֶׁר כָּלָה
לְדַבֵּר אֶל־אַבְרָהָם וְאַבְרָהָם שָׁב
לְמַקְוֹ : יֵשׁ
וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הַמַּלְאָכִים סְדֹמָה בַּעֲרֵב
לוֹט וַיֵּשֶׁב בְּשַׁעַר־סֹדֶם וַיֵּרָא לוֹט
וַיִּקַּם לְקִרְאָתָם וַיִּשְׁתַּחוּ אֲפָיִם
אֶרְצָה : וַיֹּאמֶר הִנֵּה נֹא אֲדָנִי סוּרוּ
נֹא אֶל־כֵּית עַבְדֵיכֶם וְלִינֹו וְרַחְצוּ
רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁבַּמְתֶּם וְהִלַּכְתֶּם
לְרֵדְכֶם וַיֹּאמְרוּ לֹא כִי בְרַחוּב נְלִין :
וַיַּפְצֵר בָּם מְאֹד וַיִּסְרוּ אֵלָיו וַיָּבֹאוּ
אֶל־בֵּיתוֹ וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֵּה וּמִצּוֹת
אֶמֶת וַיֹּאכְלוּ : טָרֵם וַיִּשְׁכְּבוּ וְאֲנָשֵׁי
הָעֵיר אֲנָשֵׁי סֹדֶם נִסְבּוּ עַל־הַבַּיִת
מִנְעַר וְעַד־זָקֵן כָּל־הָעָם מִקְצָה :
וַיִּקְרְאוּ אֶל־לוֹט וַיֹּאמְרוּ לוֹ אַיֵּה

הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־בָּאוּ אֵלֶיךָ חֲלִילָה־
הוֹצִיָאם אֵלָינוּ וְנִרְעָה אִתָּם : וַיֵּצֵא
אֶל־הֶם לוֹט תַּפְתַּח וְהִדְלֵת סָגַר
אֲחֵרָיו : וַיֹּאמֶר אֶל־נָא אַחֵי תִרְעוּ :
הִנֵּה נֹא לִי שְׁתֵּי בָנוֹת אֲשֶׁר לֹא־יָדַעַן
אִישׁ אֲוֹצִיָאָה נֹא אִתְּהֶן אֲלֵיכֶם
וַעֲשׂוּ לָהֶן כְּטוֹב בְּעֵינֵיכֶם רַק לְאֲנָשִׁים
הָאֵל אֵל־תַּעֲשׂוּ דַבֵּר כִּי־עַל־כֵּן בָּאוּ
בְּצַל קִרְתִּי : וַיֹּאמְרוּ גַם־הֲלֹאֵה
וַיֹּאמְרוּ הָאֵחָד בָּנָה לְגוֹר וַיִּשְׁפֹּט
שְׁפוֹט עֵתָה נִרְעַ לְךָ מֵהֶם וַיַּפְצְרוּ
כַּאֲשֶׁר בָּלוֹט מְאֹד וַיִּגְשׂוּ לְשֹׁכֵר
חֲדָלָת : וַיִּשְׁלַחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת־יָדֵם
וַיָּבִיאוּ אֶת־לוֹט אֵלֵיהֶם הַבַּיִתָה וְאֶת־
חֲדָלָת סָגְרוּ : וְאֶת־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־
פָּתַח הַבַּיִת הֵכֹו בַּסְּנוּרִים מִקְטָן וְעַד־
גָּדוֹל וַיִּלְאוּ לְמַצָּא הַפֶּתַח : וַיֹּאמְרוּ
הָאֲנָשִׁים אֶל־לוֹט עַד מִי־לְךָ פֶה
חֵתָן וּבְנֵיךָ וּבְנֹתֶיךָ וְכֹל־אֲשֶׁר־לְךָ
בַּעֵיר הוֹצֵא מִן־הַמְּקוֹם : כִּי־
מִשְׁחָתִים אֲנַחְנוּ אֶת־הַמְּקוֹם הַזֶּה
כִּי־גִדְלָה צַעֲקָתָם אֶת־פְּנֵי יְהוָה
וַיִּשְׁלַחְנוּ יְהוָה לְשַׁחֵתָה : וַיֵּצֵא לוֹט
וַיְדַבֵּר אֶל־חֲתָנָיו לְקַחְתִּי בְּנֹתָיו
וַיֹּאמֶר קוּמוּ צֵאוּ מִן־הַמְּקוֹם הַזֶּה בְּרַגַּשׁ
כִּי־מִשְׁחָתִית יְהוָה אֶרֶץ־הָעֵיר וַיְהִי
כַּמְּצַחַק בְּעֵינֵי חֲתָנָיו : וְכַמוֹ הַשָּׁחַר
עָלָה וַיֹּאצִּיזוּ הַמַּלְאָכִים בָּלוֹט
לֵאמֹר קוּם קַח אֶת־אִשְׁתְּךָ וְאֶת־
שְׁתֵּי בְּנֹתֶיךָ הַנִּמְצָאֹת פֶּן־תִּסְפָּרָה

malis fuerit
777
fol. 112...

recorde illius
112
fol. 112
Calimachus
+ gregorius

Caritate
112

d. fehyali
112

112

Sancta

ארץ הכפר וירא ונתנה עלה קיטר
 חארץ בקיטר הככשן: ויהי בשחת
 אלהים את ערי הכפר ויזכר אלהים
 את אברהם וישלח את לוט מתוך
 ההפכרה בהפך את הערים אשר
 ישב בהן לוט: ויעל לוט מצוער ל
 וישב בהר ושתי בנותיו עמו כי ירא
 לשבת בצוער וישב במערה הוא
 ושתי בנותיו: ותאמר הפכירה
 אר הצעירה אבינו זקן ואיש און
 בארץ לבוא עלינו כדרך כל הארץ:
 לכה נשקרה את אבינו יון
 ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע:
 ותשקין את אביהן יון בלילה
 הוא ותבא הבכירה ותשכב את
 אביה ולא ידע בשכבה ובקומה:
 ויהי מסחרת ותאמר הבכירה אל
 הצעירה הן שכבתו אמש את אבי
 נשקנו יון גם הלילה ובאי שכבי עמו
 ונחיה מאבינו זרע: ותשקין גם לה
 בלילה תהוה את אביהן יון ותקם
 הצעירה ותשכב עמו ולא ידע
 בשכבה ובקמה: ותחרין שתי בנות
 לוט מאביהן: ותלד הבכירה בן
 ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב
 עד היום: והצעירה גם היא
 ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא
 אבי בני עמון עד היום: כ
 ויסע משם אברהם
 ארצה הנגב וישב בין קדש ובין
 שור

Subscrip

Spacia

117

118

119

ויתמחמה ויחזיקו
 האנשים בידו וביר אשתו וביד שתי
 בנותיו בחמלת יהות עליו ויצאהו
 וינחהו מחוץ לעיר ויהי כהוציאם
 אתם החוצה ויאמר המלט ער
 נפשי אל תביט אחריך ואל תעמד
 בכל הכפר ההרה המלט פן תספה:
 ויאמר לוט אלהם אל נא אדני:
 הנה נא מצא עבדך הן בעיניך
 ותגדך חסדך אשר עשית עמדי
 להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל
 להמלט תהרה פן תדבקני הרעה
 ומתי: תנה נא העיר הזאת קרבך
 לנוס שמה והוא מצער אמלטה נא
 שמה הלא מצער הוא ותחי נפשי:
 ויאמר אליו הנה נשאתי פניך
 לדבר הזה לבלתי תפכי את
 העיר אשר דברת: מהר המלט שמה
 כי לא אוכל לעשות דבר ער באך
 שמה על כן קרא שם העיר צוער:
 כה השמש וצא על הארץ ולוט בא
 צערה: ויהנה המטיר על סדם ועל
 עמרה נפירות ואש מאת יהות מן
 השמים: ויהפך את הערים האל
 ואת כל הכפר ואת כל ישבי הערים
 וצמח האדמה: ותבט אשתו
 מאחריה ותחי נציב מלח: וישכם
 אברהם בבקר אל המקום אשר
 עמד שם את פני יהות: וישקף
 על פני סדם ועמרה ועל כל פני

*in clementia
penetia*

Salva. Salvare

*in Monte ad
Mukon*

ca. 118. 119

Vall. p. 1.

*Subscrip. 117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200*

Schuyt
ob van vcthuw
Adem m. r.
fol 107

וירא

יב

שור ויגד בגרר: ויאמר אברהם
אל שרה אשתו אחתי הוא וישלח
אבימלך מלך גרר ויקח את שרה:
ויבא אלהים אל אבימלך בחלום
הלילה ויאמר לו הנך מת על
האשה אשר לקחת והוא בעלת
בעל: ואבימלך לא קרב אליה
ויאמר אדני הנני גם צדיק תהרג:
הלא הוא אמר לי אחתי הוא והיא
גם הוא אמרה אחי הוא בתם לבבי
ובנקין כפי עשיתי זאת: ויאמר אליו
האלהים בחלום גם אנכי ידעתי כי
בתם לבכך עשית זאת ואחשך גם
אנכי אותך מחשו לי על כן לא
נתתיך לנגע אליה: ועתה השב
אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל
בעדך וחייה ואם אינך משיב דע כי
מות תמות אתה וכל אשר לך:
וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל
עבדיו וידבר את כל הדברים
האלה באזניהם ויראו האנשים
מאד: ויקרא אבימלך לאברהם
ויאמר לו מה עשית לנו ומה חטאתי
לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי
חטאה גדלה מעשים אשר לא יעשו
עשית עמדי: ויאמר אבימלך אל
אברהם מה ראית כי עשית את
הדבר הזה: ויאמר אברהם כי
אמרתי רק איך יראת אלהים במקום
הזה וחרגוני על דבר אשתי: וגם

de Sara

moneri

1. 1. 1.

h

2. 2. 2.

colubus

1. 6. n

inf. ambr.

fol 117

d. peccando

וירא

inf. peccat.

David, errans
securus. Nihil

טו

לשב

relamen

momento te depre

heniam - arguo

2. 2. 2. 2. 2.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

אמנה אחתי בת אבי הוא אך לא בת
אמו ותחי לי לאשה: ויהי כאשר
התעו אתי אלהים מבית אבי ואמר
לה זה חסדך אשר תעשו עמדי אל
כל המקום אשר נבוא שמה אמרר
לי אחי הוא: ויקח אבימלך צאן
ויבקר ועבדים ושפחת ויתן לאברהם
וישב לו את שרה אשתו: ויאמר
אבימלך הנח ארצי לפניך בטוב
בעיניך שב: ולשרה אמר הנח
נתתי אלף כסף לאחיך הנח הוא
לך כסות עינים לכל אשר אתך ואת
כל ונכחת: ויתפלל אברהם אל
האלהים וירפא אלהים את אבימלך
ואת אשתו ואמהתיו וילדו: ובר
עצר עצר יהוה בעד כל רחם לבית
אבימלך על דבר שרה אשר
אברהם: כא
ויהוה פקר את
שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה
כאשר דבר: ותחר ותלד שרה
לאברהם בן לזקנו למועד אשר
דבר אתו אלהים: ויקרא אברהם
את שם בנו חנולד לו אשר ילדה
לו שרה יצחק: וימל אברהם את
יצחק בנו בן שמונת ימים כאשר
צוה אתו אלהים: ואברהם בן מאת ה
שנה בתולד לו את יצחק בנו ויהי
שרה צחק עשה לי אלהים כל
השמע יצחק לי: ותאמר מי מלל

Seneca 2. 2. 2.

ful. cu. r. ubran

vorium. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

dyic

לגוי גדול אשימנו: ויקפח אלהים
את עיניה ותרא באר מים ותלך
ותמלא את החמת מים ותשק את
חנער: ויהי אלהים את חנער ויגדל
וישב במדבר ויהי רבה קשת:
וישב במדבר פארן ותקח לו אמו
אשה מארץ מצרים:

ויהי בער ה הוא
ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו
אל אברהם לאמר אלהים עמך
בכל אשר אתה עשה: ועתה
השבעה לי כאלהים הנה אם
תשקר לי ולנני ולנכדי כחסר אשר
עשיתי עמך תעשה עמו ועם הארץ
אשר נרתת בה: ויאמר אברהם
אנכי אשבע: והוכח אברהם את
אבימלך על אדות באר המים
אשר גזלו עבדי אבימלך: ויאמר
אבימלך לא ידעתי מי עשה את
הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי
וגם אנכי לא שמעתי בלתי חיום:
ויקח אברהם צאן ובקר ויתן
לאבימלך ויכרתו שניהם ברית:

ויצב אברהם את שבע כבשת הצאן
לבריה: ויאמר אבימלך אל אברהם
מה הנה שבע כבשת האלה אשר
הצבת לברכה: ויאמר כי את שבע
כבשת תקח מידי בעבור תהיה לי
לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת:
על כן קרא למקום ההוא באר שבע
כי

לאברהם היניקה בנים שרה כר
ילדתי בן לזקני: ויגדל הילד ויגמל
ויעש אברהם משתה גדול ביום
הגמל את יצחק: ותרא שרה
את בן הנר המצרית אשר ילדה
לאברהם מצחק: ותאמר לאברהם
גרש האמה הזאת ואת בנה כילא
יירש בן האמה הזאת עם בני עם
יצחק: וירע הדבר מאד בעיני
אברהם על אודת בנו: ויאמר
אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך
על חנער ועל אמתך כל אשר
תאמר אליך שרה שמע בקלה כי
בוצחק יקרא לך זרע: וגם את
בן האמה לגוי אשימנו כי זרעך
הוא: וישכם אברהם כבקר ויקח
לחם וחמת מים ויתן אל הנר שם
על שכמה וארץ הילד וישלחה
ותלך ותתע במדבר באר שבע:

ויכלו חמים סך החמת ותשלך את
הילד תחת אחד השיתם: ותלך
זתשב לה מנגד חרחק כמטחוי קשת
כי אמרה אל אראה כמות הילד
ותשב מנגד ותשא את קלה ותבך:
וישמע אלהים את קול חנער
ויקרא מלאך אלהים אל הנר סך
חשמים ויאמר לה מה לך הנר אל
תיראי כי שמע אלהים אל קול
חנער כאשר הוא שם: קומי שאי
את חנער ותחזיקי את ירך בו כי

לעמוד
כך הניח
לעמוד

לעמוד
כך הניח
לעמוד

לעמוד
כך הניח
לעמוד

לעמוד
כך הניח
לעמוד

לעמוד
כך הניח
לעמוד

לעמוד
כך הניח
לעמוד

לעמוד
כך הניח
לעמוד

לעמוד
כך הניח
לעמוד

לעמוד
כך הניח
לעמוד

לעמוד
כך הניח
לעמוד

ful a ver
malu esse

Uter

arrad ful kal
m - m - m - m - m
ful 126

Uter
m - m - m - m - m
ful 126

Uter
m - m - m - m - m
ful 126

Uter
m - m - m - m - m
ful 126

Uter
m - m - m - m - m
ful 126

כִּי שֵׁם נִשְׁבְּעוּ שְׁנֵיהֶם׃ וַיִּכְרְתוּ
 בְרִית בְּבֵּאֵר שֶׁבַע וַיִּקַּם אַבְרָמָלֶךְ
 וּפִיכֹל שֶׁר־צָבָאוּ וַיִּשְׁבוּ אֶל־אֶרֶץ
 פְּלִשְׁתִּים׃ וַיִּטַּע אֱשֶׁל בְּבֵּאֵר שֶׁבַע
 וַיִּקְרָא שֵׁם בְּשֵׁם יְהוָה אֵל עֹלָם׃ וַיִּגְדַּר
 אַבְרָהָם בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים יָמִים רַבִּים׃
 כב פ וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּח אֶת־אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי׃
 וַיֹּאמֶר קַח נָא אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יְחִידֶךָ
 אֲשֶׁר־אָהַבְתָּ אֶת־יִצְחָק וְלֶךְ לְךָ אֶל־
 אֶרֶץ הַמִּצְרַיִם וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לַעֲלֹה עַל
 אֶחָד הַחֲרוּטִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהֶיךָ וַיִּשְׁכַּם
 אַבְרָהָם בְּבָקָר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־חֲמֹרוֹ
 וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי נַעֲרָיו אֲחֵיו וְאֶת־יִצְחָק
 בְּנֵו וַיִּבְקַע עֲצֵי עֵלֶּה וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל־
 הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר לֹו הָאֱלֹהִים׃
 בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־
 עֵינָיו וַיִּרְאֶה אֶת־הַמָּקוֹם מְרֻחָק׃

ה וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נַעֲרָיו שְׁבוּ לִכְסֵי
 פֹה עִם־חֲמֹרוֹ וְאֲנִי וְהַנֶּעֱרָר נִלְכְּדָה
 עֲרִכָה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם׃
 וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֲצֵי הָעֵלֶּה וַיִּשָּׂם
 עַל־יִצְחָק בְּנֵו וַיִּקַּח בִּידֹו אֶת־הָאֵשׁ
 וְאֶת־חֲמַאכְלֵת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם וַיְהִדּוּ׃
 וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו
 וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי־בְנִי וַיֹּאמֶר
 חֲנָה תֹאשׁ וְהַעֲצִים וְאֵיךְ חָשָׂה לַעֲלֹה׃
 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֱלֹהִים יִרְאֵה לֹו
 חָשָׂה לַעֲלֹה בְנִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם וַיְהִדּוּ׃

legatus
ligatus

gladius
gladius

apprehensio in per
plexum

וַיָּבֹאוּ אֶל־חַמְקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לֹו
 הָאֱלֹהִים וַיִּבְנֶה שָׁם אַבְרָהָם אֶת־
 הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הָעֲצִים וַיַּעֲקֹד
 אֶת־יִצְחָק בְּנֵו וַיִּשָּׂם אֹתוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ
 מִמַּעַל לַעֲצִים׃ וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת־
 יְדֹו וַיִּקַּח אֶת־הַמַּאֲכֵלֶת לִשְׁחַט אֶת־
 בְּנֵו׃ וַיִּקְרָא אֵלָיו מִלֵּאךְ יְהוָה מִן־
 הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי׃ וַיֹּאמֶר אֶל־תִּשְׁלַח יְדֶךָ
 אֶל־הַנֶּעֱרָר וְאֶל־תַּעַשׂ לֹו מְאוּמָה כִּי
 עָתָה יָדַעְתִּי כִּי־יִרְאֵה אֱלֹהִים אֶתְּךָ וְלֹא
 חֲשַׁכְתָּ אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יְחִידֶךָ מִפְּנֵי׃
 וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיִּרְאֵה וַהֲנִיחַ
 אֵיךְ אַחֲרֵי נִאֲחֹז בַּסֶּבֶךְ בְּקִרְבֵּי וַיֵּלֶךְ
 אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת־הָאֵיזֵר וַיַּעֲלֵהוּ
 לַעֲלֹה תַחַת בְּנֵו׃ וַיִּקְרָא אַבְרָהָם
 שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא יְהוָה יִרְאֵה אֲשֶׁר
 יֹאמֶר הַיּוֹם בְּתֵר יְהוָה יִרְאֵה׃

10 וַיִּקְרָא מִלֵּאךְ יְהוָה אֶל־אַבְרָהָם
 שְׁנֵית מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר כִּי נִשְׁבַּעְתִּי
 נָאִם יְהוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־
 הַדְּבָר הַזֶּה וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת־בְּנֶךָ
 אֶת־יְחִידֶךָ׃ כִּי־בָרַךְ אַבְרָהָם וְהִרְבָּה
 אֲרֵבָה אֶת־זֶרַעַךְ כַּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
 וְכִחְלוֹ אֲשֶׁר עַל־שֵׁפֶת הַיָּם וַיִּרְשׁ
 זֶרַעַךְ אֶת־שַׁעַר אֵיכּוֹ׃ וְהִתְבָּרַכּוּ
 בְּזֶרַעַךְ כָּל־גּוֹיֵי הָאָרֶץ עִקֵּב אֲשֶׁר
 שָׁמַעְתָּ בְּקִלִּי׃ וַיִּשָּׁב אַבְרָהָם אֶל־
 נַעֲרָיו וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ וַיְהִדּוּ אֶל־בְּאֵר
 שֶׁבַע וַיִּשָּׁב אַבְרָהָם בְּבֵּאֵר שֶׁבַע׃

כ

פ

ויהי אחרי

הדברים האלה ויגד לאברהם
לאמר הנה ילדה מלכה גם הוא
בנים לנחור אחיך: את עוץ בכרו
ואת בנו אחיו ואת קמואל אבי ארם:
ואת כשד ואת חזו ואת פלדש
ואת ידלף ואת בתואל: ובתואל ילד
את רבקה שמנה אלה ילדה מלכה
לנחור אחי אברהם: ופילגשו ושמה
ראומה ותלד גם הוא את טבת ואת
זחס ואת תחש ואת מעכה:

*Arachis
Roma*

פ פ פ

כ

ויהיו

חיי שרה מאה שנה
ועשרים שנה ושבע
שנים שני חיי שרה: ותמת שרה
בקרית ארבע הוא חברון בארץ
כנען ויבא אברהם לספד לשרה
ולבכתה: ויקם אברהם מעל פני
מתו וידבר אל בני חת לאמר:
גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחות
קבר עמכם ואקברה מתי מלפני:
ויענו בני חת את אברהם לאמר
לו: שמענו אדני נשיא אלהים אתה
בתוכנו במבחר קברינו קבר את
מתך איש ממנו את קברו לא יכלה
ספק מקבר מתך: ויקם אברהם
וישתחו לעם הארץ לבני חת וידבר
אתם לאמר אם יש ארץ נפשכם

*herogis et
advena
morthum man*

*in dechi sepulch
nally sepulch
publidi
24
24*

mercant

לקבר את מתי מלפני שמענו ופגעו
ליבעפרון בן צחר ויהיו לשאת מערת
המכפלה אשר לו אשר בקצר
שרהו בכסף מלא יהננה לי בתכם
לאחות קברו ועפרון ישב בתוך בני
חת ויען עפרון החתי את אברהם
באזני בני חת לכל באי שער עירו
לאמרו: לא אדני שמעני השרה נתתי
לך וחמערך אשר בו לך נתתיה
לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך:
וישתחו אברהם לפני עם הארץ:

10

וידבר אל עפרון באזני עם הארץ
לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי
בסף השרה קח ממני ואקברה את
מתי שמה: ויען עפרון את אברהם
לאמר לו: אדני שמעני ארץ ארבע
מאת שקל כסף ביני ובינך מה הוא
ואת מתך קברו וישמע אברהם
אל עפרון וישקל אברהם לעפרון
את הכסף אשר דבר באזני בני חת
ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר:
ויקם שרה עפרון אשר במכפלה
אשר לפני ממצא השרה והמעררה
אשר בנו כל העץ אשר בשורה
אשר בכל גבלו סביב: לאברהם
למקנה לעיני בני חת ככל באי שער
עירו: ואחרי כן קבר אברהם
את שרה אשתו אל מערת שרה
המכפלה על פני ממצא הוא חברון
בארץ כנען: ויקם השרה והמעררה
אשר

*que vrasse
viter vrasse
let*

ללון: ותאמר אליו בת פתואל
 אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור:
 ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב
 עמנו גם מקום ללון: ויקד האיש
 וישתחו ליחזה: ויאמר ברוך יהוה
 אלהי אדני אברהם אשר לא עוב
 חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך
 נחני יהוה בית אחי אדני: ותרוץ
 הנערה הנער ותגד לבית אמה כדברים
 ק האלה: ולרבקה אח ושמו לבן
 וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין:
 ל ויהי כראת את הנזם ואת הצמדים
 על ידי אחתו ובשמעו את דברי
 רבקה אחתו לאמר כה דבר אליו
 האיש ויבא אל האיש והנה עמד
 על הנמלים על העין: ויאמר בוא
 ברוך יהוה למה תעמד בחוץ ואנכי
 פניתי הבית ומקום לנמלים:
 ויבא האיש הביתה ויפתח הנמלים
 ויתן תבן ומספוא לנמלים ומים
 לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר
 אתו: וישם לפניו לאכל ויאמר לא
 אכל עד א דברתי דברי ויאמר
 דבר: ויאמר עבד אברהם אנכי:
 ויהוה ברוך את אדני מאד ויגד
 ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדים
 ושפחת ונמלים וחמרים: ותלד
 שרה אשרת אדני בן לאדני אחרי
 זקנתה ויתן לו את כל אשר לו:
 וישבעני אדני לאמר לא תקח אשה

בה

18
מ
נ

ק

ל

דברים

vid lexicon
hophal
וישם
פ

לה

לבני מבנות הכנעני אשר אנכי
 ישב בארצו: אם לא אל בית
 אבי תלך ואל משפחתי ולקחת
 אשה לבני: ואמר אל אדני אליו
 לא תלך האשה אחרי: ויאמר
 ט אלו יהוה אשר התהלכתי לפניו
 ישלח מלאכו אתך והצליח דרכך
 ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומבית
 אבי: אז תנקה מאלתי כי תבוא
 אל משפחתי ואם לא יתנו לך
 וחיית נקי מאלתי: ואבא היום
 אל העין ואמר יהוה אלהי אדני
 אברהם אם ישך נא מצליח דרכי
 אשר אנכי הלך עליה: הנה
 אנכי נצב על עין המים והיה
 תעלמה הוצאתי לשאב ואמרתי
 אליה השקיני נא מעט מים מכרך:
 ואמרה אלי גם אתה שתה וגם
 לגמליך שאבב הוא האשה אשר
 הכיית יהוה לבן אדני: אני טרם
 שטה אכלה לדבר אל לבי והנה רבקה
 יצאת וכדה על שכמה ותדר העינה
 ותשאב ואמר אליה השקיני נא:
 ותמהר ותורד כדה מעליה ותאמר
 שתה וגם גמליך אשקה ואשת וגם
 חמלים השקתה: ואשאל אתה
 ואמר בת מי את ותאמר ברת
 פתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה
 ואשם הנזם על אפה והצמידים על
 ידיו: ואקד ואשתחוה ליחזה ואברך
 את

12

ט

טה

את

את יהוה אלהי ארני אברהם אשר
הנחני בדרך אמת לקחת את בת
אתי ארני לבנו: ועתה אם ישכם
עשים חסד ואמת את ארני הנירו
לי ואם לא הנירו לי ואפנה על ימין
או על שמאל: ויען לבן ובחואל
ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל
דבר אליך דע או טוב: הנה רבקה
לפניך קח ולך ותהי אשה לבן
ארניך כאשר דבר יהוה: והי
באשר שמע עבד אברהם את
דבריהם וישתחו ארצה ליהוה:
ויוצא העבד בל כסף וכלי זהב
ובגדים ויחן לרבקה ומגדנת נתן
לאחיה ולאמה: ויאכלו וישתו הוא
והאנשים אשר עמו וילינו ויקומו
בפקד ויאמר שלחני לארני: ויאמר
אחיה ואמה תשב הנער אתנו ימים
או עשור אתר תלך: ויאמר אלהם
אל תאחרו אתי ויהוה הצליח דרכי
שלחוני ואלכה לארני: ויאמרו
נקרא לנער ונשאלה את פיה:
ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי
עם האיש הזה ותאמר אלך:
וישלחו את רבקה אחתם ואת
מגנתה ואת עבד אברהם ואת
אנשיו: ויברכו את רבקה ויאמרו
לה אחתנו את היי לאלפי רבכר
ויירש זרעך את שער שנאיו: ותקם
רבקה ונערתיה ותרכבנה ע

כ

כה

רה

ק

רה

ק

ל

הנמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח
העבד את רבקה וילך: ויצחק בא
מבוא באר לחי ראי והוא יושב
בארץ הנגב: ויצא יצחק לשוח
בשרה לפנות ערב וישא עיניו וירא
והנה גמלים באים: ותשא רבקה את
עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל
הגמל: ותאמר אל העבד מר האיש
הלוה תהלך בשרה לקראתנו ויאמר
העבד הוא ארני ותקח הצעיר ותתכס
: ויספר העבד ליצחק את כל
הדברים אשר עשה: ויבאה יצחק
האהלה שרה אמו ויקח את רבקה
ותהי לו לאשה ויאחבה וינתחם יצחק
אחרי אמו: כה
פ ויסף אברהם
ויקח אשה ושמה קטורה: ותלד לו
את זמרון ואת יקשן ואת מרן ואת
מרן ואת ישבק ואת שוח: ויקשן
ילד את שבה ואת דדן ובני דדן היו
אשורם ולטושם ולאמים: ובני מרן
עיפה ועפר וחנד ואבידע ואלרעה
כל אלה בני קטורה: ויתן אברהם
את כל אשר לו ליצחק: ולבני
הפילגשים אשר לאברהם נתן
אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק
בגו בעודנו חי קרמה אל ארץ קדם:
ואלה ימי שני חיי אברהם אשר
חי מאת שנה ושבעים שנה והמש
שנים: ויגוע וימת אברהם בשיבה

פסוק 975

דני פרנסי דונו/777

האנשים 4

3 4

3 4

טובה וקן ושבע ויאסף אל עמיו :
 ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו
 אל מערת המכפלה אל שדה
 עפרן בן צחר החתי אשר על פני
 ממרא : השדה אשר קנה אברהם
 מאת בני חת שמה קבר אברהם
 ושרה אשתו : ויהי אהרן מור
 אברהם ויברך אלהים את יצחק
 בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי :
 ואלה תולדת
 ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר
 המצרית שפחת שרת לאברהם :
 ואלה שמות בני ישמעאל בשמתם
 לתלותם בכר ושמעאל נבית וקדר
 ואדבאל ומבשם : ומשמע ודומה
 ומשא : חדר ותימא יטור נפיש
 וקדמה : אלה הם בני ישמעאל
 ואלה שמותם בחצרותם ובמירתם
 שנים עשר נשואם לאמתם : ואלה
 שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלושים
 שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף
 אל עמיו : וישבנו מחוילה עד שור
 אשר על פני מצרים באכה אשורה
 על פני כר אחיו נפל :

פ פ פ
ואלה

תולדת יצחק בן
 אברהם אברהם
 חוליד את יצחק : ויהי יצחק בן
 ארבעים שנה בקחתו את רבקה

בת כתואל הארמי מפרן ארם
 אחות לבן הארמי לו לאשר :
 ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי
 עקרה הוצא ויעתר לו יהוה ותהר
 הרבה אשתו : ויתרצצו הבנים
 בקרבה ותאמר אם כן למה זה
 אנכי ותלך לדרש את יהוה :
 ויאמר יהוה לה שני גוים בבטןך
 ושני לאמים ממעיד יפרדו ולאם
 מלאם יאמץ ורב יעבד צעור :
 וימלאו ימיה ללדת וחנה תומם
 בכטנה : ויצא הראשון ארמוני
 כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו :
 ואחרי כן יצא אחיו וידו אחות
 בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק
 בן ששים שנה בלדת אתם :
 ויגדלו הצערים ויהי עשו איש ידע
 ציד איש שדרה ויעקב איש תם
 ושב אהלים : ויאהב יצחק את
 עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את
 יעקב : ויזר יעקב נזיר ויבא עשו
 מן השדה והוא עיף : ויאמר עשו
 אל יעקב הלעיטני נא מן האדם
 האדם הזה כי עיף אנכי ער כן
 קרא שמו ארום : ויאמר יעקב
 מכרה כיום את בכרתך לי : ויאמר
 עשו הנה אנכי הולך למות ולמה
 זה לי בכרה : ויאמר יעקב השבעה
 לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו
 ליעקב : ויעקב נתן לעשו לחם ונזר
 עדשים

Colobant
vi
Andulera
Populus
Populus
Supercin
Days m
Janic
ו
א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

פו
 Ca. 17
 פו

multis

ca. 17

ca. 17

ca. 17

ca. 17

ca. 17

ca. 17

ca. 17

ca. 17

ca. 17

ca. 17

ca. 17

ca. 17

ca. 17

ca. 17

ca. 17

ca. 17

ca. 17

ca. 17

ca. 17

ca. 17

ערשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבן
עשו את הבכרה : כו

ויהי רעב בארץ

מלבד הרעב הראשון אשר היה
בימי אברהם וילך יצחק אל

אבימלך מלך פלשתים גררה :

ורא אליו יהוה ויאמר אל תרד
מצרימה שכן בארץ אשר אמר

אליך : גור בארץ הזאת ואהיה עמך
ואברכך בר לך ולרעך אתן את כל

הארצת האל והקמתי את השבעה
אשר נשבעתי לאברהם אביך :

והרביתי את ורעך ככוכבי השמים
ונתתי לורעך את כל הארצת האל

והתכרכו בורעך כל גווי הארץ :

ה עקב אשר שמע אברהם בקלי
וישמר משמרתו מצותי חקותי

ותורתיו וישב יצחק בגרר : וישאלו
אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי

הוא כי ירא לאמר אשתו פן יחרגנו
אנשי המקום על רבקה כי טובת

מראה הוא ויהי כי ארכו לו שם
הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים

בער החלון וירא והנה יצחק מצחק
את רבקה אשתו : ויקרא אבימלך

ליצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא
ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אליו

יצחק כי אמרתי פן אמות עליה :

ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו
כמעט שכב אחר העם את אשתך

והבאת עלינו אשם : ויצו אבימלך
את כל העם לאמר הננע באיש הנה

ובאשתו מות יומת : ויזרע יצחק
בארץ ההוא וימצא בשגרה ההוא

מאה שערים ויברכהו יהוה : ויגדל
האיש וילך הלוך וגדל עד כי גדל

מאד : ויהי לו מקנה צאן ומקנה
בקר ועבדו רב ויקנאו אתו

פלשתים : וכל הכפזרת אשר **טו**

חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו
סתמום פלשתים וימלאום עפר :

ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעפנו
כי עצמת ממנו מאד : וילך משם

יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם :

וישב יצחק ויחפרו את בארות המים
אשר חפרו בימי אברהם אביו

ויסתמום פלשתים אחרי מורת
אברהם ויקרא לתן שמות בשמרת

אשר קרא לתן אביו : ויחפרו עבדי
יצחק בנחל וימצאו שם פאר מים

חיים : ויריבו העי גרר עם רעי יצחק **כ**

לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר
עשק כי התעשקו עמו : ויחפרו באר

אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה
ששנה : ויעתק משם ויחפר באר

אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה
רחובת ויאמר כי עמה הרחיב יהוה

לנו ופרינו בארץ : וועל משם **כ**

באר שבע : וירא אליו יהוה
בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי

Centiplem vel
centum mensuras
in Beny arch 17
ש 77

oblurans
ד תם ט פתם
hic m'bael

Canis mutabz
fol 110 - al quid rda
fol 110
fol kal fol 64 243

Unidentificat
transfere
transfere

ויעקב ושלח אתו פדנה ארם לקחת לו משם אשה בברכו אתו ויצו עליו לאמר לא תקח אשה מבנות כנען: וישמע יעקב אל אביו ואל אפו וילך פדנה ארם: וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו: וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלתו בת ישמעאל בן אברהם אחור נביות על נשיו לו לאשה:

Kalanoth

ס ס ס

תקנין פול ולין ו pernoctare ו murmurare

ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה: ופגע במקום וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב במקום תהוא: ויחלם ונהג סלם מצב ארצו וראשו מניע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדו בו: והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך: והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימרה וקדמה וצפנרה ונגבררה ונברכו בך כל משפחת האדמה וזרעך: והנה אנכי עמך ושמרתיו בכל אשר תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך ער אשר אם עשיתי את

וישטם עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלפו יקרבו ימי אכל אבי ואחרגרה את יעקב אחיו: ויגד לרבקה ארתי דברי עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך: ועתה בני שמע בקלי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה: וישבת עמו ימים אתרים עד אשר תשוב חמת אחיך: ער שוב אף אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם למה אשבל נס שניכם יום אחד: ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אמר לקח יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים: כח ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אתו ויצוהו ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען: קום לך פדנה ארם ביתרה בתואל אבי אסף וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אסף: ואל שדי וברך אתך ויפרך וירבך וחיית לקהל עמים: ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגדוק אשר נתן אלהים לאברהם: וישלח יצחק את יעקב וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל האדמי אחי רבקה אם יעקב ועשו: וירא עשו כי ברך יצחק את

odis habui

lustris

minatur. solibus

horar

aliquot. fol. 312

orabat

Fader 747

palloz וסדן loqui compertum arabia

ה

את אשר דברתי לך: ויוסף יעקב
 משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום
 הזה ואנכי לא ידעתי: וירא ויאמר
 מה נזרא המקום הזה אין זה כי אם
 בית אלהים וזה שער השמים: וישכם
 יעקב בבקר ויקח את האבן אשר
 שם מראשיתו וישם אתה מצבה ויצק
 שמן על ראשה: ויקרא את שם
 המקום הזה בית אל ואולם לזו
 שם העיר לראשונה: וידר יעקב
 נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי
 ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך
 ונתן לי לחם לאכיל ובגר ללכשי:
 ושבתי בשלום אל בית אבי והיה
 יהוה לי לאלהים: והאבן הזאת
 אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים
 וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו
 לך: **כט**
 וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני
 קרם: וירא והנה באר בשדה והנה
 שם שלשה עדרים צאן רבצים עליה
 פי מן הבאר תחוא ישקו העדרים
 והאבן גדלה על פי הבאר:
 ונאספו שמה כל העדרים וגללו את
 האבן מעל פי הבאר והשקו את
 הצאן והשיבו ארץ האבן על פי
 הבאר למקמה: ויאמר להם יעקב
 אחי מאין אתם ויאמרו סחרן אנחנו:
 ויאמר להם הידעתם את לבן בן
 נחור ויאמרו ידענו: ויאמר להם

השלום לו ויאמרו שלום והנה
 רחל בתו בארץ עם הצאן: ויאמר
 הן עור היום גדול לא עת האסף
 המקנה השקו הצאן ולכו רעו:
 ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו
 כל העדרים וגללו את האבן מעל
 פי הבאר והשקו הצאן: עורנו
 מדבר עמם ורחל באה עם הצאן
 אשר לאביה פי רעה הונג: והיו
 כאשר ראה יעקב את רחל בת לבן
 אחי אמו וארץ צאן לבן אחי אמו
 ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי
 הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו:
 וישק יעקב לרחל וישא את קלו
 ויבך: ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה
 הונג וכי בן רבקה הוא ותרץ ותגד
 לאבית: והיו בשמע לבן את
 שמעי יעקב בן אחתו וירץ לקראתו
 ויחבק לו וינשק לו ויביאהו אל
 ביתו ויספר ללבן את כל הדברים
 האלה: ויאמר לו לבן אך עצמי
 ובשרי אתה וישב עמו הרשימים:
 ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה:
 ועבדתני חנם הנידר לי מר
 משפרתך: וללבן שתי בנות שם
 הגדלה לאה ושם הקטנה רחל:
 ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת
 תאר ויפת מראה: ויאהב יעקב את
 רחל ויאמר אעבדך שבע שנים
 ברחל בתך הקטנה: ויאמר לבן טוב

Shu bu 11
ful cu 7 alio:
non possum
ful 98

potamii ful
Strab. per Alp
שפרת

trahit
יצק
officiu
ful 98
ful 99
ב

trahit
ה

תתי אתה לך מתתי אתה לאיש
 כ אחר שבה עמדי ויעבד יעקב ברחל
 שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחרים
 באהבתו אתה ויאמר יעקב
 אל לכן הבה את אשתי כי מלאו
 ימי ואבואה אליה ויאסף לכן את
 כל אנשי המקום ויעש משתה
 ויהי בערב ויקח ארם לאה בתו
 ויבא אתה אליו ויבא אליה ויתן
 לכן לה את זלפה שפחתו ללאה
 בתו שפחה ויהי בבקר והנה הוא
 לאה ויאמר אל לכן מה זאת עשית
 לי הלא ברחל עברתי עמך ולמה
 רמיתני ויאמר לכן לא יעשה כן
 במקומנו לתת הצעירה לפני
 הבכירה מלא שבע זמרת ונתנה
 לך גם את זאת בעבדה אשר העבד
 עמדי עוד שבע שנים אחרות
 ויעש יעקב כן וימלא שבע ואת ויתן
 לו את רחל בתו לו לאשה
 ויתן לכן לרחל בתו את בלהה
 ל שפחתו לה לשפחה ויבא גם אל
 רחל ויאחז גם את רחל מלאה
 ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות
 וירא יהוה כי שנואה לארם ויפתח
 את רחמה ורחל עקרה ויתהר
 לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן
 כי אמרה כי ראה יהוה בעיני כי
 עתה יאחזני אישי ויתהר עוד
 ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה כי

daui me h
quan ali

כה

Hebdomadam
id est 7 annis
na Dan 9
Hebdom 7o

שנואה אנכי ויתן לי גם את זה
 ותקרא שמו שמעון ויתהר עוד
 ותלד בן ותאמר עתה הפעם ילוה
 אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים
 על כן קרא שמו לוי ויתהר עוד
 ותלד בן ותאמר הפעם אודה את
 יהוה על כן קראה שמו יהודה
 ותעמד מלרת ל ותרא רחל כי
 לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחיה
 ותאמר ארם יעקב הכח לי בנים
 ואם אין מתה אנכי ויחר אף
 יעקב ברחל ויאמר התחרת אלהים
 אנכי אשר מנע ממך פרי בטן
 ותאמר הנה אמתי בלהה בא אליה
 ותלד ערל ברפי ואבנה גם אנכי
 ממנה וחתך לו את בלהה שפחתה
 לאשה ויבא אליה יעקב ויתהר
 בלהה ותלד ליעקב בן ותאמר רחל
 דנני אלהים וגם שמע בקלי ויתן לי
 בן על כן קראה שמו דן ויתהר
 עוד ותלד בלהה שפחת רחל בן שני
 ליעקב ותאמר רחל נפתולי
 אלהים נפתלתי עם אחתי גם יכלתי
 ותקרא שמו נפתלי ותרא לאה
 כי עמדה מלרת ותקח את זלפה
 שפחתה ויתן אתה ליעקב לאשה
 ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב
 בן ותאמר לארם בנג ותקרא
 את שמו נד ותלד זלפה שפחת
 לאה בן שני ליעקב ותאמר לאה
 באשרי

לוי
Copulab
ויהי
אחיה
לח

videt
fuit
fuit
fuit
fuit

publ
at

lucran
ויהי
לואה

ba
ba
ba
ba
ba

באשרי בני אשורני בנורתי ותקרא את שמו אשר :

וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דוראים בשדה

ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי

בנך : ותאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי

בני ותאמר רחל לבן ישכב עמי הלילה תחר דודאי בנך : ויבא

ועקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלו תבוא בי שכר שכרתך בדודאי בני וישכב עמי

בלילה הוא : וישמע אלהים אל לאה ותחר ותלד ליעקב בן

במישוי : ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתו שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר : ותחר עוד

לאה ותלד בן ששוי ליעקב : ותאמר לאה זכרתי את אלהים ואתי זכר טוב הפעם ויבליני אישי כי ילדתי לו ששה בנים ותקרא ארבע

שמו ובלון : ואחר ילדה בת ותקרא את שמה דינה : ויזכר

אלהים ארבע רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה : ותחר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את

חרפתי : ותקרא את שמו יוסף כח לאמר יסף יהיה לי בן אחר : ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר

יעקב אל לבן שלחני ואלכה ארץ מקומי ולארצי : תנה את נשיו ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה

כי אתה ידעת ארץ עבדתי אשר עבדתך : ויאמר אליו לבן אס נא מצאתי חן בעיניך נחשתי ויברכני

יהוה בגלגלך : ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה : ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתך וארץ אשר היה מקנה אתי : כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי : ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי חדר בר יהוה אשובה ארעה צאנך

אשמך אעבר בכל צאנך היום הסר משם כל שה ונקד ושלוא וכל שם חום בכשבים ושלוא ונקד בעזים והיה שכרי : וענתה כי צדקתי ביום מהר כי תבוא ער

שכרי לפניך כל אשר איננו נקד ושלוא בעזים וחום בכשבים זנוב הוא אתי : ויאמר לבן חן יהי כרבך :

ויסר ביום ההוא ארבע התישים העקרים והטלאים ואת כל העזים הנקרות והטלאים כל אשר לבן זנו וכל חום בכשבים ויתן ביד בניו : וישם דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב : ויעקב רעה את צאן לבן חנותרת : ויקח לו יעקב מקל

Vau sig Emim

Die
אגראל
אפפרימנטו דידי
propriet
constitut
fayes
אפפרי דידי

אגראל
אפפרי דידי

punctum
נקודת
punctum
נקודת
macula
מקלות
signa
חיים
א

peccati
שגה
א

signa
מקלות
sunt
הם

quasi
לד
viam
הדרך

signa
מקלות
Capit
ראש
signa
מקלות
varia
שונים
signa
מקלות
א

Com g: signa cu
מקלות עם
signa
מקלות
ter s

3 5

aliqua
Coll signa
ptural

folia
73
74
435
chabiv

ספר בראשית

Concordantia
Liddif. 4 37
in B. 11

S. 187

Separation
ק"ב

gramm.
gustab.
ק"ג

10

3 post
Gustab.
Gustab.

עמדו: ואתנה ידעתו כי ככל כהו
 עברתי את אביבן: ואביבן התל
 כי וחלף את משכרתי עשרת
 מנום ולא נתנו אלהים להרע
 עמדו: אם פה יאמר נקדים יהיה
 שכרך וילדו כל הצאן נקדים ואם
 פה יאמר עקדים יהיה שכרך וילדו
 כל הצאן עקדים: ויצל אלהים
 את מקנה אביכם ויתן לו:
 והיו בעת יחס הצאן ואשא עיני
 וארא בתלוס והנה העתדים העלים
 על הצאן עקדים נקדים וברדים:
 ויאמר אלי מלאך האלהים בתלוס
 ועקב ואמר חנני: ויאמר שא נג
 עיניך וראת כל העתדים העלים
 על הצאן עקדים נקדים וברדים כי
 ראיתי את כל אשר לבן עשה לך:
 אנכי האל בירת אל אשר משחת
 שם מצבה אשר נדרת לי שם נדר
 עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב
 אל ארץ מולדתך: ותען רחל
 ולא ותאמרנה לו העוד לנו חלק
 ונחלה בבית אבינו: הלוא נכריות
 נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל נס
 אכול את כספנו: כי כל העשר
 אשר הציר אלהים מאבינו לנו
 הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר
 אלהים אליך עשה: ויקם
 ועקב וישא את בניו ואת נשיו על
 הגמלים: וינהג את כל מקנתו
 ואת

לבנה לה ולזו וערמוז ויפצה בהן
 פצלות לבנות מחשף הלכן אשר
 על המקלות: ויצנ את המקלות
 אשר פצל ברהטים בשקתות המים
 אשר תבאן הצאן לשתות לנכה
 הצאן ויחמנה בבאן לשתות: ויחמו
 הצאן אל המקלות ותלרן הצאן
 עקדים נקדים ושלאים: והקשבים
 הפריד ועקב ויתן פני הצאן אל עקד
 וכל חוס בצאן לבן וישת לו עדרים
 לבדו ולא שתם על צאן לבן:
 והיה בכל יחס הצאן המקשרות
 ושם ועקב את המקלות לעיני הצאן
 ברהטים ליחמנה במקלות: והיה
 ובהעטיף הצאן לא ישום והיה
 העטפים ללבן והקשרים ליעקב:
 ויפרץ האיש מאד מאד ויהר לו
 צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים
 וחמרים: לא
 וישמע את דברי בני לבן לאמר
 לקח יעקב את פרה אשר לאבינו
 ומאשר לאבינו עשה את כל הכבוד
 הזה וירא יעקב את פני לבן והנה
 איננו עמו בתמול שלשום: ויאמר
 יהוה אר יעקב שוב אר ארץ
 אבותיך ולמולדתך ואחיה עמך:
 וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה
 השדם אל צאנו: ויאמר להן ראה
 אנכי את פני אביבן כי איננו אלי
 בתמול שלשם ואלה אביי היה

לח לה

Virene

decoloratione

qu h m

de m h a t u

qu h m

qu h m

qu h m

qu h m

qu h m

qu h m

qu h m

qu h m

qu h m

qu h m

qu h m

qu h m

qu h m

qu h m

qu h m

qu h m

qu h m

qu h m

qu h m

qu h m

qu h m

qu h m

qu h m

qu h m

qu h m

qu h m

Deq. Later m m

ואת כל רכשו אשר רכש מקנהו
 קנינו אשר רכש בפרן ארכ לכו
 אל יצחק אביו ארצה כנען ולבן
 הלך לגזו את צאנו ותננכ רחל את
 התרפים אשר לאבית ויננכ יעקב
 את לב לבן הארמי על בלי הגיד לו
 כי ברה הוא ויברח הוא וכל אשר
 לו ויקם ויעבר את הנחר וישם את
 פניו הר הנלעד ויגד ללבן ביום
 השלישי כי ברה יעקב ויקח את
 אחיו עמו וירדף אתיו דרך שבעת
 ימים וידבק אתו בהר הנלעד ויבא
 אלהים אל לבן הארמי בחלם
 הלילה ויאמר לו השמר לך פן
 תדבר עם יעקב מטוב עד רע
 וישג לבן ארץ יעקב ויעקב תקע
 את אהלו בהר ולבן תקע ארץ
 אחיו בהר הנלעד ויאמר לבן
 ליעקב מה עשית ותננכ את לבני
 ותנחנ את כנותי כשביזת הרב
 למה נחבאת לברח ותננכ אתי
 ולא הנדת לי ואשלחך בשמחה
 ובשרים כתף ובכבוד ולא
 נמשתני לנשק לבני ולבנתי עתה
 הסבלת עשו יש לאר ירי
 לעשוק עמכם רע ואלהי אביכם
 אמש אמר אלו לאמר השמר לך
 מדבר עם יעקב מטוב עד רע
 ועתה הלך הלכת כי נכסף נכספתה
 לבית אביך למח גנבת את אלהי

ויען יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי
 אמרת פן תגזל את פנותיך מעמי
 עם אשר תמצא את אלהיך לא
 יחיה נגד אחינו הכר לך מה עמדו
 וקח לך ולא ידע יעקב כי רחל
 גנבתם ויבא לבן באהל יעקב
 ובאהר לאה ובאהל שתי האמהות
 ולא מצא ויצא מאהל לאר ויבא
 באהל רחל ורחל לקחה את
 התרפים ותשמש בכר הנמל ותשב
 עליהם וימשש לבן את כל האהל
 ולא מצא ותאמר אל אבית אל לח
 יחר בעיני אדני כי לוא אוכל לקום
 מפניך כי דרך נשים לו ויחפש ולא
 מצא את התרפים ויחר ליעקב
 וירב בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן
 מה פשעו מר חטאתי כי דלקת
 אחרי כי מששת את כל בלימה
 מצאת מפל כלי ביתך שים כה נגד
 אחי ואחייך ויזכיתו בין שנינו זה
 עשרים שנה אנכי עמך רחליך ועזיך
 לא שבלו ואילי צאנך לא אכלתי
 טרפה לא הבאתי אליך אנכי
 אחטנה מירי תבקשנה גנבתי יום
 וגנבתי לילה הייתי ביום אכלני
 חרב וקרר כלילי ותדד שנת
 מעיני זה לוי עשרים שנה בביתך
 עבדתיך ארבע עשרה שנה בשתי
 כנתיך ושש שנים בצאנך ותחלף
 את משכרתי עשרת מנים

rapens filia
 cognosce
 Salis כלנו
 hincut, egro, ר
 Apamentum
 paleו ש
 Sordalya
 arsu ק
 Sordalya
 Rerboant
 induent mian
 nos Surt
 Anetis
 appuaba illa
 חטא חטא
 גנוב גנוב
 in reg. n. com
 lerd paroxyis
 fustu hiltahim
 facu atq. h
 fuyet 172
 fus. cu. ch. n.

peccis argu
 feromis Jan
 aquo J. J. J.
 Idomi Jan

כ

כח

ל

וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אֲבִי אַבְרָהָם
וְאֱלֹהֵי אֲבִי יִצְחָק יְהוֹה הָאֵמֶר אֵלַי
שׁוּב לְאֶרֶץךָ וּלְמִוְלַדְתְּךָ וְאִמְיִכָּה
עִמָּךְ : קִטְנִיתִי מִכָּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל־
הָאֱמֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־עַבְדְּךָ כִּי
בְמִסְלֵי עֲבָדְתִי אֶת הַיְרֵדָה הַזֶּה וְעַתָּה
הֵייתִי לִשְׁנֵי מַחְנוֹת : הַצִּילֵנִי נָא מִיַּד
אָחִי מִיַּד עֵשׂו כִּי יֵרָא אֲנֹכִי אֵתוֹ פֶּן־
יָבוֹא וְהַכְנִי אִם־עַל־בָּנָיִם : וְאַתָּה
אָמַרְתָּ הֵיטֵב אֵיטֵיב עִמָּךְ וּשְׂמַתִּי אֶת־
זַרְעֲךָ כְּחֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא־יִסָּפֵר
מִרְבֵּב : וַיֵּלֶן שֵׁם בְּלִילָה הַהוּא וַיִּקַּח
מִן־הַבָּקָר בְּיָדוֹ מִנְחָה לַעֲשׂו אָחִיו :
עֲזִים מֵאֲתִים וּתְיָשִׁים עֲשָׂרִים רְחֵלִים
מֵאֲתִים וְאִילִים עֲשָׂרִים : גְּמָלִים
מִיִּנְקוֹת וּבְנֵי־הַיָּם שְׁלֹשִׁים פָּרוֹת
אַרְבַּעִים וּפְרִים עֶשְׂרֵה אֶתְנַת עֲשָׂרִים
וְעִירִם עֶשְׂרֵה : וַיִּתֵּן בְּיַד עַבְדָּו
עֵדֶר עֵדֶר לְבָדוֹ וַיֹּאמֶר אֶל־עַבְדָּו
עַבְדָּו לְפָנָי וְרוּחַ תְּשִׁימוּ בֵּין עֵדֶר וּבֵין
עֵדֶר : וַיֵּצֵא אֶת־הָרֶאשֹׁן לֵאמֹר כִּי
יִפְגַּשְׁךָ עֵשׂו אָחִיו וּשְׁאַלְךָ לֵאמֹר לְמַד
אַתָּה וְאַנְחָה תֵּלֶךְ וְלִמִּי אֵלֶּה לְפָנֶיךָ :
וְאָמַרְתָּ לְעַבְדְּךָ לְיַעֲקֹב מִנְחָה הוּא
שְׁלוּחָה לְאֵדְנִי לַעֲשׂו וְהִנֵּה גַם־הוּא
אֲחֵרִינוֹ : וַיֵּצֵא גַם־אֶת־הַשְּׂנִי
גַם־אֶת־הַשְּׁלִישִׁי גַם־אֶת־כָּל־הַהֲלָכִים
אֲחֵרֵי הָעֵדְרִים לֵאמֹר בְּרַבֵּר הַזֶּה
תִּרְבְּרוּן אֶל־עֵשׂו בְּמַצְאֲכֶם אֹתוֹ :
וְאָמַרְתֶּם גַּם־הֵנָּה עַבְדְּךָ יַעֲקֹב

אֲחֵרֵינוּ כִּי־אָמַר אֲכַפְרָהּ פָּנָיו
בְּמִנְחָה הַהֲלָכָה לְפָנָי וְאַחֲרֵי־כֵן
אֵרְאֶה פָּנָיו אֲוִלִי וְיֵשָׂא פָּנָי : וְתַעֲבֹר
הַמִּנְחָה עַל־פָּנָיו וְהוּא לֵן בְּלִילָה־
הַהוּא בְּמִנְחָה : וַיִּקַּם בְּלִילָה הוּא
וַיִּקַּח אֶת־שְׁתֵּי נִשְׂיוֹ וְאֶת־שְׁתֵּי
שַׁפְחָתָיו וְאֶת־אֶחָד עֶשֶׂר יָלְדָיו וַיַּעֲבֹר
אֶת־מַעְבַּר יַבֵּק : וַיִּקַּח וַיַּעֲבֹר אֶת־
הַנָּחַל וַיַּעֲבֹר אֶת־אֲשֶׁר־לוֹ : וַיִּוְתֵר
יַעֲקֹב לְבָדוֹ וַיֵּאבֵק אִישׁ עִמּוֹ עַד
עֹלֹת הַשָּׁחַד : וַיֵּרָא כִּי לֹא־יָכֹל לוֹ
וַיַּעַבְדֵם בְּכַף־יָרְכּוֹ וַתִּקַּע כַּף־יָרֶךְ יַעֲקֹב
בְּחֹאבְקוֹ עִמּוֹ : וַיֹּאמֶר שְׁלַחְנִי כִּי
עֹלָה הַשָּׁחַד וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁלַּחְךָ כִּי־
אִם־בְּרַכְתֵּנִי : וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה־
שְּׂמֶךְךָ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב : וַיֹּאמֶר לֹא
יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר עוֹד שְׂמֶךְ כִּי אִם־יִשְׂרָאֵל
כִּי־שִׁדְרִית עִם־אֱלֹהִים וְעַם־אֲנָשִׁים
וְתוֹכֵל : וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הַגִּידֵה
נָא שְׂמֶךְךָ וַיֹּאמֶר לְמַה זֶה תִּשְׁאַל
לְשֵׁמִי וַיְבַרְךְ אֹתוֹ שֵׁם : וַיִּקְרָא יַעֲקֹב
שֵׁם הַמָּקוֹם פְּנִיָּאל כִּי־רָאִיתִי אֱלֹהִים
פָּנִים אֶל־פָּנִים וַתִּנָּצַל נַפְשִׁי וַיִּזְרַח־
לוֹ חַשְׁמַשׁ כַּאֲשֶׁר עָבַר אֶת־פְּנוּאֵל
וְהוּא צֹלַע עַל־יָרְכּוֹ : עַל־כֵּן לֹא־
יֵאכְלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־צִיד הַנְּשִׂאָה
אֲשֶׁר עַל־כַּף הַיְרֵדָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי
נָנַע בְּכַף־יָרֶךְ יַעֲקֹב בְּגִיד הַנְּשִׂאָה :
לֵן וַיֵּשָׂא יַעֲקֹב עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה־
עֹשׂו בָּא וְעִמּוֹ אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיַּחֲץ

fractio
habere xiph.

certitudo
emancipatio vel
luxatio passiva
ful Kal

Denar. ש"ב
Ratic 274

cuafit 421

claudicat
claudy
luxatio manub.
obliqua
multa

דו מונסטריס
cum mionostriensis in cholem praeter
normann bnf Kal tabet. fol 231
alias in mion Kal. fol 117

minor su
Minn] 3
sum.

ex eo qd
ex ea
ליר כרה
10
ca.

Singular
Groyis
respiratio

an r. 24
תקני
ful m
Pant.

du mionostri
cholem praet
in mionostri
in mionostri

את הילדים על-לאה ועל-רחל ועל
שתי השפחות : וישם את השפחות
ואת ילדיהן ראשנה ואת לאה
וילדיה אחרנים ואת רחל ואת יוסף
אחרנים : והוא עבר לפניו
וישתחו ארצה שבע פעמים ער-
גשתו ער-אחיו : וירץ עשו לקראתו
ויחבקו ויפר-על צוארו וישקו
ויבכו : וישא את-עיניו וירא את
הנשים ואר-הילדים ויאמר מי
אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן
אלהים את-עבדך : ותגשן השפחות
חנה וילדיהן ותשתחוין : ותגש גם-
לאה וילדיה וישתחו ואתר נגש
יוסף ורחל וישתחו : ויאמר מי
לך כל-המחנה הזה אשר פגשתי
ויאמר למצאתן בעיני אדני : ויאמר
עשויש-לי רב אחי יהי לך אשר-
לך : ויאמר יעקב אל-נא אם-נא
מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי
מידי כר-על-כן ראית פניך בראת
פני אלהים ותרצני : קח נא את
ברכתי אשר חבאת לך כי-חנני
אלהים וכי-יש לך כל ויפצרו ויקחו
ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך :
ויאמר אליו אדני ודע כי-הילדים
רכים והצאן והבקר על-ח-עליו ורפוקם
יום אחד ומתו כל-הצאן : ועבר-
נא אדני לפני עבדו ואני אתנהל-
לאפי לרגל המלאכה אשר לפני

deus appropriatus
et est ap. 2
257

occurre

ad hunc aut
257
ad hunc aut
257
ad hunc aut
257
ad hunc aut
257

ad hunc aut
257

ולרגל הילדים ער אשר-אבא אל-
אדני שעירה : ויאמר עשו אצונה נא
עמך מן-העם אשר אתי ויאמר למה
זה אמצאתן בעיני אדני : וישב
ביום ההוא עשו לדרך שעירה :
ויעקב נסע סכת-ויבן לו בית
ולמקנהו עשה סכת על-כן קרא שם-
המקום סכות :
ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ
כנען כבאו מפרן ארם ויחן את-פני
העיר : ויקן את חלקת השדה אשר
נטה שם אהלו מיד בני-חמור אבי
שכם במאה קשיטה : ויצב שם מזבח
ויקרא לו אל אלהי ישראל : לך
והצא דינה בת-
לאה אשר ילדה ליעקב לראות
בכנות הארץ : וירא אתה שכם
בן-חמור החוי נשיא הארץ ויקח
אתה וישכב אתה ויענה : ותדבק
נפשו בדינה בת-יעקב ויהב את-
הנער וידבר על-לב הנער : ויאמר
שכם אל-חמור אביו לאמר קח לי
את הילדה הזאת לאשה : ויעקב ה
שמע כי-טמא אר-דינה בתו ובניו
חיו את-מקנהו בשדה והחרש יעקב
ער-באם : ויצא חמור אבי-שכם
אל-יעקב לדבר אתו : ובני-יעקב
באו מן-השדה כשמעם ויתעצבו
האנשים ויחר להם מאד כי-נבלו-
עשה בישראל לשכב את-בת-יעקב
וכן

Gen. 31
257

Gen. 31
257

הנערה

ה

וכן לא יעשה : וידבר חמור אתם
 לאמר שכם בני חשקה נפשו
 בבתכם תנו נא אתה לו לאשה :
 והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו לנו
 ואת בנתינו תקחו לכם : ואתנו
 תשבו וחארץ תהיה לפניכם שבו
 וסחרוה ותאחו בה : ויאמר שכם
 אל אביה ואל אחיה אמצא חן
 בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן :
 הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנן
 כאשר תאמרו אלי ותנו לי את
 הנער לאשה : ויענו בני יעקב את
 שכם ואת חמור אביו במרמה
 וידברו אשר טמא את דינה אחתם :
 ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות
 הדבר הזה לתת את אחתינו לאיש
 אשר לו ערלה כי חרפה הוא לנו :
 אך בואת נאות לכם אם תהיו כמנו
 להמל לכם כל זכר : ונתנו את
 בנתינו לכם ואת בנתיכם נקח לנו
 וישבנו אתכם והיינו לעם אחר :
 ואם לא תשמעו אלינו להסול
 ולקחנו את בתינו והלכנו : וישבו
 דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם
 בן חמור : ולא אחר הנער
 לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב
 והוא נכבד מכל בית אביו : ויבא
 חמור ושכם בנו אל שער עירם
 וידברו אל אנשי עירם לאמרו
 האנשים האלה שלמים הם אתנו

וישבו כארץ ויסחרו אתה וחארץ
 הנה רחבת ידים לפניכם ארץ
 בנתם נקח לנו לנשים ואת בנתינו כ
 נתן להם : אך בואת יאתו לנו
 האנשים לשבת אתנו להיות לעם
 אחר בהסול לנו כל זכר כאשר הם
 נמלים : מקנהם וקנינם וכל
 בהמתם תלוא לנו הם אך נאותה
 להם וישבו אתנו : וישמעו אל
 חמור ואל שכם בנו כר יצאי
 שער עירו וימלו כל זכר כל יצאי כה
 שער עירו : ויהי ביום השלישי
 בהיותם כאבים ויקחו שני בני יעקב
 שמעון ולוי אחי דינה איש חרפו
 ויבאו על העיר בטח ויהרגו כל זכר
 : ואת חמור ואת שכם בנו הרגו
 לפי חרב ויקחו את דינה מבית
 שכם ויצאו : בני יעקב באו על
 החללים ויבזו העיר אשר טמאו
 אחותם : את צאנכם ואת בקרם
 ואת חמריהם ואת אשר בעיר ואת
 אשר בשדה לקחו : ואת כל חילים
 וארץ כר שפס ואת נשיהם שבו
 ויבזו ואת כל אשר בבית : ויאמר ל
 יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם
 אתי להכאישיני בישוב הארץ בכנעני
 ובפרזי ואני מתי מספר ונאספן
 עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי :
 ויאמרו תכזונה ועשרה את זין
 אחותנו :

acquiesce
 fu kal
 acquiesce
 fol 99
 co clote
 fol 145
 Equilans 9 long

odato beuio
 pubes
 pane
 vintu

an. cur.

de. r. r.

domine

acquiesce
 Cap. 22
 fol. 100
 10

לח פ ויאמר אל־הים

אל־יעקב קום עלח בית אל ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך בכרחך מפני עשן אחיך: ויאמר יעקב אל־ביתו ואל כל־אשר עמו חסרו את־אלהי הנכר אשר בתככם והטהרו והחליפו שמלתיכם:

זנקומה ונעלה בית־אל ואעשה שם מזבח לאל הענה אתי ביום צרתי ויהיו עמדי בדרך אשר הלכתי ויתנו אל־יעקב את כל־אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר באזניהם וישמן אתם יעקב תחת

האלה אשר עִם־שכנם: ויסעו ויהיו חתת־אלהים על־הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב: ויבא יעקב לוֹוֶה אשר בארץ פנען הוא בית אל הוא וכל־העם אשר עמו: ויבן שם מזבח

ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בכרחו מפני אחיו: ותמת דברה מינקת רבקה ותקבר מתחת לכית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות: פ וירא אלהים אל־

יעקב עוד כבאו מפדן ארם ויברך אתו: ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל: ויאמר לו אלהים אני אל

שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים ויהיה ממך ומלכים מחלצך יצאו: ואת־הארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק לך אתננה ולרעהך אחיך אתן את־הארץ: ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו: ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן:

ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר אתו שם אלהים בית אל: ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה: ויהי בהקשתה בלדתה ותאמר לה המולדת אל־תירא כי גם זה לך בן: ויהי בצאת נפשה בימתה ותקרא שמו בן־אזני ואביו קרא לו בנימין: ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית לחם: ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת קברת רחל עד היום:

ויסע ישראל ויש אהלה מהלארה למגדל עדר: ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פלגש אביו וישמע ישראל פ ויהיו בני־

יעקב שנים עשר: בני־לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולון: בני־רחל יוסף ובנימן: ובני בלהה שפחת רחל הן ונפתלי: ובני זלפה שפחת לאה בן ואשר

Melland
כבר
כבר
מולדת
מולדת
מולדת

plus par singulier
vol. in 12
revelat. fol. 13

ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו
 בפרץ ארם: ויבא יעקב אל יצחק
 אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון
 אשר נרשם אברהם ויצחק: ויהיו
 ימי יצחק מאת שנה ושמונים שנה:
 ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן
 ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב
 בניו: לו

פ ואלה תולדות
 עשו הוא אדום: עשו לקח את נשיו
 מבנות כנען את ערה בת אילון
 חתני ואת אהליבמה בת ענה בת
 צבעון חתני: ואת בשמת בת
 ישמעאל אחות נביוח: ותלד
 ערה לעשו את אליפז ובשמת ילדה
 ה את רעואל: ואהליבמה ילדה את
 יעוש יעיש ואת יעלם ואת קרה אלה בני
 ק עשו אשר ילדו לו בארץ כנען:
 ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת
 בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת
 מקנהו ואת כל בהמתו ואת כר
 קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך
 אל ארץ מפני יעקב אחיו: כי היה
 רכושם רב משבת יחדו ולא יכלה
 ארץ מגוריהם לשאת אתם מפני
 מקניהם: וישב עשו בהר שעיר
 עשו הוא אדום: ואלה תולדות
 עשו אבי אדום בהר שעיר:
 י ואלה שמות בני עשו אליפז בן ערה
 אשת עשו רעואל בן בשמת אשת

עשו: ויהיו בני אליפז תימן אומר
 צפו וגעהם וקנו: ותמנע היתה
 פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז
 את עמלק אלה בני עדה אשת עשו:
 ואלה בני רעואל נחת נזרח שמה
 ומוח אלה היו בני בשמת אשר
 עשו: ואלה היו בני אהליבמה
 בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד
 לעשו את יעיש ואת יעלם ואת יעוש
 קרה: אלה אליפז בני עשו בני
 אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף תימן
 אומר אלוף צפו אלוף קנו: אלוף ק
 קרה אלוף געתם אלוף עמלק אלה
 אליפז אליפז בארץ אדום אלה בני
 ערה: ואלה בני רעואל בן עשו טו
 אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה
 אלוף מוח אלה אליפז רעואל בארץ
 אדום אלה בני בשמת אשת עשו:
 ואלה בני אהליבמה אשת עשו
 אלוף יעיש אלוף יעלם אלוף קרה
 אלה אליפז אהליבמה בת ענה
 אשת עשו: אלה בני עשו ואלה
 אלופיהם הוא אדום:
 ס ואלה בני שעיר כ
 החרי ושבני הארץ לזמן ושובר
 וצבעון וענה: ורשון ואצר ורישון
 אלה אליפז מתרי בני שעיר בארץ
 אדום: ויהיו בני לזמן חרי והימם
 ואחות לזמן תמנע: ואלה בני
 שובר עלון ומנחרת ועובר שפן

תמלך עלינו ואם משול תמשל בנו
 ויֹסְפוּ עוֹד שְׁנָא אֹתוֹ עַל-חַלְמֹתָיו
 וְעַל-דִּבְרָיו: וַיְחַלֵּם עוֹד חִלּוֹם
 אַחַר וַיֹּסֶפְרָא אֶת-וַאֲחִיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה
 חַלְמֹתַי חִלּוֹם עוֹד וְהִנֵּה הַשֶּׁמֶשׁ
 וְהַיָּרֵחַ וְאַחַר עֶשֶׂר כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוִים
 לִי וַיֹּסֶפְרָא אֶל-אָבִיו וְאֶל-אָחִיו וַיִּגְעַר-
 בּוֹ אָבִיו וַיֹּאמֶר לוֹ מַה הַחִלּוֹם הַזֶּה
 אֲשֶׁר חִלְמַת חִבּוֹא נִבּוֹא אֲנִי וְאִמְךָ
 וְאֲחִיךָ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְךָ אֶרְצָה:

וַיִּקְנֹאוּ-בּוֹ אָחִיו וְאָבִיו שֶׁמֶר אֶת-
 הַדְּבָרִים וַיֵּלְכוּ אָחִיו לְרַעוֹת אֶת-
 צֹאן אֲבִיהֶם בְּשֶׂכֶם: וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל
 אֶל-יוֹסֵף הֲלוֹא אֲחִיךָ רָעִים בְּשֶׂכֶם
 לָכֵה וְאֶשְׁלַחְךָ אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר לוֹ
 חֲנֻנִי: וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ נָא רֵאֵה אֶת-
 שְׁלוֹם אֲחִיךָ וְאֶת-שְׁלוֹם הַצֹּאן
 וְהַשְׁבִּי דָבָר וַיִּשְׁלַחְהוּ מֵעֵמֶק תְּכוֹרֵן

וַיָּבֵא שֶׂכֶמָה: וַיִּמְצְאוּהוּ אִישׁ וְהִנֵּה
 תַּעֲהָ בְּשָׂדֶה וַיִּשְׁאַלְהוּ הָאִישׁ לֵאמֹר
 מַה תִּבְקֹשׁ: וַיֹּאמֶר אֶת-אָחִיו אֲנִי
 מִבְּקֶשׁ הַנְּיָדָה נָא לִי אִיפֹה הֵם
 רָעִים: וַיֹּאמֶר הָאִישׁ נִסְעוּ מִזֶּה
 כִּי שָׁמַעְתִּי אֲמָרִים נִלְכַח דַּתִּיכֶם
 וַיֵּלֶךְ יוֹסֵף אַחַר אָחִיו וַיִּמְצָאם בְּדַתָּן
 וַיִּרְאוּ אֹתוֹ מֵרָחֵק וּבְטָרֵם יִקְרַב
 אֲלֵיהֶם וַיִּתְנַכְּלוּ אֹתוֹ לְהַמִּיתוֹ:

וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אָחִיו הִנֵּה בַעַל
 הַחַלְמוֹת הֲלוֹהָ בָּא: וְעַתָּה לָכֵן
 וְנִהְרַגְתָּ וְנִשְׁלַחְתָּ בְּאֶחָד הַכְּרוֹת

perceptione animi
 נכר קפה
 p. circaspi sui
 fol 176
 Long. 4 del P no
 4 4

ל ש ט ט

10 Del
 attua נכרת
 Nish נכרת
 inimale נכרת
 istina נכרת
 Natic ערה
 opulenta ערה
 Arabie ערה
 Natio ערה
 abscondit ערה
 Chaucing ערה

ל
 ל

וַאֲמָרְנוּ חִיָּה רָעָה אֲכַלְתָּהּ וְנִרְאָה
 מַח-יִהְיוּ חַלְמֹתָיו: וַיִּשְׁמַע רְאוּבֵן
 וַיִּצְלַח מִיָּדָם וַיֹּאמֶר לֹא נִבְנוּ נַפְשׁ:
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים רְאוּבֵן אֶל-תִּשְׁפְּכוּ-
 דַם הַשְּׁלִיכּוּ אֹתוֹ אֶל-חִבּוֹר הַזֶּה
 אֲשֶׁר בְּמִדְבַר וַיֵּךְ אֶל-תִּשְׁלַח-בּוֹ
 לַמַּעַן הַצִּיל אֹתוֹ מִיָּדָם לְהַשְׁיבּוֹ אֶל-
 אָבִיו: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר-בָּא יוֹסֵף אֶל-
 אָחִיו וַיִּפְשְׁטוּ אֶת-יוֹסֵף אֶת-כְּתֹנֶתוֹ
 אֶת-כְּתֹנֶת הַפָּסִים אֲשֶׁר עָלוּ:

וַיִּקְחֵהוּ וַיִּשְׁלַח אֹתוֹ הַכְּרָה וְהַכְּרוֹת
 רַק אֵין בּוֹ מַיִם: וַיִּשְׁבּוּ לֵאכֹל-לֶחֶם
 וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה אֶרְחַת
 יִשְׁמַעְאֵלִים בָּאָה מִנְּלַעַד וּגְמַלִּיּוֹתָם
 נִשְׂאוֹת נִכְאָת וְצָרִי וְלֹט חוֹלְכִים
 לְהוֹרִיד מִצְרַיִם: וַיֹּאמֶר יְהוֹדָה אֶל-
 אָחִיו מַה בָּצַע כִּי נִהְרַג אֶת-אָחִינוּ
 וְכִסִּינוּ אֶת-דָּמּוֹ: לָכֵן וְנִמְכַרְנוּ
 לְיִשְׁמַעְאֵלִים וַיִּדְנוּ אֶל-תְּהִי בּוֹ כִּי-
 אָחִינוּ בְּשָׂרְנוּ הוּא וַיִּשְׁמְעוּ אָחִיו:

וַיַּעֲבְדוּ אֲנָשִׁים מִדִּינִים סַחְרִיִּים
 וַיִּמְשְׁכוּ וַיַּעֲלוּ אֶת-יוֹסֵף מִן-חִבּוֹר
 וַיִּמְכְּרוּ אֶת-יוֹסֵף לְיִשְׁמַעְאֵלִים
 בְּעֶשְׂרִים כֶּסֶף וַיָּבִיאוּ אֶת-יוֹסֵף
 מִצְרַיִם וַיִּשְׁבּוּ רְאוּבֵן אֶל-חִבּוֹר וְהִנֵּה
 אֵין יוֹסֵף בְּכֹר וַיִּקְרַע אֶת-בְּגָדָיו וַיִּשְׁבּוּ
 אֶל-אָחִיו וַיֹּאמֶר הִילֵךְ אֵינְנוּ וְאֲנִי
 אָנֹכִי אֲנִי-בָּא: וַיִּקְחוּ אֶת-כְּתֹנֶת יוֹסֵף
 וַיִּשְׁחֲטוּ שְׂעִיר עִזִּים וַיִּטְבְּלוּ אֶת-
 הַכְּתֹנֶת בְּדָם: וַיִּשְׁלַחוּ אֶת-כְּתֹנֶת

inudobit
 Pacl. Smu
 dag 6 n
 Paun

טו

כ

וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה
 וגם אנשי המקום אמרו לא היתה
 כזה קרשה: ויאמר יהודה תקח לה
 פן נהיה לבז הזה שלחתי חברי הזה
 ואתה לא מצאתה: ויהי כמשלש
 חדשים ויגד ליהודה לאמר
 זנתה תמר כלתך וגם הנה הרר
 לזוננים ויאמר יהודה הוציאה
 ותשרף: הוא מוצאת והיא שלחה
 אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה
 לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי
 החתמת והפתילים והמטה האלה:
 ויבר יהודה ויאמר צדקה ממני כי
 על כן לא נתתיה לשלה בני ולא
 יסף עוד לדעתה: ויהי בעת לדתה
 וחנה תאזמים בבטנה: ויהי בלדתה
 ויהיו יד ותקח המילדת ותקשר על
 ידו שני לאמר זה יצא ראשונה:
 ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו
 ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא
 שמו פרץ: ואחר יצא אחיו אשר על
 ידו השני ויקרא שמו זרח: לט
 ויוסף הורד
 מצרימה ויקנהו פוטיפר סרוס פרעה
 שר הטבחים איש מצרי מיד
 הישמעאלים אשר הורדחו שמה:
 ויהי יהוה את יוסף והוא איש מצליח
 ויהי בבית אדניו המצרי: וירא
 אדניו כי יהוה אתו וכל אשר הוא
 עשה יהוה מצליח בידו: וימצא

כה

יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדו
 על ביתו וכל ישראל נתן בידו: ויהי
 מאז הפקיד אתו בביתו ועל כל אשר
 יש לו ויברך יהוה את בית המצרי
 בגלל יוסף ויהי ברבת יהוה בכל
 אשר יש לו בבית ובשרה: ויעוב
 כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע אותו
 מאומה כי אם הלחם אשר הוא
 אוכל ויהי יוסף יפה תאר ויפה מראה
 : פ ויהי אחר הדברים האלה
 ותשא אשת אדניו את עיניה אל
 יוסף ותאמר שכבה עמי: וימאן
 ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא
 ידע אתי מה בבית וכל אשר יש לו
 נתן בידו ואיננו גדול בבית הזה ממני
 ולא חשך ממני מאומה כי אם אותך
 כאשר את אשתו ואיך אעשה הרעה
 הגדלה הזאת וחטאתי לאלהים:
 ויהי כדברה אל יוסף יום יום ולא
 שמע אליה לשכב אצלה להיור
 עמה: ויהי כתיים הזה ויבא הביתה
 לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי
 הבית שם בבית: ותתפשטה בגדו
 לאמר שכבה עמי ויעוב בגדו בידה
 וינס ויצא החוצה: ויהי כראותה ביד
 עוב בגדו בידה וינס החוצה: ותקרא
 לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר
 ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו
 בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול
 גדול: ויהי כשמעו ביהרימתי קולי: טו

פסוקים

פסוקים

וּמִקְרָא וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ אֶצְלוֹ וַיֵּנֶס וַיֵּצֵא
 הַחֹצֵצָה : וַתִּנַּח בְּגָדוֹ אֶצְלָהּ עַד
 בּוֹא אֲדָנָיו אֶל־בֵּיתוֹ : וַתִּדְבַר
 אֵלָיו בְּדִבְרֵים הָאֵלֶּה לֵאמֹר בֵּא אֵלַי
 הַעֲבֹד הָעֶבְרִי אֲשֶׁר־הִבֵּאתָ לָנוּ
 לַעֲחָק בֵּינִי : וַיְהִי בְּהַרְמִי קוֹלִי וַאֲקַרָּא
 וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ אֶצְלוֹ וַיֵּנֶס הַחֹצֵצָה :
 וַיְהִי כִשְׁמַע אֲדָנָיו אֶת־דִּבְרֵי אִשְׁתּוֹ
 אֲשֶׁר דִּבְרָה אֵלָיו לֵאמֹר כְּדִבְרֵי־
 הָאֵלֶּה עָשָׂה לִי עַבְדְּךָ וַיַּחַר אָפוֹ :
 כ וַיִּקַּח אֲדָנִי יוֹסֵף אֹתוֹ וַיְהַנְהוּ אֶל־בֵּית
 אֲסוּרֵי הַסֵּהר מִקּוֹם אֲשֶׁר־אֲסוּרֵי הַמֶּלֶךְ
 אֲסוּרִים וַיְהִי שֵׁם בְּבֵית הַסֵּהר :
 וַיְהִי יְהוָה אֶת־יוֹסֵף וַיְהִי אֵלָיו חֶסֶד
 וַיְהִי חֵן בְּעֵינֵי שַׂר־בֵּית הַסֵּהר : וַיְהִי
 שַׂר־בֵּית הַסֵּהר בִּיד־יוֹסֵף אֶת־כָּל־
 הָאֲסוּרִים אֲשֶׁר בְּבֵית הַסֵּהר וְאֵת
 הָאֲסוּרִים כָּל־אֲשֶׁר עֲשִׂים שָׁם הוּא הֵיטֵה עֹשֶׂה :
 ק אֵין שַׂר־בֵּית הַסֵּהר רָאָה אֶת־כָּל־
 מְאוּמַת בִּירוֹ בְּאֲשֶׁר יְהוָה אֹתוֹ וְאֲשֶׁר־
 הוּא עָשָׂה יְהוָה מִצְלִיחַ :
 פ וַיְהִי אַחֲרֵי הַדִּבְרִים
 הָאֵלֶּה חֲטָאוּ מִשְׁקָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם
 וְהָאֵפֶה לְאֲדָנָיו לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם :
 וַיִּקְצַף פְּרַעֲהַ עַל־שְׁנֵי סֹרִיסָיו עַל־שַׂר־
 הַמִּשְׁקִים זַעַל שַׂר־הָאוּפִים : וַיְהִי
 אֲתָם בְּמִשְׁמַר בֵּית שַׂר־הַטַּבָּחִים אֶל־
 בֵּית הַסֵּהר מִקּוֹם אֲשֶׁר יוֹסֵף אֲסוּר
 שָׁם : וַיִּפְקֹד שַׂר־הַטַּבָּחִים אֶת־יוֹסֵף
 אֲתָם וַיִּשְׁרַרְתָּם אֲתָם וַיְהִי יָמֵם

בְּמִשְׁמַר : וַיַּחְלְמוּ חֲלוֹם שְׁנֵיהֶם ה
 אִישׁ חֲלֹמוֹ בְּלַיְלָה אַחֲרֵי אִישׁ כְּפַתְרוֹן
 חֲלֹמוֹ הַמִּשְׁקָה וְהָאֵפֶה אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ
 מִצְרַיִם אֲשֶׁר אֲסוּרִים בְּבֵית הַסֵּהר :
 וַיָּבֵא אֵלֵיהֶם יוֹסֵף בְּפָקֵד וַיִּרְא
 אֲתָם וְהֵנֶס זַעֲפִים : וַיִּשְׁאַל
 אֶת־סֹרִיסֵי פְרַעֲהַ אֲשֶׁר אֹתוֹ בְּמִשְׁמַר
 בֵּית־אֲדָנָיו לֵאמֹר מִדּוּעַ פָּנִיכֶם
 רָעִים הַיּוֹם : וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו חֲלוֹם
 חֲלַמְנוּ וּפְתָר אֵין אֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם
 יוֹסֵף חֲלוֹם לְאֵלֵהִים פְּתַרְנִים
 סִפְרוּ־נָא לִי : וַיֹּסְפֵר שַׂר־הַמִּשְׁקִים
 אֶת־חֲלֹמוֹ לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ בְּחֲלוֹמֵי
 וְהִנֵּה נֶפֶן לִפְנֵי : וּבְנֶפֶן שְׁלֹשָׁה
 שָׂרִיגִם וְהוּא כְּפָרַחַת עֲלֵתֶרֶת נֹצֵה
 הַכִּשְׂיֹלוֹ אֲשֶׁכְּלֵתִיהָ עֲנָבִים :
 וְכֹס פְרַעֲהַ בִירוֹ וַאֲקַח אֶת־הָעֲנָבִים
 וְאֶשְׁחַט אֲתָם אֶל־כּוֹס פְּרַעֲהַ וְאֹתָן
 אֶת־הַכּוֹס עַל־כֶּף פְּרַעֲהַ : וַיֹּאמֶר
 לוֹ יוֹסֵף זֶה פְתַרְנִי שְׁלֹשֶׁת הַשָּׂרְגִים
 שְׁלֹשֶׁת יָמִים תָּם : בְּעוֹד שְׁלֹשֶׁת
 יָמִים יִשָּׂא פְרַעֲהַ אֶת־רֹאשׁוֹ וְהִשְׁבִּיבָהּ
 עַל־כַּנֶּף וְנָתַתָּ כּוֹס־פְּרַעֲהַ בִירוֹ
 כְּמִשְׁפֵּט הָרֵאשִׁון אֲשֶׁר הֵיטֵה מִשְׁקָהוֹ :
 כִּי אִם זָכַרְתִּי אֶתְךָ כְּאֲשֶׁר יִיטַב לְךָ
 וְעָשִׂיתָ נָא עִמָּדֵי חֶסֶד וְהוֹכַרְתִּי אֶל־
 פְּרַעֲהַ וְחוֹצְאֵתִי מִן־הַבַּיִת הַזֶּה :
 כִּי־גִנַּב גִּנַּבְתִּי מֵאַרְץ הָעֶבְרִים וְגַם טו
 פֹּה לֹא עָשִׂיתִי מְאוּמָה כִּי־שָׂמוּ אֹתִי
 בְּבֹר : וַיִּרְא שַׂר־הָאֲפִים כִּי־טוֹב
 פִּתַר

מִצְרַיִם
indignat

כֶּדָה
fluvius
propagans
genus
Cogn. ל' ז' ז'
maharsha

Secund. hinc
9
ל' ז' ז'

269

270
P. 270

פתר ויאמר אר יוסף אף אני
 בחלומי והנה שלשה סלי חרי על
 ראשי ובסל העליון מכל מאכל
 פרעה מעשה אפה והעוף אכל אתם
 מן הסל מעל ראשי ויען יוסף
 ויאמר זה פתגמו שלשת הסלים
 שלשת ימים הם בעוד שלשת
 ימים ישא פרעה את ראשך מעליך
 ותלה אותך על עץ ואכל העוף את
 בשרך מעליך ויהי ביום השלישי
 יום הולדת את פרעה ויעש משתה
 לכל עבדיו וישא את ראש שר
 המשקים ואת ראש שר האפים
 בתוך עבדיו וישב את שר
 המשקים על משקחו ויתן חבוט
 על כף פרעה ואת שר האפים תלה
 כאשר פתת להם יוסף ולא זכר
 שר המשקים את יוסף וישכחוהו

פ פ פ

סא
 מקץ שנתים ימים
 ופרעה הלם והנה
 עמר על היאר והנה מן היאר
 עלת שבע פרות מראה ובריאת
 בשר ותרעינה באחו והנה שבע
 פרות אחרות עלות אחריתן מן
 היאר רעות מראה ודקות בשר
 ותעמרנה אצל הפרות על שפת
 היאר ותאכלנה הפרות רעות

florini 3
 adulae medice
 97 ש
 Spica 3
 locum y. plus mai
 fortissima

perennitatis 4
 sui regis
 24
 concubis, pulcherr
 fulgida
 co m. 212

Sanza
 Cantina fo
 ramina

epa. p. 100

metali
 die 200
 201

perennitatis
 24
 concubis, pulcherr
 fulgida

Stony

200
 201

abiq mi, fratertua

אשר דברתי אל פרעה אשר
 האלהים עשה הראה את פרעה:
 הנה שבע שנים באות שבע גדול
 ככל ארץ מצרים: וקמו שבע שני ל
 רעב אחריהן ונשבת כל השבע
 בארץ מצרים וכלה הרעב את
 הארץ: ולא יודע השבע בארץ
 מפני הרעב ההוא אחרי כן כי כמד
 הוא מאד: ועל השנות החלום אל
 פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם
 האלהים וממתר האלהים לעשתו:
 ועתה ורא פרעה איש נכון וחכם
 ושיתהו על ארץ מצרים: יעשה
 פרעה ויפקד פקדים על הארץ וחמש
 את ארץ מצרים בשבע שני השבע:
 ויקבצו את כל אכל השנים הטבות לה
 הכאת האלה ויצברו כר תחת יד
 פרעה אכל כערים ושמרו: והיה
 האכל לפקדון לארץ לשבע שני
 הרעב אשר תהיו בארץ מצרים ולא
 תבדת הארץ ברעב: וייטב הדבר
 בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו:
 ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה
 איש אשר דוח אלהים בו: ויאמר
 פרעה אל יוסף אחי הודיע אלחיים
 אותך את כל זאת אין נכון וחכם
 כמוך: אתה תהיה על ביתי ועל פיך
 ישק כל עמי רק הכסא אנדל סמך:
 ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי
 אתך על כל ארץ מצרים: ויוסר פרעה
 את

ויען יוסף את פרעה לאמר בלערי
 אלהים יענה את שלום פרעה:
 וידבר פרעה אל יוסף בחלמי הנני
 עמר על שפת היאר: וחנה מן
 היאר עלות שבע פרות בריאות
 בשר ויפת תצר ותרעינה באחו:
 וחנה שבע פרות אחרות עלות
 אחריהן רלור ורעות תאר מאד
 ורקות בשר לא ראיתי כהנה ככל
 ארץ מצרים לרע: ותאכלנה הפרות
 חרקות והרעות את שבע הפרות
 הראשנות הפריאת: ותכאנה אל
 קרבנה ולא נודע כי באו אל
 קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה
 ואיקץ: ורא בחלמי והנה שבע
 שבלי עלת בקנה אחר מלאת
 וטבות: והנה שבע שבלי ענמות
 דקות שדפות קדים צמחות
 אחריהם: ותבלען השבלים הדקת
 את שבע השבלים האבות ויאמר
 אל החרטמים ואין מגיד לי: ויאמר
 יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד
 הוא את אשר האלהים עשה הגיד
 לפרעה: שבע פרת הטבת שבע
 שנים הנה ושבע השבלים הטבת
 שבע שנים הנה חלום אחד היא:
 ושבע הפרות הרקות והרעות העלת
 אחריהן שבע שנים הנר ושבע
 השבלים הרקות שדפות הקדים
 יהיו שבע שני רעב: הוא הדבר

tenaco p 7
Eccles 10
Spuen 147

inimic carum
71. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

gradis
71. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

כה

ocionia veta

lediu form

invidios
fistal
cu. o.
fol 120

quonia paco
an huc

an
vrom
עבר
unpesso

ocionia veta
ocionia veta
p 7

ויזכר יוסף את החלמות אשר חלם
 להם ויאמר אלהם מרגלים אתם
 לראות את ערות הארץ באתם :
 ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך באו
 לשפר אכל : כלנו בני איש אחד
 נחנו בנים אנחנו לא היו עבדיך
 מרגלים : ויאמר אלהם לא כי ערות
 הארץ באתם לראות : ויאמרו שנים
 עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש
 אחד בארץ כנען וחנה הקטן את
 אבינו היום והאחד איננו : ויאמר
 אלהם יוסף הוא אשר דברתי אלכם
 לאמר מרגלים אתם : בואת תבחנו
 חי פרעה אם תצאו מזה כי אם בבוא
 אחיכם הקטן חנה : שלחו מכם
 אחד ויקח את אחיכם ואתם האסרו
 ויבחנו דבריכם האמת אתכם ואם
 לא חי פרעה כי מרגלים אתם :
 ויאסף אתם אל משמר שלשת ימים :
 ויאמר אלהם יוסף ביום השליש
 זאת עשו וחיו את האלהים אני ירא :
 אם בניים אתם אחיכם אחד יאסר
 בבית משמרכם ואתם לכו חבואו
 שבר רעבון בתיכם : ואת אחיכם
 חקטן חבואו אלי ויאמנו דבריכם
 ולא תסותו ויעשו כן : ויאמרו איש
 אל אחיו אבל אשמים אנחנו על
 אחינו אשר ראינו צרה נפשו
 בהתחננו אלינו ולא שמענו על כן
 באה אלינו הצרה הזאת : ויען

10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

ראובן אתם לאמר חלוא אמרתי
 אליכם לאמר אל תחטאו בילד
 ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש :
 והם לא ידעו כי שמע יוסף כי חמלוץ
 בינתם : ויטב מעליהם ויבך : וישב
 אלהם וידבר אלהם ויקח מאתם
 את שמעון ויאסר אתו לעיניהם :
 ויצו יוסף וימלא ארת כליותם בר כה
 ולהשיב כספיהם איש אל שקו
 ולתת להם צרה לדרך ויעש להם
 כן : וישאו את שכרם על חמריהם
 וילכו משם : ויפתח האחד את
 שקו לתת מספוא לחמרו בפלון
 וירא את כספו ותנה הוא בפי
 אמתחתו ויאמר אל אחיו חושב
 כספי וגם הנה באמתחתי ויצא להם
 ויחרדו איש אל אחיו לאמר מה
 זאת עשה אלהים לנו : ויבאו אל
 יעקב אביהם ארצו כנען ויגידו לו
 את כל הקרת אתם לאמר : דבר
 האיש אדני הארץ אתנו קשות ויתן
 אתנו כמרגלים את הארץ :
 ונאמר אליו בניים אנחנו לא היינו
 מרגלים : שנים עשר אנחנו אחים
 בני אבינו האחד איננו וחקטן חיוס
 את אבינו בארץ כנען : ויאמר אלינו
 האיש אדני הארץ בוארת ארע כי
 בניים אתם אחיכם האחד הניחו
 אתי ואת רעבון בתיכם קחו ולכו :
 והביאו ארת אחיכם חקטן אלי
 ואדעה

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

ספר בראשית

ויראו האנשים כי הובאו בירת
 יוסף ויאמרו על דבר הכסף השב
 באמת חתינו פתחלה אנחנו מובאים
 לחתנלר עלינו ולהתנפר עלינו
 ולקחת אתנו לעבדים ואת חמרינו
 ויגשו אל האיש אשר על בית יוסף
 וידברו אליו פתח הבית ויאמרו
 אדני ירד וירדנו בתחלה לשבר
 אכל ויהי כי באנו אל המלון
 ונפתחה את אמתחתינו והנה כסף
 איש בפי אמתחתו כספנו במשקלו
 ונשב אתו בידנו וכסף אחר הורדנו
 בידנו לשבר אכל לא ידענו מי שם
 כספנו באמתחתינו ויאמר
 שלום לכם אל תיראו אלהיכם
 ואלהי אביכם נתן לכם מטמון
 באמתחתיכם כספכם בא אליו ויצא
 אלהם את שמעון ויבא האיש
 את האנשים בית יוסף ויתן
 מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא
 לחמריהם ויכינו את המנחה
 עד בוא יוסף בצתרים כי שמעו כי
 שם יאכלו לחם ויבא יוסף הביתה
 ויביאו לו את המנחה אשר בידם
 הביתה וישתחו לו ארצה וישאל
 לתם לשלום ויאמר השלום אביכם
 חזקן אשר אמרתם העודנו חי
 ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו
 חי ויקרו וישתחו וישא עיניו וירא
 את בנימין אחיו בן אמו ויאמר הזה

ante adu
 d. Scendende liron
 domg. Int perform
 כ

Plafours

כח

אחיכם הקטן אשר אמרתם אלו
 ויאמר אלהים יחנך בני וימחר יוסף
 כי נכמרו רחמיו אל אחיו ויבקש
 לבכות ויבא החרדח ויבך שמה
 וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר ל
 שימו לחם וישימו לו לברו ולהם
 לברם ולמצרים האכלים אתו לברם
 כי לא יוכלון המצרים לאכל את
 העבדים לחם כי תועבר הוא
 למצרים וישבו לפניו הככר כבכרתו
 והצעיר כצערתו ויתמחו האנשים
 איש אל רעהו וישא משאת
 מאת פניו אלהם ותרב משאת בנימן
 ממשאות כלם חמש ידות וישתו
 וישכרו עמו מד
 ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא
 את אמתחות האנשים אכל כאשר
 יוכלון שאת ושים כסף איש בפי
 אמתחתו ואת גביעי גביע הכסף
 תשים בפי אמתחת הקטן ואת כסף
 שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר
 חבקר אור והאנשים שלחו חמה
 וחמריהם הם יצאו את העיר
 לא הרחיקו ויוסף אמר לאשר על
 ביתו קים רדף אחרי האנשים
 והשגתם ואמרת אלהם למה
 שלמתם רעה תחת טובה הלא ה
 זה אשר ישח אדני בו והוא נחש
 ינחש בו הרעתם אשר עשיתם
 וישגם וידבר אלהם את הדברים
 האלה

ful uol fmi

magot דג

inforcahu
 inuolfo

Conformandk

ל

התאם

התאם

התאם

התאם

התאם

התאם

התאם

התאם

התאם

התאם

התאם

התאם

התאם

התאם

התאם

התאם

ויגש

האלה: ויאמרו אליו למה ידבר
 אדני כדברים האלה חלילה
 לעבדיך מעשות כדבר הזה:
 הן כסף אשר מצאנו בפי אמתחתינו
 חשיבנו אליך מארץ כנען ואיך נגנב
 מבית אדניך כסף או זהב: אשר
 ימצא אתו מעבדיך ומת וגם אנחנו
 נהיה לאדני לעבדים: ויאמר גם
 עתה כדברים כן הוא אשר ימצא
 אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו נקים:
 וימחרו ויורדו איש את אמתחתו
 ארצה ופתחו איש אמתחתו ויחפש
 כנדול החל ובקטן כלו וימצא
 הנביע באמתחת בנימן: ויקרעו
 שמלתם ויעמסו איש על חמרו
 וישבו העיררה: ויבא יהודה ואחיו
 ביתר יוסף והוא עורנו שם ויפלו
 לפניו ארצה: ויאמר להם יוסף מה
 המעשה הזה אשר עשיתם הלא
 ידעתם כי נחש ינחש איש אשר
 כמני: ויאמר יהודה מה נאמר
 לאדני מר נדבר ומה נצטרק
 האלהים מצא את עון עבדיך הננו
 עבדים לאדני גם אנחנו גם אשר
 נמצא הנביע בידו: ויאמר חלילה
 לי מעשות זאת האיש אשר נמצא
 הנביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם
 עלו לשלום אל אביכם:

פ פ פ

אליו יהודה ויאמר
 בו אדני ידבר נא
 עבדך דבר באזני אדני ואל יחר
 אפק בעבדך כי כמוך כפרעה: אדני
 שאל את עבדיו לאמר היש לכם
 אב או אח: ונאמר אל אדני יש
 לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו
 מת ויותר היג לבדו לאמו ואביו
 אהבו: ותאמר אל עבדיך הורדהו
 אליו ואשימה עיני עליו: ונאמר אל
 אדני לא יוכל הנער לעזוב את אביו
 ועזב את אביו ומת: ותאמר אל
 עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן
 אתכם לא תספון לראות פני: והיה
 כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו את
 דברי אדני: ויאמר אביו שבו
 שברו לנו מעט אכל: ונאמר לא
 נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן
 אתנו וירדנו כילא נוכל לראות פני
 האיש ואחינו הקטן איננו אהנו:
 ויאמר עבדך אבי אליו אתם ידעתם
 כי שנים ילדה לו אשתי: ויצא
 האחד מאתי ואמר אך טרף טרף
 ולא ראיתיו ער חנה: ולקחתם
 גם את זה מעם פני וקרהו אסון
 והורדתם את שיבתי ברעה שאלה:
 ועתה כבאו אל עבדך אבי והנער
 איננו אתנו ונפשו קשורה בנפשו:
 והיה כראותו כראין הנער ומת
 וחולדו עבדיך את שיבתי עבדך

line 2

כח

11 c34

11A first
11A second

delenda in manu...

כה אמר בנך יוסף שמני אליהם
לארון לכל מצרים רדה אלי אל-
תעמר: וישבת בארץ גשן והיית
קרוב אלי אתר ונניק ובני בנך
וצאנך ובקרנך וכל אשר לך:

in manu...

וכל בלתי אתך שם כי עוד חמש
שנים רעב פן תורש אתה וביתך
וכל אשר לך: והנה עיניכם ראות
ועיני אחי בנימין כי פי חמרבר
אליכם: והגדתם לאבי את כל-
כבודי במצרים וארת כל אשר
ראיתם ומחרתם ותורדתם את אבי
חנה: ויפל על צוארי בנימין אחיו
ויבך ובנימין בכה על צוארו:

חסר יוד

וינשק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי
כן דברו אחיו אתו: והקל נשמע
בית פרעה לאמר באו אחי יוסף וישיב

יוסף

בעיני פרעה ובעיני עבדיו: ויאמר
פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת
עשו טענו את בעורכם ולכו באו

בנימין

ארצה כנען וקחו את אביכם ואת
בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את
טוב ארץ מצרים ואכלו את חלב

הנה

הארץ: ואתה צויתח זאת עשו קחו
לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם
ולנשיכם ונשאתם את אביכם
ובאתם: ועיניכם אל תחס על-

כליכם כי טוב כל ארץ מצרים
לכם הוא: ויעשו כן בני ישראל ויתן
להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן
להם

אבינו בניגון שאלה: כי עבדך ערב
את הנער מעם אבי לאמר אם לא
אביאנו אליך וחסאתי לאבי כר-
הימים: ועתה ישב נא עבדך תחת
הנער עבד לארני ותנער יער עם-
אחיו: כי איך אעלה אל אבי
ותנער איננו אתי פן אראה ברע
אשר ימצא את אבי: מה

in manu...

אחיו

ביתך

delenda affixa

in manu...

ולא יכר יוסף להתאפק לכל
הנצבים עליו ויקרא חוציאו כל-
איש מעלי ולא עמד איש אתו

בחתודע יוסף אל אחיו: ויתן את-
קלו בכבי וישמעו מצרים וישמע בית
פרעה ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף
העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות

אתו כי נבהלו מפניו: ויאמר יוסף
אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר
אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי

מצרימה: ועתה אל תעצבו ואל-
יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה
כי למחיה שלחני אלהים לפניכם:

כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ
ועוד חמש שנים אשר אין חריש
וקציר: וישלחני אלהים לפניכם

לשום לכם שארית בארץ ולהחיות
לכם לפליטה גדלה: ועתה לא אתם
שלחתם אתי הנה כי האלהים

ושימני לאב לפרעה ולארון לכל-
ביתו ומשל בכל ארץ מצרים:
כהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו

להם צדה לדרך: לכלם נתן
 לאיש חלפות שמלת ולבנימן נתן
 שלש מאורת כסף וחמש חלפת
 שמלת: ולאביו שלח כזאת עשרה
 חמרים נשאים משוב מצרים ועשר
 אתנת נשאת בר ולחם ומזון לאביו
 לדרך: וישלח את אחיו וילכו
 ויאמר אלהם אל תרדו בדרך:
 כח ויעלו ממצרים ויבאו ארץ כנען אל
 יעקב אביהם: ויגדו לו לאמר
 עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל
 ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין
 להם: וידברו אליו את כל דברי
 יוסף אשר דבר אלהם וירא את
 העגלות אשר שלח יוסף לשאר
 אתו ותחי רוח יעקב אביהם: ויאמר
 ישראל רב עוד יוסף בני חי אלקה
 ואראנו בשרם אמות: מו
 ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא
 בארצה שבע ויזבח זבחים לאלהי
 אביו יצחק: ויאמר אלהים
 לישראל במראת הלילה ויאמר
 יעקב ויעקב ויאמר הנני: ויאמר
 אנכי האל אלהי אביך אל תירא
 מרדכי מצרים כי לגוי גדול
 אשימך שם: אנכי ארד עמך
 מצרימה ואנכי אעלה גם עלה ויוסף
 ח ישית ידו על עיניך: ויקם יעקב
 מבאר שבע וישאו בני ישראל את
 יעקב אביהם ואת טפס ואת נשיהם

akementi
333
alec

סדק
deliquit
pau
de ficut
collat

filice
a defunctis
inf. p. i.
דבר
fuit kal
abscondit
ascendit

בעגלות אשר שלח פרעה לשאר
 אתו: ויקחו את מקניהם ואת
 רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו
 מצרימה יעקב וכל זרעו אתו:
 ובניו ובני בניו אתו ובנותיו ובנות
 בניו וכל זרעו חביא אתו מצרימה:
 ס ואלה שמות בני
 ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו
 בכר יעקב ראובן: ובני ראובן
 חנוך ופלוא וחצרן וברמי: ובני
 שמעון ימואל וימין ואהר ויכין וצחר
 ושואל בן הכנענית: ובני לוי גרשון
 קהת ומררי: ובני יהודה ער ואונן
 ושלר ופרץ וזרח וימת ער ואונן
 בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרן
 וחמול: ובני יששכר תולע ופזה
 ויוב ושמרון: ובני זבולון סרד ואלון
 ויחלאל: אלהי בני לאה אשר ילדה טו
 ליעקב בפרן ארס ואת דינה בתו כל
 נפש בניו ובנותיו שלשים ושלש:
 ובני גד צפון וחמי שוני ואצבן ערי
 וארודי ואראלי: ובני אשר ימנה
 וישוה וישון ובריער ושרח אחתם
 ובני בריעה חבר ומלכיאל: אלה
 בני זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו
 ותלד את אלה ליעקב שש עשרה
 נפש: בני רחל אשת יעקב יוסף
 ובנימן: ויולד ליוסף בארץ מצרים כ
 אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע
 בתן אן את מנשה ואת אפרים:

ובני בנימן בלע ובכר ואשל נרא
 ונעמן אחי וראש מפים וחפים וארד :
 אלה בני רחל אשר ילד ליעקב כל
 נפש ארבעה עשר : ובני דן השים :
 ובני נפתלי יחצאל וגוני ויער ושלם :
 אלה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל
 בתו ותלד את אלה ליעקב כל נפש
 שבעה : כל הנפש הבאה ליעקב
 מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני
 יעקב כל נפש ששים ושש :
 ובני יוסף אשר ילד לו במצרים
 בנש שנים כל הנפש לבית יעקב
 הבאה מצרימה שבעים :

כה

ו את יהודה שלח
 לפניו אל יוסף להורת לפניו בשנה
 ויבאו ארצה גשן : ויאמר יוסף
 מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו
 בשנה וירא אליו ויפל על צואריו
 ויבך על צואריו עוד : ויאמר
 ישראל אל יוסף אמותה הפעם
 אחרי ראותי את פניך כי עורך חי :
 ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו
 אעלה ואנידך לפרעה ואמרה
 אליו אחי ונירתי אבי אשר בארץ
 כנען באו אליו : והאנשים רעו
 צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם
 ובקרים וכל אשר להם הביאו :
 והיה כריקרא לבס פרעה ואמר מה
 מעשיכם : ואמרתם אנשי מקנה
 והיו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם

*ויאמר יוסף
 מרכבתו ויעל
 לקראת ישראל
 אביו בשנה*

*ויירא אליו ויפל
 על צואריו ויבך
 על צואריו עוד*

אנחנו גם אבותינו בעבור השם
 בארץ גשן כי תועבת מצרים כל
 רעה צאן : מז
 ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר
 אבי ואחי וצאנם ובקרים וכל אשר
 להם באו מארץ כנען והנם בארץ
 גשן : ומקצה אחיו לקח חמשה
 אנשים ויצגם לפני פרעה : ויאמר
 פרעה אל אחיו מה מעשיכם
 ויאמרו אל פרעה רעה צאן עבדיך
 גם אנחנו גם אבותינו ויאמרו אל
 פרעה לגור בארץ באנו כראיני מרעה
 לצאן אשר לעבדיך כירכב הרעב
 בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך
 בארץ גשן : ויאמר פרעה אל יוסף ה
 לאמר אביך ואחיו באו אליך :
 ארץ מצרים לפניך הוה במיטב
 הארץ הושב את אביך ואת אחיו
 ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש גם
 אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על
 אשר לוי : ויבא יוסף ארץ יעקב
 אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך
 יעקב ארץ פרעה : ויאמר פרעה
 אל יעקב כמה ימי שני חייך :
 ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי
 שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו
 ימי שני חיי ולא השיגו את ימי שני
 חיי אבתי בימי מגוריהם : ויברך
 יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה :
 וישוב יוסף ארץ אביו ואת אחיו
 ויתן

*ויאמר יוסף
 מרכבתו ויעל
 לקראת ישראל
 אביו בשנה*

Debalchur fu Nuch fol 183

זיתן לחם אחזה בארץ מצרים
 במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר
 עוה פרעה: ויכלכל יוסף את אביו
 ואת אחיו זאת כל בית אביו לחם
 לפי הטף: ולחם אין בכל הארץ
 כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ
 מצרים וארץ פנען מפני הרעב:
 וילקט יוסף את כל הכסף הנמצא
 בארץ מצרים ובארץ פנען בשבר
 אשר הם שכרים ויבא יוסף את
 הכסף ביתה פרעה: ויתם הכסף
 מארץ מצרים ומארץ פנען ויבאו
 כל מצרים אל יוסף לאמר הבה
 לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס
 כסף: ויאמר יוסף הבו מקניכם
 ואתנה לכם במקניכם אם אפס
 כסף: ויביאו את מקניהם אל
 יוסף ויתן לחם יוסף לחם בסוסי
 ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר
 ובחמרים וינהלם בלחם בכל
 מקניהם בשנה ההוא: ויתתם
 השנה ההוא ויבאו אליו בשנה
 השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני
 כי אם תם הכסף ומקנה הבחמה
 ארדנו לא נשאר לפני אדני
 בלתי אם גוינתו וארמתנו:

היה
furore
furore
fol 183
- 183

מ
defect
fol 183
absolu
in 183
fol 183
cu chato
183

כ
Dedupir

והארמה לא תשם: ויקן יוסף
 את כל ארמת מצרים לפרעה כי
 מכרו מצרים איש שדהו כי חזק
 עלהם הרעב ותהי הארץ לפרעה: ויג חסרו
 ואת העם העביר אתו לערים מקצה
 גבול מצרים ועד קצהו: רק
 ארמת הכתנים לא קנה כי חק
 לכהנים מאת פרעה ואכלו אר
 חקם אשר נתן להם פרעה על כן
 לא מכרו את אדמתם: ויאמר
 יוסף אל העם הן קניתי אתכם היום
 ואת אדמתכם לפרעה הא לכם
 זרע וזרעתם את הארמה: והיה
 כתבו את ונתתם חמשיית לפרעה
 וארבע היתר יהיה לכם לזרע
 השרה ולאכלכם ולאשר בכתיכם
 ולאכל לספכם: ויאמרו התינתנו
 נמצא חן בעיני אדני ותינו עבדים
 לפרעה: וישם אתה יוסף לחק ער
 חיום הזה על ארמת מצרים לפרעה
 לחמש רק ארמת הכהנים לבדם
 לא היתה לפרעה: וישב ישראל
 בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו כח
 ויפרו וירבו מאד:
ויחיו יעקב בארץ מצרים שבע
 עשרה שנה ויהי ימי יעקב
 שני חיו שבע שנים וארבעים ומאת
 שנה: ויקרבו ימי ישראל למות
 ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם
 נא מצאתי חן בעיניך שים נא ירך

Amberius
Nabuh Sioni

En

par

Quinta part

תחת ירכי ועשות עמדי חסד ואמת
אל נא תקברני במצרים: ושכבתי
עם אבתי ונשאתני ממצרים
וקברתני בקברתם ויאמר אנכי
אעשה כדברך: ויאמר השבעה לי
וישבע לו וישתחו ישראל על ראש
המטה:

פ

מח ויהי אחריו הדברים האלה
ויאמר ליוסף הנה אביך הלך ויקח
את שני בני עמו את מנשה ואת
אפרים: ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך
יוסף בא אליך ויתחוק ישראל וישב
על המטה: ויאמר יעקב אל יוסף
אל שדי נראה אלי בלתי בארץ כנען
ויברך אתי: ויאמר אלו חנני מפרך
והרבייתך ונתתיך לקהל עמים
ונתתי ארץ הארץ הזאת לזרעך

לעז 203

אחריך אחות עולם: ועתה שני
בניך הנולדים לך בארץ מצרים ער
באי אליך מצרים ליהם אפרים
ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי:
ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך
יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם:
ואני בבאי מפרן מתה עלי רחל
בארץ כנען בדרך בעור כברתי ארץ
לבא אפרתי ואקברה שם בדרך
אפרת הוא בית לחם: וירא ישראל
את בני יוסף ויאמר מירא אלה:
ויהיו אלהים בזה ויאמר קחם נא

ה

on bene ferre
malum bene
402110010

אלו ואברכם: ועיני ישראל כברו
מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם
אליו וישק להם ויחבק להם: ויאמר
ישראל אל יוסף ראה פניך לא
פללתי והנה הראה אתי אלהים גם
את זרעך: ויוצא יוסף אתם מעם
ברכו וישתחו לאפיו ארצה: ויקח
יוסף את שניהם את אפרים בימינו
משמאל ישראל ואת מנשה
בשמאלו מימין ישראל ויגש אליו:

luchan
no te fra
daly de

Polignac
402
maligert
bore

10

וישלח ישראל את ימינו וישת על
ראש אפרים והוא הצעיר ואת
שמאלו על ראש מנשה שכל את
ידיו כי מנשה הבכור: ויברך
ארץ יוסף ויאמר האלהים אשר
התהלכו אבתי לפניו אברתם
ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי
עד היום הזה: המלאך הנגור
אתי מכל רע יברך אתר הנערים
ויקרא בהם שמי ושם אבתי
אברתם ויצחק וידנו לרב בקרב
הארץ: וירא יוסף כי ישירת
אביו יד ימינו על ראש אפרים
וירע בעיניו ויתמד יד אביו לחסיד
אתה מעל ראש אפרים על
ראש מנשה: ויאמר יוסף אל
אביו לא כן אבי כיוה הכבר
שים ימינה על ראשו:
וימאן אביו ויאמר ידעתי בני
ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם

הוא

וילכו גם אחיו ויפלו לפגיו ויאמרו
 הננו לך לעבדים : ויאמר אלהם
 יוסף אל תיראו כי התחת אלהים
 אני : ואתם חשבתם עלי
 רעה אלהים חשבה לטבר למען
 עשה ביום הזה להחית עס
 רב : ועתה אל תיראו אנכי
 אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם
 אותם וידבר על לבם : וישב יוסף
 במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף
 מאד ועשר שנים : וירא יוסף
 לאפרים בני שלשים גם בני מכיר מם
 בן מנשה ילדו על ברכיו יוסף : רבתי
 ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת
 ואלהים פקד ופקד אתכם והעלת
 אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ
 אשר נשבע לאברהם וליצחק
 וליעקב : וישבע יוסף את בני כח
 ישראל לאמר פקד ופקד אלהים
 אתכם והעלתם את עצמתי
 מזה : וימרו יוסף בן מאה ועשר
 שנים ויחננו אתו ויישם בארון
 במצרים : הוק

מספר גדול וכבר מאד ויעש לאביו
 אבל שבעת ימים : וירא יושב
 הארץ הפגעני ארץ האבל בגרן
 האטר ויאמרו אבל כבר זה למצרים
 על כן קרא שמה אבל מצרים
 אשר בעבר הירדן : ויעשו בניו
 לו בן כאשר צום : וישאו אתו
 בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערח
 שדה המכפלה אשר קנה אברהם
 את השדר לאחות קבר מאת
 עפרן החתי על פני ממרא :
 וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו
 וכל העלים אתו לקבר את אביו
 אחרי קברו ארץ אביו : ויראו
 אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו
 לו ישטמנו יוסף והשב וישב לנו את
 כל הרעה אשר גמלנו אתו :
 ויצו אר יוסף לאמר אביך צוה
 לפני מתו לאמר : כה תאמרו
 ליוסף אנא נא פשע אחיך
 וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה
 נא לפשע עבדי אלהי אביך
 ויבך יוסף בדברים אליו :

10

Louit an...
 forma my. ful xoth. vid. lx.
 vid. u. Gen 24. uon. - pu. -
 V. 34.

סכום פסוקי דספר בראשית אלף וחמש מאות ושלשים וארבעה
 וסימנו אך לך : וחציו ועל חרבך תחיה ופרשיותיו
 יב אחאב סימן וסדריו מג :

ואלה

שמות בני ישראל הנאים מצרימה
את יעקב איש וביתו באו: ראובן
שמעון לוי ויהודה: יששכר זבולן
ובנימן: דן ונפתלי גר ואשר:
ויהי כל נפש יצאו ירך יעקב שבעים
נפש ויוסף היה במצרים: ויוסף
יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא:
ובני ישראל פרו וישרצו וירבו
ויעצמו במצרים מאד ותמלא הארץ
אתם: פ ויוסף מלך
חדש על מצרים אשר לא ידע את
יוסף: ויאמר אל עמו הנה עם בני
ישראל רב ועצום ממנו: הבה
נתחברם לך פן ירבח והיה כר
תקראנה מלחמה ויוסף גם הוא
על שניאנו ונלחם בני ועלה מן
הארץ: וישמו עליו שרי מסים
למען ענתו בסבלתם ויבן ערי
מסכנות לפרעה את פתם ואת
רעמסס: וכאשר יענו אתו כן ירבח
וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל:
ויעברו מצרים את בני ישראל
בפרך: וימררו את חייהם בעבדה
קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה

ה
פ
אגרון
Siquierus agr
agroni
vulgaris inguis
tabernaculus
pennaria, 87 ma
nervosa
et auct
et compe in cap
94m thubur
et auct
et auct

בשרה את כל עבדתם אשר עברו
בהם בפרך: ויאמר מלך מצרים
למילדת העברות אשר שם האחת
שפרה ושם השנית פועה: ויאמר
בילדכן את העבריות וראיתן ער
האכניס אם כן הוא והמתן אתו
ואם בת הוא וחיה: ותיראן המילדת
את האלהים ולא עשו כאשר דבר
אליהן מלך מצרים ותחין את
הילדים: ויקרא מלך מצרים
למילדת ויאמר להן מדוע עשיתן
הדבר הזה ותחין את הילדים:
ותאמרן המילדת אל פרעה כי לא
כנשיות המצריות העברות כי חיות
הנתבטרים תבוא אלתי המילדת
וילדו: ויטב אלהים למילדת
ב וירב העם ויעצמו מאד: ויהי כיד
יראו המילדת את האלהים ויעש
להם בתים: ויצו פרעה לכל
עמו לאמר כל תבן הילוד היארה
תשליכהו וכל חפת החיון:
ב פ וילך איש
מבית לוי ויקח את בת לוי:
ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו
כי טוב

Sello per
franciano
no. 211
L. 11
11

Hombr
haly p
11

בְּרֹאשׁ הַיּוֹם וְתִצְפְּנֶנּוּ שְׁלֹשָׁה יָרְחִים וְלֹא יִכְלֶה עוֹד הַצְּפִינֹת וְתִקַּח לָךְ תִּיבַת זָמָא וְתַחְמַרְרָה בְּרֹגֶר וּבִזְנֶפֶת וְתִשֵּׂם בָּהּ אֶת הַיֶּלֶד וְתִשֵּׂם בְּסוּף עַל-שֵׁפֶת הַיָּאָר וְתִתְעַב אַחֲתָו מִרְחֹק לְדַעַת מִרְדֵּי יַעֲשֶׂה לָּו וְתִרְדּוּ בַת-פְּרַעֲהָ לְרַחֵץ עַל הַיָּאָר וְנִעְרַתֶּיהָ הִלַּכְתָּ עַל-יַד הַיָּאָר וְתִרְאֶה אֶת-הַתִּכְהָ בַתֶּךָ הַסּוּף וְתִשְׁלַח אֶת-אִמָּתָהּ וְתִקְחֶיהָ וְתִתְחַח וְתִרְאֶהוּ אֶת-הַיֶּלֶד וְהִנֵּה נֶעַר בִּכְהָ וְתַחְמַרְרָה עָלָיו וְתֹאמַר מִי־לִי הָעֲבָרִים זֶה וְתֹאמַר אַחֲתָו אֶל-בַּת-פְּרַעֲהָ הַאֵלֶךְ וְקִרְאתִי לָךְ אִשָּׁה מִיִּגְדָת מִן-הָעֲבָרִית וְתִינַק לָךְ אֶת-הַיֶּלֶד וְתֹאמַר-לָהּ בַת-פְּרַעֲהָ לְכִי וְתִלְךְ הָעֵלְמָה וְתִקְרָא אֶת-אִם הַיֶּלֶד וְתֹאמַר לָהּ בַת-פְּרַעֲהָ הַיְלִיכִי אֶת-הַיֶּלֶד הַזֶּה וְתִינַקְהוּ לִי וְאֲנִי אֲתֵן אֶת-שִׂכְרְךָ וְתִקַּח הָאִשָּׁה הַיֶּלֶד וְתִנִּיקְהוּ וְיִגְדַל הַיֶּלֶד וְתִבְאָהוּ לְבַת-פְּרַעֲהָ וְיִהְיֶה לָהּ לְבֵן וְתִקְרָא שְׁמוֹ מֹשֶׁה וְתֹאמַר כִּי מִן-חַמִּים מְשִׁיתָהוּ וְתִהְיֶה בְיָמִים חַהִם וְיִגְדַל מֹשֶׁה וַיֵּצֵא אֶל-אֲחִיו וַיִּרְאֵם בְּסִבְלָתָם וַיִּרְאֵם אִישׁ מִצְרַיִם מִכָּרֵה אִישׁ-עֲבָרִי מֵאֲחָיו וַיִּפֶן בָּהּ וְכֹה וַיִּרְאֵם כִּי אִין אִישׁ וַיִּךְ אֶת-הַמִּצְרַיִם וַיִּטְמְנֶהוּ בַחֹל וַיֵּצֵא בְיָוִם הַשְּׁנִי וְהִנֵּה שְׁנֵי אַנְשֵׁים עֲבָרִים נֹצִים וַיֹּאמֶר לְרַשָּׁע

לִמָּה תִכָּה רַעֲךָ וַיֹּאמֶר מִי שְׂמֶךָ לְאִישׁ שֶׁר וּשְׂפֹט עָלֵינוּ הִלְהַרְגֵנִי אַתָּה אָמַר בְּאִשְׁרֵי הַרְגַת אֶת-הַמִּצְרַיִם וַיִּירָא מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֶכְן נֹדַע הַדְּבָר וַיִּשְׁמַע פְּרַעֲהָ אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה וַיִּבְקֹשׁ לְהַרְגַת אֶת-מֹשֶׁה וַיִּכְרַח מֹשֶׁה מִפְּנֵי פְרַעֲהָ וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ מִדְיָן וַיֵּשֶׁב עַל-הַבְּאֵר וּלְכַחַן מִדְיָן שִׁבְעַת בָּנוֹת וְתִבְאָנָה וְתִדְלַכָּה וְתִמְלַאנָה אֶת-הַרְהֵטִים לְהִשְׁקוֹתָן צֹאן אֲבוֹתָן וַיִּבְאֹן הָרַעִים וַיִּגְדְּשׁוּם וַיִּקַּם מֹשֶׁה וַיִּוָּשַׁעַן וַיִּשְׁקֵאתָ צֹאנָם וְתִבְאָנָה אֶל-רְעוּאֵל אֲבִיתָן וַיֹּאמֶר מִדּוּעַ מִהֲרַתָּן כֹּה הַיּוֹם וְתֹאמַרְן אִישׁ מִצְרַיִם חִצְלָנוּ מִיַּד הָרַעִים וְגַם-דָּלָה רָלָה לָנוּ וַיִּשְׁקֵאתָ הַצֹּאן וַיֹּאמֶר אֶל-בָּנוֹתָיו וְאִין לִמָּה זֶה עוֹבְרַתָן אֶת-הָאִישׁ קִרְאָן לָו וַיֹּאכַל לֶחֶם וַיִּזְאֵל מֹשֶׁה לְשִׁבַת אֶת-הָאִישׁ וַיִּתֵּן אֶת-צִפְרָה בַתּוֹ לְמֹשֶׁה וְתִלְדַּת בֵּן וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ גִּרְשֹׁם כִּי אָמַר גֵּר הֵייתִי בְּאֶרֶץ נְכַרִּיחָ וְיִהְיֶה בְיָמִים הָרַפִּים חַהִם וַיִּמַת מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּאֲחָזוּ כְּנִי-יִשְׂרָאֵל מִן-הָעֲבָרָה וַיִּזְעַקוּ וַתַּעַר שׁוֹעֲתָם אֶל-הָאֱלֹהִים מִן-הָעֲבָרָה וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת-נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת-בְּרִיתוֹ אֶת-אַבְרָהָם אֶת-יִצְחָק וְאֶת-יַעֲקֹב וַיִּרְאֵם אֱלֹהִים כֹּה אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּדַע אֱלֹהִים

an ad...

10

cond. 7

אחרי

fol 264

כ

fol 109

אחרי

נא

אחרי
fol 109
אחרי
fol 109

אחרי

אחרי

אחרי

אחרי

אחרי

ג ומשה היה רעה את צאן יתרו
 חתנו כהן מדן וינהג את הצאן אחר
 המדבר ויבא אל הר האלהים
 הרבירה: וירא מלאך יהוה אליו
 בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה
 הסנה בער באש והסנה איננו אבל:
 ויאמר משה אסרה נא ואראה את
 המראת הגדל הזה מדוע לא יבער
 הסנה: וירא יהוה כי סר לראות
 זיקרא אליו אלהים מחוך הסנה
 ויאמר משה משה ויאמר הנני:
 ויאמר אל תקרב הלם של נעליך
 מעל רגליך כי המקום אשר אתה
 עומד עליו ארמת קדש הוא:
 ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי
 אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
 ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל
 האלהים: ויאמר יהוה ראה ראיתי
 את עני עמי אשר במצרים ואת
 צעקתם שמעתי מפני נגשו כי
 ידעתי את מכאביו: וארד להצילו
 מיד מצרים ולהעלותו מן הארץ
 והוא אל ארץ טובה ורחבה אל
 ארץ זבת חלב ודבש אל מקום
 הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי
 והיבסי: ועתה הנה צעקת בני
 ישראל באה אלי וגם ראיתי ארץ
 הלחץ אשר מצרים לחצים אתם:
 ועתה לכה ואשלחך אל פרעה
 וחוצא את עמי בני ישראל ממצרים:

in flamma
flamma
liber

ה
מל רגליך
מקום

צעקת

מקום

לחצים

ו ויאמר משה אל האלהים מי אנכי
 כי אלך אל פרעה וכי אוציא את
 בני ישראל ממצרים: ואמר
 כי אתה עמך וזה לך האות כי
 אנכי שלחתיך בהוציאך את העם
 ממצרים תעבדון את האלהים על
 ההר הזה: ויאמר משה אל האלהים
 הנה אנכי בא אל בני ישראל
 ואמרתם להם אלהי אבותיכם
 שלחני אליכם ואמרו לי מה שמו
 מה אמר אלהים: ויאמר אלהים
 אל משה אתה אשר אתה ויאמר
 כה תאמר לבני ישראל אתה
 שלחני אליכם: ויאמר עוד אלהים
 אל משה כה תאמר אל בני ישראל
 יהוה אלהי אבותיכם אלהי אברהם
 אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני
 אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי
 לדרדר: לך ואספת את זקני
 ישראל ואמרת להם יהוה אלהי
 אבותיכם גראח אלי אלהי אברהם
 יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי
 אתכם ואת העשוי לכם במצרים:
 ויאמר אעלה אתכם מעני מצרים
 אל ארץ הכנעני והחוי והאמרי
 והפרזי והחוי והיבסי אל ארץ זבת
 חלב ודבש: ושמעו לקלך וכאת
 אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים
 ואמרתם אליו יהוה אלהי העבריים
 נקרה עלינו ועתה נלכה נא דרך
 שלשת

טו

פא

שלשת

שלושת ימים במדבר ונזכחה ליהוה
 אלהינו: ואני ידעתי כי לא יתן
 אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד
 כ חוקה: ושלחתי את ידו והפיתו את
 מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה
 בקרבן ואתרדן כן ישלח אתכם:
 ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים
 ויהיה כי תלכו לא תלכו ריקם:

ושאלה אשה משכנתה ומזרת ביתה
 בלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמלתם
 על פניכם ועל פנתוכם ונצלחם
 את מצרים: ויען משה
 ויאמר ותן לא יאמינו לי ולא ישמעו
 בקלוי כי יאמרו לא נראה אליך
 משה זה יהוה: ויאמר אליו יהוה מזה בידך
 ויאמר משה: ויאמר השלכהו
 ארצה וישלכהו ארצה ויהי לבוש
 וינס משה מפניו: ויאמר יהוה אל
 משה שלח ידך ואחו בזנבו וישלח
 ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו:

ח למען יאמינו כי נראה אליך יהוה
 אלהי אבתם אלהי אברהם אלהי
 יצחק ואלהי יעקב: ויאמר יהוה
 לו עוד חבא נא ידך בחיקי ויבא
 ידו בחיקו ויוצאה והנה ידו מצרעת
 בשלג: ויאמר השב ידך אל חיקך
 וישב ידו אל חיקו ויוצאה מחיקו
 והנה שבה כבשרו: והיה אם לא
 יאמינו לך ולא ישמעו לקל תאת
 הראשון והאמינו לקל האר

האחרון: והיה אם לא יאמינו גם
 לשני האתונ האלה ולא ישמעון
 לקלך ולקחת ממנו היאר ושפכת
 היבשר והיו תמים אשר תקח מן
 היאר והיו לדם ביבשת ויאמר משה
 אל יהוה בי אדני לא איש דברים
 אנכי גם מתמול גם משלשם גם
 מאז דברך אל עבדך כי כבד פה
 וכבד לשון אנכי: ויאמר יהוה אליו
 מי שם פה לאדם או מי ישום אלם
 או חרש או פקח או עור הלא אנכי
 יהוה: ועתה לך ואנכי אהיה עם
 פיק והוריתיך אשר תדבר: ויאמר
 כי אדני שלח נא ביד תשלח:

ויחור אף יהוה במשה ויאמר הלא
 אתרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר
 ידבר הוא וגם הנה הוא יצא
 לקראתך וראך ושמח בלבו: ודברת
 אליו ושמעת את הדברים בפיו ואנכי
 אהיה עם פיק ועם פיהו והוריתי
 אתכם את אשר תעשון: ודבר הוא
 לך אל העם והיה הוא יהיה לך
 לפה ואתה תהיה לו לאלהים:

ואת המטה הזה תקח בידך אשר
 תעשה בו את האתת:
 וילך משה וישב אל יתר התנו
 ויאמר לו אלכה נא ואשובה אל
 אחי אשר במצרים ואראה העודם
 חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום:
 ויאמר יהוה אל משה במדון לך

Handwritten notes in the left margin:
 מעשה
 אפיקי, מלכות
 דעתי, מרואל

Handwritten notes in the right margin:
 שכר
 ויפיק
 ויפיק
 ויפיק

וידבר

אלהים אר-
משה ויאמר

אליו אני יהוה: וארא אל-אברהם
אל-יצחק ואל-יעקב באל-שדי ושמי
יהוה לא נודעתי להם: וגם הקמתי
את-בריתי אתם לתת להם את-ארץ
כנען את-ארץ מגריתם אשר-נרו
בה: וגם אני שמעתי את-נאקת ה'
בני ישראל אשר מצרים מעבדים
אתם ואזכר את-בריתי: לכן אמר
לבני ישראל אני יהוה והוצאתי
אתכם מתחת סבלת מצרים
והצילתי אתכם מעבדתם ונאלתי
אתכם בזרוע נטויה ובשפטים
בדלים: ולקחתי אתכם לו לעם
והייתי לכם לאלהים וידעתם כי-
אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם
מתחת סבלות מצרים: והבאתי
אתכם אל הארץ אשר נשאתי את-
ידי לתת אתה לאברהם ליצחק
וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה
אני יהוה: וידבר משה כן אל-בני
ישראל ולא שמעו אל-משה מקצר
רוח ומענה קשה: פ

וידבר יהוה אל-משה לאמר:
בא דבר אל-פרעה מלך מצרים
וישלח את-בני ישראל מארצו:
וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני
ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני
פרעה ואני ערל שפתים: פ

כלו מעשיכם דבר-יום ביום כאשר
בהיות התכן: ויכו שטרו בני ישראל
אשר שמו עליהם נגשו פרעה לאמר
מדוע לא כלייתם חקכם ללכד בתמול
שלשם גם תמול גם היום: ויבאו
שטרו בני ישראל ויצעקו אל-פרעה
לאמר למה תעשה כה לעבדיך:

תכן אין נתן לעבדיך ולבנים אמרים
לנו עשו ותנה עבדיך מקים וחטאת
עמך: ויאמר נרפוס אתם נרפוס
על-כן אתם אמרים נלכה נובחתי
ליהוה: ועתה לכו עבדו ותכן לא
ינתן לכם ותכן לבנים תתנו: ויראו
שטרו בני ישראל אתם ברע לאמר
לא תגרעו מלבניכם דבר-יום ביום:

ויבצעו את-משה ואת-אחרון נצבים
לקראתם בצאתם מאת פרעה:
ויאמרו אלהים ירא יהוה עליכם
וישפט אשר הכאשתם את-ריחנו
בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת-חרב
בידם להרגנו: וישב משה אל-יהוה
ויאמר ארני למה הרעתה לעם הזה
למה זה שלחתני: ומאז באתי אל-
פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה
והצל לא הצלת את-עמך: ו

ויאמר יהוה אל-משה עתה תראה
אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה
ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו:

ס ס ס

*for Nach-
apparat. fol. 10
al. 140 p. 22
10 p. 22*

*10
10
10*

10

10

ב

*factor
fence*

*Angus. a. b. 10
al. 140 p. 22
10 p. 22*

*fractio
num. 10*

10

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים:

אלה ראשי בית אבתם בני ראובן בכר ישראל חנוך ופלוא חצרן וכרמי אלה משפחת ראובן: ובני שמעון ימואל

וימין ואחד ויכין וזחר ושואל בן חכנעניאל אלה משפחת שמעון:

ואלה שמות בני לוי לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי שבע

ושלשים ומאת שנה: בני גרשון לבני ושמעי למשפחתם: ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל

ושני חיי קהת שלש ושלושים ומאת שנה: ובני מררי מחלי ומושי

אלה משפחת הלוי לתלדתם: ויקח עמרם ארתי ויכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן וארתי

משה ושני חיי עמרם שבע ושלושים ומאת שנה: ובני יצהר קרח ונפג

וזכרי: ובני עזיאל מישראל ואלצפן וסתריו: ויקח אהרן את אלישבע

בת עמינדב אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר: ובני קרח

אסיר ואלקנא ואביאסף אלה משפחת הקרחיו: ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה

בן

בן

בן

ותלד לו ארתי פנתס אלה ראשי אבות הלויים למשפחתם: הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם: הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים הוא משה ואהרן: ויהי ביום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים:

וידבר יהוה אל משה לאמר אני יחזק דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך:

ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל לפתים ואיך ישמע אלי פרעה:

ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך: אתה תדבר את כל אשר אצוה ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו: ואני אקשר את לב פרעה וחרביתי את אלתיו ואת מופתי בארץ מצרים: ולא ישמע אלכם פרעה ונתתי את ידי במצרים והוצאתי את צבאתי את עמי בני ישראל מארץ מצרים כשפטים גדלים: וידעו מצרים כי אני יהוה בנשתי את ידי על מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם: ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו: ומשה בן

*Interdum san
Matron. in ay
241200*

*masa in
plus
ca. 2 in 2*

ca. 2 in 2

לֹא־הִיכִם בָּאָרֶץ : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
 לֹא נִכּוֹן לַעֲשׂוֹת כֵּן בִּי תוֹעֲבֵרַת
 מִצְרַיִם גּוֹבַח לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ הֵן גּוֹבַח
 אֶת־תוֹעֲבֹת מִצְרַיִם לַעֲיִנֵיהֶם וְלֹא
 יִסְקְלֵנוּ : דֶּרֶךְ־שְׁלֹשֶׁת יָמִים נִלְךְ
 בְּמִדְבָּר וּבַחֲנוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאֶשֶׁר
 יֹאמֶר אֱלֹהֵינוּ : וַיֹּאמֶר פְּרַעֲה אֲנֹכִי
 אֲשַׁלַּח אֲתֶכֶם וּבַחֲתֹם לַיהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם בְּמִדְבָּר רַק הִרְחַק לֹא־
 תִּרְחִיקוּ לִלְכַת הַעֲתִירוּ בְעָדַי :

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה חֲנֵה אֲנֹכִי וַיֵּצֵא מֵעַמְד
 וַהֲעִתַּרְתִּי אֶל־יְהוָה וְסָר הָעֵרֶב
 מִפְּרַעֲה מֵעַבְדָּיו וּמֵעַמּוֹ מִחַר רַק
 אֶל־יֹסֵף פְּרַעֲה הַתֵּרֵל לְבִלְתִּי שַׁלַּח
 אֶת־הָעַם לִזְבַּח לַיהוָה : וַיֵּצֵא
 מֹשֶׁה מֵעַם פְּרַעֲה וַיַּעֲתֵר אֶל־יְהוָה :
 וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּדִבְרֵי מֹשֶׁה וְסָר הָעֵרֶב
 מִפְּרַעֲה מֵעַבְדָּיו וּמֵעַמּוֹ לֹא־נִשְׂאָר
 אֶחָד : וַיִּכְבַּד פְּרַעֲה אֶת־לְבוֹ
 גַּם בַּעֲפֹם הַזֹּאת וְלֹא שַׁלַּח אֶת־
 הָעַם :

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־
 פְּרַעֲה וְהִנֵּה אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה
 אֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּים שַׁלַּח אֶת־עַמִּי
 וַיַּעֲבֹדְנִי : כִּי אִם־מֵאֵן אַתָּה לְשַׁלַּח
 וְעוֹדֶךָ מַחֲזִיק בָּם : הִנֵּה יַד־יְהוָה
 הַזֹּאת בְּמִקְנֶךָ אֲשֶׁר בָּשָׂרָה בְּסוּסִים
 בַּחֲמָרִים בְּגַמְלִים בְּבָקָר וּבִצְאָן דִּבְרֵי
 כְּבֹד מֵאֹד : וְהַפְּלֵה יְהוָה בֵּין מִקְנֵה
 יִשְׂרָאֵל וּבֵין מִקְנֵה מִצְרַיִם וְלֹא יָמוּת

מִכָּל־לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל דִּבְרֵי : וַיִּשָּׂם
 יְהוָה מוֹעֵד לֵאמֹר מִחָר יַעֲשֶׂה יְהוָה
 הַדִּבְרֵי הַזֶּה בָּאָרֶץ : וַיַּעַשׂ יְהוָה
 אֶת־הַדִּבְרֵי הַזֶּה מִמִּחְרַת וַיִּמְתְּכֵם
 מִקְנֵה מִצְרַיִם וּמִמִּקְנֵה בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 לֹא־מָת אֶחָד : וַיִּשְׁלַח פְּרַעֲה וְהִנֵּה־
 לֹא־מָת מִמִּקְנֵה יִשְׂרָאֵל עַד־אֶחָד
 וַיִּכְבַּד לֵב פְּרַעֲה וְלֹא שַׁלַּח אֶת־
 הָעַם :

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֵל אֶהְרֹן
 קַחוּ לָכֶם מֵלֶא הַפְּנוּיִם פִּיחַ כִּבְשָׁן
 וּזְרָקוּ מֹשֶׁה הַשְּׂמִימָה לַעֲיִנֵי פְּרַעֲה :
 וְהָיָה לְאַבְקָה עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
 וְהָיָה עַל־חֹדְסֵי וְעַל־הַבְּהֵמָה לְשַׁחֵן
 פָּרַח אֲבַעֲבַעַת בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם :
 וַיִּקְחוּ אֶת־פִּיחַ הַכִּבְשָׁן וַיַּעֲמִדוּ לִפְנֵי
 פְּרַעֲה וַיִּזְרַק אֹתוֹ מֹשֶׁה הַשְּׂמִימָה
 וַיְהִי שַׁחֵן אֲבַעֲבַעַת פָּרַח בְּאֶרֶץ
 וּבַבְּהֵמָה : וְלֹא יָכִלּוּ הַחֲרָשִׁים
 לַעֲמֹד לִפְנֵי מֹשֶׁה מִפְּנֵי הַשַּׁחֵן כִּי־
 הָיָה הַשַּׁחֵן בְּחֲרָשִׁים וּבְכָל־
 מִצְרַיִם : וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת־לֵב
 פְּרַעֲה וְלֹא שָׁמַע אֶתֶּם כְּאֲשֶׁר דִּבְרַ
 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה :

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הֲשִׁכֵּם
 בְּבָקָר וְהַתִּיצֵב לִפְנֵי פְּרַעֲה וְאָמַרְתָּ
 אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּים
 שַׁלַּח אֶת־עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי : כִּי
 בַּעֲפֹם הַזֹּאת אֲנִי שַׁלַּח אֶת־כָּל־
 מִנְפְּתֵי אֶל־לִבְךָ וּבַעֲבֹדֶיךָ וּבַעֲמֶיךָ

Leod
hab. verb. ה
verb דבר
verb

grad

grad
grad
grad

grad
grad

grad

ספר שמות

בַּעֲבוּר תִּדַע כִּי אִין כְּמִנִּי כְּכֹר־
 10 אֶרֶץ: כִּי עָתָה שְׁלַחְתִּי אֶת יָדִי
 וְאֵךְ אוֹתְךָ וְאֵת עַמְּךָ בְּרִבְר וּתְכַחֵד
 סֵךְ אֶרֶץ: וְאוֹלַם בַּעֲבוּר וְאֵת
 הַעֲמֵדֶיךָ בַּעֲבוּר הִרְאֵתְךָ אֶת כְּחִי
 וּלְמַעַן סֵפֶר שְׁמֵי בְּכֹל אֶרֶץ:
 עוֹדֶךָ מִסְתַּוֵּלֵל בַּעֲמִי לְכֹלְתִי שְׁלַחֵם:
 הִנְנִי מִמְטִיר כַּעַת מַחַר בְּרֵד כְּבֹד
 מֵאֵד אֲשֶׁר לֹא הָיָה כִּמְהוּ בְּמִצְרַיִם
 לִמֵּן הַיּוֹם הַזֶּה וְעַד עָתָה: וְעָתָה
 שְׁלַח הַעֲזוּ אֶת מִקְנֶךָ וְאֵת בְּלֹא אֲשֶׁר
 לָךְ בַּשֶּׂדֶה כֹּל הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה
 אֲשֶׁר יִמְצָא בַּשֶּׂדֶה וְלֹא יֹאסֵף הַבֵּיתָה
 וַיֵּרֵד עֲלֵהֶם הַבְּרֵד וּמָתוּ:
 הִירָא אֶת דְּבַר יְהוָה מִעֲבֹדֵי פִרְעֵה
 הַנִּיִּם אֶת עַבְדֵּיךָ וְאֵת מִקְנֵהוּ אֶל
 הַבְּתִיִּם: וְאֲשֶׁר לֹא שֵׁם לְבֹן אֶל
 דְּבַר יְהוָה וַיַּעֲזֹב אֶת עַבְדֵּיךָ וְאֵת
 מִקְנֵהוּ בַּשֶּׂדֶה: פ
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נֹטֵה אֶת
 יָדְךָ עַל הַשָּׁמַיִם וַיְהִי בְרֵד בְּכֹל־
 אֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־הָאָדָם וְעַל הַבְּהֵמָה
 וְעַל כָּל עֵשֶׂב הַשֶּׂדֶה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם:
 וַיִּשׂ מֹשֶׁה אֶת מַטְהוֹ עַל הַשָּׁמַיִם
 וַיְהִי נֹתֵן קֶלֶת וּבְרֵד וּתְחַלֵּךְ אֵשׁ
 אֶרֶץ־ וַיִּמְטֵר יְהוָה בְּרֵד עַל־אֶרֶץ
 מִצְרַיִם: וַיְהִי בְרֵד וְאֵשׁ מִתְּלַקְחָת
 בְּתוֹךְ הַבְּרֵד כְּבֹד מֵאֵד אֲשֶׁר לֹא־
 הָיָה כִּמְהוּ בְּכֹל־ אֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאֵז
 הַיְּתֵה לְגֹוִי: וַיֵּךְ הַבְּרֵד בְּכֹל־ אֶרֶץ

10

לא מפיק

כ

פ

כה

Certe id est...

Schli...

fundus

quod...

מִצְרַיִם אֶת כָּל־אֲשֶׁר בַּשֶּׂדֶה מֵאָדָם
 וְעַד־בְּהֵמָה וְאֵת כָּל־עֵשֶׂב הַשֶּׂדֶה
 הִבֵּה הַבְּרֵד וְאֵת כָּל־עֵץ הַשֶּׂדֶה
 שָׁפַר: רַק בְּאֶרֶץ נֶשֶׁן אֲשֶׁר־שָׁם
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא־הָיָה בְּרֵד: וַיִּשְׁלַח
 פִּרְעֹה וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים חֲטָאתִי הִפַּעֵם יְהוָה הִצִּדִיק
 וְאִנִּי וְעַמִּי הִרְשָׁעִים: הַעֲתִירוּ אֵל־
 יְהוָה וְרַב מֵהֵיֵת קֶלֶת אֱלֹהִים וּבְרֵד
 וְאֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וְלֹא תִסְפּוּן לַעֲמֹד:
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו מֹשֶׁה כִּצְאֵתִי אֶת־הָעֵד
 אֶפְרַשׁ אֶרֶץ כְּפִי אֶל־יְהוָה תְּקַלּוֹת
 יִחְדְּלוּן וְהַבְּרֵד לֹא־יְהִי עוֹד לְמַעַן
 תִּדַע כִּי לִיהוָה אֶרֶץ: וְאֵת־הָ
 וְעַבְדֵּיךָ יִדְעוּ כִּי טָרַם תִּירָאוּן מִפְּנֵי
 יְהוָה אֱלֹהִים: וְהַפְּשַׁתָּה וְהַשְׁעֵרָה
 נִכְתְּרָה: כִּי הַשְׁעֵרָה אֲכִיב וְהַפְּשַׁתָּה
 נִבְעַל: וְחִטָּה וְחִכְסָמַת לֹא נִכְּוּ
 כִּי אֶפִּילַת חִנָּה: וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם
 פִּרְעֹה אֶת־הָעֵד וַיִּפְרַשׁ כְּפִיו אֶל־
 יְהוָה וַיִּחְדְּלוּ תְּקַלּוֹת וְהַבְּרֵד וּמְטֵר
 לֹא־נָתַךְ אֶרֶצָה: וַיִּרָא פִרְעֹה כִּי־
 חָדַל חִמְטֵר וְתַבְּרֵד וְתַקְלַת וַיִּסַּף
 לַחֲטֹא וַיִּכְבֵּר לְבֹו הוּא וְעַבְדֵּיךָ:
 וַיַּחֲזֹק לֵב פִּרְעֹה וְלֹא שְׁלַח אֶת־כְּנִי לָהּ
 יִשְׂרָאֵל כֹּאֲשֶׁר דְּבַר יְהוָה
 בְּיַד־מֹשֶׁה:

in quo

ut...

ex...

lucus

in...

כ... פ

ל...

ל...

ל...

ל...

ל...

פ פ פ

ויאמר

וַיֹּאמֶר

יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא
 אֶל־פְּרַעֲהַ כִּי־אֲנִי
 הִכְבַּדְתִּי אֶת־לִבּוֹ וְאֶת־לֵב עֲבָדָיו
 לְמַעַן שְׂתִי אֶתְתִּי אֱלֹהֵי בְּקִרְבּוֹ וְלְמַעַן
 תִּסְפָּר בְּאָזְנִי בְּגֹךְ וּבֶן־בְּגֹךְ אֶת אֲשֶׁר
 הִתְעַלְלֹתִי בַּמִּצְרַיִם וְאֶת־אֶתְתִּי אֲשֶׁר־
 שְׂמַתִּי בָם וַיִּדְעַתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה׃
 וַיִּבֹא מֹשֶׁה וְאַחֲרָיו אֶל־פְּרַעֲהַ וַיֹּאמְרוּ
 אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּים
 עַד־מָתַי מֵאֲנִתָּ לְעַבְדִּי מִפְּנֵי שְׁלַח
 עֲמִי וַיַּעֲבֹדְנִי׃ כִּי אִם־מָאֵן אֵתָּה
 לְשַׁלַּח אֶת־עַמִּי הַנֶּנְזִי מִבְּיַד מִתְר
 אַרְבַּח בְּגַבְלֶךָ׃ וְכַסֶּה אֶת־עֵין
 הָאָרֶץ וְלֹא יִוָּכַל לִרְאֹת אֶת־הָאָרֶץ
 וְאָכַל אֶת־יֵתֶר הַפְּלִטָה הַנִּשְׁאַרְת
 לָכֶם מִן־תְּבַדְדוֹ וְאָכַל אֶת־כָּל־הָעֵץ
 הַצֵּמַח לָכֶם מִן־הַשָּׂדֶה׃ וַיִּמְלֹאוּ
 כַּתִּיף וּבִתְתִי כָל־עֲבָדֶיךָ וּבִתְתִי כָל־
 מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־רָאוּ אֶת־יְהוָה וְאֲבוֹת
 אֲבֹתֶיךָ מִיּוֹם הָיוּתָם עַל־הָאֲדָמָה
 עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפֶן וַיֵּצֵא מֵעַם פְּרַעֲהַ׃
 וַיֹּאמְרוּ עֲבָדֵי פְרַעֲהַ אֵלָיו עַד־מָתַי
 יִהְיֶה זֶה לָנוּ לְמוֹקֵשׁ שְׁלַח אֶת־
 הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲבֹדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם
 הַיָּרֵם תִּדְעַ כִּי אֲנִי אֲנִי מִצְרַיִם׃
 וַיּוֹשֶׁב אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַחֲרָיו אֶל־
 פְּרַעֲהַ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לָכֵן עֲבָדוּ אֶת־
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִי וְסִי הַהוֹלְכִים׃
 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּנַעַרְיָנוּ וּבִזְקַנְנוּ נִלְךְ

בְּבִנְיָנוּ וּבְבִנּוֹתֵנוּ בְּצִאֲנָנוּ וּבְבִקְרָנוּ
 נִלְךְ כִּי חַג יְהוָה לָנוּ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 יְהִי כֵן יְהוָה עִמָּכֶם כַּאֲשֶׁר אֲשַׁלַּח
 אֶתְכֶם וְאֶת־שֹׁפְכֵי דָמוֹ כִּי רָעָה נִנְדַּר
 פְּנִיכֶם׃ לֹא כֵן לָכֵן בְּאֵי הַנְּבִרִים
 וְעַבְדוּ אֶת־יְהוָה כִּי אֵתָּה אַתָּם
 מִבְּקָשָׁיו וַיִּגְרַשׁ אֶתְכֶם מֵאֶת פְּנֵי
 פְּרַעֲהַ׃ וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נִטְהַר יָדְךָ עַל־אֶרֶץ
 מִצְרַיִם בְּאַרְבַּח וַיַּעַל עַל־אֶרֶץ
 מִצְרַיִם וַיֹּאכַל אֶת־כָּל־עֵשֶׂב הָאָרֶץ
 אֶת־כָּל־אֲשֶׁר הִשְׁאִיר הַבְּרֵד׃
 וַיִּטְ מֹשֶׁה אֶת־מֹשֶׁהוּ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
 וַיַּהֲוֶה נַחַג רוּחַ קָדִים בְּאֶרֶץ כָּל־
 הַיּוֹם הַהוּא וְכָל־הַלַּיְלָה הַבֹּקֶר הָיָה
 וְרוּחַ קָדִים נִשְׂא אֶת־הָאֲרָבָה׃
 וַיַּעַל הָאֲרָבָה עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
 וַיִּנַּח בְּכָל־גְּבוּל מִצְרַיִם כְּבַד מֵאֵד
 לִפְנֵי לֹא־תִירָו כֵּן אַרְבַּח בְּמַחֲוֹ
 וְאַחֲרָיו לֹא יִהְיֶה כֵּן׃ וַיִּכַּס אֶת־
 עֵין כָּל־הָאָרֶץ וְחִשְׁשׁ הָאָרֶץ וַיֹּאכַל
 אֶת־כָּל־עֵשֶׂב הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־פְּרִי
 הָעֵץ אֲשֶׁר הוֹתִיר הַבְּרֵד וְלֹא־נֹתֵר
 כָּל־יֶרֶק בְּעֵץ וּבְעֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּכָל־
 אֶרֶץ מִצְרַיִם׃ וַיִּמְחַר פְּרַעֲהַ
 לִקְרֹא לְמֹשֶׁה וּלְאַחֲרָיו וַיֹּאמֶר חֲטָאתִי
 לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלָכֶם׃ וְעַתָּה
 שֵׂא נָא חֲטָאתִי אֶךְ הַפֶּעַם וְהַעֲתִירוּ
 לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וַיִּסַּר מֵעַלֵי רַק
 אֶת־הַמּוֹת הַזֶּה׃ וַיֵּצֵא מֵעַם

פרעה ויעתר אל יהוה : ויהפך
 יהוה רוחים חזק מאד וישא את
 הארצה ויתקעהו ימה סוף לא
 בשאר ארצה אחד בכל גבור
 מצרים : ויחזק יהוה את לב פרעה
 ולא שלח את בני ישראל :
 ויאמר יהוה
 אל משה נטה ירך על השמים
 ויהי חשך על ארץ מצרים וימש
 חשך : ויט משה את ידו על השמים
 ויהי חשך אפלה בכל ארץ מצרים
 שלשת ימים : לא ראו איש את
 אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת
 ימים : ולכל בני ישראל היה אור
 במשבתם : ויקרא פרעה אל משה
 ויאמר לכו עבדו ארתי יהוה רק
 צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך
 עמכם : ויאמר משה גם אתה
 תתן בידנו זבחים ועלות ועשינו
 ליהוה אלהינו : וגם מקננו ילך
 עמנו לא תשא פרסה כי סמנו נקח
 לעבד את יהוה אלהינו ואנחנו לא
 נדע מה נעבד את יהוה עד כאנו
 שמה : ויחזק יהוה את לב פרעה
 ולא אבה לשלחם : ויאמר לו
 פרעה לך מעלי השמר לך אר
 תסף ראות פני כי ביום ראית פני
 תמות : ויאמר משה בן דברת לא
 אסף עוד ראות פניך : פ
 יא ויאמר יהוה אל משה עוד נגע

procedit in mare
clausit et
placuit

כ

פ

offeru

כה

אחר אביא על פרעה ועל מצרים
 אחריו כן ישלח אתכם מזה בשלחו
 כלה גרש יגרש אתכם מזה דבר נא
 באוני העם וישאלו איש מאת רעהו
 ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי
 זהב ויתן יהוה את חן העם בעיני
 מצרים גם האיש משה גדול מאד
 בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה
 ובעיני העם : ויאמר
 משה בה אמר יהוה כחצת הלילה
 אני יוצא בתוך מצרים : ומת כל
 בכור בארץ מצרים מבכור פרעה
 השב על כסאו עד בכור חשפתה
 אשר אחר הרחיים וכל בכור בתמה :
 וחיתה צעקה גדלה בכל ארץ
 מצרים אשר במהו לא נחיתה וכמהו
 לא תסף : ולכל בני ישראל
 לא יחרץ כלב לשנו למאיש ועד
 כהמה למען תדעון אשר יפלה יהוה
 בין מצרים ובין ישראל : וירדו
 כל עבדי אלה אלי והשתחוו לי
 לאמר צא אתה וכל העם אשר
 ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם
 פרעה כחרי אף :
 ויאמר יהוה אל משה לא ישמע
 אליכם פרעה למען רבורת מופתי
 בארץ מצרים : ומשה ואחריו עשו
 את כל המופתים האלה לפני פרעה
 ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח
 את בני ישראל מארצו :
 ויאמר

Cosmoh
Cypellu
Cypellu
Cypellu

quod
in die
h

et dicitur
fama
ריתים

quod
quod
quod

quod
quod

quod
quod

יב ויאמר יהוה אל משה
 ואל אהרן בארץ מצרים לאמר
 החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון
 הוא לכם לחדשי השנה דברו אל
 כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש
 הזה ויקחו להם איש ששה לביר
 אבת ששה לבית ואם ימעט הבית
 מהיות משה ולקח הוא ושכנו הקרב
 אל ביתו במכסת נפש איש לפי
 אכלו תכפו על השנה ששה תמים
 זכר בן שנה יהיה לכם סך הכבשים
 ומן העיזים תקחו
 והיה לכם למשמרת עד ארבעה
 עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו
 כל קהל עדת ישראל בין הערבים
 ולקחו מן הדם ונתנו על שתי
 המזוזות ועל המשקוף על הכתים
 אשר יאכלו אתו בהם ואכלו
 את הבשר בלילה הזה צלי אש
 ומצורו על מורים יאכלוהו אל
 תאכלו ממנו נא ובשר מבשר
 במים פו אם צלי אש ראשו על
 כרעיו ועל קרבו ולא תותירו
 ממנו עד בקר והנתר ממנו עד
 בקר באש תשרפו וככה תאכלו
 אתו מתניכם חגרים נעליכם
 בגדליכם ומקלכם בידכם ואכלתם
 אתו בחפזון פסח הוא ליהוה
 ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה
 והכיתי כל בכור בארץ מצרים

מאדם וער בחמר ובכל אלהי
 מצרים אעשה שפטים אני יהוה
 ויהי הדם לכם לאת על הגתים
 אשר אתם שם וראיתי את הדם
 ופסחתי עלכם ולא יהיה בכם נגף
 למשחית בהכתי בארץ מצרים
 ותיה תיום הזה לכם לזכרון וחתם
 אתו חג ליהוה לדרתיכם חקת
 עולם תחנהו שבעת ימים מצור
 תאכלו אך ביום הראשון תשובתו
 שאר מנתיכם פו כל אכל חמץ
 ונכרתה הנפש ההוא מישראל
 מיום הראשון עד יום השבעי וביום
 הראשון מקרא קדש וביום השביעי
 מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה
 לא יעשה בהם אך אשר יאכל
 לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם
 ושמרתם את המצות כי בעצם
 היום הזה הוצאתי את צבאותיכם
 מארץ מצרים ושמרתם את היום
 הזה לדרתיכם חקת עולם
 בראשון בארבעה עשר יום לחדש
 בערב תאכלו מצת עד יום האחד
 ועשרים לחדש בערב
 שבעת ימים שאור לא ימצא
 בבתיכם פו כל אכל מחמצת
 ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל
 בנגד ובאורח הארץ כל מחצת
 לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו
 מצורת

amara
 castan
 ferreus

Capite
 110

fermentis
 117

Sacra
 117

117

117

Est

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכָל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מִשְׁכְּנוֹ וקָחוּ לְבָס צֹאן
 לְמִשְׁפַּחְתֵּיכֶם וּשְׁחַטוּ הַפֶּסֶח׃
 וּלְקַחְתֶּם אֲגֵדַת אוֹזֹב וּטְבַלְתֶּם בָּדָם
 אֲשֶׁר־בְּסֹף וְהִנַּעְתֶּם אֶל־הַמִּשְׁקוֹף
 וְאֵל־שְׁתֵּי הַמּוֹזוֹת מִן־הָרֹם אֲשֶׁר
 בְּסֹף וְאֵת־כֹּסֶף לֹא תִצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח־
 בֵּיתוֹ עַד־בִּקְרָו׃ וְעִבְרַת יְהוָה לִנְגֹף
 אֶת־מִצְרַיִם וּרְאָה אֶת־הָרֹם עַל־
 הַמִּשְׁקוֹף וְעַל־שְׁתֵּי הַמּוֹזוֹת וּפִסַּח
 יְהוָה עַל־הַפֶּתַח וְלֹא יִתֵּן הַמִּשְׁחָת
 לְבָא אֶל־כְּתִיבְכֶם לִנְגֹף׃ וּשְׁמַרְתֶּם
 אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה לְחֹק לְךָ וּלְבְנֶיךָ עַד
 עוֹלָם׃ וְהָיָה כִּי־תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ
 כַּח אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה לְבָס כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
 וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַעֲבֵרָה הַזֹּאת׃
 וְהָיָה כִּי־יֹאמְרוּ אֵלֵיכֶם בְּנֵי־כֹהֵן
 הַעֲבֵרָה הַזֹּאת לְבָס׃ וְאָמַרְתֶּם זִכַּח־
 פֶּסַח הוּא לַיהוָה אֲשֶׁר פִּסַּח עַל־כְּתֵי
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנִגְפוֹ אֶת־
 מִצְרַיִם וְאֵת־כְּתֵיבֵינוּ חֲצִיל וַיִּקַּר הָעֵם
 וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ׃ וַיִּלְכוּ וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאַחֲרָיו
 כִּן עָשׂוּ׃
 וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיְהוֶה חֹהֵב כָּל־בְּכוֹר
 בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכֹר פְּרֹעָה הַיֹּשֵׁב
 עַל־כָּסֵאוֹ עַד־בְּכוֹר הַשִּׁבְי אֲשֶׁר
 בְּבֵית הַפֹּד וְכָל־בְּכוֹר בְּחֵמָה׃ וַיִּקַּם
 פְּרֹעָה לַיְלָה הוּא וְכָל־עַבְדָּיו וְכָל־
 מִצְרַיִם וְתַחִי צַעֲקָה גְדוֹלָה בְּמִצְרַיִם
 הוּת

כִּי־אֵין בֵּית אֲשֶׁר אֵין שֵׁם מֵת׃ וַיִּקְרָא לִ
 לְמִשְׁרָה וְלְאַחֲרָיו לַיְלָה וַיֹּאמֶר קוּמוּ
 צֹאן מִתּוֹךְ עִמִּי גַם־אֶת־כֹּסֶם גַּם־בְּנֵי בִּרְגֵשׁ
 יִשְׂרָאֵל וּלְכוּ עִבְדוּ אֶת־יְהוָה כִּדְבַרְכֶּם׃
 גַּם־צֹאנְכֶם גַּם־בְּקָרְכֶם קָחוּ כַּאֲשֶׁר
 דִּבַּרְתֶּם וּלְכוּ וּבְרַכְתֶּם גַּם־אֵתִי׃
 וְתַחֲזֹק מִצְרַיִם עַל־הָעַם לְמַחַר
 לְשַׁלַּח־ם מִן־הָאָרֶץ כִּי אָמְרוּ בְּלִנְי
 מִתַּיִם׃ וַיִּשָּׂא הָעַם אֶת־כֶּסֶף טְרַם
 יַחֲמֵץ מִשְׁאֲרֵתָם צָרַח בְּשִׁמְלַת־כֹּסֶם
 עַל־שִׁבְכֶם׃ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ
 כַּדְּבַר מֹשֶׁה וַיִּשְׂאֲלוּ מִמִּצְרַיִם כָּל־
 כֶּסֶף וְכָל־זָהָב וּשְׁמַלְתֵּי׃ וַיְהוֹרֶה לָהֶם
 גִּתָּן אֶת־חֵן הָעַם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם
 וַיִּשְׂאֲלוּם וַיַּנְעִלוּ אֶת־מִצְרַיִם׃
 פ וַיִּסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 מִרַעֲמֵסֶס סִכְתֵּי־כֶסֶף מֵאוֹת אֶלְפֵי
 רִגְלֵי הַזָּהָב לְבַד מִטָּף׃ וְגַם־עָרַב
 רַב עֲלֵה אֶת־כֶּסֶף וְצֹאן וּבְקָר מִקְנֵה
 כְּבֹד מֵאֵד׃ וַיֹּאפְרוּ אֶת־הַכֶּסֶף אֲשֶׁר
 הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עֲנַת מִצְוֹת כִּי לֹא
 חֲמֵץ כִּי־גָרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יִכְלוּ
 לְהַתְּמַחֵמָה וְגַם־צָדָה לֹא עָשׂוּ לְהֵם׃
 וּמוֹשֵׁב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יֹשְׁבוּ
 בְּמִצְרַיִם שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָאַרְבַּע מֵאוֹת
 שָׁנָה׃ וַיְהִי מִקֵּץ שְׁלֹשִׁים שָׁנָה מ
 וָאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיְהִי בְּעֶצֶם הַיּוֹם
 חָזָה יֵצְאוּ כָל־צְבָאוֹת יְהוָה מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם׃ לַיְלָה שְׁמַרְיִם הוּא לַיהוָה
 לְהוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הוּא הַלַּיְלָה

מפסח

לפסח

forbidden by the

per cultorem

liberavit adoratus a

capitulum

capitulum

אשר נשבע לאבתך לתת לך ארץ
 זבת חלב ודבש וענדת את הענדה
 הזאת בחדש הזה: שנער
 ימים תאכל מצת וביום השביעי
 חג ליהוה: מצות ואכל את
 שבעת הימים ולא יראה לך חמץ
 ולא יראה לך שאר בכל גבלך:
 והגדת לבנך ביום החוה לאמר
 בעבור זה עשרה יהוה לי בצאתי
 מצרים: ויהי לך לאור
 על ירך ולזכרון בין עיניך למען
 תהיה תורת יהוה בפניך כי פיר חוקה
 הוציאך יהוה מצרים: ושמרת
 את החקה הזאת למועדה מימים
 ימימה: פ

*hinc quod dicitur
 quod est quod frat
 m. h. Dry*

*apertis foris
 infusum
 de m. h. h.*

inburante

ויהי כי יבאך יהוה אל ארץ הפנעני יבאך
 כאשר נשבע לך ולאבתך ונתנה
 לך: והעברת כל פטר רחם ליהוה
 וכל פטר שגר בהמה אשר יחית
 לך הזכרים ליהוה: וכל פטר חמור
 תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו
 וכל בכור אדם בבניך תפדה:
 ויהי כי ישאלך בנך מחר לאמר
 מה זאת וארת ואמרת אליו בחזק יד
 הוציאנו יהוה מצרים מבית
 עבדים: ויהי כי תקשה פרעה
 לשלחנו ויהרג יהוה פרא בכור
 בארץ מצרים מכור אדם וער בכור
 בהמה על כן אני זבח ליהוה כל
 פטר רחם הזכרים וכל בכור בני

הזה ליהוה שמרים לכל בני ישראל
 לדלתם: פ
 יהוה אל משרה ואהרן זאת חקת
 הפסח כל בן נכר לא יאכל בו:
 וכל עבר איש מקנת כסף ומלתה
 אתו אז יאכל בו: תושב ושכיר
 לא יאכל בו: בבית אחד יאכל
 לא תוציא מן הבית מן הגשר
 הוצה ועצם לא תשברו בו: כל
 עדת ישראל יעשו אתו: וכי יגור
 אתך נר ועשה פסח ליהוה המול לו
 כל זכר ואז יקרב לעשתו ויהיה
 כאורת הארץ וכל ערל לא יאכל
 בו: תורה אחת יהיה לאורה ולגר
 הגר בתוכם: ויעשו כל בני ישראל
 כאשר צוה יהוה את משה ואת
 אהרן בן עשו: ס
 ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה
 את בני ישראל מארץ מצרים על
 צבאתם: פ

מה

ג

יג וידבר יהוה אל משה לאמר:
 קדש לי כל בכור פטר כל רחם
 בבני ישראל באדם ובבהמה לי
 הוא: ויאמר משה אל העם זכור
 את היום הזה אשר יצאתם ממצרים
 מבית עבדים כי בחזק יד הוציא
 יהוה אתכם מזה לא יאכל חמץ:
 היום אתם יצאים בחדש האביב:
 ה ויהי כי יביאך יהוה אל ארץ
 הפנעני ותחתי והאמרי והחוי והיבוס

אפרה : ויהי לאות על ירכה
ולטוטפת בין עיניך כי בחזק יד
הוציאנו יהוה ממצרים :

פ פ פ

ויהי בשלח פרעה את
העם ולא נתחם
אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב
הוא כי אמר אלהים פן ינתחם העם
בראתם מלחמה ושבו מצרימה :
ויסב אלהים את העם דרך המדבר
ים סוף וחמשים עלו בני ישראל
כ מארץ מצרים : ויקח משה את
עצמות יוסף עמו כי השבע השביע
את בני ישראל לאמר פקד ופקד
אלהים אתכם והעליתם את עצמותי
מזה אתכם : ויסעו מסבות ויחנו
באתם בקצת המדבר : ויהוה הלך
לפניהם יומם בעמוד ענן לנהתם
חרדך ולילה בעמוד אש לתאיר להם
ללכת יומם ולילה : לא ימוש
עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה
לפני העם :

פ וידבר יהוה אל
משה לאמר : דבר אל בני ישראל
וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מדל
ובין הים לפני בעל צפן נכחו תחנו
על הים : ואמר פרעה לבני ישראל

frontale signa

duplex est

ar mar

duplex

100 sur 100
amenae palpane
luph uon

in conspectu
a
Veni נכח
in fol 242

Confrat
abbat p
בכונ
בכונ
St. Michael
church
sol x
fol 74

inf cu
chato ub
afte
סב
כל
כל

נבכים הם בארץ סנר עליהם
המדבר : וחזקתי את לב פרעה
ודרך אחרים ואכבדתי בפרעה
ובכר חילו וידעו מצרים כי אני
יהוה ויעשו כן : ויגד למלך מצרים ה
כי ברח העם ויהפך ללב פרעה
ועבדו אל העם ויאמרו מה זאת
עשינו כי שלחנו את ישראל
ממצרים : ויאסר את רכבו ואת
עמו לקח עמו : ויקח שש מאות
רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשם
על כלו : ויחזק יהוה את לב
פרעה סלך מצרים וידרך אחרי בני
ישראל ובני ישראל יצאו ביד
רמיה : וידרפו מצרים אחריהם
וישיגו אותם חנים על הים כל סוס
רכב פרעה ופרשיו וחילו ער פו
החירת לפני בעל צפן : ופרעה
הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם
והנה מצרים נסע אחריהם ויראו
מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה :
ויאמרו אל משה הספלי אין קברים
במצרים לקחתנו למות במדבר
מה זאת עשית לנו להוציאנו
ממצרים : הלא זה הדבר אשר
דברנו אליך במצרים לאמר חדל
ממנו ונעבדתי את מצרים כי
טוב לנו עבד את מצרים ממתנו
במדבר : ויאמר משה אל העם
אל תיראו התיצבו וראו את ישועת
יהוה

*in profundis
cum gravitate*

את אפן מרכבתיו וינהגו בכבוד
ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל
כי יהוה נלחם להם במצרים:

ויאמר יהוה אל-

משה נטח את ירך על תים וישבו
המים על מצרים על רכבו ועל-

פרשיו: ויש משה את ידו על תים

וישב הים לפנות בקר לאיתנו

ומצרים נסים לקראתו וינער יהוה

את מצרים בתוך תים: וישבו המים

ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל

חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא-

נשאר בהם עד אחר: ובני ישראל

הלכו ביבשה בתוך תים והמים להם

חמה מימינם ומשמאלם:

ויזע יהוה ביום ההוא את ישראל

מיד מצרים וירא ישראל אר-

צות מצרים סת על שפת תים:

וירא ישראל את הויה הגדולה אשר

עשה יהוה במצרים ויראו העם

את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה

עבדו:

אז ישיר משה ובני ישראל

את השירה הזאת ליהוה

ויאמרו לאמר אשירה ליהוה

כי גאה נאה סוס ורכבו

רמה בים: עי וזמרתיה

ויהילי לישועה זה אלו

ואנוהו אלהו אבי וארממנהו:

יהוה איש מלחמת יהוה

II II

*ad omnes
partes beati*

*hoc pro matris
sua*

*ab ipso
sua*

*lauri mca domini
sua*

*habitu
sua*

*היום
profusa*

*in f...
ch...*

ספר שמות

קניית: תכאמו ותטעמו בהר
 נחלתך מכון לשבתך פעלת
 יהוה מקדש ארני כוננו
 ירד: יהוה ימלך לעלם
 ועד: כי בא כום פרעה
 ברכבו ובפרשיו בים וישב
 יהוה עליהם ארת מי הים
 ובני ישראל הלכו ביבשה
 בתוך הים:
 ותקח מרים הנביאה אחות אהרן
 אתה תן בידה ותצאן כל הנשים
 אחיה בתפים ובמהלל: ותען להם
 מרים שירו ליהוה כי גאה גאה כום
 ורכבו רמה בים:
 ויסע משה את ישראל מים סוף
 ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת
 ימים במדבר ולא מצאו מים:
 ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים
 ממרה כי מרים חם על כן קרא
 שמה מרה: וילנו העם על משה
 לאמר מה נשתח: ויצעק אל יהוה
 ויורהו יהוה עץ וישלך אל המים
 וימתקו המים שם לו חק ומשפט
 ושם נסהו: ויאמר אם שמוע תשמע
 לקול יהוה אלהיך וחישר בעיני
 תעשה והאונת למצותיו ושמת
 כל חקיו כל המחלה אשר שמת
 במצרים לא אשים עליך כי אני
 יהוה רפאך:
 וכאו אילמה ושם שתים עשרה
 עינת

שמו: מרככת פרעה וחילו
 ירה בים ומבחר שלשיו
 ה טבעו בים סוף: תהמת
 יכסימו ירדו במצולת כמו
 אבן: ימינה יהוה נאדרי
 בכח ימינה יהוה תרעץ
 ואויב: וברכ גאונך תחרים
 קמיק תשלח חרנך ואכלמו
 בקש: וברוח אפיק נערמו
 כים נצבו כמו נד נולים
 קפאו תהמת בלב ים: אמר
 אויב ארנף אשיג אהלך
 שלל תמלאמו נפשו אריק
 חרבי תורישמו ירד: נשפת
 ברוחך כסמו ים צללו
 כעופרת כמים ארירים:
 מי כמכה ויחז
 כאלם יהוה
 מי כמכה נאדר בקדש
 נורא תחלת עשה פלא:
 נטית ימינה תבלעמו ארץ:
 נחית בחסדך עס זו גאלת
 נחלת בעוזך אל נוח
 קדשך: שמעו עמים ירננו
 שור חיל אחו ישובי פלשת: או
 נכהלו אלופו ארום אילי
 מואב יאחזמו רעד נמנו כר
 ישובי כנען: תפל עליהם
 אימתה ופחד כגדל זרועך
 ידמו כאבן ער יעבר עמ
 יהוה ער יעבר עס נו

142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200

ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל
 עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה
 כי שמע את תלנתיכם: ויהי כדבר
 אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו
 אל המדבר והנה כבוד יהוה נראה
 בענן: פ וידבר
 יהוה אל משה לאמר: שכעתי
 את תלונת בני ישראל דבר אלם
 לאמר בין הערפים תאכלו בשר
 ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני
 יהוה אלהיכם: ויהי בערב ותעל
 השלו ותכס את המחנה ובבקר
 היתה שכבת הטל סביב למחנה:
 ותעל שכבת הטל והנר על פני
 המדבר דק מחספס דק ככפר ער
 הארץ: ויראו בני ישראל ויאמרו
 איש אל אחיו מן הוא כי לא ידענו
 מה הוא ויאמר משה אלהם הוזה
 הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכלה:
 והדבר אשר צוה יהוה לקטו מפני
 איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר
 נפשותיכם איש לאשר באהלו
 תקחו: ויעשו כן בני ישראל וילקטו
 המרבץ והממעיס: וימדו בעמר
 ולא תערוף המרבה והממעיס לא
 החסור איש לפי אכלו לקטו:
 ויאמר משה אלהם איש אל יותר
 ממנו ער בקר: ולא שמעו אל
 משה ויותרו אנשים ממנו ער
 בקר וירס תולעים ויבאש ויקצף

עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם
 על המים: ויסעו מאילם
 ויבאו כל עדת בני ישראל אל
 מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני
 בחמשה עשר יום לחדש השני
 וילינו לצאתם מארץ מצרים: וילינו כל
 עדת בני ישראל על משה ועל אהרן
 במדבר: ויאמרו אלהם בני ישראל
 מו יתן מתנו כד יהוה בארץ
 מצרים בשבתנו על סיר הבשר
 באכלנו לחם לשבע פי הוצאתם
 אתנו אל המדבר הזה להמית את
 כל הקהל הזה ברעב:
 ויאמר יהוה
 אל משה הנני ממטיר לכם לחם
 מן השמים ויצא העם וילקטו דבר
 יום ביומו למען אנפנו הילך בתורתו
 ח אט לא: ויהי ביום הששי והכיניו
 א אשר יביאו ויהי משנה על
 אשר ילקטו יום יום: ויאמר משה
 ואהרן אל כל בני ישראל ערב
 וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ
 מצרים: ובקר וראיתם את
 כבוד יהוה בשמעו את תלנתיכם
 על יהוה ונחנו מה כי תלנו עלינו:
 ויאמר משה נתת יהוה לכם בערב
 בשר לאכל ולחם בבקר לשבע
 בשמע יהוה את תלנתיכם אשר
 אתם מליגים עליו ונחנו מה לא
 עלינו תלנתיכם כי על יהוה:

Responsoria
 vespere
 Colymbus
 Stratum
 minorem
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

Condigne
 ערה
 Congregati
 ערה
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

III II
 Habel
 Kabbat
 pr. did. v. c. m. p. h. e.
 v. c. m. p. h. e.

lecod

יח

וישמע

יתרו כהן מדויין חתן משה את כל אשר

עשה אלהים למשה ולישראל עמו כי הוציא יהוה את ישראל ממצרים ויקח יתרו חתן משה את צפרה אשת משה אחר שלוחית ואת שני בנות אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה ושם האחד אליעזר כי אלהי אביו בעזרי ויצלני מחרב פרעה ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם חר האלהים ויאמר אל משה אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך ושני בנות עמה ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו האהלה ויספר משה להחננו את כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים ואת העם מתחת יד מצרים עתה ידעתי כי גדול יהוה מכל האלהים כי ברב אשר זיו עליהם ויקח יתרו חתן משה עליו וזכמים לאלהים ויבא אחריו

post d'instaurance d'annam n'q' d'instaur

labrum

labrum

labrum

זקני ישראל ויקרא שם המקום מסה ומריבה על דרכי בני ישראל ועל נפתם את יהוה לאמר תוש יהוה בקרבנו אם אין

ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידם ויאמר משה אל יהושע כחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הנבעה ומטה האלהים בידו ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אחרן וחור עלו ראש הנבעה ויהיה כאשר ירים משה ידו ונבר ישראל וכאשר יניח ידו ונבר עמלק וידי משה כבדים ויקחו אבן ושימו תחתיו וישב עליה ואחרן וחור תמכו בידו מזה אתר ומזה אתר ויהי ידו אמונה עד בא השמש

ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי פחה אמתה את זכר עמלק מתחת השמים ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נפו ויאמר כי יד על כס יה מלחמה ליהוה בעמלק מדר דר

פ פ פ

fulder

labrum

ves. 117

ספ

ספ

ספ

וכל זקני ישראל לאכל לחם
 עם התן משה לפני האלהים:
 ויהי ממחרת וישב משה לשפט
 את העם ויעמד העם על משה מן
 הבקר עד הערב: וירא התן
 משה את כל אשר הוא עשה לעם
 ויאמר מה תדבר הזה אשר אתה
 עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך
 וכל העם נצב עליך מן בקר עד
 ערב: ויאמר משה להתנו כי
 יבא אלי העם לדרש אלהים:
 כי יהיה לחם דבר בא אלי ושפטני
 בין איש ובין רעהו והודעתני ארץ
 חקי האלהים ואת תורתיו:
 ויאמר התן משה אליו לא טוב
 הדבר אשר אתה עשה: נכל
 תכל גם אתה גם העם הזה אשר
 עמך כי כבד ממך הדבר לא
 תוכל עשהו לבדך: עתה שמע
 בקלי איעצך ויהי אלהים עמך הית
 אתה לעם מול האלהים והבאת
 אתה את הדברים אל האלהים:
 והזהרתה אתהם את החקים ואת
 התורת והודעת להם את הדרך
 ולכו בה ואת המעשה אשר יעשון:
 ואתה תחזק מכל העם אנשי חיל
 וראי אלהים אנשו אמת שנאי בצע
 ושמת עליהם שרי אלפים שרי
 מאות שרי חמשים ושרי עשרות:
 ושפטו את העם בכל עת והיה כל

Stultis labori consume
 210.
 Nullo ag. nullo facti
 Stultis casu
 cecidit. fut. in ch
 lem fol 117. fol
 perfeda fol 112
 quare? Infectione
 compositio
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300

הדבר הגדול יבאו אליך וכל
 הדבר הקטן ישפטוהם והקל
 מעליך ונשאו אתך: אם את הדבר
 הזה תעשר וצוף אלהים ויכלת
 עמד וגם כל העם הזה על מקמו
 יבא בשלום: וישמע משה לקול
 התנו ויעש כל אשר אמר: ויבחר
 משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן
 אתם ראשים על העם שרי אלפים
 שרי מאת שרי חמשים ושרי עשרות:
 ושפטו את העם בכל עת את
 הדבר הקשה וביאון אל משה וכל
 הדבר הקטן ישפטוהם: וישלח
 משה את התנו וילך לו אל ארצו:
 יט פ בחרש השלישי
 לצאת בני ישראל מארץ מצרים
 ביום הזה באו מדבר סיני:
 ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני
 ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד
 ההר: ומשה עלה אל האלהים
 ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר
 כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני
 ישראל: אתם ראיתם אשר עשיתי
 למצרים ואשא אתכם על כנפי
 נשרים ואבא אתכם אלי: ועתה ה
 אם שמעו תשמעו בקלי ושמרתם
 את בריתי והייתם לי סגלה מכל
 העמים כי לי כל הארץ: ואתם
 תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש
 אלה הדברים אשר תדבר אל בני
 ישראל

כח

ה

Caro

ישראל: ויבא משה ויקרא
 לזקני העם וישם לפניהם את כל
 הדברים האלה אשר צוהו יהוה:
 ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל
 אשר דבר יהוה נעשה וישב משה
 את דברו העם אל יהוה: ויאמר
 יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך
 בעב הענן בעבור ישמע העם בדבר
 עמך וגם כף יאמינו לעולם ויגד
 משה את דברו העם אל יהוה:
 ויאמר יהוה אל משה לך אל
 העם וקדשתם היום ומחר וכבסו
 שמלתם: והיו נכנים ליום
 השלישי כיו ביום השלישי ירד
 יהוה לעיני כל העם על הר סיני:
 והנבלת את העם סביב לאמר
 השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו
 כל הנגע בהר מות יומת: לא תגע
 בו יד כי סקול יסקל או ירח יירה
 אם בהמה אם איש לא יחיה
 במשך היבל המה יעלו בהר: וירד
 משה מן ההר אל העם ויקדש את
 העם ויכבסו שמלתם: ויאמר אל
 העם היו נכנים לשלשת ימים אל
 תגשו אל אשה: והיו ביום השלישי
 בחות הבקר והיו קלת וברקים וענן
 כבד על ההר וקול שפר חזק מאד
 ויחרר כל העם אשר במחנה:
 ויוצא משה את העם לקראת
 האלהים מן המחנה ויתיצבו

בתחתית ההר: וחר סיני עשן כלו
 מפני אשר ירד עליו יהוה באש
 ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרר כל
 ההר מאד: ויהי קול השפר חולך
 וחזק מאד משה ידבר והאלהים
 יעננו בקול: וירד יהוה על הר סיני
 א ראש ההר ויקרא יהוה למשה
 אל ראש חחר ויעל משה: ויאמר
 יהוה אל משה רד הער בעם פן
 יחרסו אל יהוה לראות ונפל ממנו
 רב: וגם הכהנים הנגשים אל יהוה
 יתקדשו פן יפרץ בהם יהוה:
 ויאמר משה אל יהוה לא יוכל
 העם לעלת אל הר סיני כי אתה
 הערתה בנו לאמר הנבל את ההר
 וקדשתו: ויאמר אליו יהוה לך רד
 ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים
 והעם אל יחרסו לעלת אל יהוה
 פן יפרץ בם: וירד משה אל העם
 ויאמר אלהים:
 כ וידבר אלהים את כל הדברים
 האלה לאמר:
 אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך
 מארץ מצרים מבית עבדים: לא
 יהיה לך אלהים אחרים על פני:
 לא תעשה לך פסל וכל תמונה
 אשר בשמים ממעל ואשר בארץ
 מתחת ואשר במים מתחת לארץ:
 לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי
 אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקר עון

formaw

Confructio
ערד העיר
וי
שם
per tempo
de hinc
rampat ex frange
percutat

כז
terminant

Suph f
573
m. 100
m. 100
fol 170
m. 100
m. 100
10

220

אָכַת עַל-בָּנִים עַל-שְׁלֹשִׁים וְעַל-
 ה רבועים לשנאיו; ועשה חסד לאלפים
 לאהביו ולשמרי מצותי;
 ס לא תשא את שם-
 יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה
 את אשר ישא את שמו לשוא;
 פ וזכור את יום השבת
 לקדשו: ששת ימים תעבד ועשית
 כל מלאכתך: ויום השביעי שבת
 ליהוה אלהיך לא תעשה כל-
 מלאכת אמתך ובנך וביתך עבדך
 ואמתך ובהמתך וגרך אשר
 בשעריך: כי ששת ימים עשה
 יהוה את השמים ואת הארץ את-
 חים ואת כל אשר בהם וינח ביום
 השביעי על כן ברך יהוה את יום
 השבת ויקרשתי;
 ס כבד את אביך ואת אמך למען
 יארכו ימך על הארמה אשר יהוה
 אלהיך נתן לך;
 ס לא תרצח:
 טו ס לא תגנב:
 ס תענה ברעך עד שקר:
 ס לא תחמר בירת רעך לא תחמר
 אשרת רעך ועבדו ואמתו ושורו
 וחמרו וכל אשר לרעך:
 פ וכל העם ראים את הקולת ואת
 הלפידים ואת קול השפה ואת ההר
 עשן וירא העם ויגעו ויעמדו מרחק:
 ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו

וּנְשַׁמְעָה וְאֵל-יְדַבֵּר עִמָּנוּ אֱלֹהִים
 פן נמות: ויאמר משה אל העם אל-
 תיראו כי לבעבור נסות אתכם נבא
 האלהים ובעבור תהיה יראתו על-
 פניכם לבלתי תחטאו: ויעמד העם כ
 מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר
 שם האלהים:
 פ ויאמר יהוה אל משה כה תאמר
 אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן-
 השמים דברתי עמכם: לא תעשו
 אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו
 לכם: מזבח אדמה תעשה לי
 וזבחת עליו ארית עלתך ואת-
 שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל-
 המקום אשר אזכיר את שמי אבוא
 אליך וברכתך: ואם מזבח אכנים
 תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי
 חרבך הנפת עליה ותחלליה:
 ולא תעלה במעלות על מזבתי אשר כח
 לא תנלה ערותך עליו:

פ פ פ

ואלה

כא חמשתשים אשר
 תשים לפניהם: כי
 תקנה עפר עברי שש שנים יעבד
 ובשבעת יצא לחפשי חנם:
 אם בנפו יבא בנפו יצא אם בעל
 אשה הוא ויצאה אשתו עמו: אם
 אדנו יתן לו אשה וילדה לו בנים
 א

vt crum
ad two
fol 25r

931
per gradus

happichia articulo

vefle

לוי 9
לוי 9
לוי 9
לוי 9

ad vendendum
habet Camoy taluyh r. qm
לחכרה
הכר

משפטים

מו

Supra

או בנות האשר וילדיה תהיה
ה לארניה והוא יצא כנפו : ואם אמר
יאמר העבר אהבתי את ארני את
אשתי ואת בני לא אצא הפשי :
וחנישו ארניו אל האלהים והנישו
אל הדלת או אר המזוזות ורצע
ארניו את אונו במרצע ועבדו לעלם:
וכי ימכר איש
את בתו לאמה לא תצא כצאת
העבדים : אם רעה בעיני ארניה
אשר לא יערה והפרה לעם נכרו
לא ימשל למכרה כבגדו בה :
ואם לבני ייעדנה כמשפט הפנות
יעשה לה : אם אחרת יקח לו
שאררה כסותה וענתה לא יגרע :
ואם שלש אלה לא יעשה לה
ויצאה חנם אין כסף :
ם מכה איש ומרת מורת
יומרת : ואשר לא צדה והאלהים
אנה לידו ושמתו לך מקום אשר
יגוס שמה : ם וכי יוד
איש על רעהו להרגו בערמה מעם
מזבחי תקחנו למורת : ם
ל ומכה אביו ואמו מורת יומרת :
ם ונגח איש ומכה ונמצא
בגדו מורת יומרת : ם ומקלל
אביו ואמו מורת יומרת : ם
וכי יריבן אנשים והכה איש אר
רעהו באבן או באגרוף ולא ימורת
ונפל למשכב : אם יקום ותתחלף
ambulant
1014. 05. 211 signat

בחוץ על משענתו ונקה המכה רק
שבתו יתן ורפא ורפא : ם
וכי יכה איש את עבדו או את אמתו
בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם : אך
אכס יוס או יומים יעמד לא יקם כי
כספו הוא : ם וכי ינצו אנשים
ונגפו אשה הרה ויצאו ילדיה ולא
יהיה אסון ענוש יענוש באשר ישות
עליו בעל האשה ונתן בפללים :
ואם אסון יהיה ונתתה נפש תחת
נפש : עין תחת עין שן תחת שן
יד תחת יד רגל תחת רגל : כויה
תחת כויה פצע תחת פצע חבורה
תחת חבורה : ם וכי יכה
איש את עין עבדו או את עין אמתו
ושחתה לחפשי ושלחנו תחת עינו :
ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל
לחפשי ושלחנו תחת שנו : וכי יגח
שור את איש או את אשה ומרת
סקול יסקל השור ולא יאכל את
בשרו ובעל השור נקי : ואם שור
נצח הוא מתמר שלשם והוער
בכעליו ולא ישמרנו וחמית איש או
אשה השור יסקל וגם כעליו יומת :
אם כפר יושת עליו ונתן פרין נפשו
ככל אשר יושת עליו : או בן יגח ל
או בר יגח כמשפט הזה יעשה לו :
אם עבד יגח השור או אמה כסף
שלשים שקלים יתן לארניו ותשור
יסקל : ם

Constitutionem eius
PUB. 730
C. 115
C. 116
C. 117
C. 118
C. 119
C. 120
C. 121
C. 122
C. 123
C. 124
C. 125
C. 126
C. 127
C. 128
C. 129
C. 130
C. 131
C. 132
C. 133
C. 134
C. 135
C. 136
C. 137
C. 138
C. 139
C. 140
C. 141
C. 142
C. 143
C. 144
C. 145
C. 146
C. 147
C. 148
C. 149
C. 150
C. 151
C. 152
C. 153
C. 154
C. 155
C. 156
C. 157
C. 158
C. 159
C. 160
C. 161
C. 162
C. 163
C. 164
C. 165
C. 166
C. 167
C. 168
C. 169
C. 170
C. 171
C. 172
C. 173
C. 174
C. 175
C. 176
C. 177
C. 178
C. 179
C. 180
C. 181
C. 182
C. 183
C. 184
C. 185
C. 186
C. 187
C. 188
C. 189
C. 190
C. 191
C. 192
C. 193
C. 194
C. 195
C. 196
C. 197
C. 198
C. 199
C. 200

לח

וכי יפתח איש פור או כריכרה איש
בר ולא יכסנו ונפל שמה שור או
חמור: בעל חבור ישלם כסף
ישיב לבעליו והמרת יהיה לו:

לח

ס וכריצף שור איש
את שור רעהו ומרת ומכרו את
השור החי וחצו את כספו וגם את
המרת יחצו: או גודע כי שור ננח
הוא מתמול שלשם ולא ישמרנו
בעליו שלם ישלם שור תחת השור
והמרת יהיה לו: כב

ס כי יגנב איש שור
או שיה ושכחו או מכרו חמשה בקר
ישלם תחת השור וארבע צאן תחת
השה: אם במחלתו ומצא הגנב
וחכה ומרת אין לו דמים: אם
זרחה תשמש עליו דמים לו שלם
ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו:

ס המצא תמצא בורו הגנב
משור עד חמור עד שיה חיים שנים
ישלם: ס כי יבער
איש שדה או כרם ושלה את
בעורו ובער בשדה אחר מיטב
שדהו ומיטב כרמו ישלם:

ס כי תצא אש ומצאה
קצים ונאכר גדיש או הקמר או
השדה שלם ישלם המבער את
הבערה: ס כי יתן
איש אל רעהו כסף או כלים לשמר
וגנב מבית האיש אם ימצא הגנב

et locum...

et si...

si...

et...

et...

ה

et...

et...

II

ישלם שנים: אם לא ימצא הגנב
ונקרב בעל חבית אל האלהים אם
לא שלח ידו במלאכת רעהו: על
כל דבר פשע על שור על חמור
על שיה על שלמח על כל אברה
אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים
יבא דבר שניהם אשר ירשיען
אלהים ישלם שנים לרעהו:

ס כי יתן איש אל
רעהו חמור או שור או שיה וכל
בחמה לשמר ומת או נשבר או
נשבה אין ראה: שבעת יהוה תהיה
בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת
רעהו ולקח בעליו ולא ישלם:

ס ואם יגנב מעמו ישלם לבעליו:
אם טרף יטרף יבאחו עד
הטרפה לא ישלם:

פ וכי ישאל איש
מעם רעהו ונשבראו מת בעליו אין
עמו שלם ישלם: אם בעליו עמו לא
ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו:

ס וכי יפתח איש בתולה טו
אשר לא ארשה ושכב עמה מהר
ומחרנה לו לאשה: אם מאן ומאן
אביה לתתה לו כסף ישלם כמהר
הבתולת: ס מכשפה לא

תחיה: כל שכב עם בחמה מות
ימת: ס זבת לאלהים יחרם בלתי ליהוה
לברו וגר לא חונה ולא תלחצנו כי
גרים

mi...

us...

dem...

ad...

si...

de...

et...

et...

et...

et...

ל ונחלת את הארץ ושתו את גבלך
 מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר
 עד תנחך כי אתן בידכם את ישיבי
 הארץ וגרשתמו מפניך לא תכרת
 להם ולא להיותם בריתו לא ישובו
 בארצך פן יחטאו אתך ליכי תעבד
 את אלהיהם כיהיה לך למוקש
 כד פ ואל-
 משה אמר עלה אל-יהוה אתה
 ואהרן נדב ואכיהוא ושבעים מזקני
 ישראל והשתחויתם מרהוק ונגש
 משה לבדו אל-יהוה והס לא יגשו
 והעם לא יעלו עמו ויבא משה יוספר
 לעם את כל דברי יהוה ואמר כל-
 המשפטים ויען כל העם קול אחד
 ויאמרו כל הדברים אשר דבר
 יהוה נעשה ויכתב משה ארתי כל-
 דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח
 תחרת החר ושתים עשרה מצבה
 לשנים עשר שבטי ישראל וישלח ה
 ארתי נערי בני ישראל ויעלו עלת
 ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים
 ויקח משה חצי הדם וישם באננות
 וחצי הדם זרק על המזבח ויקח
 ספר הכרית ויקרא באזני העם
 ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה
 ונשמע ויקח משה את הדם ויזרק
 על העם ויאמר הנה דם הכרית
 אשר כרת יהוה עמכם על כל-
 הדברים האלה ויעל משה ואהרן
 נדב

בקר ראשית בכורי אדמתך תביא
 בירת יהוה אלהיך לא תבשל גדי
 בחלב אמו
 פ הנה אנכי שלח מלאך
 ב לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל-
 המקום אשר הכנתו השמר
 מפניו ושמע בקלו אל-תמר בו כי
 לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבן
 כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית
 כל אשר אדבר ואיבתי את איביך
 וצרתני את צרביך כי ילך מלאכי
 לפניך והביאך אל האמרי והחתי
 והפריז והפנעני החוי והיבסי
 והכחרתיו לא תשתחוו לאלהיהם
 ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם
 כי הרס תהרסם ושכר תשכר
 מצבותיהם ועבדתם את יהוה
 אלהיכם וברך את לחמך ואת
 מימך והסרת מחללי מקרבך
 ס לא תהיה משפלה
 ועמרה בארצך ארתי מספר ימך
 אמלא ארתי איתו אשלח לפניך
 וחמתי את כל העם אשר תבא בהם
 ונתתי את כל איביך אליך ערף
 ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה
 את החוי את הכנעני ואת החתי
 מלפניך לא אנרשנו מפניך בשנה
 אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה
 עליך חירת תשרת מעט מעט
 אנרשנו מפניך עד אשר תפרה

cyaceloi
 ful Mark. a
 חו
 תמר
 תמר

N

cyberdam Vep
 Celab.
 כיד

Statuas

כת

formam meam
 formidabilem
 א

habitat
 hyla
 צרע

תְּרוּמָה

כ"ח

Vocis
Spont. offer
נדב

נָדַב וּמִנְהוֹן וְשִׁבְעִים מִזְקְנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ אֶת-אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
וַתַּחַת רַגְלָיו כָּמַעֲשֵׂה לְבַנְתַּת הַסְּפִיר
וּבְעֵצֵם הַשָּׁמַיִם לְטָהָר וְאֵל-אֲצִילֵי
בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁלַח יְדוֹ וַיַּחֲזוּ אֶת-
הָאֱלֹהִים וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-
מֹשֶׁה עֲלֵה אֵלַי הַחֲרָה וְהָיָה שִׁם
וְאֶתְנֵה לָךְ אֶת-לֶחֶת הָאֶבֶן וְהַתּוֹרָה
וְהַמִּצְוֹת אֲשֶׁר כָּתַבְתִּי לְהוֹרֹתָם:
וַיִּקַּם מֹשֶׁה וַיְהוֹשֵׁעַ מִשְׁרֵתוֹ וַיַּעַל
מֹשֶׁה אֶל-הַר הָאֱלֹהִים: וְאֵל-
הַזְּקֵנִים אָמַר שְׂבוּ לָנוּ בֹהַ עַד אֲשֶׁר-
נָשׁוּב אֵלֵיכֶם וְהִנֵּה אֶתְרֵךְ וְחֹר
עִמָּכֶם מִי-כָּעַל דְּבָרִים יַגִּשׁ אֵלֵיכֶם:
וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל-הַהָר וַיִּכַּסּ הַעֲנַן אֶת-
הָהָר: וַיִּשְׁכַּן כְּבוֹד יְהוָה עַל-הַר
סִינַי וַיִּכַּסְהוּ הַעֲנַן שֶׁשֶׁת יָמִים וַיִּקְרָא
אֶל-מֹשֶׁה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִתּוֹךְ הַעֲנַן:
וּמֵרָאֵה כְבוֹד יְהוָה כְּאֵשׁ אֹכֵלָת
בְּדָשׁ הַחַר לְעֵינַי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
וַיָּבֹא מֹשֶׁה מִתּוֹךְ הַעֲנַן וַיַּעַל אֶל-
הַהָר וַיְהִי מֹשֶׁה כְּהָר אַרְבַּעִים יוֹם
וְאַרְבַּעִים לַיְלָה:

capitulum
Sacerdotium
Sacerdotium
Sacerdotium
Sacerdotium

locus
fexar, w n 51
melis
capna 20
Santuary 20
prectable 20
Amictuat 20

וְעָשׂוּ אֲרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים
אֲמִתִּים וַחֲצֵי אַרְבֵּי וְאָמַר וַחֲצֵי
רַחְבוֹ וְאִמָּה וַחֲצֵי קָמְתוֹ: וְצִפִּית אֶת-
זָהָב טָהוֹר מִבֵּית וּמִחוּץ צַפְנֵי וְעָשִׂית
עֲלָיו זָרָהּ זָהָב סָבִיב: וַיִּצְקַת לוֹ אַרְבַּע
טַבַּעֲת זָהָב וַנִּתְּנָה עַל אַרְבַּע בַּעֲמֻתָיו
וְשִׁתֵּי טַבַּעֲת עַל-צַלְעוֹ הָאַחַת וְשִׁתֵּי
טַבַּעֲת עַל-צַלְעוֹ הַשֵּׁנִית: וְעָשִׂית כְּדֵי
עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּית אֹתָם זָהָב: וְהִכַּאת
אֶרֶץ הַנְּדִים בְּטַבַּעֲת עַל צַלְעֵת
הָאָרֶץ לְשֵׂאת אֶת הָאָרֶץ בְּחַם:
בְּטַבַּעֲת הָאָרֶץ יִהְיוּ הַנְּדִים לֹא יִסְרוּ
מִמֶּנּוּ: וְנִתְּנָה אֶל-הָאָרֶץ אֶת הָעֵדֻת
אֲשֶׁר אֶתֵּן אֵלֶיךָ: וְעָשִׂית כִּפְרַת
זָהָב טָהוֹר אֲמִתִּים וַחֲצֵי אַרְבַּע
וְאִמָּה וַחֲצֵי רַחְבָּהּ: וְעָשִׂית שְׁנַיִם
כְּרִבִּים זָהָב מְקֻשָּׁה תַעֲשֶׂה אֹתָם
מִשְׁנֵי קַצּוֹת הַכִּפְרַת: וְעָשִׂה כְּרוֹב

Spacitor
20
20

Angula

pecter

20
Sacerdotium

20
duchit, upp
Amictuat, Sacerdotium
post. chat. Duchit

פ פ פ
כה

וַיִּדְבֹר

יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
לֵאמֹר: דַּבֵּר
אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה

litra Spharim Syphi Calam Scopu

אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה
מזה מן הכפרת תעשו את הכרבים
כ על שני קצותיו ותיו הכרבים פרשי
כנפים למעלה סככים בכנפיהם על
הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל
הכפרת יהיו פני הכרבים ונתת
את הכפרת על הארץ מלמעלה
ואל הארץ תתן את הערת אשר
אתן אליך ונועדתי לך שם ודברתי
אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים
אשר על ארון העדת את כל אשר
אצוה אותך אל כני ישראל :

פ ועשית שלחן עצי
שטים אמתים ארכו ואמה רחבו
ואמה וחצי קמתו וצפית אתו זהב
טהור ועשית לו זר זהב סביב
ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית לו
זר זהב למסגרתו סביב ועשית לו
ארבע טבעת זהב ונתת את הטבעת
על ארבע הפאות אשר לארבע רגליו
לעמדת המסגרת תחיון הטבעת
לבתיים לכדים לשאת את השלחן
ועשית את הכדים עצי שטים וצפית
אתם זהב ונשאג כס את השלחן
ועשית קערותיו וכפתיו וקשתיו
ומנקיתיו אשר יסך כהן זהב טהור
תעשה אתם ונתת על השלחן
לחם פנים לפני תמיד
ועשית מנרת
זהב טהור מקשה תיעשר המנורה

ירכה וקנה זביעיה כפתריה ופרחיה
ממנה יהיו וישיה קנים יצאים
מצדוה שלשה קני מנורה מצדה
האחר ושלושה קני מנורה מצדה
השני ושלשה גבעים משקדים
בקנה האחר כפתר ופרח ושלושה
גבעים משקדים בקנה האחר כפתר
המנרה ושלשה קני מנורה מן
המנרה ובמנרה ארבעה גבעים
משקדים כפתריה ופרחיה וכפתר
החת שני הקנים ממנה וכפתר תחת
שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני
הקנים ממנה לששת הקנים
היצאים מן המנרה כפתריהם
וקנתם ממנה יהיו כלה מקשה אחת
זהב טהור ועשית את נרתיה
שבעה והעלה את נרתיה והאיר
על עבר פניה ומלקחיה ומחתתיה
זהב טהור ככר זהב טהור יעשה
אתה את כל הכלים האלה וראה
ועשה נתכניתם אשר אתה מראה
בהר כו ואת המשכן
תעשה עשר יריעות שש משור
ותכלת וארזמן ותלעת שני כרבים
מעשה חשב תעשה אתם ארך
היריעה האחרת שמנה ועשרים
באמה ורחב ארבע באמה היריעה
האחת מדה אחרת לכל היריעות
חמש היריעות תחיון חברת אשה
אל אחתה וחמש יריעות חברת
אשה

*Sabbat ca
75
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100*

*77
78
79
80*

*81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100*

*כה
clausura palm.*

*אגוד
argyle*

*בארה
barea*

*בבד
bidd*

*בבד
bidd*

*בבד
bidd*

*בבד
bidd*

*בבד
bidd*

*בבד
bidd*

שטים חמשה לקרשי צלע המשכן

האחר: וחמשה בריחם לקרשי צלע

המשכן השנית וחמשה בריחם

לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה:

והכריח התיכן בתוך הקרשים

מבדח מן הקצה אל הקצה:

ואת הקרשים תצפה זהב ואת

טבעתיהם תעשה זהב בתיים

לבריחם וצפית את הכריחם זהב:

והקמת את המשכן כמשפטו אשר

הראית בהר: ס

ועשית פרכת תכלת וארגמן ותולעת

שני ושש משור מעשה חשב יעשה

אתה כרכים: ונתתה אתה על

ארבעה עמודי שטים מצפים זהב

וויחם זהב על ארבעה ארני כסף:

ונתתה את הפרכת תחת הקרשים

והכאת שמה מבית לפרכת את

ארון העדות ותכדילה הפרכת לכס

בין הקדש ובין קדש הקדשים:

ונתת את הכפרת על ארון העדת

לה בקדש הקדשים: ושמת את

השלחן מחוץ לפרכת ואת המנרה

זכח השלחן על צלע המשכן תימנה

והשלחן תתן על צלע צפון:

ועשית מסך לפתח האהל תכלת

וארגמן ותולעת שני ושש משור

מעשה רקם: ועשית למסך חמשה

עמודי שטים וצפית אתם זהב וויחם

זהב ויצקת להם חמשה ארני

נחשת: ס

ועשית את המזבח עצי שטים חמש

אמות ארך וחמש אמות רחב רבוע

יהיה המזבח ושלוש אמות קמתו:

ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו

ממנו תהיין קרנתיו וצפית אתו

נחשת: ועשית סירתיו לרשנו

ויעיו ומזרקתיו ומזלגתיו ומחבתיו

לכל כליו תעשה נחשת: ועשית לו

מכבד מעשה רשת נחשת: ועשית

על הרשת ארבע טבעת נחשת

על ארבע קצותיו: ונתתה אתה

תחת כרכב המזבח מלמטה והיתה

הרשת ער חצי המזבח: ועשית

בדים למזבח בדי עצי שטים וצפית

אתם נחשת: והובא ארני בדין

בטבעת והיו הבדים על שתי

צלעות המזבח בשאת אתו:

נבוב להח תעשה אתו כאשר

הראה אתך בהר כן יעשו:

ס ועשית את חצר

המשכן לפאת נגב תימנה קלעים

לחצר שש משור מאה כאמה ארך

לפאה האחת: ועמדו עשרים

וארניהם עשרים נחשת ווי העמדים

וחשקיהם כסף: וכן לפאת צפון

בארך קלעים מאה ארך ועמדו ועמדו

עשרים וארניהם עשרים נחשת

ווי העמדים וחשקיהם כסף: ורחב

החצר לפאת ים קלעים חמשים

אמה

Handwritten marginal notes in Hebrew on the left side of the page.

Handwritten marginal notes in Latin on the right side of the page.

אמר עמדיהם עשרה וארניהם
 עשרה: ורחב החצר לפאת קדמה
 מזרחה חמשים אמר: וחמש
 עשרה אמה קלעים לכתף עמדיהם
 שלשה וארניהם שלשה: ולכתף
 חשנית חמש עשרה קלעים עמדיהם
 שלשה וארניהם שלשה:

ולשער החצר מסך עשרים אמה
 תכלת וארנמן ותולעת שני ושש
 משור מעשה רקם עמדיהם ארבעה
 וארניהם ארבעה: כל עמודי
 החצר סביב מחשקים כסף וזיהם
 כסף וארניהם נחשת: ארך
 חצר מאה באמה ורחב חמשים
 בחמשים וקמח חמש אמור שש
 משור וארניהם נחשת: לכל כלי
 המשכן בכל עבודתו וכל יתדותיו
 וכל יתרת החצר נחשת:

פ פ פ

כ ואתה

תצוה את בני ישראל ויקחו אליך
 שמן זית וך בתות למאור להעלת נר
 תמיד: באהל מוער מחוץ לפרכת
 אשר על הערת יערך אתו אהרן ובניו
 מערב ער בקר לפני יהוה חקת עולם
 לדרתם מאת בני ישראל: כח
 ואתה הקרב
 אליך את אהרן אחיך ואת בניו

אתו מתוך בני ישראל לכהנו לי
 אהרן נרב ואביהוא אלעזר ואיתמר
 בני אהרן: ועשית בגדי קדש
 לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת:
 ואתה תדבר אל כל חכמי לב
 אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את
 בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי:

ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד
 ומעיל ובתנת השבץ מצנפת ואבנט
 ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך
 ולבניו לכהנו לו: והם יקחו את
 הזהב ואת התכלת ואת הארנמן
 ואת תולעת השני ואת השש:

ועשו את האפוד זהב תכלת וארנמן
 תולעת שני ושש משור מעשה
 חשב: שתי כתפת חרות יהיה לו
 אל שני קצתיו וחבר: וחשב
 אפדתו אשר עליו כמעשהו מפנו
 יהיה זהב תכלת וארנמן ותולעת
 שני ושש משור: ולקחת את שתי
 אבני שהם ופתחת עליהם שמות
 בני ישראל: ששה משמתם על
 האבן האחת ואת שמות הששה
 הנותרים על האבן השנייה
 כתולדתם: מעשה חרש אבן פתוחי
 חתם תפתח את שתי האבנים על
 שמת בני ישראל מספר משבצות
 וזהב תעשה אתם: ושמת את שתי
 האבנים על כתפת האפוד ובני
 לבני ישראל ונשא אתרן את שמותם

קרב

ocellatione
 ocellatione
 ocellatione
 ocellatione
 ocellatione

latere marta
 latere marta
 latere marta
 latere marta
 latere marta

Sculpturae signi
 Sculpturae signi
 Sculpturae signi
 Sculpturae signi
 Sculpturae signi

Land

Laminat

האילים : ואת אהרן ואת בניו
 תקריב אל פתח אהל מועד ורחצת
 אתם במים : ולקחת את הכבדים ה
 וחלבשת את אהרן את הכתנת
 ואת מעיל האפוד ואת האפוד ואת
 החשן ואפרת לו כחשב האפוד :
 ושמת המצנפת על ראשו ונתת
 את כנור הקודש על המצנפת :
 ולקחת את שמן המשתה ויצקת
 על ראשו ומשחת אותו : ואת
 בניו תקריב והלבשתם כתנת :
 וחגרת אתם אכנט אהרן ובניו
 וחבשת להם מגבעת והיתח להם
 כהנה להקת עולם ומלאת יד אהרן
 ויד בניו : וחקרבת את הפד לפני
 אהל מועד וסמך אהרן ובניו את
 ידיהם על ראש הפד : ושחטת
 את הפד לפני יהוה פתח אהל מועד :
 ולקחת מדם הפד ונתתה על
 קרנת המזבח באצבעך ואת כל
 הדם תשפך אל יסוד המזבח :
 ולקחת את כל החלב המכסה את
 הקרב ואת חיתרת על הכבד ואת
 שמי הפלות וארז החלב אשר
 עליון וחקטרת המזבח : ואת
 כשר הפד וארז ערו ואת פרשו
 תשרף באש מחוץ למחנה הטאת
 הוא : ואת האיל האחד תקח
 וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על
 ראש האיל : ושחטת את האיל

amicu

Corano

Tiare

tiary

Sungun

10

ועשית ציץ זהב מהור ופתחת עליו
 פתוחי חתם קודש ליהוה : ושמת
 אתו על פתול תכלת והיה על
 המצנפת אל מול פני המצנפת והיה
 : והיה על מצח אהרן ונשא אהרן
 את עון הקדשים אשר יקרישו בני
 ישראל לבל מתנת קדשיהם והיה
 על מצחו תמיד לרצון להם לפני
 יהוה : ושבעת חתנת שש ועשית
 מצנפרת שש ואכנט תעשה מעשה
 דקס : ולבני אהרן תעשה כתנות
 ועשית להם אכנטים ומגבעות
 תעשה להם לכבוד ולתפארת :
 והלבשת אתם ארז אהרן אחיק
 ואת בניו אתו ומשחת אתם ומלאת
 את ידם וקדשת אתם וכחנו לו :
 ועשית להם מכנסים כד לכסות בשר
 ערוה ממתנים וער ירכיבם יהוה :
 וחיו על אהרן ועל בניו בבאם אל
 אהל מועד או בגשתם אל המזבח
 לשרת בקודש ולא ישאו עון ומתו
 חקת עולם לו ולורעו אחריהם : כש
 וזה הדבר אשר
 תעשה להם לקדש אתם לכהן לי
 לקח פר אחד בן בקר ואילם שנים
 חמימים : ולחם מצות וחלת מצת
 כלולת בשמן ודקיקי מצות משחים
 בשמן סלת חטים תעשה אתם :
 ונתת אותם על סל אהרן והקרבת
 אתם כסל וארז הפד ואת שני

donu

collatu

h

flacu

ferroha
lach
collator

placeto

lag ane

Camilan

agca

East

max. low
fructu
תני
דריש
דריש

ולקחת את דמו וזרקת על המזבח
 סביב: ואת האיל תנתח לנתחיו
 ורחצת קרבו וכרעיו ונתת על נתחיו
 ועל ראשו: והקשרת את כל
 האיל המזבחה עלה הוא ליהוה
 ריח ניחוח אשה ליהוה הוא:
 ולקחת את האיל השני וסמך אהרן
 ובניו את ידיהם על ראש האיל:
 ושחטת את האיל ולקחת מדמו
 ונתתה על תניך און אהרן ועל
 תניך און בניו הימנית ועל כהן ידס
 הימנית ועל כהן רגלם הימנית
 וזרקת את הדם על המזבח סביב:
 ולקחת מן חרס אשר על המזבח
 ומשמן המשחה והזית על אהרן
 ועל בנדריו ועל בניו ועל בנדריו בניו
 אתו וקדש הוא ובגדיו ובניו ובגדיו
 בניו אתו: ולקחת מן האיל החלב
 והאליה ואת החלב המכסה את
 הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי
 הכליות וארת החלב אשר עליו
 ואת שוק הימין כי איל מלאים הוא:
 וכבר לחם אתה וחלת לחם שמן
 אחת ורקיט אחד מסל הפצות אשר
 לפני יהוה: ושמת הכל על בני
 אהרן ועל בני בניו והנפת אתם
 כח תנופה לפני יהוה: ולקחת אתם
 מידם והקשרת המזבחה על העלת
 לריח ניחוח לפני יהוה אשר הוא
 ליהוה: ולקחת את החוה מאיל

lymen, lambrus
ex abumant

כ
imv. auris

bulley

Spach 733
m. 1

caudam
ofe...
760

graud 733
v. 1

ofe...

המלאים אשר לאהרן והנפת אתו
 תנופה לפני יהוה ותיח לה למנה:
 וקדשת את חוה התנופה ואת
 שוק התרומה אשר הונף ואשר
 הורס מאיל המלאים מאשר לאהרן
 ומאשר לבניו: ותיח לאהרן
 ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל
 כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת
 בני ישראל מזבחי שלמיהם
 תרומתם ליהוה: ובגדיו הקדש אשר
 לאהרן יהיו לבניו אחריו למשחה
 בהם ולמלאים בם את ידס: שבעת ל
 ימים ילבשם הכהן תחתיו מבניו
 אשר יבא אל אהל מועד לשרת
 בקדש: ואת איל המלאים תקח
 ובשלת את בשרו במקם קדש:
 ואכל אהרן ובניו את בשר האיל
 ואת הלחם אשר בסל פתח אהל
 מועד: ואכלו אתם אשר כפר
 בהם למלא את ידס לקדש אתם
 וזר לא יאכל כי קדש הם: ואסד
 יותר מבשר המלאים ומן הלחם
 עד הכקר ושרפת את הנותר באש
 לא יאכל כי קדש הוא: ועשית לה
 לאהרן ולבניו ככה ככל אשר צוית
 אתכם שבעת ימים תמלא ידס:
 ופר חטאת תעשה ליום על הכפרים
 וחטאת ער המזבח בכפרך עליו
 ומשחת אתו לקדשו:
 שבעת ימים תכפר על המזבח
 וקדשת

733

לח

וקרשת אתו והיה המזבח קדש
קרשים כל הנגע במזבח יקרש:

וזה אשר תעשה
על המזבח בכשים בני שנה שנים

ליום תמיד: את הכבש האחד

העשה בכקר ואת הכבש השני
העשה בין הערבים: ועשרן סלת

בלול בשמן בתות רבע ההין ונסך
רביעית ההין יין לכבש האחד:

ואת הכבש השני תעשה בין הערבים
כמנחת הבקר וכנסכה תעשה

לה לרוח נוח אשה ליהות: עלת
תמיד לדרתיכם פתח אהל מועד

לפני יהוה אשר אועד לכם שמה
לדבר אליך שם: ונערתו שמה

לבני ישראל ונקדש בכבדו:
וקדשתי ארץ אהל מועד ואת

המזבח ואת אהרן ואת בני אקדש
לכתן לי: ושכנתי בתוך בני ישראל

והייתו להם לאלהים: וידעו כי
אני יהוה אלהיהם אשר הוצאתי

אתם מארץ מצרים לשכני בתוכם
אני יהוה אלהיהם:

ועשית מזבח
מקטר קטרת עצי שטים תעשה

אתו ו אמה ארכו ואמה רחבו רבוע
יהיה ואמתים קמתו ממנו קרנתיו:

וצפית אתו זהב טהור את גזו ואת
קריתיו סביב ואת קרנתיו ועשית לו

זר זהב סביב: ושתי טבעת זהב

תעשה לו מהחרת לורו על שתי
צלעותיו תעשה על שני צדיו והיה

לכתים לברום לשאת אתו בחמה:
ועשית את הכרים עצי שטים וצפית

אתם זהב: ונתתה אתו לפני
הפרכת אשר על ארץ הערת לפני

הכפרת אשר על הערת אשר אועד
לק שמרה: והקטיר עליו אהרן

קטרת סמים בכקר בכקר בחיטבו
את הנרות יקטירנה: ובהעלת

אהרן את הנרת בין הערבים
יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה

לדרתיכם: לא תעלו עליו קטרת
זרה ועלרה ומנחה ונסך לא תסכו

עליו: וכפר אהרן על קרנתיו אחת
בשנת מרים חטאת הכפרים אחת

בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש
קרשים הוא ליהות:

פ פ פ

וידבר

יהוה אל משה
לאמר: כי תשא

את ראש בני ישראל לפקדיהם
ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בכקר

אתם ולא יהיה בהם נגף בכקר
אתם: זה יתנו כל העבר על-

הפקדים מחצית השקל בשקל
חקדש עשרים זרה השקל מחצית

חשקל תרוסה ליהות: כל העבר על-

minu vrad...

libamen

Secunda libamen

Libamen

Libamen

Libamen

Libamen

Libamen

Libamen

Libamen

Libamen

הפקדים מן עשרים שנה ומעלה

10 ותן תרומת יהוה: העשור לא

ירכר וחדל לא ימעיט סמחצית

השקל לתת את תרומת יהוה לכפר

על נפשותיכם: ולקחת את כסף

הכפרים מאת בני ישראל ונתת אתו

על עבדתי אהל מועד ויהיה לבני

ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על

נפשותיכם: פ

וידבר יהוה אל משה לאמר:

ועשית כדור נחשת וכנו נחשת

לרחצה ונתת אתו בין אהל מועד

ובין המזבח ונתת שמה מים:

ורחצו אתו ובניו ממנו את ידיהם

ב ואת רגליהם: בכאם אל אהרן

מועד ירחצו מים ולא ימתו או

בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר

אשה ליהוה: ורחצו ידיהם ורגליהם

ולא ימתו והיתה להם חק עולם לו

ולזרעו לדרתם: פ

וידבר יהוה אל משה לאמר:

ואתה קח לך בשמים ראש מר

דרור חמש מאות וקנמן בשם

מחציתו חמשים ומאיתם וקנה

בשם חמשים ומאיתם: וקחה חמש

מאות בשקל הקדש ושמן וית הין:

כ וועשית אתו שמן משחת קדש רקח

מרקחת מעשר רקח שמן משחת

קדש יהיה: ומשחת בו את אהל

מועד ואת ארון העדות: ואת

השלתן ואת כרל כליו ואת

המנורה ואת כליה ואת מזבח

הקטרת: ואת מזבח העלה ואת

כל כליו ואת חפיר ואת כנו:

וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל

חננע בהם יקדש: ואת אהרן ל

ואת בניו תמשח וקדשת אתם

לכתן לו: ואל בני ישראל תדבר

לאמר שמן משחת קדש יהיה זה

לי לדרתיתכם: על פשר אדם לא

יסק ובמתכנתו לא תעשו כמהו

קדש הוא קדש יהיה לכם: איש

אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו

על זר וגכרת מעמיו: ס

ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים

נטף! ושחלת ותלבנח סמים ולבנה

זכה בר בכר יהיה: ועשית אתה לה

קטרת רקח מעשה רוקח ממלח

טהור קדש: ושחקת ממנה תרק

ונתתה ממנה לפני העדת באהרן

מועד אשר אועד לך שמרה קדש

קדשים תהיה לכם: ותקטרת אשר

תעשה כמתכנתה לא תעשו לכם

קדש תהיה לך ליהוה: איש אשר

יעשה כמות לחריח כה וגכרת

מעמיו: ס

לא וידבר יהוה אל משה לאמר:

ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי

בן חור למטה יהודה: ואמלא אתו

רוח אלמים בחכמה ובתבונה

ובדעת

Handwritten marginal notes in Hebrew on the left side of the page.

Handwritten marginal notes in Latin on the right side of the page.

Accid.

ושמרו בני ישראל את השבת
 לעשות את השבת לדרתם כרית
 עולם: כיני ובין בני ישראל את
 הוא לעלם כי ששת ימים עשה
 יהוה את השמים ואת הארץ וביום
 השביעי שבת וינפש: ^ס
 ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו
 בדר סיני שני לחת חצרת לחת אבן
 כתבים באצבע אלהים: לב
 וירא העם כי נשש משה לדרת
 מן חחר ויקהל העם על אהרן
 ויאמרו אליו קוסי עשה לנו אלהים
 אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש
 אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו
 מה היה לו: ויאמר אלהים אהרן
 פרוקו נזמי הזהב אשר באוני נשויכם
 בניכם ובנותיכם והביאו אלי:
 ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב
 אשר באזניהם וביאו אל אהרן:
 ויקח מידם ויצר אתו בהרט ויעשהו
 עגל מסכה ויאמרו אל אלהיך
 ישראל אשר העלוך מארץ מצרים:
 וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא
 אהרן ויאמר חג ליהוה מחר:
 וישכימו ממחרת ויעלו עלת ויגשו
 שלמים וישב העם לאכל ושתו
 ויקמו לצחק: ^פ
 וידבר יהוה אל משה לך רד כי
 שחרת עמך אשר העלית מארץ
 מצרים: סרו מהר מן הדרך אשר

וברעור ובכל מלאכה: לחשב
 מחשבת לעשור בזהב ובכסף
 ובנחשת: ובחרשת אבן למלאה
 ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכה:
 ואני הנה נתתי אתו את אהלי אב
 בן אחיסמך למטח דן וכלב כל
 חכם לב נתתי חכמה ועשו את כל
 אשר צויתך: אתי אהל מועד ואת
 הארון לעדת ואת הכפרת אשר
 עליו ואת כל כלי האהל: ואת
 השלחן ואת כליו ואת המנורה
 הטהרה ואת כל כליה ואת מזבח
 הקטרת: ואת מזבח העלה ואת
 כל כליו ואת הכיור את כנו:
 ואת בנדי השדר ואת בנדי הקדש
 לאהרן הכהן ואת בנדי לבו לכהן:
 ואת שמן המשחה ואת קטרת
 הסמים לקדש בכל אשר צויתך
 ועשו: ^פ ויאמר יהוה
 אל משה לאמר: ואתה דבר אל
 בני ישראל לאמר אך את שבתתי
 תשמרו כי אורת הוא ביני וביניכם
 לדרתיכם לדעור כי אני יהוה
 מקדשכם: ושמרתם את השבת כי
 קדש היא לכם מחלליה מות יומת
 כי כל העשה בה מלאכת ונכרתה
 הנפש החוא מקרב עמית: ששת
 ימים יעשה מלאכה וביום השביעי
 שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה
 מלאכה ביום השבת מות יומת:

תאריך נשש נשש

ממקדש האצבע

הקדש אהל המזבח

עגל

ה

ממקדש

ספר שמות

domante in Paul
clamaux carter

צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו
 לו ויזבחו לו ויאמרו אלה אלהיך
 ישראל אשר העלונך מארץ מצרים :
 ויאמר יהוה אל משה ראיתי את
 העם הזה והנה עם קשה ערף
 הוא : ועתה הניחה לי ויתר אפי
 בכם ואכלם ואעשה אותך לגוי
 גדול : ויחל משה את פני יהוה
 אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפך
 בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים
 בכח גדול וביד חזקה : למה
 יאמרו מצרים לאמר פרעה הוציאם
 להרג אתם בהרים ולכלתם מעל
 פני האדמה שוב מתרון אפך ותנתם
 על הרעה לעמך : זכר לאברהם
 ליצחק ולישראל עבדך אשר
 נשבעת להם בך ותדבר אלהים
 ארבה את זרעכם בככבי השמים
 וכל הארץ הוצאת אשר אמרת אתן
 לזרעכם ונחלו לעלם : וינחם
 יהוה על הרעה אשר דבר לעשות
 לעמו :

10 ויפן וירד משה מן ההר ושני
 לחת העדר בניו לחת פתכים
 משני עבריהם מזה ומזה חס
 פתכים : והלחת מעשר
 אלהים חמה והמכתב מכתב
 אלהים הוא חרות על הלחת :

ברעו וישמע יהושע את קול העם ברעה
 ק ויאמר אל משה קול מלחמה
 בשלשת

במחנה : ויאמר אין קול ענות
 זבורה ואין קול ענות חלושה קול
 ענות אנכי שמע : ויהי כאשר קרב
 אל המחנה וירא את העגל ומוזלת
 ויתר אף משה וישלך מידו את
 הלחת וישבר אתם תחת החר :
 ויקח את העגל אשר עשו וישרף
 באש וישתן עד אשר דק וזור על
 פני חמים וישק את בני ישראל :
 ויאמר משה אל אהרן מה עשה
 לך העם הזה כי הבאת עליו חטאת
 גדלה : ויאמר אהרן אל יתר
 אף אדני אתה ידעת את העם כי
 ברע הוא : ויאמרו לי עשה לנו
 אלהים אשר ילכו לפנינו כי זהו
 משה האיש אשר העלנו מארץ
 מצרים לא ידענו מה היה לו : ואמר
 להם למי זהכ התפרקו ויתנו לי
 ואשלכחו באש ויצא העגל הזה :
 וירא משה את העם כי פרע הוא
 כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם :
 ויעמד משה בשער המחנה ויאמר
 מי ליחזה אלי ויאספו אליו כל בני
 ישראל : ויאמר להם כה אמר
 יהוה אלהי ישראל שימו איש
 חרבו על ירכו עברו ושובו משער
 לשער במחנה והרגו איש את
 אחיו ואיש את רעהו ואיש את
 קרבו : ויעשו בניו לוי כדבר
 משה ויפל מן העם ביום ההוא
 בשלשת

קול משה

per hominibus

Levites

חיות

והוא יאמר
לוי

Red

בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה :
 ויאמר פני ילכו והנחתי לך :
 ויאמר אליו אם אין פניך הלכים
 אל תעלנו מזה : ובמה יודע אפוא
 כי מצאתי חן בעיניך אני ועמך
 הלוא בלכתך עמנו ונפלונו אני
 ועמך מכל העם אשר ער פני
 הארמה : פ
 ויאמר יהוה אל משה גם את
 הדבר הזה אשר דברת אעשה כי
 מצאת חן בעיני ואדעך בשם :
 ויאמר הראני נא את כבודך :
 ויאמר אני אעביר כל טובי על
 פניך וקראתי בשם יהוה לפניך
 ונחתי את אשר אחז ורחמתי את
 כ אשר ארחם : ויאמר לא תוכל
 לראת את פני כי לא יראנו האדם
 וחי : ויאמר יהוה הנני מקום
 אתי ונצבת על חצור : והיה
 בעבר כבדי ושמתוך בנקרת הצור
 ושכתי כפי עליך ער עברי : והסדת
 את כפי וראית את אחרי ופני לא
 יראו : פ
 ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני
 לוחות אבנים כראשנים וכתבתי על
 הלוחות את הדברים אשר היו על
 הלוחות הראשנים אשר שברת :
 והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל
 הר סיני ונצבת לי שם על ראש
 ההר : ואיש לא יעלה עמך וגם

forer procedat
 sequitur
 Sepulchrum
 1452
 Reliquia
 loco... 1272
 fol. 328.

miserabili cu
 vultu - in misericordiam

נקי
 פני
 פני
 פני

איש אל ירא בכל ההר גם הצאן
 והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא :
 ופסל שני לוחות אבנים כראשנים
 וישכם משה בבקר ועל אל הר סיני
 כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו
 שני לוחות אבנים : וירד יהוה ה
 בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם
 יהוה : ויעבר יהוה על פניו
 ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנון
 ארך אפים ורכ חסד ואמת : נון
 נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע רבתי
 וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון
 אבות על בנים ועל בני בנים
 על שלשים ועל רבעים : וימהר
 משרו ויקר ארצה וישתחו :
 ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך
 אדני ילך נא אדני בקרבנו כי עם
 קשה ערף הוא וסלחת לעוננו
 ולחטאתנו ונחלתנו : ויאמר
 הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך
 אעשרה נפלאות אשר לא נבראו
 בכל הארץ ובכל הגוים וראה
 כל העם אשר אתה בקרבך את
 מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני
 עשה עמך : שמר לך את אשר
 אנכי מצוה היום הנני גרש מפניך
 את האמרי והכנעני והחתי והפרזי
 והחוי והיבוסים : השמר לך פן
 תכרת ברית ליושב הארץ אשר
 אתה בא עליה פן יהיה למוקש
 בקרבך

ca. 2
 cant

ca. 2
 cant

ca. 2
 cant

בקרנך: כי את־מזבח־תמצון
 ואת־מצבתם־תשפרון ואת־אשריו
 תכרתון: כי לא־תשתחוה־לאֵל
 ריש אחר כי־יהוה־קנא שמו־אל־קנא
 רבתי הוא: פן־תכרת־ברית־ליושב־הארץ
 וזנו־אחרי־אלהיהם וזכו־לא־להיהם
 וקרא־לך־ואכלת־מזבח־וּלְקַחַת
 מבנותיו־לבניך וזנו־בנותיו־אחרי
 אלהיתן והזנו־את־בניך־אחרי
 אלהיתן: אֱלֹהֵי מִסְכָּה לֹא־תַעֲשֶׂה־
 לך: את־חג־המצוֹת־תִּשְׁמֵר שְׁבַעַת
 יָמִים תֹּאכַל מצות־אשר־צויתך
 למועד־חדש־האביב־כי־בחדש
 האביב־יצאת־ממצרים: כל־פטר
 רחם־לי וכל־מקנך־תזכר־פטר־שור
 ושה: ופטר־חמור־תפדה־בשה
 ואם־לא־תפדה־וערפתו־כל־בקר
 בניך־תפדה־ולא־יראו־פני־רוקם:
 שִׁשְׁרֵי יָמִים תַּעֲבֹד וּבָיִם הַשְּׂבִיעִי
 תִּשְׁבֹּת בְּחֵרֶשׁ וּבְקִצִיר תִּשְׁבֹּת:
 וזנ־שבעת־תעשה־לך־בבורי־קציר
 חטים וזנ־תאסוף־תְּקוּפַת חֲשֵׁנָה:
 שלש־פעמים בשנה־יראה־כל־זכורך
 את־פני־הארץ ויהוה־אלהי־ישראל:
 כי־אודיש־גוים מפניך וחרחבתי
 את־גבולך־ולא־יחמד־איש־את־
 ארצך בעלתך לראות־את־פני־יהוה
 אלהיך שלש־פעמים בשנה: לא־
 תִּשְׁחַט עַל־חֶמֶץ דֶּם זִבְחֵי וְלֹא־יִלִּין
 לבקר זבח־חג־הַפֶּסַח: ראשית

בכורו ארמיתך תביא בית יהוה
 אלהיך לא־תבשל גְדֵי כְּחֹלֶב אִמּוֹ:
 פ ויאמר יהוה אל־
 משה כתב־לך את־הדברים האלה
 כי־על־פִּי־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כָּרַתִּי אִתְּךָ
 ברית ואת־ישראל: ויהרשם עִם־
 יהוה ארבעים יום וארבעים לילה
 לחם לא־אכל ומים לא־שתה ויכתב
 על־הלוח את־דברי־הברית עֲשֶׂר־ת
 הדברים: ויהי כרדת־משה־מהר
 סיני ושני־לחַת־הַעֲרַת בְּיַד־מֹשֶׁה
 בְּרִדְתוֹ מִן־הָהָר וּמִשָּׁה לֹא־יָדַע כִּי
 קָרַן עוֹר פָּנָיו בְּדַבְּרוֹ אִתּוֹ: וירא־ל
 אהרן וכל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מֹשֶׁה
 וְהִנֵּה קָרַן עוֹר פָּנָיו וַיִּירָאוּ סָנֶשֶׁת
 אֵלָיו: ויקרא־אלֵהֶם מֹשֶׁה וַיִּשְׁבּוּ אֵלָיו
 אַהֲרֹן וְכָל־הַנְּשָׂאִים בְּעֶדְרָה וַיִּדְבֹר
 מֹשֶׁה אֲלֵהֶם: וְאַחֲרֵי־כֵן נָגְשׁוּ כָל־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְוֶם אֶת כָּל־אִשֶׁר דִּבֶּר
 יְהוָה אִתּוֹ בְּהַר סִינַי: וַיְכַל מֹשֶׁה
 סִדְּרָתָם אִתָּם וַיֵּתֵן עַל־פָּנָיו מַסּוּה:
 וּבָכָא מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה לֵרְבֹר אִתּוֹ
 יִסֹּר אֶת־חַמְסוּת־עַרְצָתוֹ וַיֵּצֵא
 וּדְבַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת אֲשֶׁר יְצוּה:
 וראו־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־פָּנֵי מֹשֶׁה כִּי
 קָרַן עוֹר פָּנָיו מִשָּׁה וַחֲשִׁיב מֹשֶׁה אֶת־
 חַמְסוּת עַל־פָּנָיו עַד־בָּאוּ לִרְבֹר
 אִתּוֹ:

Principis Syna
 ג' ש' א'
Principis
 ע' ד'
Principis
 ט' י'
Principis
 כ' ל'
Principis
 מ' נ'
Principis
 ס' ע'

ס ס ס
 3 14

Leid

ויקהל

לר

משה את כל ערת בני ישראל ויאמר
 אלהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשות אתם:
 ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהוה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת: לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת:
 פ ויאמר משה אל כל ערת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר: קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת ותכלת וארנמן ותולעת שני ושש ועוים: וערת אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים: ושמן למאור ובשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: ואבני שהם ואבני מלאים לאפור ולחשן: וכל חכם לבכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה:
 את המשכן את אהלו ואת מכסחו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו בריחיו את עמדיו ואת ארניו: את הארץ ואת בריו את הכפרת ואת פרכת המסך: את השלחן ואת בריו ואת כל כליו ואת לחם הפנים: ואת מנרת המאור ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור:
 ואת מזבח הקטרת ואת בריו ואת

facies fil. Beth qua formatione fol. 74. li.

Succulentis ignem

Meli

קניס

כסה

apertimenta dicitur

cupides dicitur

קריס

נר נר נר

plur. fac. Lucerna

טו

שמן המשחה ואת קטרת הפמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן:
 את מזבח העלה ואת מכבד הנחשת אשר לו את בריו ואת כל כליו את הכיור ואת בנו:
 את קלעי החצר את עמדיו ואת ארניה ואת מסך שער החצר: את יתרת המשכן ואת יתרת החצר ואת מיתריהם: את בגדי השרד לשרת בקדש ארץ בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן:
 ויצאו כל ערת בני ישראל מלפני משה: ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדברה רוחו אתו הביאו את תרומת יהוה למלאכת אהל מועד ולכל עבודתו ולבגדי הקדש: ויבאו האנשים על הנשים כ כל נדיב לב הביאו חח ונוס ושבעת וכזמו כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה: וכל איש אשר נמצא אתו תכלת וארנמן ותולעת שני ושש ועוים וערת אילם מאדמים וערת תחשים הביאו: כל מדים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת העבדה הביאו:
 וכל אשה חכמת לב בידיה טון כח ויבאו מטורה את התכלת ואת הארנמן את תולעת השני ואת השש:

calam

יזי Sculptur

הפיק

שניה

הפיק

ocellat

שניה

הפיק

הפיק

הפיק

הפיק

הפיק

הפיק

הפיק

הפיק

הפיק

הפיק

הפיק

הפיק

הפיק

הפיק

הפיק

הפיק

הפיק

הפיק

הפיק

הפיק

הפיק

מה השש : וכל הנשים אשר נשא
 לבן אתנה בחכמה שוו את העוים :
 והנשאים הביאו את אבני השתם
 ואת אבני המלאים לאפור ולחשן :
 ואת הנשים ואת השמן למאור
 ולשמן המשחה ולקטרת הסמים :
 כל איש ואשה אשר נרב לבם
 אתם להביא לכל המלאכה אשר
 צוה יהוה לעשות ביד משה הביאו
 בני ישראל נדבה ליהוה :

פ ויאמר משה אל
 בני ישראל ראו קרא יהוה בשם
 בצלאל בן אורי בן חור למטה
 יהודה : וימלא אתו רוח אלהים
 בחכמה בתבונה ובעזרה ובכל
 מלאכה : ולחשב מחשבת לעשות
 בזהב ובכסף ובנחשת : ובהרשת
 אבן למלאות ובהרשת עץ לעשות
 בכל מלאכת מחשבת : ולהזרות
 נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך
 למטה דן : מלא אתם חכמת לב
 לעשות כל מלאכת חרש וחשב
 ורקס בתבלת ובארצמן בתולע
 השני ובשש וארג עשוי כל מלאכה
 וחשבי מחשבת : לו

ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש
 חכם לב אשר נתן יהוה חכמה
 ותכונה בהמה לדעת לעשה את
 כל מלאכת עבודת הקדש לכל
 אשר צוה יהוה : ויקרא משה אל

בצלאל ואליאב ואל אהליאב ואל כל איש
 חכם לב אשר נתן יהוה חכמה בלב
 כל אשר נשאו לבו לקרבה אל
 המלאכה לעשות אתה : ויקחו
 מפני משה את כל התרומה
 אשר הביאו בני ישראל למלאכת
 עבודת הקדש לעשות אתה והם
 הביאו אליו עוד נדבה בנקר
 בנקר : ויבאו כל החכמים העשים
 את כל מלאכת הקדש איש איש
 ממלאכתו אשר חמה עשים :

ויאמרו אל משה לאמר מרבים
 העם להביא סדי העבודה למלאכה
 אשר צוה יהוה לעשות אתה :
 ויצו משה ויעבדו קול במחנה
 לאמר איש ואשה אל יעשו עוד
 מלאכה לתרומת הקדש ויכלא
 העם מהביא : והמלאכה היתה

דים לבל המלאכה לעשות אתה
 והותר : ם ויעשו
 כל חכם לב בעשוי המלאכה את
 המשכן עשר וריעות שש משור
 ותכלת וארצמן ותולעת שני כרבים
 מעשה חשב עשה אתם : ארך
 חיריעה האחרת שמנת ועשרים
 באמה ורחב ארבע באמה חיריעה
 האחת מדה אחת לכל תריעות :
 ויחבר את חמש תריעות אחת אל
 אחת וחמש תריעות חבר אחת אל
 אחת : ויעש ללאת תכלית על

Supra interlineam

Corinas

*cuilibet lat
laqueoli*

*ad ducit
dui, primo
nendu.
יה*

123

שְׁפַרַת הַיְרִיעָה הָאֶחָד מִקְצֵה
 בַּמַּחְבֵּרֶת כֹּן עֲשֵׂה בְשֵׁפֶת הַיְרִיעָה
 הַקִּיצוֹנָה בַּמַּחְבֵּרֶת הַשְּׁנִיָּה:
 חֲמִשִּׁים לְלֹאֵת עֲשֵׂה בִירִיעָה הָאֶחָד
 וְחֲמִשִּׁים לְלֹאֵת עֲשֵׂה בְקִצְעַת הַיְרִיעָה
 אֲשֶׁר בַּמַּחְבֵּרֶת הַשְּׁנִיָּה מִקְבִּילַת
 הַלְּלֹאֵת אֶחָד אֶל־אֶחָד: וַיַּעַשׂ
 חֲמִשִּׁים קְרָסִי זָהָב וַיַּחְבֵּר אֶת־
 הַיְרִיעוֹת אֶחָד אֶל־אֶחָד בְּקְרָסִים
 וַיְהִי הַמִּשְׁכָּן אֶחָד:

קיצונו
 7. focm. 23
 m. p. 43
 angula
 cornu
 etc

פ וַיַּעַשׂ יְרִיעוֹת עוֹזִים
 לְאֹהֶל עַל־חֲמִשְׁכָּן עֲשֶׂתֵי עֶשְׂרֵה
 יְרִיעוֹת עֲשֵׂה אֹתָם: אַרְבַּע הַיְרִיעָה
 הָאֶחָד שְׁלֹשִׁים בְּאֹמֶר וְאַרְבַּע
 אֹמֶרֶת רֹחַב הַיְרִיעָה הָאֶחָת מֵרֶגֶל
 אֶחָת לְעֶשְׂתֵי עֶשְׂרֵה יְרִיעוֹת: וַיַּחְבֵּר
 אֶת־חֲמֵשׁ הַיְרִיעוֹת לְבֵד וְאֶת־שֵׁשׁ
 הַיְרִיעוֹת לְבֵד: וַיַּעַשׂ לְלֹאֵת חֲמִשִּׁים
 עַל־שֵׁפֶת הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה בַּמַּחְבֵּרֶת
 וְחֲמִשִּׁים לְלֹאֵת עֲשֵׂה עַל־שֵׁפֶת
 הַיְרִיעָה הַחֲבֵרֶת הַשְּׁנִיָּה: וַיַּעַשׂ
 קְרָסִי נְחֹשֶׁת חֲמִשִּׁים לְחֵבֵר אֶת־
 הָאֹהֶל לְחִיּוֹת אֶחָד: וַיַּעַשׂ מִכְסֵה
 לְאֹהֶל עֹרֹת אֵילָם מְאֹדִים וּמִכְסֵה
 עֹרֹת תַּחְשִׁים מִלְּמַעְלָה:

10
 כ
 קרש
 Tabula

ס וַיַּעַשׂ אֶת־
 הַקְּרָשִׁים לְמִשְׁכָּן עֲצֵי שֹׁטִים עֲמֻדִים:
 עֶשֶׂר אֹמֶרֶת אַרְבַּע הַקְּרָשׁ וְאֹמֶר וְחֲצִי
 הָאֹמֶר רֹחַב הַקְּרָשׁ הָאֶחָד: שְׁתֵּי
 יָרֵד לְקְרָשׁ הָאֶחָד מְשֻׁלַּבֵּת אֶחָת

Scala forma
 4 בים Scale

אֶל־אֶחָת כֹּן עֲשֵׂה לְכָל קְרָשִׁי
 הַמִּשְׁכָּן: וַיַּעַשׂ אֶת־הַקְּרָשִׁים
 לְמִשְׁכָּן עֶשְׂרִים קְרָשִׁים לְפָאֵר נֹגֵב
 תִּימְנָה: וְאַרְבָּעִים אֲדָנִי כֶסֶף עֲשֵׂה
 תַּחַת עֶשְׂרִים הַקְּרָשִׁים שְׁנֵי אֲדָנִים
 תַּחַת הַקְּרָשׁ הָאֶחָד לְשְׁתֵּי יָרְדָיו
 וְשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקְּרָשׁ הָאֶחָד
 לְשְׁתֵּי יָרְדָיו: וְלַצֵּלַע הַמִּשְׁכָּן כֹּה

הַשְּׁנִיָּת לְפָאֵר צִפּוֹן עֲשֵׂה עֶשְׂרִים
 קְרָשִׁים: וְאַרְבָּעִים אֲדָנִים כֶּסֶף
 שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקְּרָשׁ הָאֶחָד
 וְשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקְּרָשׁ הָאֶחָד:

וְלִירְכָתוֹ הַמִּשְׁכָּן וְיָמָה עֲשֵׂה שֵׁשׁ
 קְרָשִׁים: וְשְׁנֵי קְרָשִׁים עֲשֵׂה לְמִקְצֵעַת
 הַמִּשְׁכָּן בִּירְכָתָיו: וְהָיוּ תּוֹאֲמִים
 מִלְּמַטָּה וַיַּחְדּוּ וַיְהִיו תְּמִים אֶל־רֹאשׁוֹ
 אֶל־הַשֹּׁפְעוֹת הָאֶחָת כֹּן עֲשֵׂה

לְשְׁנֵיהֶם לְשְׁנֵי הַמִּקְצֵעוֹת: וְהָיוּ
 שְׂמָנָה קְרָשִׁים וְאַדְנִיָּהם כֶּסֶף שֵׁשׁ
 עֶשֶׂר אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים
 תַּחַת הַקְּרָשׁ הָאֶחָד: וַיַּעַשׂ בְּרִיּוֹתֵי
 עֲצֵי שֹׁטִים חֲמִשָּׁה לְקְרָשֵׁי צֵלַע־
 הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָת: וְחֲמִשָּׁה בְרִיּוֹתֵם
 לְקְרָשֵׁי צֵלַע־הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִיָּה

וְחֲמִשָּׁה בְרִיּוֹתֵם לְקְרָשֵׁי הַמִּשְׁכָּן
 לִירְכָתָיו וְיָמָה: וַיַּעַשׂ אֶת־הַבְּרִיּוֹת
 תְּתִיבֵן לְבֵרֶת בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים מִן־
 תְּקֵצָה אֶל־תְּקֵצָה: וְאֶת־הַקְּרָשִׁים
 צִפּוֹה זָהָב וְאֶת־שֹׁפְעוֹתָם עֲשֵׂה זָהָב
 בְּתִים לְבְרִיּוֹתָם וַיִּצַּף אֶת־הַבְּרִיּוֹתֵם

זָהָב:

Scala
 forma
 4 בים

angula
 latina
 ירד
 וירד
 recta
 ad hanc
 cornu

לה זהב ויעש את הפרכת תכלת
 וארגמן ותולעת שני ושש משור
 מעשה חשב עשה אתה כרכים
 ויעש לה ארבעה עמודי שטים ויצפם
 זהב וויחס זהב ויצק להם ארבע
 ארני כסף ויעש מסך לפתח
 האהל תכלת וארגמן ותולעת שני
 ושש משור מעשה רקס ואת
 עמודיו חמשה ואת ויחס וצפר
 ראשיתם וחשקותם זהב וארניתם
 חמשה נחשרו לו
 ויעש בצלאל את
 הארן עצי שטים אמתים וחצי ארכו
 ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו
 ויצפהו זהב טהור מבית ומחוץ ויעש
 לו זר זהב סביב ויצק לו ארבע
 טבעת זהב על ארבע פעמתיו ושתי
 טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת
 על צלעו השנית ויעש בדי עצי
 ח שטים ויצף אתם זהב ויבא את
 הדדים בטבעת על צלעת הארן
 לשאר את הארן ויעש כפרת
 זהב טהור אמתים וחצי ארבה
 ואמה וחצי רחבה ויעש שני כרכים
 זהב מקשה עשה אתם משני קצור
 הכפרת כרוב אחד מקצה מורה
 וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת
 קצותיו עשה את הכרכים משני קצותיו
 ק ויהיו הכרכים פרשי כנפים למעלה
 סככים בכנפיהם על הכפרת

ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת
 היו פני הכרכים פ
 ויעש את השלחן עצי שטים
 אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי
 קמתו ויצף אתו זהב טהור ויעש לו
 זר זהב סביב ויעש לו מסגרת טפח
 סביב ויעש זר זהב למסגרתו סביב
 ויצק לו ארבע טבעת זהב ויהן
 את הטבעת על ארבע הפאת אשר
 לארבע רגליו לעמת המסגרת
 היו הטבעת בתים לברזים לשאר
 את השלחן ויעש את הכרדים טו
 עצי שטים ויצף אתם זהב לשאר
 את השלחן ויעש את הכלים
 אשר על השלחן את קערותיו ואת
 כפתיו ואת מנקיתיו ואת הקשוחות
 אשר יסך בהן זהב טהור
 ויעש את המנורה
 זהב טהור מקשה עשה את המנורה
 ורכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה
 ממנה היו וששה קנים וצאים
 מצדיה שלשה קני מנורה מצדה
 האחד ושלושה קני מנורה מצדה
 השני שלשה גבעים משקדים
 בקנה האחד כפתר ופרח ושלושה
 גבעים משקדים בקנה אחד כפתר
 ופרח בן לששת הקנים היצאים מן
 המנורה ובמנורה ארבעה גבעים כ
 משקדים כפתריה ופרחיה וכפתר
 תחת שני הקנים ממנורה וכפתר

maxera palm

*Scoulat
Scopa Scutella
קטן
קטנות*

*כפתר
Malu
Fransu
Abat*

*Amigdalar
Pedaly 7
amya 7*

*malu, malys
ghly*

*abigenay
topis 120*

תחת שני הקנים ממנה וכפתור תחת
 שני הקנים ממנה לששת הקנים
 תיצאים ממנה: כפתוריהם וקנתם
 ממנה היו כלה מקשה אחת זהב
 טהור: ויעש את נרתיה שבעה
 ומלקתיה ומחמתיה זהב טהור:
 ככר זהב טהור עשה אתה ואת כל
 כליה: פ ויעש
 את מנחת הקטרת עצי שטים אמה
 ארכו ואמר רחבו רכוע ואמתים
 קמתו ממנו היו קרנתיו: ויצף
 אתו זהב טהור את צננו ואת קירתיו
 סביב ואת קרנתיו ויעש לו זר זהב
 סביב: ושתו טבעת זהב עשה לזו
 מתחת לזרו על שתו צלעתיו על
 שני צדיו לכתים לכהים לשאת אתו
 כהם: ויעש את הכרים עצי שטים
 ויצף אתם זהב: ויעש את שמן
 המשחה קדש ואת קטרת הסמים
 טהור מעשה רקח: ס לח
 ויעש את מנחת העלה עצי שטים
 חמש אמות ארכו וחמש אמות
 רחבו רכוע ושלש אמות קמתו:
 ויעש קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו
 היו קרנתיו ויצף אתו נחשת: ויעש
 אחד כל כלי המנחה את השירר
 ואת היעים ואת המזרקת את
 המולגת ואת המחלת כל כלי
 עשה נחשת: ויעש למנחת מכבד
 מעשה רשת נחשת תחת כרכבו

כה

מנחת הקטרת

per quadrat.

עצו עץ

שטים

כרכבו

מנחת

מנחת

מלמטה עד חציו: ויצף ארבע טבעת ה
 בארבע הקצות למכבד הנחשת
 כתים לכהים: ויעש את הכרים עצי
 שטים ויצף אתם נחשת: ויבא את
 הכרים בטבעת על צלעת המנחה
 לשאת אתו כהם נכוב לחת עשה
 אתו: ס ויעש את הכפוד
 נחשת ואת כננו נחשת כמראת
 הצבאת אשר צבאו פתח אוהל מועד:
 ס ויעש את החצר לפאת
 נגב תימנה קלעי החצר שש משור
 מאה באמה: עמודיהם עשרים
 וארניהם עשרים נחשת וזו העמודים
 וחשוקיהם כסף: ולפאת צפון מאה
 באמה עמודיהם עשרים וארניהם
 עשרים נחשת וזו העמודים וחשוקיהם
 כסף: ולפאת ים קלעים חמשים
 באמה עמודיהם עשרה וארניהם
 עשרה וזו העמודים וחשוקיהם כסף:
 ולפאת קרמה מזרחה חמשים אמה:
 קלעים חמש עשרה אמה אל
 הכתף עמודיהם שלשה וארניהם
 שלשה: ולכתף השנית מזה ומזה
 לשער החצר קלעים חמש עשרה
 אמה עמודיהם שלשה וארניהם
 שלשה: כל קלעי החצר כסוב שש
 משור: והארנים לעמדים נחשת וזו
 העמודים וחשוקיהם כסף וצפוי
 ראשיהם כסף והם מחשקים כסף
 כל עמדי החצר: ומסך שער החצר
 מעשה

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

10

10

אלוקה כלק
ful kal cu... fol 126
perfectus pro die

פקודי

נט

וְתָכַל כָּל-עֲבֹדַת מִשְׁכַּן אֱהֵל מוֹעֵד
 וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכָל אֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה בֶּן עֵשׂוֹ וַיָּבִיאוּ אֶת-
 הַמִּשְׁכָּן אֶל-מֹשֶׁה אֶת הָאֱהֵל וְאֶת-
 כָּל-כֵּלָיו קְרָסָיו קְרָשָׁיו בְּרֹחוֹ וְעַמֻּדָיו
 וְאֹדְנָיו וְאֶת-מִכְסֵה עוֹרֹת הָאֵילָם
 הַמֵּאדָּמִים וְאֶת-מִכְסֵי עֹרֹת
 הַתְּחָשִׁים וְאֶת פְּרֻכַת חֲמֻסָּד: אֶת-
 אֹרֹן הָעֵדוּת וְאֶת-בְּרִיּוֹ וְאֶת הַכַּפֹּרֶת:
 אֶת הַשְּׁלֵחָן אֶת-כָּל-כֵּלָיו וְאֶת לֶחֶם
 הַפָּנִים: אֶת הַמִּנְרָה הַטְּהֻרָה אֶת-
 נֵרֹתיהָ נֵרֹת הַמַּעֲרָכָה וְאֶת-כָּל-כֵּלֶיהָ
 וְאֶת-שֶׁמֶן הַמָּאֹר: וְאֶת מִזְבַּח
 הַזֹּהֵב וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת
 קְטֹרֶת הַסַּמִּים וְאֶת מִסַּךְ פֶּתַח
 הָאֱהֵל: אֶת מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת
 מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר לוֹ אֶת-בְּרִיּוֹ
 וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו אֶת הַכִּיּוֹר וְאֶת-כִּנּוֹ:
 אֶת קַלְעֵי הַחֹצֵר אֶת עַמֻּדֶיהָ וְאֶת-
 אֹדְנֶיהָ וְאֶת חֲמֻסֵי לְשַׁעַר הַחֹצֵר
 אֶת מִיתְרֵיהָ וְיִתְדֶיהָ וְאֶת כָּל-כֵּלֵי
 עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן לְאֱהֵל מוֹעֵד: אֶת-
 בְּגָדֵי הַשָּׂרָד לְשָׂרֵת בְּקֹדֶשׁ אֶת-
 בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן חֹכֵהן וְאֶת בְּגָדֵי
 בְּנֵי לִכְתָּן: כְּכָל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֶת מֹשֶׁה בֶּן עֵשׂוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
 כָּל-הָעֲבֹדָה: וַיֹּרָא מֹשֶׁה אֶת-כָּל-
 הַמְּלָאכָה וְהָנָה עֵשׂוֹ אֵתָּה כְּאֲשֶׁר
 צִוָּה יְהוָה בֶּן עֵשׂוֹ וַיְבַרֵךְ אֶתֶּם מֹשֶׁה:
 פ

מֹשֶׁה לֵאמֹר: בַּיּוֹם הַחֹדֶשׁ הִרְאִשׁוּן
 בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ תִּקִּים אֶת-מִשְׁכַּן אֱהֵל
 מוֹעֵד: וְשָׂמַתְּ שֵׁם אֶת אֹרֹן הָעֵדוּת
 וְסָכַתְּ עַל-הָאֹרֹן אֶת-הַפְּרֻכָּת:
 וְהִבַּאתְּ אֶת-הַשְּׁלֵחָן וְעִרְכַתְּ אֶת-
 עַרְפוֹ וְהִבַּאתְּ אֶת-הַמִּנְרָה וְהַעֲלִיתְּ
 אֶת-נֵרֹתיהָ: וְנִתְתָּה אֶת-מִזְבַּח
 הַזֹּהֵב לְקִטְרוֹת לִפְנֵי אֹרֹן הָעֵדוּת
 וְשָׂמַתְּ אֶת-מִסַּךְ הַפֶּתַח לְמִשְׁכָּן:
 וְנִתְתָּה אֶת מִזְבַּח הָעֹלָה לִפְנֵי פֶתַח
 מִשְׁכַּן אֱהֵל-מוֹעֵד: וְנִתְתָּה אֶת-הַכִּיּוֹר
 בֵּין אֱהֵל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנִתְתָּה
 שֵׁם מַיִם: וְשָׂמַתְּ אֶת-הַחֹצֵר סָבִיב
 וְנִתְתָּה אֶת-מִסַּךְ שַׁעַר הַחֹצֵר:
 וְלָקַחְתָּ אֶת-שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּמִשַּׁחְתָּ
 אֶת-הַמִּשְׁכָּן וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בּוֹ
 וְקִדְשַׁתְּ אֹתוֹ וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו וְהָיָה
 קֹדֶשׁ: וּמִשַּׁחְתָּ אֶת-מִזְבַּח הָעֹלָה
 וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו וְקִדְשַׁתְּ אֶת-הַמִּזְבֵּחַ
 וְהָיָה הַמִּזְבֵּחַ קֹדֶשׁ קִדְשִׁים:
 וּמִשַּׁחְתָּ אֶת-הַכִּיּוֹר וְאֶת-כִּנּוֹ וְקִדְשַׁתְּ
 אֹתוֹ: וְהִקְרַבְתָּ אֶת-אַהֲרֹן וְאֶת-
 בְּנָיו אֶל-פֶּתַח אֱהֵל מוֹעֵד וּרְחַצְתָּ
 אֹתָם בַּמַּיִם: וְחִלַּבְשַׁתְּ אֶת אַהֲרֹן
 אֶת-בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ וּמִשַּׁחְתָּ אֹתוֹ
 וְקִדְשַׁתְּ אֹתוֹ וּכְהַן לוֹ: וְאֶת-בְּנָיו
 תִּקְרִיב וְחִלַּבְשַׁתְּ אֹתָם כְּתַנְּךָ:
 וּמִשַּׁחְתָּ אֹתָם כְּאֲשֶׁר מִשַּׁחְתָּ אֶת-
 אֲבִיחֶם וְכַהֲנָנוּ לִי וְחִיתָה לְהִיט לָחֶם
 מִשַּׁחְתֶּם לְכַהֲנַת עוֹלָם לְדֹרֹתָם:

ויעש משה ככל אשר צוה יהוה
 אתו בן עשה: **ס** ויהי
 בחדש הראשון בשנת השנייה
 באחד לחדש חוקם המשכן:
 ויקם משה את המשכן ויתן את
 ארניו וישם את קרשיו ויתן את
 כריחיו ויקם את עמודיו ויפרש
 את האהל על המשכן וישם את
 מכסה האהל עליו מלמעלה כאשר
 צוה יהוה את משה: **ס**
ב ויקם ויתן את הערת אל הארון
 וישם את הכדים על הארון ויתן
 את הכפרת על הארון מלמעלה:
 גיבא את הארון אל המשכן וישם
 את פרכת המסך ויסך על ארון
 העדות כאשר צוה יהוה את משה:
ס ויתן את השלחן
 באהל מועד על ירך המשכן צפנה
 מחוץ לפרכת: ויערך עליו ערך
 לחם לפני יהוה כאשר צוה יהוה
 את משה: **ס**
 וישם את חמנרה באהל מועד נכת
 משלחן על ירך המשכן ננברה:
כה ויער חנרת לפני יהוה כאשר צוה
 יהוה את משה: **ס**
 וישם את מזבח הזהב באהל מועד
 לפני הפרכת: ויקטר עליו קטרת

סין
 High: ...
 al ven ...
 fol 112

סמים כאשר צוה יהוה את משה:
 וישם את מסך
 חפתה למשכן: ואת מזבח העלה
 שם פתח משכן אהל מועד ויעל
 עליו את העלה ואת חמנרה כאשר
 צוה יהוה את משה: **ס**
 וישם את הכיור בין אהל מועד ובין ל
 חמנרה ויתן שמה מים לרחצה:
 ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו את
 ידיהם ואת רגליהם: כבאם אל
 אהל מועד ובקרכתם אל חמנרה:
 ורחצו כאשר צוה יהוה את משה:
 ויקם ארז החצר סביב למשכן
 ולמזבח ויתן את מסך שער החצר
 ויכל משה את המלאכה:
פ ויכס הענן את אהל
 מועד וכבוד יהוה מלא את המשכן:
 ולא יכל משה לבוא אל אהל
 מועד כי שכן עליו הענן וכבוד יהוה
 מלא את המשכן: וכחעלות הענן
 מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל
 מסעותם: ואם לא יעלה הענן
 ולא יסעו עד יום העלתו:
 כי ענן יהוה על המשכן ויוםם
 ואש תתה לילך בו לעוני כל
 בנות ישראל בכל
 מסעותם: חוק

Handwritten marginal notes in Hebrew and Latin script, including phrases like 'et accede', 'et veni', and 'fol 112'.

פכום פסוקי דספרא ואלה שמות אלף ומאתים וש וסימנו ארט וסדריו
 זא ופרשיותיו כט וחציו אלהים לא תקלל
 ויקרא

ויקרא

אל משה וידבר יהוה אליו מאהל
 מועד לאמר: דבר אל בני ישראל
 ואמרת להם אדם כי יקריב מכס
 קרבן ליהוה מן הכהמה מן הבקר
 ומן הצאן מקריבו את קרבנכם:
 אם עלה קרבנו מן הבקר זכר
 תמים יקריבו אל פתח אהל מועד
 יקריב אתו לרצנו לפני יהוה: וסמך
 ידו על ראש העלה וברצה לו לכפר
 ה עליו: ושחט את בן הבקר לפני
 יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים
 את הדם וזרקו את הדם על המזבח
 סכיב אשר פתח אהל מועד:
 והפשוט את העלה ונתח אתה
 לנתחיה: ונתנו בני אהרן הכהן אשר
 על המזבח וערכו עצים על האש:
 וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים
 את הראש ואת הפרר על העצים
 אשר על האש אשר על המזבח:
 וקרבו וברעו ירחץ במים והקטיר
 חכהן את הכל המזבחה עלה אשה
 ריח ניחוח ליהוה:
 ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים
 או מן העזים לעל זכר תמים

יקריבו: ושחט אתו על ירך
 המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני
 אהרן הכהנים את דמו על המזבח
 סכיב: ונתח אתו לנתחיו ואת
 ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם
 על העצים אשר על האש אשר על
 המזבח: והקרב והברעים ירחץ
 במים: והקריב הכהן את הכל
 והקטיר המזבחה עלה הוא אשה
 ריח ניחוח ליהוה:
 ואם מן העוף עלה
 קרבנו ליהוה והקריב מן התרים או
 מן בני היונה את קרבנו והקריבו
 הכהן אל המזבח וסלק את ראשו
 והקטיר המזבחה ונמצה דמו על
 קיר המזבח: והסיר את מראתו
 פנעתה והשליך אותה אצל המזבח
 קרמה אל מקום חדשן: ושמע
 אתו בכנפיו לא יכדיל והקטיר
 אתו הכהן המזבחה על העצים
 אשר על האש עלה הוא אשה ריח
 ניחוח ליהוה:
 ואם מן הכשבים קרבנו מנחה ליהוה
 סלת נחיה קרבנו ויצק עליה שמן

fructus

macula

barba

virgulae
herbae

caprimulgus

ingluvis

pluma

in laze

delenda

vestibula

capitulum

ingluvis

pluma

in laze

delenda

pluma

in laze

delenda

מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח :
וּאִם-תִּקְרִיב

מנחת בכורים ליהוה אביב קלוי
באש זרש ברמל תקריב את מנחת

בכוריד ונתת עליה שמן ושמת עליה
לבנה מנחה היא : והקטיר הכהן

אֶרֶץ-אֲזֹכְרָתָהּ מִנְרֶשֶׁה וּמִשְׁמֵנָה
על כל לבנתה אשה ליהוה : ג

וּאִם-זֶבַח שְׁלָמִים
קרבנו אם מן הקורבן הוא מקריב

אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו
לפני יהוה : וסמך ידו על ראש

קרבנו ושחטו פתח אהרן מועד
וורקו בני אהרן הכהנים את הדם

על המזבח סביב : והקריב מזבח
השלמים אשה ליהוה את החלב

המכסה את הקרב ואת כל החלב
אשר על הקרב : ואת שתי הכליות

ואת החלב אשר עלהן אשר על
הכסלים ואת חיתרת על הכבד

על הכליות וסירנה : והקטירו
אתו בני אהרן המזבח על העלה

אשר על העצים אשר על האש
אשה ריח ניחח ליהוה :

וּאִם-מִן הַצֹּאן
קרבנו לזבח שלמים ליהוה זכר או

נקבה תמים יקריבנו : אם כשב
הוא מקריב את קרבנו והקריב

אתו לפני יהוה : וסמך את ידו
על ראש קרבנו ושחט אתו לפני

אהל

וּנָתַן עֲלֶיהָ לִבְנֵהּ : וְהִבִּיאה אֶל-
בְּנֵי אֹהֶרֶן הַכֹּהֲנִים וְקִמֵץ מִשֶּׁם מֶלֶךְ

קמצו מסלתה ומשמנה על כר
לבנתה והקטיר הכהן את אזכרתה

המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה :
והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו

קדש קדשים מאשי יהוה :
וְכִי-תִקְרַב קִרְבַּן מִנְחָה

מאפה תנור סלת חלות מצת בלולת
בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן :

וּאִם-מִנְחָה עַל-
המחבת קרבנך סלת בלולה בשמן

מצה תהיה פתורת אתה פתים
ויוצקת עליה שמן מנחה הוא :

וּאִם-מִנְחַת
מרחשת קרבנך סלת בשמן תעשה :

והבאת את המנחה אשר יעשה
מאלה ליהוה והקריבה אל הכהן

והגישה אל המזבח : והרים הכהן
מן המנחה ארץ אזכרתה והקטיר

המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה :
והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו

קדש קדשים מאשי יהוה : כֹּל-
המנחה אשר תקריבו ליהוה לא

תעשה חמץ כי כל שאר וכל רבש
לא תקטירו ממנו אשה ליהוה :

קרבן ראשי וקריבו אתם ליהוה
ואל המזבח לא יעלו לריח ניחח :

וְכֹל-קִרְבַּן מִנְחָתְךָ בְּמִלַח תִּמְלַח
וְלֹא תִשְׁפֹּת מֶלֶךְ בְּרִיחַ אֶל-הַיָּד מֵעַל

fragilla, ceru
קמץ על ריח
קמץ

collegi pagani
Mentum
Simila ת 48

Strophomena mammi
reale

Placenta 44 n

Legum ריקק
דקק ה

di Sartagine
חבת תבנית
לזכות

fractu
fractu
Imp. perfecty
fol 154

di crachala
רוחש
חרשת

ferment
Zeliqua

ש
ל
ל

ה

אהל מועד וזרקו בני אחרון ארת
 דמו על המזבח סביב: והקריב
 מזבח השלמים אשה ליהוה חלב
 האליה תמימת לעמרת העצרת
 יסירנה ואת החלב המכסה את
 הקרב ואת כל החלב אשר על
 הקרב: ואת שתי הכלית ואת
 החלב אשר עלהן אשר על הכסלים
 ואת היתרת על הכבד על הכלית
 יסירנה: והקטירו חכהן המזבחה
 לחם אשה ליהוה: פ
 ואם עז קרבנו והקריבו לפני יהוה:
 וסמך את ידו על ראשו ושחט אתו
 לפני אהל מועד וזרקו בני אחרון
 את דמו על המזבח סביב:

והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה
 את החלב המכסה את הקרב ואת
 כל החלב אשר על הקרב: ואת
 שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן
 אשר על הכסלים ואת היתרת על
 הכבד על הכלית יסירנה: והקטירם
 חכהן המזבחה לחם אשה לריח ניחח
 כל חלב ליהוה: חקת עולם לדורותיכם
 בכל מושבותיכם כל חלב וכל
 דם לא תאכלו: ד

פ וידבר יהוה אל
 משה לאמר: דבר אל בני ישראל
 לאמר נפש בני תחטא בשגגה מכל
 מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשה
 מאחת מהנה: אם חכהן המשיח

יחטא לאשמת העם והקריב על
 חטאתו אשר חטא פר בן בקר תמים
 ליהוה לחטאת: והביא את הפר
 אל פתח אהל מועד לפני יהוה
 וסמך את ידו על ראש הפר ושחט
 את הפר לפני יהוה: ולקח חכהן ח
 המשיח מדם הפר והביא אתו אל
 אהל מועד: וטבל חכהן את
 אצבעו בדם והזות מן הדם שבע
 פעמים לפני יהוה את פני פרכת
 הקדש: ונתן חכהן מן הדם על
 קרנות מזבח קטורת הסמים לפני
 יהוה אשר באהל מועד ואת כל
 דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה
 אשר פתח אהל מועד: ואת כל
 חלב פר החטאת ירים ממנו את
 החלב המכסה על הקרב ואת כל
 החלב אשר על הקרב: ואת שתי
 הכלית וארץ החלב אשר עליהן
 אשר על הכסלים ואת היתרת על
 הכבד על הכליות יסירנה: כאשר
 יורם משור זבח השלמים והקטירם
 חכהן על מזבח העלה: ואת עור
 הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל
 פרעיו וקרבו ופרשו והוציא את כל
 הפר אל מחוץ למחנה אל מקום
 טחור אל שפך הדשן ושרף אתו על
 עצים באש על שפך הדשן ישרף:

פ ואם כל עדת
 ישראל ישגו ונעלו דבר מעיני

offeritur

offertur

linguado
conit.

Ca. 10
Sprina

טו

טו

100

הקהל ועשו אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ואשמו: ונודעה החטאת אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר בן בקר לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד: וסמכו זקני העדה את יריהם על ראש הפר לפני יהוה ושחט ארז הפר לפני יהוה: והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד: וטבל הכהן אצבעו סך הדם והזה שבע פעמים לפני יהוה את פני הפרכת:

כה

ומן הדם יתן על קרנת המזבח אשר לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל הדים ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה: ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת בן יעשר לו וכפר עליהם הכהן ונסלח להם: והוציא את הפר אל מחוץ למחנה ושרף אתו כאשר שרף את הפר הראשון חטאת הקהל הוא:

ל

אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות יהוה אלהיו אשר לא תעשינה בשנגה ואשם: או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא את קרבנו שעיר עזים וזכר תמים: וסמך ידו על ראש השעיר ושחט אתו במקום אשר ישחט את העלה לפני יהוה חטאת הוא: ולקח

לה

5. Bemerkung

notificatum fuerit

הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח העלה: ואת כל חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו:

פ

ואם נפש אחת תחטא בשנגה מעם הארץ בעשתה אחת ממצוות יהוה אשר לא תעשינה ואשם: או הודע אליו חטאתו אשר חטא והביא קרבנו שעיר עזים תמים נקבה על חטאתו אשר חטא:

וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט את החטאת במקום העלה: ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח: ואת כל חלבה יסיר כאשר חוסר חלב מעל זבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה לרית נחת ליהוה וכפר עליו הכהן ונסלח לו:

פ

ואם כבש יביא קרבנו לחטאת נקבה תמיםה וביאנה: וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את העלה: ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה וארז כל דמה ישפך אל יסוד המזבחה ואת כל חלבה יסיר כאשר יסיר חלב הכשב מזבח השלמים והקטיר

מה

והקטיר הכהן אתם המזבחה על אש
יהוה וכפר עליו הכהן על-חטאתו
אשר-חטא ונסלח לו:

פ ונפש כי-תחטא

ושמעה קול אלה והוא עד או ראה
או ידע אם-לוא יציד ונשא עונו:

או נפש אשר תנע בכל-דבר טמא
או בנבלת-חיה טמאה או בנבלת

בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא
ונעלם ממנו והוא טמא ואשם:

או כי ינע בטמא-אדם לכל טמאתו
אשר יטמא בה ונעלם ממנו והוא

ידע ואשם: או נפש כי תשבע לבטא
בשפתיים להרע או לחיטוב לכל

אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם
ממנו והוא ידע ואשם לאחת מאלה

ח והיה כי יאשם לאחרי מאלה
והתורה אשר חטא עליה: והביא

את-אשמו ליהוה על חטאתו אשר
חטא נקבה מן-הצאן כשבה או

שעירת עזים לחטא-וכפר עליו
הכהן מחטאתו: ואם-לא תנע ידו

די שיה והביא את-אשמו אשר חטא
שתו תרים או לשני בני יונה ליהוה

אחד לחטאת ואחד לעלה: והביא
אתם אל-הכהן והקריב את-אשר

לחטאת ראשונה ומלך את-ראשו
מסול ערפו ולא יכדיל: וחזה מדרם

החטאת על-קיר המזבח והנשאר
בדם ימצה אל-יסוד המזבח חטאת

הוא: ואר-השני יעשה על-ר
במשפט וכפר עליו הכהן מחטאתו
אשר-חטא ונסלח לו:

ס ואם-לא תשיג ידו לשתו

תרים או לשני בני יונה והביא את-
קרבתו אשר חטא עשירי-האפה

סלת לחטאת לא ישים עליה שמן
ולא יתן עליה לבנה כי חטאת היא:

והביאה אל-הכהן וקמץ הכהן
ממנה מלוא קמצו אר-אזכרתה

והקטיר המזבח על אש יהוה
חטאת הוא: וכפר עליו הכהן על-

חטאתו אשר-חטא מאחת מאלה
ונסלח לו והיתח לכהן כמנחה:

ט וידבר יהוה אל-משה

לאמר: נפש כיתמעל מעל וחטאתה
בשגגה מקדשי יהוה והביא את-

אשמו ליהוה איל-תמים מן-הצאן
בערבה כסף שקלים כשקל-הקדש

לאשם: ואת אשר חטא מן-הקדש
ישלם ואת חמישתו יוסף עליו ונתן

אתו לכהן והכהן וכפר עליו באיל
האשם ונסלח לו:

פ ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת
מכל-מצות יהוה אשר לא תעשינה

ולא ידע ואשם ונשא עונו: והביא
איל תמים מן-הצאן בערבה לאשם

אל-הכהן וכפר עליו הכהן על שגגתו
אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו:

אשם הוא אשם אשם ליהוה:

*Simile parson
Deum 470*

sta par

*huanti
suzamut*

*affluat
כ
לוקא*

*puvilio
hid agi
lyofib
betur*

*Sati q
pcc
agor*

lyge forat

*pramit
agor*

Levit

המוֹבֵחַ : וּפְשַׁט אֶת־בְּגָדָיו וְלִבַּשׁ
בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת־הַדָּשָׁן
אֶל־מַחוּץ לַמִּחֲנֶה אֶל־מְקוֹם טְהוֹר :
וְהָאֵשׁ עַל־הַמּוֹבֵחַ תּוֹקֵד כּוֹ לֹא
תִכְבֶּה וּבִעַר עֲלֵיהָ תִכְהֶן עַצִּים בְּבִקְר
בְּבִקְר וְעַרְךָ עֲלֵיהָ הָעֶלְרָה וְהַקְטִיר
עֲלֵיהָ חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים : אֵשׁ תָּמִיד
תּוֹקֵד עַל־הַמּוֹבֵחַ לֹא תִכְבֶּה :

ו וּדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר : נֹפֵשׁ כִּי תִחַטָּא וּמַעַלְה מַעַל
בַּיהוָה וּכְחַשׁ בַּעֲמִיתוֹ בַּפְקֻדוֹן אוֹ
בַתְּשׁוּמַת יָד אוֹ בְּנֹזֶל אוֹ עֵשֶׂק אֶת־
עֲמִיתוֹ : אוֹ מִצְאָ אֲבֵרָה וּכְחַשׁ בָּהּ
וּנְשַׁבַע עַל־שִׁקְר עַל־אֲחֵת מִכָּל אֲשֶׁר
יַעֲשֶׂה הָאָדָם לְחַטָּא בְּהִנֵּה : וְהָיָה
כִּי יִחַטָּא וְאָשָׁם וְהָשִׁיב אֶת־הַנֹּזֶלָה
אֲשֶׁר נֹזֶל אוֹ אֶת־הָעֵשֶׂק אֲשֶׁר עֵשֶׂק
אוֹ אֶת־הַפְּקֻדוֹן אֲשֶׁר תִּפְקֹד אֹתוֹ
אוֹ אֶת־הָאֲבֵרָה אֲשֶׁר מִצָּא : אוֹ
מִכָּל אֲשֶׁר יִשְׁבַע עָלָיו לְשִׁקְר וּשְׁלַם
אֹתוֹ בְּרָאשׁוֹ וּחֲמִשְׁתָּיו יֹסֵף עָלָיו
לְאֲשֶׁר הוּא לוֹ יִתְּנֶנּוּ בַיּוֹם אֲשֶׁמְתוֹ :
וְאֵת אֲשָׁמוֹ יָבִיא לַיהוָה אוֹל הַמִּים
מִן־הַצֵּאֵן בְּעַרְכָּךָ לְאָשָׁם אֶל־הַכֹּהֵן :
וּכְפַר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה וְנִסְלַח
לוֹ עַל־אֲחֵת מִכָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
לְאֲשָׁמָה בָּהּ :

locus depositum
filice
serpy
serpy
quod depositum
est

וּוְאֵת תּוֹרַת הַמִּנְחָה
הַקָּרֵב אֹתָהּ בְּנֵי־אֲחֵרָן לִפְנֵי יְהוָה
אֶל־פְּנֵי הַמּוֹבֵחַ : וְהָרִים מִמֶּנּוּ בְּקִמְצוֹ
מִסֻּלַת הַמִּנְחָה וּמִשְׁמַנָּהּ וְאֵת כָּל־
הַלֶּבֶנָה אֲשֶׁר עַל־הַמִּנְחָה וְהַקְטִיר
הַמּוֹבֵחַ רִיחַ נִיחַח אוֹכְרָתָהּ לַיהוָה :
וְהַנּוֹתֵרֶת מִמֶּנּוּ יֹאכְלוּ אֲחֵרָן וּבְנָיו
מִצֹּרֵר תֹּאכַל בְּמְקוֹם קֹדֶשׁ בַּחֲצֵר
אֲחֵל־מוֹעֵד יֹאכְלוּהָ : לֹא תֵאָפֵה כ
חֶמֶץ חֶלֶקֶם נָתַתִּי אֹתָהּ מֵאֲשֵׁי קֹדֶשׁ
קֹדְשִׁים הוּא כַחַטָּאת וּכְאָשָׁם : כָּל־
זָכָר בְּבָנֵי אֲחֵרָן יֹאכְלֶנָה חֶק־עוֹלָם
לְדֹרֹתֵיכֶם מֵאֲשֵׁי יְהוָה כָּל אֲשֶׁר־יִנְעַע
בָּהֶם יִקְדָּשׁ :

לְאֲשָׁמָה בָּהּ :

פ פ פ

וידבר

וּדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר :
זֶה קֶרְבֵּן אֲחֵרָן וּבְנָיו אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ
לַיהוָה בַּיּוֹם הַמִּשֶׁחַ אֹתוֹ עֲשִׂירֵת
הָאָפֶה סֹלֶת מִנְחָה תָּמִיד מִחֲצִיתָהּ
בְּבִקְר וּמִחֲצִיתָהּ בְּעֶרֶב : עַל־מַחֲבֵת
בְּשֶׁמֶן תַּעֲשֶׂה מִרְבַּבַת תְּבִיאָנָה וְכִי
הַפִּינִי מִנְחַת פְּתִים תִּקְרִי־רִיחַ
נִיחַח לַיהוָה : וְחִכְהֶן הַמִּשִׁיחַ תַּחֲתוֹ כֹּה
מִבְּנֵי

וּדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר : צַו אֶת־אֲחֵרָן
וְאֵת בְּנָיו לֵאמֹר וְאֵת תּוֹרַת הָעֶלְרָה
הוּא הָעֶלְרָה עַל מוֹקְדָה עַל־הַמּוֹבֵחַ
כָּל־הַלֵּילָה עַד־הַבֶּקֶר וְאֵשׁ הַמּוֹבֵחַ
תּוֹקֵד כּוֹ : וְלִבַּשׁ הַכֹּהֵן מְדוּ בַד
וּמְכַנְסֵי בַד יִלְבַּשׁ עַל־בְּשָׂרוֹ וְהָרִים
אֶת־הַדָּשָׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת־
הָעֶלְרָה עַל הַמּוֹבֵחַ וּשְׁמוֹ אֶצֶר

quod
quod
quod
quod

מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה
 בלוי תקטר: וכל מנחת כהן
 כליל תהיה לא תאכל:
 פ וידבר יהוה אל-

משה לאמר: דבר אל אהרן
 ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת
 במקום אשר תשחט העלה תשחט
 החטאת לפני יהוה קדש קדשים
 הוא: הכהן המחטא אתה ואכלנת
 במקום קדש תאכל בחצר אהל
 ל מועד: כל אשר יגע בכשרה
 יקדש ואשר יזה מדמה ערל הבגד
 אשר יזה עליה תכבס במקום קדש:
 וכלי חרש אשר תבשל בו ישבר
 ואם בכלי נחשת בשלה ומרק
 ושטף במים: כל זכר בכהנים ואכל
 אתה קדש קדשים הוא: וכל חטאת
 אשר יובא מדמה אל-אהל מועד
 לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף:
 פ וזאת תורת

האשם קדש קדשים הוא: במקום
 אשר ישחטו את העלה ישחטו את
 האשם ואר-דמו יזרק על המזבח
 סביב: ואת כל-חלבו יקריב ממנו
 אר-האליה ואר-תחלב המכסה
 את הקרב: ואת שתי הכליות ואת
 תחלב אשר עליהן אשר ער-
 הכסלים ואר-תיתרת על תכבר
 על הכליות יסירנה: והקטיר אתם
 ככהן המזבחה אשה ליהוה אשם

תוא: כל-זכר בכהנים ואכלנו
 במקום קדוש יאכל קדש קדשים
 הוא: כחטאת באשם תורה אחת נ
 להם ככהן אשר וכפר בו לו יהיה:
 והכהן המקריב את עלת איש עור
 העלה אשר הקריב לכהן לו יהיה:
 וכל מנחה אשר תאפה בתנור וכל-
 נעשה במרחשור ועל מחבת לכהן
 המקריב אתה לו תהיה: וכל-
 מנחה כלולה בשמן וחרבה לכל-
 בני אהרן תהיה איש כאחיו: ז
 פ וזאת תורת זבח
 השלמים אשר יקריב ליהוה: אם
 על-תורה יקריבנו והקריב על-זבח
 התודה חלור-מצות כלולת בשמן
 ורקיקי מצות משחים בשמן וסלת
 מרבכת חלת כלולת בשמן: על-
 חלת לחם חמץ יקריב קרבנו על-
 זבח תורת שלמיו: והקריב ממנו
 אחד מכל-קרבן תרומה ליהוה
 לכהן חורק את דם השלמים לו
 יהיה: ובשר זבח תורת שלמיו ביום ה
 קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד-
 בקרו: ואם נדר' או נדברה זבח
 קרבנו ביום הקריבו את זבחיו יאכל
 וממחרת והנותר ממנו יאכל:
 והנותר מבשר חזבח ביום השלישי
 באש ישרף: ואם תאכל יאכל מבשר-
 זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה
 המקריב אתו לא יחשב לו פגול

Saraga 105

Sacca bruxella

רבי

Neph cu cholm m
 דין כ ל מו
 fol 95
 Compendio. Comh
 cur acceptio

abominatio

Levi

יהיה והנפש האכלת ממנו עונה
 תשא והבשר אשר ינע בכל טמא
 לא יאכל בשר ישרף והבשר כל
 טהור יאכל בשר: והנפש אשר
 תאכל בשר מזבח השלמים אשר
 ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה
 הנפש החיה מעמיה: ונפש כי
 תנע בכל טמא בטמאת אדם או
 בבהמה טמאה או בכל שקץ טמא
 ואכל מבשר זבח השלמים אשר
 ליהוה ונכרתה הנפש החיה
 מעמיה: וידבר יהוה אל משה
 לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר
 כל חלב שזר וכשבו ועו לא תאכלו:
 וחלב נבלה וחלב טרפה יעשה
 לכל מלאכה ואכל לא תאכלהו:
 כי כל אכל חלב מן הבחמה אשר
 יקריב ממנה אשה ליהוה ונכרתה
 הנפש האכלת מעמיה: וכל דם
 לא תאכלו בכל מושבתיכם לעוף
 ולבהמה וכל נפש אשר תאכל כל
 דם ונכרתה הנפש החיה מעמיה:
 וידבר יהוה אל משה
 לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר
 המקריב את זבח שלמיו ליהוה
 יביא את קרבנו ליהוה מזבח
 שלמיו: ידיו תביאנה את אשי יהוה
 את החלב על החזה וביאנו את
 החזה להניף אתו תנופה לפני יהוה:
 והקטיר תכהן את החלב המזבחה

והיה החזה לאהרן ולבניו: ואת שוק
 הימין תתנו תרומה לכהן מזבחי
 שלמים: המקריב את דם
 השלמים ואת החלב מבני אהרן
 לו תהיה שוק הימין למנה: כי את
 חזה התנופה ואת שוק התרומה
 לקחתי מארץ בני ישראל מזבחי
 שלמים ואתם אתם לאהרן הכהן
 ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל:
 זאת משחת אהרן ומשחת בניו כח
 מאשי יהוה ביום הקריב אתם
 לכהן ליהוה: אשר צוה יהוה לתת
 להם ביום משחו אתם מאת בני
 ישראל חקת עולם לדורתם: ואת
 תורה לעלה למנחה ולחטאת
 ולאשם ולפלאים ולזבח השלמים:
 אשר צוה יהוה את משה בחר סיני
 ביום צוה את בני ישראל להקריב
 את קרבניהם ליהוה במדבר סיני:
 וידבר יהוה אל משה
 לאמר: קח את אהרן ואת בניו
 אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה
 ואת פר החטאת ואת שני האילים
 ואת סל המצות: ואת כל הערה
 הקהל אל פתח אהל מועד:
 ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו
 ותקהל העדה אל פתח אהל מועד:
 ויאמר משה אל העדה זה הדבר
 אשר צוה יהוה לעשות: ויקרב
 משה את אהרן ואת בניו וירחץ
 אתם

144

144

טו

כ

145

אתם במים : ויתן עליו את הכתנת
 ויחנך אתו באבנט וילבש אתו את
 המעיל ויתן עליו את האפר ויחנך
 אתו בחשב האפר ויאפר לו בו :
 וישם עליו את החשן ויתן אל-
 החשן את האורים ואת החמים :
 וישם את המצנפת על ראשו
 וישם על המצנפת אל מול פניו
 ארז ציץ הזהב נזר הקדש כאשר
 צוה יהוה את משה : ויקח
 משה את שמן המשחה וימשח את
 המשכן ואת כל אשר בו ויקדש
 אתם : ויון ממנו על המזבח שבע
 פעמים וימשח את המזבח ואת כל-
 בליו ואת הכיור ואת בנו לקדשם :
 ויצק משמן המשחה על ראש
 אהרן וימשח אתו לקדשו :
 ויקרב משה את בני אהרן וילבשם
 כתנת ויחנך אתם אבנט ויחבש להם
 מגבעות כאשר צוה יהוה את משה :
 וינש ארז פר החטאת ויסמך
 אהרן ובניו את ידיהם על ראש פר
 החטאת : וישחט ויקח משה את
 הדם ויתן על קרנות המזבח סביב
 באצבעו ויחטא את המזבח ואת
 הדם יצק אל יסוד המזבח ויקדשהו
 לכפר עליו : ויקח את כל החלב
 אשר על הקרב ואת יתרת הכבד
 ואת שתי הכליות ואת חלבון
 ויקטר משה המזבח : ואת

הפר ואת ערו ואת כשרו ואת
 פרשו שרף באש מחוץ למחנה
 כאשר צוה יהוה את משה :
 ויקרב את אל העלה ויסמכו אהרן
 ובניו את ידיהם על ראש האיל :
 וישחט ויזרק משה את הדם על-
 המזבח סביב : ואת האיל נתח כ
 לנתחיו ויקטר משה את הראש
 ואת הנתחים ואת הפרר :
 ואת הקרב ואת הכרעים רחץ במים
 ויקטר משה את כל האיל המזבח
 עלה הוא לרית ניוחח אשר הוא
 ליוחח כאשר צוה יהוה את משה :
 ויקרב את האיל השני איל
 המלאים ויסמכו אהרן ובניו את
 ידיהם על ראש האיל : וישחטו
 ויקח משה מדמו ויתן על תנוך און
 אהרן הימנית ועל כהן ידו הימנית
 ועל כהן רגלו הימנית : ויקרב
 את בני אהרן ויתן משה מן הדם
 על תנוך אונם הימנית ועל כהן
 ידם הימנית ועל כהן רגלם
 הימנית ויזרק משה את הדם על-
 המזבח סביב : ויקח את החלב כה
 ואת האליה ואת כל החלב אשר
 על הקרב ואי יתרת הכבד ואת
 שתי הכליות ואת חלבון ואת שוק
 הימין : ומסר המצות אשרו
 לפני יהוה לקח חלת מצה אחת
 וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד

דעיקר

סדר מצות

פירוש

פולק

כה

פירוש

וַיִּשֶׂם עַל־הַחֲלָבִים וְעַל שׁוֹק תִּימִין:

וַיִּתֵּן אֶת־הַכֶּל עַל כַּפֵּי אַהֲרֹן וְעַל כַּפֵּי

בָּנָיו וַיִּנָּף אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה:

וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֹתָם מֵעַל כַּפֵּיהֶם וַיִּקְטֹר

הַמִּזְבֵּחַ עַל־הַעֹלָה מִלְּאִים הֵם

לְרִיחַ נִיחַח אֲשֶׁה הוּא לַיהוָה: וַיִּקַּח

מֹשֶׁה אֶת־הַחֹזֶה וַיִּנְיֹפְהוּ תְּנוּפָה

לִפְנֵי יְהוָה מֵאֵיל הַמִּלְּאִים לַמֹּשֶׁה

הָיָה לַמִּנְחָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־

מֹשֶׁה: וַיִּקַּח מֹשֶׁה מִשְׁמֵן הַמִּשְׁחָה

וּמִן־הַדָּם אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּזְּ עַל־

אַהֲרֹן עַל־בְּגָדָיו וְעַל־בָּנָיו וְעַל־בְּגָדָיו

בָּנָיו אֹתוֹ וַיִּקְדַּשׁ אֶת־אַהֲרֹן אֶת־בְּגָדָיו

וְאֶת־בָּנָיו וְאֶת־בְּגָדֵי בָנָיו אֹתוֹ: וַיֹּאמֶר

מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו בְּשִׁלוֹ אֶת־

הַבָּשָׂר פְּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְשֵׁם תֹּאכְלוּ

אֹתוֹ וְאֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר בְּסֵל הַמִּלְּאִים

כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי לֵאמֹר אַהֲרֹן וּבָנָיו

יֹאכְלֶהוּ: וְהִנֹּתֶר בְּבָשָׂר וּבִלְחֵם

בְּאֵשׁ תִּשְׂרְפוּ: וּמִפְתַּח אֹהֶל מוֹעֵד

לֹא תֵּלְאוּ שִׁבְעַת יָמִים עַד יוֹם מִלְּאֵת

יְמֵי מִלְּאִיכֶם כִּי שִׁבְעַת יָמִים יִמְלֵא

אֶת־יֹדְכֶם: כַּאֲשֶׁר עָשָׂה בַּיּוֹם הַזֶּה

לֹה צוּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם:

וּפְתַח אֹהֶל מוֹעֵד תִּשְׁבוּ יוֹמָם וּלְיָלַיָּה

שִׁבְעַת יָמִים וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־מִשְׁמַרְתֵּי

יְהוָה וְלֹא תָמוּתוּ כִּי־כֵן צִוִּיתִי: וַיַּעַשׂ

אַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־

צִוָּה יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה:

ס ס ס

ויהי

בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה

לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וּלְקַנְי

יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֶל־אַהֲרֹן קַח־לְךָ עֵגֶל

בֶּן־בָּקָר לַחֲטָאת וְאֵיל לַעֹלָה תְּמִימִם

וְהִקְרַב לִפְנֵי יְהוָה: וְאֶל־בָּנָיו יִשְׂרָאֵל

תְּדַבֵּר לֵאמֹר קָחוּ שְׁעִיר עִזִּים לַחֲטָאת

וְעֵגֶל וּכְבֵשׂ בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם לַעֹלָה:

וְשׁוֹר וְאֵיל לְשִׁלְמִים לִזְבַּח לִפְנֵי יְהוָה

וּמִנְחָה כְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן כִּי הַיּוֹם יְהוָה

נִרְאָה אֵלֵיכֶם: וַיִּקְחוּ אֶת־אֲשֶׁר צִוָּה

מֹשֶׁה אֶל־בָּנָיו אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּקְרְבוּ כָל־

הָעֵדָה וַיַּעֲמֵדוּ לִפְנֵי יְהוָה: וַיֹּאמֶר

מֹשֶׁה זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה תַּעֲשׂוּ

וַיֵּרָא אֵלֵיכֶם כְּכֹד יְהוָה: וַיֹּאמֶר

מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן קְרַב אֶל־הַמִּזְבֵּחַ

וְעֲשֵׂה אֶת־הַחֲטָאתֶךָ וְאֶת־עֹלֹתֶךָ וּכְפַר

בְּעֶדְךָ וּבְעַד הָעָם וְעֲשֵׂה אֶת־קִרְבָּן

הָעָם וּכְפַר בְּעַד־כָּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה:

וַיִּקְרַב אַהֲרֹן אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁחַט אֶת־

עֵגֶל הַחֲטָאת אֲשֶׁר־לוֹ: וַיִּקְרְבוּ

בָּנֵי אַהֲרֹן אֶת־הַדָּם אֵלָיו וַיִּטְבַּח

אֶצְבְּעוֹ בְּדָם וַיִּתֵּן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ

וְאֶת־הַדָּם יָצַק אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ:

וְאֶת־הַחֶלֶב וְאֶת־הַכֵּלִיִּת וְאֶת־

הִיתְרֵרֵי מִן־הַכֶּבֶד מִן־הַחֲטָאת־

הַקִּטּוֹר הַמִּזְבֵּחַ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

אֶת־מֹשֶׁה: וְאֶת־הַבָּשָׂר וְאֶת־הָעוֹר

שָׂרָף בְּאֵשׁ מִחוּץ לַמִּחֲנֶה: וַיִּשְׁחַט

אֶת־הָעֵלָּה וַיִּמְצְאוּ בְּנֵי אַהֲרֹן אֵלָיו

אֵר

xyb inuenit
primario tradidit
muonio fecit

תלוא

thunfada

alena

Schur Submiss
ד תם
fals Nat. elone too
Lam. et. 29/12
fol 151

schur
modo
Sande 075
oriatus indignas

ואביהוא איש מחתתו ויתנו כהן אש
 וישמו עליה קטררו ויקריבו לפני
 יהוה אש זרה אשר לא צוה אתם :
 ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אותם
 וימתו לפני יהוה : ויאמר משה אל
 אהרן הוא אשר דבר יהוה : לאמר
 בקרבי אקדש ועל פני כל העם
 אכבד וידם אהרן : ויקרא משה אל
 מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דד
 אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו את
 אחיכם מאת פני הקדש אל מחוץ
 למחנה : ויקרבו וישאם בכתנתם
 אל מחוץ למחנה כאשר דבר
 משה : ויאמר משה אל אהרן
 ולא לעזר ולאיתמר בני ראשיכם
 אל תפרעו ובגדיכם לא תפרמו
 ולא תמתו ועל כר העדר יקצף
 ואחיכם כל בית ישראל יבכו את
 הצרפה אשר שרף יהוה : ומפתח
 אהל מועד לא תצאו פן תמתו כד
 שמן משחת יהוה עליכם ויעשו
 כדבר משה :
 וידבר יהוה אל אהרן לאמר :
 ויון ושכר אל תשת אתה ובניך
 אתך בכאכם אל אהל מועד ולא
 תמתו חקת עולם לדורתיכם :
 ולחבדיל בין הקדש ובין החל ובין
 הטמא ובין הטהור : ולחורת את
 בני ישראל את כל החקים אשר
 דבר יהוה אליהם ביר משה :

את הדם וזרקו על המזבח סביב :
 ואת העלה המציאו אליו לנתחיה
 ואת הראש ויקטר על המזבח :
 וירחץ את הקרב ואת הכרעים
 ויקטר על העלר המזבח :
 ויקרב את קרבן העם ויקח את
 שיער החטאת אשר לעם וישחטו
 ויחטאו כראשון : ויקרב את
 העלר ויעשה כמשפט : ויקרב
 את המנחה וימלא כפו ממנה
 ויקטר על המזבח מלבד עלר
 חקרי : וישחט את השור ואת
 האיל זבח השלמים אשר לעם
 וימצאו בני אהרן את הדם אליו
 ויזרקו על המזבח סביב : ואת
 החלבים מן השור ומן האיל האליה
 ותמכסה והכלית ויתרת חכבד :
 וישמו את החלבים על החזות
 ויקטר החלבים המזבח : ואת
 החזורת ואת שוק הימין חניף אהרן
 תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה :
 וישא אהרן את ידו אל העם ויברכם
 וירד מעשת החטאת והעלר
 וחלמים : ויבא משה ואהרן אל
 אהל מועד ויצאו ויברכו את העם
 וירגא כבוד יהוה אל כר העם :
 ותצא אש מלפני יהוה ותאכל על
 המזבח את העלה ואת החלבים וירא
 כל העם וירגו ויפלו על פניהם :
 ויקחו בני אהרן נרב

10

ב

ידו ק

P. N. 21

1707

Leute

וזה לכם הטמא בשרץ
 השרץ על הארץ החלד והעכבר
 והצב למינהו: והאנקה וחכת
 והל טאה והחמט והתנשמת: אלה
 השמאים לכם בכל השרץ כל
 הנגע בהם במתם וטמא עד הערב:
 וכל אשר יפל עליו מהם במתם
 יטמא מכל בלי עץ או בנגד או
 עור או שק כל בלי אשר יעשה
 מלאכה בהם במים יובא וטמא עד
 הערב וטהור: וכל בלי חרש אשר
 יפל מהם אל תוכו כל אשר בתוכו
 יטמא ואתו תשפרו: מכל האכל אשר
 יאכל אשר יבוא עליו מים וטמא וכל
 משקה אשר ישתה בכל בלי יטמא:
 וכל אשר יפל מנבלתם עליו יטמא לה
 תגור וכידים יתץ טמאים הם וטמאים
 יחיו לכם: אך מעין וכור מקוה מים
 יהיה טהור ונגע מנבלתם וטמא:
 וכי יפל מנבלתם על כל זרע זרע
 אשר יזרע טהור הוא וכי יתץ מים על
 זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא
 לכם: ס וכי ימות מן הנחמה
 אשר היא לכם לאכלה חנגע מנבלתה
 יטמא עד הערב: והאכל מנבלתה מ
 יכנס בגדיו וטמא עד הערב והנשא
 את נבלתה יכנס בגדיו וטמא עד
 הערב: וכל השרץ השרץ על הארץ
 שקץ הוא לא יאכל: כל הולך על
 בחין וכל הולך על ארבע עד כל

ואת הפרס ואת העוניה: ואת
 הראה ואת האיה למינה: את כל
 ערב למינו: ואת בת היענה ואת
 התחמס ואת השחף ואת הנץ
 למינהו: ואת הכוס ואת השלך
 ואת הינשוף: ואת התנשמת ואת
 הקאת ואת הרחם: ואת החסידה
 האנפה למינה ואת הדוכיפת ואת
 העטלף: כל שרץ העוף החלך
 על ארבע שקץ הוא לכם: אך את
 זה תאכלו מכל שרץ העוף החלך
 על ארבע אשר לא ברעים ממעל
 לרגליו לנתר בחן על הארץ:
 את אלה מהם תאכלו את הארבה
 למינו ואת הסלעס למינהו ואת
 החרגל למינהו ואת החגב למינהו:
 וכל שרץ העוף אשר לו ארבע
 רגלים שקץ הוא לכם:
 ס ולא אלה הטמא
 כל הנגע מנבלתם וטמא עד הערב:
 וכל הנשא מנבלתם יכנס בגדיו
 כה וטמא עד הערב: לכל הנחמה
 אשר הוא מפרסת פרסה ושסע
 איננה שסעת וגרה איננה מעלה
 טמאים הם לכם כל הנגע בהם
 יטמא וכל הולך על כפיו בכל החיה
 ההלכת על ארבע טמאים הם לכם
 כל הנגע מנבלתם וטמא עד הערב:
 והנשא ארז נבלתם יכנס בגדיו
 וטמא עד הערב טמאים הם לכם:

ל

ל

לה

ל

מ

ס

Levit

או לבת תבוא כבש בן שנתו לעלה
ובן יונה או תר לחטאת אל פתח
אהל מועד אל הכהן: והקריבו
לפני יהוה וכפר עליה ושתרח ממקר
דמיה זאת תורת הילדרת לזכר או
לנקבה: ואם לא תמצא ידה דישה
ולקחה שתי תרים או שני בני יונה
אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה
הכהן וטהרה: יג

ס וידבר יהוה
אל משה ואל אהרן לאמר:

אדם כי יהיה בעור בשרו
שאת או ספחת או בהרת והיה
בעור בשרו לנגע צרעת וחוכא אל
אהרן הכהן או אל אחד מבניו
הכהנים: וראה הכהן את הנגע

בעור הכשר ושער כנגע הפך לבן
ומראה כנגע עמק מעור בשרו נגע
צרעת הוא וראהו הכהן ושמא אתו:

ואם בהרת לכנה הוא בעור בשרו
ועמק אין מראה מן העור ושערה
לא הפך לבן והסגיר הכהן את

הנגע שבעת ימים: וראהו הכהן ה
ביום השביעי והנה הנגע עמר
בעיניו לא פשה כנגע בעור והסגירו

הכהן שבעת ימים שניו:
וראה הכהן אתו ביום השביעי

שנית והנה כחה כנגע ולא פשה
הנגע בעור וטהרו הכהן מספחת
הוא וכבס בגדיו וטהר: ואם

פשה

מרכה רגלים לכל השרץ השרץ
על הארץ לא תאכלום כי שקץ הם:
אל תשקצו את נפשתיכם בכל
השרץ השרץ ולא תטמאו בהם
ונטמתם בס: כי אני יהוה אלהיכם
והתקדשתם ותייתם קדשים כי קדוש
אני ולא תטמאו את נפשתיכם בכל

מה השרץ הרמש על הארץ: כי אני
יהוה המעלה אתכם מארץ מצרים
להיות לכם לאלהים ותייתם קדשים
כי קדוש אני: זאת תורת הבחמה
והעוף וכל נפש החיה הרמשת במים

ולכל נפש השרצת על הארץ: ויהי
לחבדיל בין הטמא ובין הטהור ובין
החיה הנאכלת ובין חיה אשר
לא תאכל:

פ פ פ

יב וידבר
יהוה אל משה לאמר:

דבר אל בני ישראל
לאמר אשה כי תזויע וילדרה זכר
וטמאה שבעת ימים כימי נדרת

דיתה טמא: וכיום השמיני ימול
בשר ערלתו: ושלושים יום ושלושת
ימים תשב בדמי טהרה בכל קדש
לא תנע ואל המקדש לא תבא ער

ח מלאת ימי טהרה: ואם נקברה
תלד וטמאה שבעים בנדתה וששים
יום וששת ימים תשב על דמי
טהרה: ובמלאת ימי טהרה לבן

פן פשוט

פן פשוט

פן פשוט

פן פשוט

Contaminatio

pollutio

colandus

כדף חסידות
א. ה. פ. פ. פ.
ד. ד. ד. ד.
ל. ל. ל. ל.

וצוה הכהן וכבסו את אשר בו
הנגע והסנירו שבעת ימים שנית :
כה וראה הכהן אחרי הכבס את הנגע
והנה לא הפך הנגע את שניו והנגע
לא פשה טמא הוא באש תשרפנו :
פחתת הוא בקרחתו או בגבתתו :
ואם ראה הכהן והנה כהר הנגע
אחרי הכבס אתו וקרע אתו מן
הבגד או מן העור או מן השתי או
מן הערב : ואם תראה עוד בגד
או בשתי או בערב או בכל כלי
עור פחתת הוא באש תשרפנו את
אשר בו הנגע : והבגד או השתי
או הערב או כל כלי העור אשר
תכבס וסר מהם הנגע וכבס שני
וטחר : ואת תורת נגע צרעת בגד
הצמר או הפשתים או השתי או
הערב או כל כלי עור לטהרו או
לטמאו :

פ פ פ

יד וידבר

יהוה אל משה
לאמר : ואת
היה תורת המצוה ביום שחרתו
והוקא אל הכהן : ויצא הכהן אל
מחוץ למחנה וראה הכהן והנה
נרפא נגע הצרעת מן הצרוע :
וצוה הכהן ולקח למטה שתי
צפרים חיות טהרות ועץ ארו ושני

תולעין ואזב : וצוה הכהן ושחט ה
את הצפור האחרת אל כלי חרש
על מים חיים : את הצפר החיה
יקח אתה ואת עץ הארו ואת שני
התולעת ואת האזב וטבל אותם
וארתי הצפר החיה בדם הצפר
השחטה על המים החיים : והנה על
המטהר מן הצרעת שבע פעמים
וטחרו ושלח ארתי הצפר החיה על
פני השרה : וכבס המטהר את
בגדיו ונלח ארתי כל שערו וכחץ
במים וטחר ואחר יבוא אל המחנה
וישב מחוץ לאהל שבעת ימים :
והיה ביום השביעי ונלח את כל
שערו את ראשו ואת וקנו ואת
גבת עיניו ואת כל שערו ונלח וכבס
את בגדיו ורחץ את כשרו במים
וטחר : וביום השמיני יקח שני
כבשים תמימים וכבש אחד את
שנתה תמימה ושלשה עשרנים
סלת מנחה כלולת בשמן ולב אחד
שמן : ותעמיד הכהן המטהר את
האיש המטהר ואתם לפני יהוה
פתח אהל מועד : ולקח הכהן
ארתי הכבש האחד וחקריב אתו
לאשם ואת לב השמן וחקיף אתם
תנופה לפני יהוה : ושחט את
הכבש במקום אשר ישחט את
החטאת ואת העלה במקום הקדש
כי כחטאת האשם הוא לכהן

mundandum
Benon ...
Superius ...
mundus ...
Superius ...
mundus ...

plagi ...
cornifio ...
fol 140

Benon ...
M. H. a. l.

Levi

קדש קדשים הוא: ולקח הכהן
 מדם האשם ונתן הכהן על תנוך
 און המטהר הימנית ועל כהן ידו
 הימנית ועל כהן רגלו הימנית:
 ולקח הכהן מלג השמן ויצק על כף
 הכהן השמאלית: וטבל הכהן
 את אצבעו הימנית מן השמן אשר
 על כפו השמאלית ונחזה מן השמן
 באצבעו שבע פעמים לפני יהוה:
 ומיתר השמן אשר על כפו יתן
 הכהן על תנוך און המטהר הימנית
 ועל כהן ידו הימנית ועל כהן רגלו
 הימנית על דם האשם: והנותר
 בשמן אשר על כף הכהן יתן על
 ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני
 יהוה: ועשה הכהן ארת החטאת
 וכפר על המטהר מטמאתו ואחר
 ישחט ארת העלה: והעלה הכהן
 את העלה וארת המנחה המזבחה
 וכפר עליו הכהן וטהר:
 ו אס דל הוא ואין
 יד משנת ולקח כבש אחד אשם
 לתנופה לכפר עליו ועשרון סלרת
 אחד כלול בשמן למנחה ולג שמן:
 ושתי תרים או שני בני יונה אשר
 תשיג ידו והיה אחד חטאת
 והאחד עלר: והביא אתם ביום
 השמיני לטהרתו אל תכהן אל פתח
 אהל מועד לפני יהוה: ולקח
 חכהן ארת כבש האשם וארת

טו

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
 לאמר: כי תבאו אל ארץ כנען
 אשר אני נתן לכם לאחזה ונתת
 נגע צרעת בכית ארץ אחוזתכם: וביא
 אשר לו תפירת והניד לכהן לאמר
 כנגע נראה לי בפירת: וצוח תכחן
 ופני את הפירת כשרם יבא הכהן
 לראור

לג השמן והניף אתם הכהן תנופה
 לפני יהוה: ושחט את כבש האשם כח
 ולקח הכהן מדם האשם ונתן על
 תנוך און המטהר הימנית ועל כהן
 ידו הימנית ועל כהן רגלו הימנית:
 ומן השמן יצק הכהן על כף הכהן
 השמאלית: והזה תכהן באצבעו
 הימנית מן השמן אשר על כפו
 השמאלית שבע פעמים לפני יהוה:
 ונתן הכהן מן השמן אשר על כפו
 על תנוך און המטהר הימנית ועל
 כהן ידו הימנית ועל כהן רגלו
 הימנית על מקום דם האשם:
 והנותר מן השמן אשר על כף
 הכהן יתן על ראש המטהר לכפר
 עליו לפני יהוה: ועשה את האחר
 מן התרים או מן בני יונה מאשר
 תשיג ידו: את אשר תשיג ידו את
 האחר חטאת ואת האחר עלה על
 חמנחתו וכפר הכהן על המטהר
 לפני יהוה: וארת תורת אשר
 בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו
 בטהרתו:
 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
 לאמר: כי תבאו אל ארץ כנען
 אשר אני נתן לכם לאחזה ונתת
 נגע צרעת בכית ארץ אחוזתכם: וביא
 אשר לו תפירת והניד לכהן לאמר
 כנגע נראה לי בפירת: וצוח תכחן
 ופני את הפירת כשרם יבא הכהן
 לראור

Chalim
for Vay
1887
1888

1880
1884

ל

לח

fol 262
adom fymt p com
abradere feat
mihil

לראור את הנגע ולא יטמא כל
אשר בבית ואחר כן יבא הכהן
לראות את הבית וראח את הנגע
ונה הנגע בקירת הבית שקעורה
ידקרקר או ארמדמר ומראיתו
שפל מן הקיר ויצא הכהן מן
הבית אל פתח הבית והסגיר את
הבית שבעת ימים ושבע הכהן
ביום השביעי וראח והנה פשה
הנגע בקורת הבית וצוה הכהן
והלצו את האבנים אשר בהן
הנגע והשליכו אתהן אל מחוץ
לעיר אל מקום טמא ואת הבית
יקצע מבית סביב ושפכו את העפר
אשר הקצו אל מחוץ לעיר אל
מקום טמא ולקחו אבנים אחרות
והביאו אל תחת האבנים ועפר
אחר יקח וטח את הבית ואם
ישוב הנגע ופרח בבית אחר הלץ
את האבנים ואחרי הקצות את
הבית ואחרי הטוח ובא הכהן
וראח ונה פשה הנגע בבית
צרעת ממארת הוא בבית טמא
מו הוה ונתץ את הבית את אבניו
ואת עצו ואת כל עפר הבית
והוציא אל מחוץ לעיר אל מקום
טמא וחבא אל הבית כל ימו
הסגיר אתו יטמא עד הערב
והשכב בבית יכנס את בגדיו
והאכל בבית יכנס את בגדיו

ואם בא יבא הכהן וראח ונה לא
פשה הנגע בבית אחרי הטח את
הבית וטחר הכהן את הבית כי
נרפא הנגע ולקח לחטאת את
הבית שתי צפרים ועץ ארו ושני
תולעת ואזוב ושחט את הצפר
האחת אל כלי חרש על מים
חיים ולקח את עץ הארו ואת
האזוב ואת שני התולעת ואת
הצפר החיה וטבל אתם בדם הצפר
השחוט וטב אתם חיים וטב אל
הבית שבע פעמים וטמא את הבית
בדם הצפור ובמים החיים ובצפר
החיה ובעץ הארו ובאזוב ובשני
התולעת ושלח את הצפר החיה
אל מחוץ לעיר אל פני השדה וכפר
על הבית וטחר ואת התורה לכל
נגע הצרעת ולנתק ולצרעת הבגד נח
ולבית ולשאת ולספחת ולבהרת
להורית ביום טמא וביום טחר ואת
תורת הצרעת

parvo
apud me
in libro pitha
fluaxia
Salinaru
Salinaru
Segm
obitio
obitio
Segm

כח

ל

לה

ה ואיש אשר יגע במשכבו וכבס בגדיו
 ורחץ במים וטמא עד הערב:
 והישב על הכלי אשר ישב עליו
 והזב וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
 עד הערב: והנגע בבשר הזב וכבס
 בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב:
 וכי ירק הזב בטהור וכבס בגדיו
 ורחץ במים וטמא עד הערב:
 וכל המרכב אשר ירכב עליו הזב
 יטמא: וכל הנגע בכל אשר יהיה
 תחתיו וטמא עד הערב והנושא
 אותם וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
 עד הערב: וכל אשר יגע בו הזב
 ויריו לא שטף במים וכבס בגדיו
 ורחץ במים וטמא עד הערב:
 וכלי חרש אשר יגע בו הזב ישבר
 וכל כלי כלי עץ ישטף במים: וכי
 יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת
 ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ
 בשרו במים חיים וטהר: וביום
 השמיני יקח לו שתי תרים או שני
 בני זונה וקא לפני יהוה אל־פתח
 אהל מועד ונתנם אל־הכהן:
 ועשה אתם כהן אחר חטאת
 והאחר עלה וכפר עליו הכהן לפני
 יהוה מזובו: ס ואיש כי
 תצא ממנו שכבת זרע ורחץ במים
 את כל בשרו וטמא עד הערב:
 וכל בנר וכל עור אשר יהיה עליו
 שכבת זרע וכבס במים וטמא עד

הערב: ואשר אשר ישכב איש
 אתה שכבת זרע ורחצו במים
 וטמאו עד הערב: פ
 ואשה כי תהיה זבה רם יהיה זבה
 בבשרה שבעת ימים תהיה בנדתה
 וכל הנגע בה וטמא עד הערב:
 וכל אשר תשכב עליו בנדתה וטמא
 וכל אשר תשכב עליו וטמא: וכל־
 הנגע במשכבה וכבס בגדיו ורחץ
 במים וטמא עד הערב: וכל הנגע
 בכלי כלי אשר תשכב עליו וכבס
 בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב:
 ואם על המשכב הוא או על־
 הכלי אשר הוא ישבת עליו בנגעו
 כו וטמא עד הערב: ואם שכב ישכב
 איש אתה ותהי נדתה עליו וטמא
 שבעת ימים וכל המשכב אשר
 ישכב עליו וטמא: ס
 ואשה כי יזוב זוב דמה ימים רבים
 בלא ערת נדתה או כדתזוב על־
 נדתה כל ימי זוב טמאתה כימי
 נדתה תהיה טמאה הוא: כל־
 המשכב אשר תשכב עליו כל ימי
 זובה כמשכב נדתה יהיה לה וכל־
 הכלי אשר תשכב עליו טמא יהיה
 כטמאת נדחה: וכל הנגע בס
 וטמא וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
 עד הערב: ואם טהרת מזובה
 וספרה לה שבעת ימים ואחר
 תטהר: וביום השמיני תקח לה
 שתי

Spunt a קק ל
על 4 קק d

טו

ספר ויקרא

ומפשעיהם לכל חטאתם וכן
 יעשה לאהל מועד השכן אתם
 בתוך שמאתם: וכל אדם לא
 יהיה באהל מועד בבאו לכפר
 בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד
 ביתו ובעד כל קהל ישראל: ויצא
 אל המזבח אשר לפני יהוה וכפר
 עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר
 ונתן על קרנות המזבח סביב:
 והזה עליו מן הדם באצבעו שבע
 פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני
 ישראל: וכלה מכפר את הקדש
 ואת אהל מועד ואת המזבח
 והקריב את השעיר החי: וסמך
 אתון את שתי ידו על ראש השעיר
 החי והתודה עליו את כל עונת
 בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל
 חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר
 ושלה ביד איש עתי המדברה:
 ונשא השעיר עליו את כל עונתם
 אל ארץ גזר ושלה את השעיר
 במדבר: ובא אהרן אל אהל
 מועד ופשט את בגדי הכהן אשר
 לבש בבאו אל הקדש והניחם שם:
 ורחץ את בשרו במים במקום
 קדוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה
 את עלתו ואת עלת העם וכפר
 בעדו ובעד העם: ואת חלב
 החטאת יקטיר המזבח:
 והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס

בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחריו
 כן יבוא אל המזבח: ואת פר
 החטאת ואת שעיר החטאת אשר
 הובא את דמם לכפר בקדש ויצא
 אל מחוץ למחנה ושרפו באש את
 ערתם ואת בשרם ואת פרשם:
 והשרף אתם יכבס בגדיו ורחץ את
 בשרו במים ואחריו כן יבוא אל
 המזבח: והיתה לכם לחקת עולם
 בחדש השביעי בעשור לחדש תענו
 את נפשתיכם וכל מלאכה לא
 תעשו האזרח והגר הגר בתוכם:
 כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר ל
 אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה
 תטהרו: שבת שבתון היא לכם
 ועניתם את נפשתיכם חקת עולם:
 וכפר הכהן אשר ימשח אתו ואשר
 ימלא את ידו לכהן תחת אביו ולבש
 את בגדי הכהן בגדי הקדש: וכפר
 את מקדש הקדש ואת אהל מועד
 ואת המזבח יכפר ועל הכהנים ועל
 כל עם הקהל יכפר: והיתה זאת
 לכם לחקת עולם לכפר על בני
 ישראל מכל חטאתם אחת בשנה
 ויעש כאשר צוה יהוה את משה:
 וז פ וידבר יהוה אל משה
 לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו
 ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם
 זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר:
 איש איש מבית ישראל אשר ישחט

absolut con-
pluit.

ידיו
p

יצא
apportatus
amictus pro homine
paratum scripturam
de offitio solenne
secundum 757

שור או כשב או עז במחנה או
 אשר ישחט מחוץ למחנה: ואל-
 פתח אהל מועד לא הביאו להקריב
 קרבן ליהוה לפני משכן יהוה ד
 יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת
 ה **ח** האיש ההוא מקרב עמו: למען
 אשר יביאו בני ישראל את זבחייהם
 אשר הם זבחים ער-פני השרה
 והביאם ליהוה אל-פתח אהל מועד
 אל-הכהן וזבחו זבחי שלמים ליהוה
 אותם: וזרק הכהן את-הדם על-
 מזבח יחוח פתח אהל מועד והקטיר
 החלב לריח ניחח ליהוה: ולא-
 יזבחו עוד את זבחיהם לשעיר
 אשר הם זנים אחריהם חקת עולם
 תחיה זאת לתם לדרתם: ואלהם
 תאמר איש איש מבית ישראל ומן-
 הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה
 עלה או זבח: ואל-פתח אהל מועד
 לא יביאנו לעשות אתו ליהוה
 ונכרת האיש ההוא מעמיו ואיש איש
 מבית ישראל ומן הגר בתוכם
 אשר יאכל כל-דם ונתתי פני בנפש
 האכלת את-הדם והכרתיו אתה
 מקרב עמה: כי נפש חבשר בדם
 הוא ואני נתתי לכם על-המזבח
 לכפר על-נפשתיכם כי-הדם הוא
 בנפש וכפר: על-כן אמרתי לבני
 ישראל כל-נפש מכם לא-תאכל
 דם והגר הגר בתוכם לא יאכל-

דם: ואיש איש מבני ישראל ומן-
 הגר הגר בתוכם אשר יעור ציד
 חיה או עוף אשר יאכל ושפך את-
 דמו וכסחו בעפר: כי נפש כל-בשר
 דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל
 דם כל-בשר לא תאכלו כי נפש
 כל-בשר דמו הוא כל-אכליו ופרת:
 וכל-נפש אשר תאכל נבלה וטרפה **טו**
 באזרח ובגר וכבש בנדיו ורחץ במים
 וטמא ער-הערב וטהר: ואם לא
 יכבש ובשרו לא ירחץ ונשא עו:ו:
 יח פ וידבר יהוה אל-
 משה לאמר: דבר אל-בני ישראל
 ואמרת אלהם אני יהוה אלהיכם:
 כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם
 בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען
 אשר אני מכי-אתכם שמה לא
 תעשו ובחקתיהם לא תלכו: אר-
 משפטו תעשו ואר-חקתיו תשמרו
 ללכת בהם אני יהוה אלהיכם:
 ושמרתם את-חקתי ואת-משפטי **ח**
 אשר יעשה אתם האדם וחי בהם
 אני יהוה:
 איש איש אל-כל-שאר בשרו לא
 תקרבו לגלות ערות אני יהוה:
 ערות אביך וערות
 אמה לא תגלה אמה הוא לא תגלה
 ערותה: ערות אשת-
 אביך לא תגלה ערות אביך הוא:
 ערות אחותך בר-

Caro. interpretatur
 Carnis.

ספר זיקרא

שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת
מאלהיך אני יהוה: ס

וכי יגור אתך גר בארצכם לא תזנו
אתו: באזרח מכם יהיה לכם הגר
הגר אתכם ואהבת לו כמוך כי
גרים הייתם בארץ מצרים אני יהוה
אלהיכם: לא תעשו עול במשפט
במדה במשקל ובמסורה: מאזני
צדק אבני צדק אופת צדק והין צדק
יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר
הוצאתי אתכם מארץ מצרים:

אפיקורוס
יגד
אפיקורוס

מאזני
צדק
אבני צדק
אופת צדק
והין צדק

ושמרתם את כל חקתי ואת כל
משפטי ועשיתם אתם אני יהוה:

לח

כ פ וידבר יהוה אל
משה לאמר: ואל בני ישראל

תאמר איש איש מבני ישראל ומן
הגר הגר בישראל אשר יתן מזרעו
למלך מות יומת עם הארץ וינמחו
באבן: ואני אתן ארתי פני באיש
החוג והכרתי אתו מקרב עמו כי
מזרעו נתן למלך למען טמא את
מקדשי ולחלל את שם קדשי:
ואם העלם ועלימו עם הארץ ארע
עיניה מן האיש ההוא כדתו מזרעו
למלך לבלתי חמיר אתו:

Moloch

occultation

ה ושמתי אני ארתי פני באיש ההוא
ובמשפחתו והכרתי אתו ואת כל
הזנים אחריו לזנות אחרי המלך
מקרב עמם: והנפש אשר תפנה
אל האבת ואל הידענים לזנות

in via
plus f

אחריהם ונתתי ארתי פני בנפש
ההוא והכרתי אתו מקרב עמו:

והתקדשתם והייתם קדשים כי אני
יהוה אלהיכם: ושמרתם את
חקתי ועשיתם אתם אני יהוה
מקדשכם: כי איש איש אשר יקלל
את אביו ואת אמו מות יומת אביו
ואמו קלל דמיו בו: ואיש אשר
ינאף ארתי אשר איש אשר ינאף
את אשת רעהו מות יומת הנאף
והנאפת: ואיש אשר ישכב את
אשת אביו ערות אביו גלה מורתי
יומתו שניהם דמיהם בס: ואיש
אשר ישכב את בלתו מות יומתו
שניהם תכל עשו דמיהם בס:

ואיש אשר ישכב את זכר משכביו
אשה תזעבה עשו שניהם מורתי
יומתו דמיהם בס: ואיש אשר יקח
את אשה ואת אמה זמה הוא באש
ישרפו אתו ואתהן ולא תהיה זמה
בתוכם: ואיש אשר יתן שכבתו
בבהמה מורתי יומתו ואת הבהמה
תהרגו: ואשה אשר תקרב אל כל
בתמה לרבעה אתה והרגת ארתי
האשה וארתי הפתמה מורתי יומתו
דמיהם בס: ואיש אשר יקח את
אחתו בת אביו או בת אמו וראת
את ערותה והיא תראה את ערותו
חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם
ערוות אחתו גלה עונו ישא: ואיש

אשר

ח טו
Pentateuch

propheta
Langua

פ פ פ

judae

וַיֹּאמֶר

יְהוָה אֱלֹהֵי מֹשֶׁה אָמַר
 אֶל־הַכֹּהֲנִים בְּנֵי
 אַהֲרֹן וְאָמַרְתֶּם אֲלֵהֶם לִנְפֹשׁ לֹא־יִטְמָא
 בְּעַמּוּיֹם כִּי אִם לְשֹׂארוֹ הַקָּרֵב אֵלָיו
 לְאִמּוֹ וּלְאָבִיו וּלְבָנָו וּלְבִתּוֹ וּלְאֶחָיו
 וּלְאֶחָתּוֹ חֲבַתּוֹלָה הַקְּרוּבָה אֵלָיו אֲשֶׁר
 לֹא־הִיְתָה לְאִישׁ לֵה יִטְמָא לֹא
 יִטְמָא בְּעַל בְּעַמּוּיֹם לְחַלְלוֹ לֹא־
 יִקְרָחָה קְרָחָה בְּרֹאשִׁים וּפֹאֵת זָקֵנִים לֹא יִקְרָחוּ
 יִגְלַחוּ וּבְבִטְרִים לֹא יִשְׂרְטוּ שְׂרֻטָּת
 קְדָשִׁים יִהְיוּ לְאֱלֹהֵיהֶם וְלֹא יִחַלְלוּ
 שֵׁם אֱלֹהֵיהֶם כִּי אֶת־אֲשֵׁי יְהוָה לֶחֶם
 אֱלֹהֵיהֶם הֵם מִקְרִיבִים וְהָיוּ קֹדֶשׁ
 אִשָּׁה זֹנָה וְחַלְלָה לֹא יִקְחוּ וְאִשָּׁה ה
 בְּרוּשָׁה מְאִיִּשָׁה לֹא יִקְחוּ כִּי־קֹדֶשׁ
 הוּא לְאֱלֹהֵיוֹ וְקִדְשָׁתוֹ כִּי אֶת־לֶחֶם
 אֱלֹהֵיךָ הוּא מִקְרִיב קֹדֶשׁ יִהְיֶה לְךָ
 כִּי קֹדֶשׁ אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשְׁכֶם וּבֵת
 אִישׁ כֹּהֵן כִּי תַחַל לְזִנוּת אֶת־אִבִּיהֶ
 הוּא מְחַלְלֵת בְּאֵשׁ תִּשְׂרָף
 ס וְהִכְתֵּן חֲגֹדֹל מֵאֶחָיו
 אֲשֶׁר יִצְקֶה עַל־רֹאשׁוֹ שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
 וּמִלֹּא אֶת־יָדָיו לְלִבֵּשׁ אֶת־הַבְּגָדִים
 אֶת־רֹאשׁוֹ לֹא יַפְרֵעַ וּבִגְדָיו לֹא יִפְלֹס
 וְעַל כָּל־נִפְשֹׁת מֵת לֹא יִבֵּא לְאָבִיו
 וְלְאִמּוֹ לֹא יִטְמָא וּמִן־הַמִּקְדָּשׁ
 לֹא יֵצֵא וְלֹא יִחַלֵּל אֶת־מִקְדָּשׁ אֱלֹהֵיו

pullerit se
scylipad. di
absoluitur ut
sagis fol. 89
קרב

Image
tendent
ק שט
Cedent
incertu

לר
Sunder

אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־אִשָּׁה דוֹחַ וְגִלָּה
 אֶת־עֲרוֹתָהּ אֶת־מִקְרָה הַעֲרָה וְהוּא
 גִּלְתָּה אַרְצ־מִקּוֹר דְּמִיָּה וּנְכַרְתּוּ
 שְׁנֵיהֶם מִקְרַב עַמָּם וְעֲרוֹת אַחֲוֹת־
 אִמָּךְ וְאֶחָוֹת אָבִיךָ לֹא תִגְלַח כִּי אֶת־
 כ שֹׂארוֹ הַעֲרָה עֹנֵם יִשְׂאוּ וְאִישׁ
 אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־דֹּדְתּוֹ עֲרוֹת דָּדוֹ
 גִּלָּה חֲטָאִים יִשְׂאוּ עֲרִירִים וּמְתוֹ
 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת־אִשָּׁת אֶחָיו נָדָה
 הוּא עֲרוֹת אֶחָיו גִּלָּה עֲרִירִים יִהְיוּ
 וּשְׂמֵרְתֶם אֶת־כָּל־חֻקְתֵי וְאֶת־כָּל־
 מִשְׁפָּטֵי וְעִשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִקְיֹא
 אֶתְכֶם הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי מְבִיא אֲתֶכֶם
 שָׂמָה לְשִׁבְרָה בְּהוֹלָא תִלְכוּ בְּחֻקֵּי
 הַזֵּנוּ אֲשֶׁר־אֲנִי מִשְׁלַח מִפְּנִיכֶם כִּי
 אֶת־כָּל־אֱלֹהֵי עֲשׂוּ וְאִקְפָּץ בָּסוּ וְאָמַר
 לְכֶם אֹתָם תִּירְשׁוּ אֶת־אֲדָמְתֶם וְאֲנִי
 אֶתְנַנֶּה לְכֶם לְרִשְׁרָה אֶתְהָ אָרֶץ זִבְת
 חֶלְבֻדִּבֶשׂ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־
 הִבְדַּלְתִּי אֲתֶכֶם מִן־הָעַמִּים
 כה וְהִבְדַּלְתֶּם בֵּין חֲבֵהֶמָה הַטְּהִירָה
 לְטַמְאָה וּבֵין הַעוֹף הַטָּמֵא לְטָהֵר
 וְלֹא־תִשְׁקְצוּ אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם בְּחֵהֶמָה
 וּבְעוֹף וּבְכָל אֲשֶׁר תִּרְמַשׁ הָאֲדָמָה
 אֲשֶׁר הִבְדַּלְתִּי לְכֶם לְטַמָּא וְהָיִיתֶם
 לְיִקְדָּשִׁים כִּי קֹדֶשׁ אֲנִי יְהוָה וְאִבְדַּל
 אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים לְהִיזֹר־לִי וְאִישׁ
 אֶזְאֶשֶׁר כִּי יִהְיֶה בָהֶם אֹזֵב אוֹ
 יִדְעֵנִי מוֹרֵת יוֹמְתוֹ כְּאִבְן יִרְגְּמוּ
 אֹתָם דְּמִיהֶם בָּס

כה

טו

את־קדשי בני ישראל אר־ אשר
 ירימו ליהוה: והשיאו אותם עון
 אשמה באכלם את־קדשיהם כי אני
 יהוה מקדשם: וידבר יהוה אל־
 משה לאמר: דבר אל־אחרן ואל־
 בניו ואל כל־בני ישראל ואמרת
 אלהם איש איש מפית ישראל ומן־
 הגר בושראל אשר יקריב קרבנו
 לכל־נדריהם ולכל־נדבותם אשר־
 יקריבו ליהוה לעלה: לרצנכם
 תמים זכר בכקר בפשכים ובעזים:
 כ כל אשר בו מוס לא תקריבו כי לא
 לרצון יהיה לכם: ואיש כי יקריב
 זבח שלמים ליהוה לפלא נדר או
 לנדבה בכקר או כצאן תמים יהיה
 לרצון כל־מוס לא יהיה בו: עורת
 או שבור או חרוץ או יפלת או גרב
 או ילפת לא תקריבו אל־יהוה
 ואשר לא תתנו מהם על־המזבח
 ליהוה: ושור ושה שרוע וקלוט נדבה
 תעשה אתו ולנדר לא ירצה: ומעוך
 וכתות ונתוק וכרות לא תקריבו
 ליהוה ובארצכם לא תעשו: ומיד
 בן־נכר לא תקריבו את־לחם
 אלהיכם מכל־אלר כי משחתם
 בהם מוס כס לא ירצו לכם:
 ס וידבר יהוה אל־משה
 לאמר: שור או כשב או עז כי יולד
 ויהיה שבעת ימים תחת אמו ומיום
 השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה

ליהוה: ושור או־שה אתו ואת־בנו
 לא תשחטו ביום אחד: וכי תזבחו
 זבח־תודה ליהוה לרצנכם תזבחו:
 ביום ההוא יאכל לא תותירו ממנו ל
 ער בכר אני יהוה: ושמתם מצותי
 ועשיתם אתם אני יהוה: ולא תחללו
 את־שם קדשי ונקדשתי בתוך בני
 ישראל אני יהוה מקדשכם: המוציא
 אתכם מארץ מצרים להיות לכם
 לאלהים אני יהוה: פ כג
 וידבר יהוה אל־משה לאמר: דבר
 אל־בני ישראל ואמרת אלהם מועדי
 יהוה אשר תקראו אתם מקראי
 קדש אלה הם מועדי: ששת ימים
 תעשה מלאכה וביום השביעי שבת
 שבתון מקרא־קדש כל־מלאכה
 לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל
 מושבתיכם: פ
 אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר־
 תקראו אתם במועדם: בחדש ה
 הראשון בארבעה עשר לחדש בין
 הערבים פסח ליהוה: ובחמשה
 עשר יום לחדש הזה חג המצות
 ליהוה שבעת ימים מצות־תאכלו:
 ביום הראשון מקרא־קדש יהיה
 לכם כל־מלאכת עבודה לא תעשו:
 וחקרבתם אשה ליהוה שבעת
 ימים ביום השביעי מקרא־קדש
 כל־מלאכת עבודה לא תעשו:
 וידבר יהוה אל־משה לאמר: דבר

248
647

Consecration

Supplicat
 ילדי
 בל
 חמשה
 פסח
 חמשה
 עשר
 חג
 מצות
 תאכלו
 כה
 מועד
 חמשה
 עשר
 חג
 מצות
 תאכלו

ספר ויקרא

אל בני ישראל ואמרת אלהם כר
 תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם
 וקצרתם את קצירה והבאתם את
 עמר ראשית קצירכם אל הכהן:
 והניף את העמר לפני יהוה לרצונכם
 ממחרת השבת וניפנו הכהן:
 ועשיתם ביום הניפכם את העמר
 כבש תמים בן שנתו לעלת ליהוה:
 ומנחתו שני עשרונים סלת בלולה
 בשמן אשה ליהוה ריח נוח ונסכה
 יין רביעת תהין: ולחם וקלוי וכרמל
 לא תאכלו עד עצם היום הזה עד
 הביאכם את קרבן אלהיכם חקת
 עולם לדרתיכם בכל משבתיכם:
 וספרתם לכם ממחרת
 השבת מיום הביאכם את עמר
 התנופה שבע שבתות תמורת
 תהיננה: עד ממחרת השבת
 השביעית תספרו חמשים יום
 ותקרבתם מנחה חדשה ליהוה:
 ממשבתיכם תביאו לחם תנופה
 שתיים שני עשרונים סלת תהינה
 חמץ תאפינה בכורים ליהוה:
 והקרבתם על הלחם שבעת כבשים
 תמים בני שנה ופר בן בקר אחד
 ואילם שנים יחיו עלה ליהוה
 ומנחתם ונסכייתם אשה ריח נוח
 ליהוה: ועשיתם שעיר עזים אחד
 לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח
 כ שלמים: והניף הכהן אתם

מנחתו שני עשרונים סלת בלולה

בשמן אשה ליהוה ריח נוח ונסכה

יין רביעת תהין

לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתיכם בכל משבתיכם

ס

תהיננה

חמץ תאפינה בכורים ליהוה

על לחם הכפרים תנופה לפני יהוה
 על שני כבשים קדש יהיו ליהוה
 לכהן: וקראתם בעצם היום הזה
 מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת
 עבודה לא תעשו חקת עולם בכל
 משבתיכם לדרתיכם: ובקצרכם
 את קציר ארצכם לא תכלה פאת
 שדה בקצרך ולקט קצירך לא תלקט
 לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה
 אלהיכם: וידבר יהוה אל משה
 לאמר: דבר אל בני ישראל
 לאמר בחדש השביעי באחד לחדש
 יהיה לכם שבתון זכרון תרועה
 מקרא קדש: כל מלאכת עבודה כה
 לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה:
 וידבר יהוה אל משה לאמר:
 אך בעשור לחדש השביעי הזה יום
 הכפרים הוא מקרא קדש יהיה
 לכם ועניתם את נפשתיכם
 והקרבתם אשה ליהוה: וכל
 מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה
 כי יום כפרים הוא לכפר עליכם לפני
 יהוה אלהיכם: כי כל חנפש אשר
 לא תענה בעצם היום הזה ונכרתה
 מעמיה: וכל חנפש אשר תעשה ל
 כל מלאכה בעצם היום הזה
 והאכדת את הנפש החיה מקרב
 עמה: כל מלאכה לא תעשו חקת
 עולם לדרתיכם בכל משבתיכם:
 שבת שבתון הוא לכם ועניתם את
 נפשתיכם

לכל

לחג

נפשותיכם בתשעה לחדש בערב
 מערב עד ערב תשבתו שבתכם :
 פ וידבר יהוה אל משה
 לאמר : דבר אל בני ישראל לאמר
 בחמשה עשר יום לחדש השביעי
 יהוה חג הסוכות שבעת ימים ליהוה :
 לח ביום הראשון מקרא קדש כל
 מלאכת עבודה לא תעשו : שבעת
 ימים תקריבו אשה ליהוה ביום
 השמיני מקרא קדש יהיה לכם
 וחקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא
 כל מלאכת עבודה לא תעשו : אלה
 מועדי יהוה אשר תקראו אתם
 מקראי קדש להקריב אשה ליהוה
 עלה ומנחה וזבח ונסכים דבר יום
 ביום : מלבד שבתת יהוה ומלבד
 מתנותיכם ומלבד כל נדריכם
 ומלבד כל נדבתיכם אשר תתנו
 ליהוה : אך בחמשה עשר יום לחדש
 השביעי באספכם את תבואת הארץ
 תתנו את חג יהוה שבעת ימים ביום
 הראשון שבתון וביום השמיני
 שבתון : ולקחתם לכם ביום הראשון
 פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ
 עבר וערבי נחל ושמחתם לפני
 יהוה אלהיכם שבעת ימים : וחתם
 אתו חג ליהוה שבעת ימים בשנה
 חקת עולם לדרתיכם בחדש השביעי
 תתנו אתו : בסכת תשבנו שבעת
 ימים כל האזרח בישראל ישבו

בסכות : למען ידעו דרתיכם כי
 בסכות חושבתו את בני ישראל
 בהוציאו אותם מארץ מצרים אני
 יהוה אלהיכם : וידבר משה את
 מעדי יהוה אל בני ישראל : כר
 פ וידבר יהוה אל משה
 לאמר : צו את בני ישראל ויקחו
 אליך שמן זית וך כתיב למאור
 להעלת נר תמיד : מחוץ לפרכת
 העדת באהל מועד יעך אתו אהרן
 מערב עד בקר לפני יהוה תמיד
 חקת עולם לדרתיכם : על תסננה
 הטהרה יעך את תנרות לפני יהוה
 תמיד : פ ולקחת סלת ח
 ואפית אתה שתים עשרה חלות
 שני עשרנים יהיה החלה האחת :
 ושמת אותם שתיים מערכות שש
 המערכת על השלחן הטהר לפני
 יהוה : ונתת על המערכת לבנה
 זכה וחיתה ללחם לאזכרה אשה
 ליהוה : ביום תשבת ביום השבת
 יערכנו לפני יהוה תמיד מאת בני
 ישראל ברית עולם : וחיתה לאהרן
 ולבניו ואכלחו במקום קדש כי קדש
 קדשים הוא לו מאשי יהוה חק
 עולם : ס ויצא בן
 אשה ישראלית והוא בן איש מצרי
 בתוך בני ישראל וילצו במחנה בן
 הישראלית ואיש הישראלי : ויקב
 בן האשה הישראלית את השם

duces decimas
 placenta
 acies
 ordi
 ordi

Amor
 placenta
 Caluda
 placenta
 placenta
 placenta

ויקלל ויבואו אתו אל-משה ושם
 אמו שלמית בת דברי למטה-דן
 ויניחהו במשמר לפרש להם על-פי
 יהוה: פ וידבר יהוה אל-
 משה לאמר: הוצא את-המקלל
 אל-מחוץ למחנה וסמכו כל-
 השמעים את-ידיהם על-ראשו
 וירגמו אתו כל-העדה: ואל-בני
 ישראל תדבר לאמר איש איש כי-
 יקלל אלהיו ונשא חטאו: ונקב שם-
 יהוה מות יומת רגום ורגמו בו כל-
 העדה בנר כאזרח בנקבו שם יומת:
 ואיש כי יכה כל-נפש אדם מות יומת:
 ומכה נפש-בהמה ישלמנה נפש
 תחת נפש: ואיש כיריתן מום בעמיתו
 כאשר עשה בן יעשה לו: שבר
 תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן
 כאשר יתן מום באדם כן ינתן בו:
 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם
 יומת: משפט אחד יהיה לכם בנר
 כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם:
 וידבר משה אל-בני ישראל ויוציאו
 את-המקלל אל-מחוץ למחנה
 וירגמו אתו אכן ובני-ישראל עשו
 כאשר צוה יהוה אר-משה:

פ פ פ

כה
וידבר יהוה אל-משה בהר
 סיני לאמרו דבר אל-
 בני ישראל ואמרת להם כי תבאו

אר-הארץ אשר אני נתן לכם
 ושבתה הארץ שבת ליהוה: שש
 שנים תורע שרף ושש שנים תזמר
 כרמך ואספת את-תבואתה:
 ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה
 לארץ שבת ליהוה שרף לא תורע
 וכרמך לא תזמר: את ספית קצירך ה
 לא תקצור וא-ענבי נזירך לא
 תכצר שנת שבתון יהיה לארץ:
 והיתה שבת הארץ לכם לאכלה
 לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך
 ולתושבך הגרים עמך: ולבהמתך
 ולחיה אשר בארצך תהיה כל-
 תבואתה לאכל: ס
 וספרת לך שבע שבתות שנים שבע
 שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע
 שבתות השנים תשע וארבעים שנה:
 והעברת שופר תרועה בחדש
 השביעי בעשור לחדש ביום הכפרים
 תעבירו שופר בכל-ארצכם:
 וקדשתם את שנת החמשים שנה
 וקראתם דרור בארץ לכל-ושבית
 יובל הוא תהיה לכם ושתם איש
 אל-אחוזתו ואיש אר-משפחתו
 תשבו: יובל הוא שנת החמשים
 שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא
 תקצרו אר-ספיתיה ולא תכצרו
 את-נזריה: כי יובל הוא קדש
 תהיה לכם מן-השדה האכלו את-
 תבואתה: בשנת היובל חזאת
 תשבו

filia Dabri

בן בן עין עין

שש

כ

כה

תִּשְׁבוּ אִישׁ אֶל־אָחוֹתוֹ וְכִי תִמְכְּרוּ
 מִמֶּכֶר לַעֲמִיתְךָ אֹז קָנָה מִיַּד עֲמִיתְךָ
 אֶל־תּוֹנוּ אִישׁ אֶת־אָחִיו בְּמִסְפַּר
 שָׁנִים אַחֵר הַיּוֹכֵל תִּקְנֶה מֵאֵת עֲמִיתְךָ
 בְּמִסְפַּר שָׁנֵי־תְכוּאֹת יִמְכַר לְךָ׃
 לְפִי רֹב הַשָּׁנִים תִּרְבֶּה מִקְנֵתוֹ
 וּלְפִי מְעוֹט הַשָּׁנִים תִּמְעִיט מִקְנֵתוֹ כִּי
 מִסְפַּר תְּכוּאֹת הוּא מִכַּר לְךָ׃
 וְלֹא תוֹנוּ אִישׁ אֶת־עֲמִיתוֹ וְיִרְאֵת
 מֵאֱלֹהֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
 וְעֲשִׂיתֶם אֶת־חֻקְתִּי וְאֶת־מִשְׁפָּטֵי
 תִּשְׁמְרוּ וְעֲשִׂיתֶם אִתְּם וּשְׁבַתֶם עַל־
 הָאָרֶץ לְבִטָּח׃ וְנָתַנָּה הָאָרֶץ פְּרִיָּהּ
 וְאָכַלְתֶּם לְשִׁבְעַת וּשְׁבַתֶם לְבִטָּח
 כְּעֵלְיָהּ׃ וְכִי תֹאמְרוּ מִתְּנֵאֲכָר
 בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִי חֵן לֹא נֹרַע וְלֹא
 נִאֲסַף אֶת־תְּכוּאֹתֵינוּ וְעֲוִיתִי אֶת־
 בְּרַכְתֵּי לָכֶם בַּשָּׁנָה הַשְּׁשִׁית וְעֲשִׂיתִי
 אֶת־הַתְּכוּאָה לְשִׁלֹּשׁ הַשָּׁנִים׃
 וּוְרַעַתֶם אֶת־הַשָּׁנָה הַשְּׁמִינִת
 וְאָכַלְתֶּם מִן־תְּכוּאֹת יִשָּׁן עַרְי הַשָּׁנָה
 תִּתְשִׁיעַת עַרְבּוֹא תְכוּאֹתֶיהָ תֹאכְלוּ
 יִשָּׁן׃ וְהָאָרֶץ לֹא תִמְכַר לְעַמֻּתָּת כִּי־
 לִי הָאָרֶץ כִּי־גֵרִים וְתוֹשְׁבִים אַתֶּם
 עַמְדִי׃ וּבְכָל אֶרֶץ אַחֲזַתְכֶם גְּאֻלָּה
 תִּתְּנוּ לָאָרֶץ׃

Contra
ש
כ

אֶת־שְׁנֵי מִמְכָרוֹ וְהָשִׁיב אֶת־הָעֹרֶף
 לְאִישׁ אֲשֶׁר מִכַּר לוֹ וְשָׁב לְאָחוֹתוֹ׃
 וְאִם לֹא מִצָּאָה יָדוֹ דִּי הָשִׁיב לוֹ
 וְהָיָה מִמְכָרוֹ כִּדְ הַקְּנָה אֹתוֹ עַד שְׁנַת
 חֵיבָל וַיֵּצֵא בִיבֹל וְשָׁב לְאָחוֹתוֹ׃
 וְאִישׁ כִּי יִמְכַר
 בֵּית־מוֹשָׁב עִיר חוֹמָה וְהָיְתָה גְּאֻלָּתוֹ
 עַד־תֵּתֵן שְׁנַת מִמְכָרוֹ יָמִים תִּהְיֶה
 גְּאֻלָּתוֹ׃ וְאִם לֹא יִגְאָל עַד־מְלֹאֶת
 לֹד שְׁנָה תִמְסַח וְקָס חֲבִירֵי אֲשֶׁר־
 בְּעִיר אֲשֶׁר לֹא חֹמָה לְעַמֻּתָּת לְקַנֵּת
 אֹתוֹ לְדִרְתוֹ לֹא יֵצֵא בִיבֹל׃ וּבְתֵי
 הַחֲצֵרִים אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם חֹמָה סָבִיב
 עַל־שְׂדֵה הָאָרֶץ יִחָשֵׁב גְּאֻלָּה תִּהְיֶה
 לוֹ וּבִיבֹל יֵצֵא׃ וְעַרְי חֲלוּם בְּתוֹ עַרְי
 אַחֲזַתֶם גְּאֻלָּת עוֹלָם תִּהְיֶה לְלוּיִם׃
 וְאֲשֶׁר יִגְאָל מִן־חֲלוּם וַיֵּצֵא מִמְכָר
 בֵּית וְעִיר אַחֲזַתוֹ בִּיבֹל כִּי בְּתוֹ עַרְי
 חֲלוּם הוּא אַחֲזַתֶם כְּתוֹךְ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל׃ וְשְׂדֵה מְגֹרֶשׁ עַרְיָהֶם לֹא
 יִמְכַר כִּי אַחֲזַת עוֹלָם הוּא לָהֶם׃
 וְכִי יִמְוֶךְ אַחֲוֶיךָ לֵה
 וּמִטָּה יָדוֹ עִמָּךְ וְהַחֲזַקתָּ בּוֹ גֵר וְתוֹשֵׁב
 וְחֵי עִמָּךְ׃ אֶל־תִּקַּח מֵאֹתוֹ נֶשֶׁף
 וְתִרְבִּיר וְיִרְאֵת מֵאֱלֹהֶיךָ וְחֵי אַחֲוֶיךָ
 עִמָּךְ׃ אֶת־כֶּסֶף לֹא תִתֵּן לוֹ בְּנֶשֶׁף
 וּבְמִרְבִּיר לֹא תִתֵּן אֲכַלְךָ׃ אֲנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְתֵת לָכֶם אֶת־אֶרֶץ
 כְּנַעַן לְהִיֵּת לָכֶם לְאֱלֹהִים׃

Levit
quod Sacerdotibus
redundat

חוט תש
aliquid

וכי ימוך אחיך עמך ונמכר לך לא
 תעבד בו עבד עבד: כשכיר
 בתושב יחיה עמך עד שנת היבר
 ועבד עמך: ויצא מעמך הוא ובניו
 עמו ושכ אל משפחתו ואל אחוזת
 אבתיו ישוב: כי עבדי הם אשר
 הוצאתי אתם מארץ מצרים לא
 ימכרו ממפת עבד: לא תרדה
 בו בפרך ויראת מאלהיך: ועבדך
 ואמתך אשר יהיו לך מארץ הנזים
 אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד

מח

ואמה: וגם מבני התושבים הנזרים
 עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר
 עמכם אשר הולידו בארצכם והיו
 לכם לאחוז: והתנחלתם אתם
 לבניכם אחריכם לרשת אחוז
 לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני
 ישראל איש באחיו לא תרדה בו
 בפרך: ס וכי תשיג יד גר
 ותושב עמך ומך אחיך עמו ונמכר
 לגר תושב עמך או לעקר משפחת
 גר: אחרי נמכר נאלה תהיה לו
 אחד מאתו ונאלנו: או דדו או
 בן דדו ונאלנו או משאר בשרו
 משפחתו ונאלנו או השיגה ידו
 ונאל: וחשב עם קנהו משנת
 המכרו לו עד שנת היכל והיה כסף
 ממכרו במספר שנים כימי שכיר
 יהיה עמו: אם עוד רבות בשנים
 לפיתו ישיב נאלתו מכסף מקנתו:

ואם מעט נשאר בשנים עד שנת
 היכל וחשב לו כפי שניו ישיב את
 נאלתו: כשכיר שנה בשנה יהיה
 עמו לא ירדנו בפרך לעינוך: ואם
 לא ינאל באלר ויצא בשנת היכל
 הוא ובניו עמו: כי לי בני ישראל נח
 עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אותם
 מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם:
 כו לא תעשו לכם אלילים
 ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבן
 משכורת לא תתנו בארצכם
 להשתחור עליה כי אני יהוה
 אלהיכם: את שבתתי תשמרו
 ומקדשי תראו אני יהוה:

פ פ פ

אם - בחקתי תלכו זאת מצותי
 תשמרו ועשיתם אתם:
 ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ
 יכולה ועץ השרה יתן פרו: וחשיג
 לכם דיש את בציר ובציר ישיג את
 זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם
 לבטח בארצכם: ונתתי שלום
 בארץ ושכנתם ואין מחרוד
 והשבתתי חיה רעה מן הארץ וחרב
 לא תעבר בארצכם: ורפתם את
 איביכם ונפלו לפניכם לחרב:
 ורדפו מכם חמשת מאה ומאה
 מכם רכבה ירדפו ונפלו איביכם
 לפניכם

לפניכם לחרב; ופניתו אליכם
והפיתו אתכם והרפיתו אתכם
והקימתי את בריתי אתכם;

ואכלתם וישן נושן וישן מפני חרש
תוציאו; ונתתי משכני בתוכם
ולא תגעל נפשי אתכם והתהלכתי

בתוכם והייתי לכם לאלהים ואתם
תהיו לי לעם; אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים

מחרת להם עבדים ואשבר מוט
עלכם ואולך אתכם קוממיו;
וְאִם לֹא תִשְׁמְעוּ לִי

וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת־כָּל־הַמִּצְוֹת הָאֵלֹהִים;
וְאִם־בַּחֲקֹתַי תִּמָּסּוּ וְאִם־אֶת־

מִשְׁפָּטַי תִּגְעַל נַפְשֵׁכֶם לְבַלְתִּי עֲשׂוֹת
אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי לְהַפְרֹכֶם אֶת־בְּרִיתִי;

אֲף־אֲנִי אַעֲשֶׂה זֹאת לָכֶם וְהִפְקַדְתִּי
עֲלֵיכֶם בְּהִלָּה אֶת־הַשְׁחָרָה וְאֶת־

הַקְּדַחַת מַכּוֹת עֵינַי וּמְדִיבַת נֶפֶשׁ
וְזַרְעַתִּים לְרִיק וְרַעֲכָם וְאָכְלָהוּ
אֹיְבֵיכֶם; וְנָתַתִּי פָנַי בָּכֶם וְנִגְפַתִּים

לְפָנַי אֹיְבֵיכֶם וּרְדוּ בָכֶם שׁוֹנְאֵיכֶם
וְנִסַּתִּים וְאִין רָדָף אֶתְכֶם; וְאִם־עַד־

אֵלֶּה לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְיִסַּפְתִּי לִי־סַרְחָה
אֶתְכֶם שֶׁבַע עַל־חַטָּאתֵיכֶם;
וּשְׁבַרְתִּי אֶת־נַאֲזַן עֹזְבֵם וְנָתַתִּי אֶת־

שְׁמֵיכֶם כְּבָרוֹל וְאֶת־אֶרְצְכֶם
כְּנַחֲשָׁה; וְתִם לְרִיק כַּחֲכֶם וְלֹא־
תִּתֶן אֶרְצְכֶם אֶת־יְבוּלָהּ וְעֵץ הָאָרֶץ
לֹא יִתֵּן פְּרִיָו וְאִם־תֵּלְכוּ עִמִּי קְרִי

וְלֹא תֵאָבֹו לְשִׁמְעֵ לִי וְיִסַּפְתִּי עֲלֵיכֶם
מִכָּה שֶׁבַע כַּחַטָּאתֵיכֶם; וְהִשְׁלַחְתִּי
בָּכֶם אֶת־חַיֵּת הַשֶּׁרֶף וְשִׁפְלָה אֶתְכֶם

וְהִכְרִיתִי אֶת־בְּהֵמַתְכֶם וְחִמְעִיטָה
אֶתְכֶם וְנִשְׁמוּ דְרָכֵיכֶם; וְאִם־בְּאֵלֶּה
לֹא תִוָּסְרוּ לִי וְהִלַּכְתֶּם עִמִּי קְרִי;

וְהִלַּכְתִּי אֲף־אֲנִי עִמָּכֶם בְּקִרְי וְהִבִּיתִי
אֶתְכֶם גַּם־אֲנִי שֶׁבַע עַל־חַטָּאתֵיכֶם;
וְהִבֵּאתִי עֲלֵיכֶם חֶרֶב נִקְמַת נִקְמָה

בְּרִית וְנִאֲסַפְתֶּם אֶל־עֲרִיכֶם וְשִׁלַּחְתִּי
דָּבָר בְּתוֹכְכֶם וְנָתַתִּים בְּיַד־אֹיְבֵי;
בְּשִׁכְרֵי לָכֶם מִטָּה לָחֶם וְאִפּוֹ עֶשֶׂר

נְשִׁים לַחֲמַכְס בְּתַנּוּר אֶחָד וְהִשִּׁיבּוּ
לַחֲמַכְס בְּמִשְׁקֵל וְאָכְלָתֶם וְלֹא
תִשְׁבְּעוּ; וְאִם־בּוֹאֵת

לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְהִלַּכְתֶּם עִמִּי בְּקִרְי;
וְהִלַּכְתִּי עִמָּכֶם בַּחֲמַר־קְרִי וְיִסַּרְתִּי
אֶתְכֶם אֲף־אֲנִי שֶׁבַע עַל־חַטָּאתֵיכֶם;

וְאָכְלָתֶם בֶּשֶׂר בְּנֵיכֶם וּבֶשֶׂר בְּנֹתֵיכֶם
תֹּאכְלוּ; וְהִשְׁמַרְתִּי אֶת־בְּמִתֵּיכֶם
וְהִכְרַתִּי אֶת־חַמְנֵיכֶם וְנָתַתִּי אֶת־

פְּנֵיכֶם עַל־פְּנֵי גִלְדֵיכֶם וְנִגְעַלָה
נַפְשׁוֹ אֶתְכֶם; וְנָתַתִּי אֶת־עֲרִיכֶם
חֶרֶב וְחַשְׁמוֹתַי אֶת־מִקְרָשׁוֹכֶם

וְלֹא אֲרִיז בְּרִיזָה נִיחַחֲכֶם; וְהִשְׁמַחְתִּי
אֲנִי אֶת־הָאָרֶץ וְשִׁמְמוּ עֲלֵיהֶם אֹיְבֵיכֶם
הַיֹּשְׁבִים בָּהּ; וְאֶתְכֶם אֲרִיז בְּנֹזִים

וְחִרְקֵתִי אַחֲרֵיכֶם חֶרֶב וְחִיתָה
אֶרְצְכֶם שִׁמְמָה וְעֲרִיכֶם יִהְיוּ חֶרֶבָה;
אֶתְרַצַּח הָאָרֶץ אֶת־שְׁבַתְתֶיהָ כָּל־

Handwritten marginal notes in Hebrew and Latin script, including phrases like 'et non', 'et non', 'et non'.

Handwritten marginal notes in Hebrew and Latin script, including phrases like 'et non', 'et non', 'et non'.

Levi

הערפך ביום ח הוא קדש ליהוה:
 בשנת היבל ישוב השדר לאשר
 קנהו מאתו לאשר לו אחוז הארץ:
 וכל ערפך יהיה בשקל הקדש כח
 עשרים גרה יהיה השקל: אך בכור
 אשר יבכר ליהוה בבחמה לא יקדיש
 איש אתו אם שור אם שח ליהוה
 הוא: ואם בבחמה הטמאה ופרה
 בערפך ויסקף חמשתו עליו ואם לא
 יגאל ונמכר בערפך: אך כל הרם
 אשר יחרם איש ליהוה מכל אשר
 לו מאדם ובהמה ומשדה אחוזתו
 לא ימכר ולא יגאל כל הרם קדש
 קדשים הוא ליהוה: כל הרם אשר
 יחרם מן האדם לא יפרה מות יומת:
 וכל מעשר הארץ מורע הארץ ל
 מפרי העץ ליהוה הוא קדש ליהוה:
 ואם גאל יגאל איש סממשרו
 חמשתו יסקף עליו: וכל מעשר
 בקר וצאן כל אשר יעבר תחרת
 השבט העשירי יהיה קדש ליהוה:
 לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו
 ואם המר ימירנו והיר הוא
 ותמורתו יהיה קדש לא יגאל: אלה
 המצות אשר צוה יהוה ארם משה
 אל בני ישראל בהר סיני: חזק

בבחמה והיה הוא ותמורתו יהיה
 קדש: ואם כל בחמה טמאה
 אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה
 והעמיד את הבחמה לפני הכהן:
 והעריך הכהן אתה בין טוב ובין
 רע בערפך הכהן כן יהיה: ואם גאל
 יגאלנה ויסקף חמשתו על ערפך:
 ואיש ביר יקדיש ארם ביתו קדש
 ליהוה והעריכו הכהן בין טוב ובין
 רע כאשר יעריך אתו הכהן כן יקום:
 ואם המקדיש יגאל את ביתו ויסקף
 חמשתו כסף ערפך עליו והיה לו:
 ואם משדה אחוזתו יקדיש איש
 ליהוה: והיה ערפך לפי זרעו זרע
 המר שערים בחמשים שקל כסף:
 אם משנת היבל יקדיש שדהו
 בערפך יקום: ואם אחר היבל
 יקדיש שדהו וחשב לו הכהן את
 הכסף על פי השנים הנותרת עד
 שנת היבל ונגרע מערפך: ואם גאל
 יגאל את השדה המקדיש אתו ויסקף
 חמשתו כסף ערפך עליו וקם לו:
 ואם לא יגאל את השדה ואם מכר
 ארם השדה לאיש אחר לא יגאל
 עוד: והיר השדר בצאתו ביבל
 קדש ליהוה בשדה החרם לכהן
 חהיה אחוזתו: ואם את שדה מקנתו
 אשר לא משדרה אחוזתו יקדיש
 ליהוה: וחשב לו הכהן את מכסת
 הערפך עד שנת היבל ונתן את

10

y 77

deu 19

Decim
 in
 Parsat.

וידבר

יהוה אל־משה במדבר סיני באהרן
 מועד באחד לחודש השני בשנה
 השנית לצאתם מארץ מצרים
 לאמר: שאו את ראש כל־עדת
 בני־ישראל למשפחתם לבית
 אבתם במספר שמות כל־זכר
 לגלגלתם: מִכֵּן עֲשִׂים שָׁנָה
 ומעלה כל־יצא צבא בִּישְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ
 אתם לצבאתם אֶתְּהוֹ וְאֶתְכֶם
 יִהְיוּ אִישׁ אִישׁ לְמִטָּה אִישׁ רֹאשׁ
 ה לְבַיִת אֲבֹתָיו הוּא: וְאֵלֶּה שְׁמוֹת
 הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יַעֲמְדוּ אִתְּכֶם
 לְרֹאשׁוֹן אֲלִיצוֹר בֶּן־שְׂדִיאוֹר:
 לְשִׁמְעוֹן שְׁלֵמִיאֵל בֶּן־צוֹרִישְׁדִי:
 לִיהוּדָה נַחֲשׁוֹן בֶּן־עֲמִינָדָב:
 לִישֶׁשֶׁכַר נַתְנָאֵל בֶּן־צוֹעֵר:
 לְזַבּוּלֹן אֲלִיאָב בֶּן־חֶלֶן: לְבְנֵי יוֹסֵף
 לְאֶפְרַיִם אֲלִישַׁמֶּע בֶּן־עֲמִיהוֹד
 לְמְנַשֶּׁה נְמַלִּיאֵל בֶּן־פְּרָחְצוֹר:
 לְבְנֵימֶן אֲבִיָּדָן בֶּן־גִּדְעֹנִי לְדָן אֲחִיעֶזֶר
 בֶּן־עֲמִישַׁדָּי: לְאֶשֶׁר פְּגַעְאֵל בֶּן־
 שׁו עֶכְרָן: לְגַד אֲלִיסָף בֶּן־דְּעוּאֵל:
 קְרוּאִי לְנַפְתָּלִי אֲחִירַע בֶּן־עֵינָן: אֵלֶּה קְרִיאֵי
 הָעֵדָה נְשִׂאֵי מִטּוֹת אֲבוֹתָם רֹאשֵׁי

אלפי ישראל הם: ויקח משה ואהרן
 את האנשים האלה אשר נקבו
 בשמות: ואת כל־העדה הקהילו
 באחד לחודש השני ויתילו עול
 משפחתם לבית אבתם במספר שמות
 מִכֵּן עֲשִׂים שָׁנָה ומעלה לגלגלתם:
 כאשר צוה יהוה את־משה ויפקדם
 במדבר סיני: **ס** ויהיו בני **כ**
 ראובן בכר וישראל תולדתם
 למשפחתם לבית אבתם במספר
 שמות לגלגלתם כל־זכר מִכֵּן עֲשִׂים
 שָׁנָה ומעלה כל־יצא צבא: פקדיהם
 למטה ראובן ששה וארבעים אלף
 וחמש מאות: **פ**
 לבני שמעון תולדתם למשפחתם
 לבית אבתם פקדיו במספר שמות
 לגלגלתם כל־זכר מִכֵּן עֲשִׂים שָׁנָה
 ומעלה כל־יצא צבא: פקדיהם
 למטה שמעון תשעה וחמשים אלף
 ושלוש מאות: **פ**
 לבני גד תולדתם למשפחתם לבית
 אבתם במספר שמות מִכֵּן עֲשִׂים
 שָׁנָה ומעלה כל־יצא צבא:
 פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים **כח**
 אלף

Handwritten notes in the left margin:
 ויקח משה ואהרן
 את האנשים האלה אשר נקבו
 בשמות
 ואת כל העדה הקהילו
 באחד לחודש השני ויתילו עול
 משפחתם לבית אבתם במספר שמות
 מִכֵּן עֲשִׂים שָׁנָה ומעלה לגלגלתם:
 כאשר צוה יהוה את־משה ויפקדם
 במדבר סיני

Num.

אלף ושש מאות וחמשים: פ
 לבני יהודה תולדתם למשפחתם
 לבית אבתם במספר שמת מכן
 עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:
 פקדיהם למטה יהודה ארבעה
 ושבעים אלף ושש מאות: פ
 לבני יששכר תולדתם למשפחתם
 לבית אבתם במספר שמת מכן
 עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:
 פקדיהם למטה יששכר ארבעה
 וחמשים אלף וארבע מאות: פ
 לבני זבולן תולדתם למשפחתם
 לבית אבתם במספר שמת מכן
 עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:
 פקדיהם למטה זבולן שבעה
 וחמשים אלף וארבע מאות: פ
 לבני יוסף אפרים תולדתם
 למשפחתם לבית אבתם במספר
 שמת מכן עשרים שנה ומעלה כל
 יצא צבא: פקדיהם למטה אפרים
 ארבעים אלף וחמש מאות: פ
 לבני מנשה תולדתם למשפחתם
 לבית אבתם במספר שמת מכן
 עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:
 פקדיהם למטה מנשה שנים
 ושלשים אלף ומאתים: פ
 לבני בנימין תולדתם למשפחתם
 לבית אבתם במספר שמת מכן
 עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:
 פקדיהם למטה בנימין חמשה

ושלשים אלף וארבע מאות: פ
 לבני דן תולדתם למשפחתם לבית
 אבתם במספר שמת מכן עשרים
 שנה ומעלה כל יצא צבא:
 פקדיהם למטה דן שנים ושלשים
 אלף ושבע מאות: פ
 לבני אשר תולדתם למשפחתם
 לבית אבתם במספר שמת מכן
 עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:
 פקדיהם למטה אשר אחד
 וארבעים אלף וחמש מאות: פ
 לבני נפתלי תולדתם למשפחתם
 לבית אבתם במספר שמת מכן
 עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:
 פקדיהם למטה נפתלי שלשת
 וחמשים אלף וארבע מאות: פ
 אלה הפקדים אשר פקד
 משה ואהרן ונשיא ישראל שנים
 עשר איש איש אחד לבית אבתיו
 היו: ויהיו כל פקודי בני ישראל מת
 לבית אבתם מכן עשרים שנה
 ומעלה כל יצא צבא בישראל:
 ויהיו כל הפקדים שש מאות אלף
 ושלשת אלפים וחמש מאות
 וחמשים: וחלויים למטה אבתם
 לא התפקדו בתוכם: פ
 וידבר יהוה
 אל משה לאמר: אך את
 מטה לוי לא תפקד ואת ראשם
 לא תשא בתוך בני ישראל:

numerat sum
ex Heh et kal.

כל־הפקדים למחנה אפרים מארץ אלף ושכנת אלפים ומאה לצבאתם ושלשים יסעו:

כה

הן צפנר לצבאתם ונשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדין: וצבאו ופקדיהם שנים ושלשים אלף ושבע מאות: והחנים עליו מטח אשר ונשיא לבני אשר פגעיואל בן עכרן: וצבאו ופקדיהם אחד וארבעים אלף וחמש מאות: ומטח נפתלי ונשיא לבני נפתלי אחיעזר בן עינן:

ל

וצבאו ופקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: כל־הפקדים למחנה דן סאת אלף ושבעה וחמשים אלף ושש מאות לאחזנת יסעו לדגליהם:

פ

אלה פקודי בני ישראל לבירת אכתם כל־פקודי המחנות לצבאתם שש־מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים: והלויים לא התפקדו בתוך בני ישראל באשר צוה יהוה את משה:

ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן חנו לדגליהם וכן נסעו איש למשפחתו על־בית אבתיו:

פ

ג ואלח תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה בתר סיני: ואלח שמות בני אהרן תכבר נרב

ואביהוא אלעזר ואיתמר: אלה שמות בני אהרן הכהנים המשחים אשר מלא ידם לכהן: וימת נרב ואביהוא לפני יהוה כהקרבם אשר זרה לפני יהוה כמדבר סיני וכניס לא־תיו להם ויכהן אלעזר ואיתמר על־פני אהרן אביהם:

ח

פ וידבר יהוה אל־משה לאמר: הקרב את־מטח לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו אתו: ושמרו את־משמרתו ואת משמרת כל־העדה לפני אהל מועד לעבד את עבדת המשכן:

ושמרו את כל־כלי אהרן מועד ואת משמרת בני ישראל לעבד את עבדת המשכן: ונתתח את הלויים לאהרן ולבניו נתונם נתונם תמה לו מאת בני ישראל: ואת אהרן ואת בניו תפקדו ושמרו את כהנתם והזר תקרב יומרת:

פ

וידבר יהוה אל־משה לאמר: ואני הנה לקחתי את הלויים מתוך בני ישראל תחת כר־בכור פטר רחם מבני ישראל והיו לי הלויים: כי לי כל־בכור ביום הכתיבה בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כר־בכור בישראל מאדם עד בהמה לו יהיו אני יהוה:

פ

וידבר יהוה אל־משה כמדבר סיני לאמר:

Num.

Confession

Memor. pal. שבת

Law Paul dan. אהרן

אשר פטר רחם

אכתם כל פקודי המחנות לצבאתם שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים: והלויים לא התפקדו בתוך בני ישראל באשר צוה יהוה את משה: ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן חנו לדגליהם וכן נסעו איש למשפחתו על בית אבתיו: ואלח תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה בתר סיני: ואלח שמות בני אהרן תכבר נרב

Num

10 פקד את בני לוי לכיור אבתם
 למשפחתם כל זכר מבן חדש
 ומעלה תפקדם: ויפקד אתם משה
 על פי יהוה כאשר צוה: ויהיו אלה
 בני לוי בשמותם גרשון וקהת ומררי
 ואלה שמות בני גרשון למשפחתם
 לבני ושמעון: ובני קהת למשפחתם
 3 עמרם ויצהר חברון ועזיאל: ובני
 מררי למשפחתם מחלי ומושי אלה
 הם משפחת הלוי לכית אבתם:
 לגרשון משפחת הלבני ומשפחת
 השמעוני אלה הם משפחת הגרשני:
 פקדיהם במספר כל זכר מבן חדש
 ומעלה פקדיהם שבער אלפים
 וחמש מאות: משפחת הגרשני
 אחרי המשכן יחנו ומה: ונשיא בית
 אב לגרשני אליסף בן לאל:
 4 ומשמרת בני גרשון באהל מועד
 המשכן והאהל מכסהו ומסך פתח
 אהל מועד: וקלעי החצר ואת מסך
 פתח החצר אשר על המשכן ועל
 המזבח סביב ואת מיתריו לכר
 עבדתו: ולקהת משפחת העמרמי
 ומשפחת היצחרי ומשפחת החברני
 ומשפחת העזיאליו אלה הם משפחת
 הקהתי: במספר כל זכר מבן חדש
 ומעלה שמנת אלפים ושש מאות
 שמרי משמרת הקדש: משפחת בני
 קהת יחנו על ירך המשכן תימנה:
 5 ונשיא בית אב למשפחת הקהתי

אליצפן בן עזיאל: ומשמרתם הארן
 והשלחן והמנרה והמזבחת וכלי
 הקדש אשר ישרתו בהם והמסך
 וכל עבדתו: ונשיא נשיאי הלוי
 אלעזר בן אהרן חהן פקדת שמרי
 משמרת הקדש: למררי משפחת
 המחלי ומשפחת המושי אלה הם
 משפחת מררי: ופקדיהם במספר
 כל זכר מבן חדש ומעלה ששת
 אלפים ומאתים: ונשיא בית אב
 למשפחת מררי צוריאל בן אבייתל
 על ירך המשכן יחנו צפנה: ופקדת
 משמרת בני מררי קרשי המשכן
 ובריהיו ועמדיו וארנוו וכר בלוי
 וכל עבדתו: ועמדי החצר סביב
 וארניהם ויתידתם ומיתריהם:
 ויחנו לפני המשכן קדמיו לפני
 אהל מועד מזרח משה ואהרן
 ובניו שמרים משמרת המקדש
 למשמרת בני ישראל והזר תקרב
 יומת: כל פקודי הלויים אשר פקד
 משה ואהרן על פי יהוה למשפחתם
 כל זכר מבן חדש ומעלה שנים
 ועשרים אלף:
 6 ויאמר יהוה אל משה פקד כל בכר
 זכר לבני ישראל מבן חדש ומעלה
 ושא ארז מספר שמתם: ולקחת
 את הלויים לוי אני יהוה תחת כל
 בכר בכני ישראל ואת בתמרי
 הלויים תחת כל בכור בכרמתי בני
 ישראל

ישראל ויפקד משה באשר צוה יהוה את כל בכור בני ישראל ויהי כל בכור זכר במספר שמור מן חדש ומעלה לפקדיהם שנים ועשרים אלף שלשה ושבעים ומאתים:

וידבר יהוה אל משה לאמר:

קח את הלויים תחת כל בכור בני ישראל ואת בהמת הלויים תחר בהמתם והיו לי הלויים אני יהוה: ואת פרוי השלשה והשבעים והמאתים הערפים על הלויים מכבוד בני ישראל: ולקחו חמשת חמשת שקלים לנזלת בשקל הקדש תקח עשרים נרה השקל: ונתתה הכסף לאהרן ולבניו פרוי הערפים בהם:

זיקח משה את כסף הפרוים מאת הערפים על פרוי הלויים: מאר בכר בני ישראל לקח את הכסף חמשה וששים ושלוש מאות ואלף בשקל הקדש: ויתן משה את כסף הפרוים לאהרן ולבניו על פי יהוה כאשר צוה יהוה את משה:

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: נשא את ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לכיר אתם: מן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל בא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד: ואת עבדת בני קהת

באהרן מועד קדש הקדשים: ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והורדו את פרכת המסך וכסו בה את ארון העדת: ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בגד כליל תכלה מלמעלה ושמו בדיו: ועל שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת ונתנו עליו את הקצרת ואת הכפת ואת המנקיות ואת קשות הנסך ולחם התמיד עליו יהיה: ופרשו עליהם בגד תולעת שני וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו: ולקחו בגד תכלת וכסו את מנרת המאור ואת נרתיה ואת מלקחיה ואת מחבתיה ואת כל כלי שמנה אשר ישרתו לה בהם: ונתנו אתה ואת כל כלית אל מכסה עור תחש ונתנו על המוט: ועל מזבח הזהב ופרשו בגד תכלת וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו: ולקחו את כל כלי השרת אשר ישרתו בהם בקדש ונתנו אל בגד תכלת וכסו אותם במכסה עור תחש ונתנו על המוט: ודשינו את המזבח ופרשו עליו בגד ארנמן: ונתנו עליו את כל כלי אשר ישרתו עליו בהם את המחנות את תמולגת ואת היעים ואת המזרקת כל כלי המזבח ופרשו עליו כסוי עור תחש ושמו בדיו: וכלה אהרן ובניו לכסת את

deponen

Welamen
Lambus pto boava
batun byastlon

Scutales

Spaska

Scutula

dos eius

oliam m...

Vochi m...

Pringifus

Dei norant

purgant a...

ibiq

lucanus

dicat p...

Spaska

ספר במדבר

הקדש וארץ כל-כלי הקדש בנסע
 המחנה ואחריו כן יבאו בני-קהת
 לשאר ולא יצאו אל הקדש ומתו
 אלה משא בני-קהת באהל מועד:
 ופקדה אלעזר בן-אהרן הכהן שמן
 המאור וקטרות הסמים ומנחת
 התמיד ושמן המשחה פקדת כל-
 המשכן וכל אשר-בו בקדש ובכליו:
 פ וידבר יהוה אל-

משה ואל-אהרן לאמר: אל-
 תכריתו את שבט משפחת הקהתי
 מתוך תלויים: וזאת עשו להם
 וחיו ולא ימתו בנשתם את-קדש
 הקדשים אהרן ובניו יבאו ושמו
 אותם איש איש על-עבודתו ואל-
 משאו: ולא יבאו לראות כבלע
 את-הקדש ומתו:

פ פ פ

וידבר יהוה אל-משה
 לאמר: נשא
 את-ראש בני-גרשון נס-חס לבית
 אבתם למשפחתם: מנן שלשים
 שנה ומעלה ער בן-חמשים שנה
 תפקד אותם כל-חבא לצבא צבא
 לעבד עבדה באהל מועד: זאת
 עבדת משפחת חנרשני לעבד
 ולמשא: ונשאו את-יריעת המשכן
 זאת אהל מועד מכסהו ומכסה

התחש אשר-עליו מלמעלה ואת-
 מסך פתח אהל מועד: ואת קלעי
 החצר ואת-מסך פתח שער החצר
 אשר על המשכן ועל-חמובת סביב
 ואת מיתריהם ואת כל-כלי עבדתם
 ואת כל-אשר יעשה להם ועבדו:
 על-פי אהרן ובניו תהיה כל-עבדת
 בני-חנרשני לכל-משאם ולכל
 עבדתם ופקדתם עליהם במשמרת
 את כל-משאם: ואת עבדת
 משפחת בני חנרשני באהל מועד
 ומשמרתם ביד איתמר בן-אהרן
 הכהן: ס בני מררי
 למשפחתם לבית-אבתם תפקד
 אתם: מנן שלשים שנה ומעלה ל
 וער בן-חמשים שנה תפקדם כל-
 חבא לצבא לעבד את-עבדת אהל
 מועד: וזאת משמרת משאם לכל-
 עבדתם באהל מועד קרשי המשכן
 ובריחיו ועמודיו וארניו: ועמודי
 החצר סביב וארניהם ויתרתם
 ומיתריהם לכל-כליהם ולכל-
 עבדתם ובשמרתם תפקדו את-כלי
 משמרת משאם: וזאת עבדת משפחת
 בני מררי לכל-עבדתם
 באהל מועד ביד איתמר בן-אהרן
 הכהן: ויפקד משה ואהרן ונשיאי
 העדה את-בני הקהתי למשפחתם
 ולבית-אבתם: מנן שלשים שנה
 ומעלה וער בן-חמשים שנה כל-
 חבא

hagen

oera

macedonia

כ

כח

הבא לצבא לעברה באהל מועד :
 ויהיו פקדיהם למשפחתם אלפים
 שבע מאות וחמשים : אלה פקודי
 משפחת הקהתי כל העבר באהל
 מועד אשר פקד משה ואהרן על
 פי יהוה ביד משה :
 ופקודי בני גרשון למשפחותם ולבית
 אבתם : מן שלשים שנה ומעלה
 ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא
 לעברה באהל מועד : ויהיו פקדיהם
 למשפחתם לבירת אבתם אלפים
 ושש מאות ושלושים : אלה פקודי
 משפחת בני גרשון כהן העבר
 באהל מועד אשר פקד משה ואהרן
 על פי יהוה : ופקודי משפחת בני
 מררי למשפחתם לבירת אבתם :
 מן שלשים שנה ומעלה ועד בן
 חמשים שנה כל הבא לצבא
 לעברה באהל מועד : ויהיו פקדיהם
 למשפחתם שלשה אלפים
 ומאתים : אלה פקודי משפחת
 בני מררי אשר פקד משה ואהרן
 על פי יהוה ביד משה : כל הפקדים
 אשר פקד משה ואהרן ונשיאי
 ישראל ארתי חלויים למשפחתם
 ולבירת אבתם : מן שלשים שנה
 ומעלה ועד בן חמשים שנה כל
 הבא לעבר עבדת עברה ועבדת
 משה באהל מועד : ויהיו פקדיהם
 שמנח אלפים וחמש מאות ושמונים :

על פי יהוה פקד אתם ביד משה
 איש איש על עבדתו ועל משאו
 ופקודיו אשר צוה יהוה את משה :
 וידבר יהוה אל
 משה לאמר : צו את בני ישראל
 וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל
 זב וכל טמא לנפש : מזכר ער
 נקבה תשלחו אל מחוץ למחנה
 השלחום ולא ישמאו ארתי מחניהם
 אשר אני שכן בתוכם : ועשו כן
 בני ישראל וישלחו אותם אל מחוץ
 למחנה כאשר דבר יהוה אל משה
 כן עשו בני ישראל :
 וידבר יהוה אל משה
 לאמר : דבר אל בני ישראל איש
 או אשרו כי יעשו מכל חטאת
 האדם למעל מעל ביהוה ואשמה
 הנפש ההוא : והתורו את חטאתם
 אשר עשו והשיבו את אשמו בראשו
 וחמישתו יסף עליו ונתן לאשר
 אשם לו : ואם אין לאיש גאל
 להשיב האשם אליו האשם המושב
 ליהוה לכהן מלכד איל חכפריים
 אשר יכפר בו עליו : וכל תרומה
 לכל קדשי בני ישראל אשר
 יקריבו לכהן לו יהיה : ואיש את
 קדשיו לו יהיו איש אשר יתן לכהן
 לו יהיה :
 וידבר יהוה אל משה לאמר :
 דבר אל בני ישראל ואמרת

c. v.

ח

anw

24 Sacred

י

Num.

פג

נשא

כבש בן שנתו תמים אחד לעלה
 וכבשה אחת בת שנתה תמימה
 לחטאת ואיל אחד תמים לשלמים:
 וסל מצות סלת חלת כלולת בשמן
 ורקיקי מצות משחים בשמן ומנחתם
 ונסכיהם: והקריב הכהן לפני
 יהוה ועשה את חטאתו ואת עלתו:
 ואת האיל יעשה ובה שלמים ליהוה
 על סל המצורת ועשה הכהן את
 מנחתו ואת נסכו: וגלח הנזיר פתח
 אהל מועד את ראש נזרו ולקח
 את שער ראש נזרו ונתן על האש
 אשר תחר ובה שלמים: ולקח
 הכהן את הזרע בשלה מן האיל
 וחלר מצה אחת מן הפל ורקיק
 מצה אחד ונתן על כפי הנזיר אחר
 התגלחו ארז נזרו: והניף אותם
 הכהן ותנופה לפני יהוה קרש הוא
 לכהן על הזה התנופה ועל שוק
 התרוסת ואחר ישתה הנזיר יין:
 ואת תורת הנזיר אשר ידר קרבנו
 ליהוה על נזרו מלכר אשר תשיב
 ידו כפי נזרו אשר ידר בן יעשה
 על תורת נזרו:
 וידבר יהוה אל משה לאמר:
 דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה
 תברכו את בני ישראל אמור להם:
 יברכה יהוה וישמרם:
 יארי יהוה פניו אליך כה
 ויחנך: ישא יהוה פניו

דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם
 איש או אשרו כי יפלא לנדר נדר
 נזיר להזיר ליהוה: מיין ושכר יזיר
 חמץ יין וחמץ שכר לא ישתה וכל
 משרת ענבים לא ישתה וענבים
 לחים ויבשילים לא יאכל: כל ימי
 נזרו מכל אשר יעשה מנפן היון
 מחרצנים ועד זג לא יאכל:
 כל ימי נזרו תער לא יעבר
 על ראשו עד מלאת הימם אשר
 יזיר ליהוה קדש יהיה נדר פרע
 שער ראשו: כל ימי הזירו ליהוה
 על נפש מת לא יבא: לאביו ולאמו
 לאחיו ולאחתו לא יטמא לחם
 במתם כי נזר אלהיו על ראשו:
 כל ימי נזרו קדש הוא ליהוה:
 זכרימות מת עליו בפתע פתאם
 וטמא ראש נזרו וגלח ראשו ביום
 טהרתו ביום השביעי יגלחנו:
 וכיום השמיני יבא שתי תרים או
 שני בני יונח אל הכהן אל פתח
 אהל מועד: ועשה הכהן את
 לחטאת ואחר לעלה וכפר עליו
 מאשר חטא על הנפש וקדש את
 ראשו ביום ההוא: והזיר ליהוה את
 ימי נזרו והכיא כבש בן שנתו לאשם
 וחומים ה' אשנים ופלו כי טמא
 נזרו: וזאת תורת הנזיר ביום מלאת
 ימי נזרו יביא אתו אל פתח אהל
 מועד: והקריב ארז קרבנו ליהוה

Arma coetu
gen c
radet su
כב

Non. Seculari
17. Sancti
Frustr.
aucto
maccra
liti dolo
liti dolo
Subit
17. 17.
17. 17.
17. 17.
Subit
17. 17.
17. 17.
Si. macti
17. 17.
Subit

NB

gratiam facit tibi.

ut van. ver. r. m. r. ut all.

ספר במדבר

אלוהיך וישם לך שלום: ס

ושמו ארתי שמי על בני ישראל

ואני אברכם: ס ז

ויהי ביום כלות משה להקים את

המשכן וימשח אתו ויקדש אתו

ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל

כליו וימשחם ויקדש אתם: ויקריבו

נשיאי ישראל ראשי בתי אבתם הם

נשיאי המפרזים הם העמדים על

הפקדים: וביאו ארתי קרבנם

לפני יהוה שש העגלות צב ושני

עשר בקר עגלה על שני הנשיאים

ושור לאחד ויקריבו אותם לפני

המשכן: ויאמר יהוה אל משה

לאמר: קח מאתם והיו לעבד

את עבדתי אהל מועד ונתתה אותם

אל הלויים איש כפי עבודתו: ויקח

משה את העגלות ואת הבקר ויתן

אותם אל הלויים: את שתי העגלות

ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון

כפי עבודתם: ואת ארבע העגלות

ואת שמנת הבקר נתן לבני סדר

כפי עבודתם ביד איתמר בן אהרן

חכהן: ולבני קהת לא נתן כי

עבדת הקדש על הם בכתיף ישאו:

ויקריבו הנשיאים את הנכת המזבח

ביום המשח אתו ויקריבו הנשיאים

את קרבנם לפני המזבח: ויאמר

יהוה אל משה נשיא אחד ליום

נשיא אחד ליום ויקריבו את קרבנם

לחנכת המזבח: ס

ויהי המקריב ביום הראשון ארתי

קרבנו נחשון בן עמינדב למטה

יהודה: וקרבנו קערת כסף אחת

שלשים ומאה משקלה מורק אחד

כסף שבעים שקל בשקל הקדש

שניהם מלאים סלת כלולה בשמן

למנחה: כף אחת עשרה זהב

מלאה קטרת: פר אחד בן בקר

איל אחד כבש אחד בן שנתו

לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:

ולזבח השלמים בקר שנים אולם

חמשה עתודים חמשה כבשים בני

שנה חמשה זה קרבן נחשון בן

עמינדב: פ

ביום השני הקריב נתנאל בן צוער

נשיא יששכר: הקרב ארתי קרבנו

קערת כסף אחת שלשים ומאה

משקלה מורק אחד כסף שבעים

שקל בשקל הקדש שניהם מלאים

סלת כלולה בשמן למנחה:

כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: כ

פר אחד בן בקר איל אחד כבש

אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים

אחד לחטאת: ולזבח השלמים

בקר שנים אולם חמשה עתודים

חמשה כבשים בני שנה חמשה זה

קרבן נתנאל בן צוער: פ

ביום השלישי

נשיא לבני זבולן אליאב בן חלז:

קרבנו

Source
Grater
Ving
Mey
93

עגלות
placura pag
4 emdul
Camoraly

ה

Source

mitabun
93

Num

למנחה: כף אחת עשרה זהב
 מלאה קטרת: פר אחד בן בקר
 אור אחד כבש אחד בן שנתו
 לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:
 ולזבח השלמים בקר שנים אילים
 חמשה עתרים חמשה כבשים בני
 שנה חמשה וח קרבן שלמיאל בן
 צורישדי: פ ביום
 הששי נשיא לבני גר אליסף בן
 דעואל: קרבנו קערת כסף אחת
 שלשים ומאה משקלה מורק אחד
 כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת כלולה בשמן
 למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה
 קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד
 כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר
 עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים
 בקר שנים אילים חמשה עתרים
 חמשה כבשים בני שנה חמשה וח
 קרבן אליסף בן דעואל:
 פ ביום השביעי נשיא
 לבני אפרים אלשמע בן עמיהוד:
 קרבנו קערת כסף אחת שלשים
 ומאה משקלה מורק אחד כסף
 שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
 מלאים סלת כלולה בשמן למנחה:
 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
 פר אחד בן בקר איל אחד כבש
 אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים
 אחד לחטאת: ולזבח השלמים

קרבנו קערת כסף אחת שלשים
 ומאה משקלה מורק אחד כסף
 שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
 מלאים סלת כלולה בשמן למנחה:
 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
 פר אחד בן בקר איל אחד כבש
 אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים
 אחד לחטאת: ולזבח השלמים
 בקר שנים אילים חמשה עתרים
 חמשה כבשים בני שנה חמשה וח
 קרבן אליאב בן חלון:
 פ ביום הרביעי נשיא
 לבני ראובן אליצור בן שדיאור:
 קרבנו קערת כסף אחת שלשים
 ומאה משקלה מורק אחד כסף
 שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
 מלאים סלת כלולה בשמן למנחה:
 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
 פר אחד בן בקר אור אחד כבש
 אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים
 אחד לחטאת: ולזבח השלמים
 בקר שנים אילים חמשה עתרים
 חמשה כבשים בני שנה חמשה וח
 קרבן אליצור בן שדיאור:
 פ ביום החמישי
 נשיא לבני שמעון שלמיאל בן
 צורישדי: קרבנו קערת כסף אחת
 שלשים ומאה משקלה מורק אחד
 כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת כלולה בשמן

ספר במדבר

ביום השמיני נשוא לבני דן אחיעזר
 בן עמישדי: קרבנו קערת כסף
 אחת שלשים ומאה משקלה מורק
 אחד כסף שבעים שקל בשקל
 הקדש שניתם מלאים סלת בלולה
 בשמן למנחה: כף אחת עשרה
 זהב מלאה קטרת: פר אחד בן
 בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
 לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:
 ולזבח השלמים בקר שנים אילים
 חמשה עתרים חמשה כבשים בני
 שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן
 עמישדי: פ

ביום עשתי עשר יום נשוא לבני
 אשר פנעיאל בן עכרן: קרבנו
 קערת כסף אחת שלשים ומאה
 משקלה מורק אחד כסף שבעים
 שקל בשקל הקדש שניתם מלאים
 סלת בלולה בשמן למנחה: כף
 אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
 פר אחד בן בקר איל אחד כבש
 אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים
 אחד לחטאת: ולזבח השלמים
 בקר שנים אילים חמשה עתרים
 חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
 קרבן פנעיאל בן עכרן: פ

ביום שנים עשר יום נשוא לבני
 נפתלי אחירע בן עיגן: קרבנו
 קערת כסף אחת שלשים ומאה
 משקלה מורק אחד כסף שבעים
 שקל

בקר שנים אילים חמשה עתרים
 חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
 קרבן אלישמע בן עמיהוד:
 ביום השמיני פ

נשוא לבני מנשה זמליאל בן
 פדהצור: קרבנו קערת כסף אחת
 שלשים ומאה משקלה מורק אחד
 כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניתם מלאים סלת בלולה בשמן
 למנחה: כף אחת עשרה זהב
 מלאה קטרת: פר אחד בן בקר
 איל אחד כבש אחד בן שנתו
 לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:
 ולזבח השלמים בקר שנים אילים
 חמשה עתרים חמשה כבשים בני
 שנה חמשה זה קרבן זמליאל בן
 פדהצור: פ

ביום התשיעי נשוא לבני בנימין
 אבירן בן גרעני: קרבנו קערת
 כסף אחת שלשים ומאה משקלה
 מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל
 הקדש שניתם מלאים סלת בלולה
 בשמן למנחה: כף אחת עשרה
 זהב מלאה קטרת: פר אחד בן
 בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
 לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:
 ולזבח השלמים בקר שנים אילים
 חמשה עתרים חמשה כבשים בני
 שנה חמשה זה קרבן אבירן בן
 גרעני: פ

את עבדת יהוה ויחלוים ויסכנו
את ידיהם על ראש הפרים ועשרו
את האחר חטאת ואת האחר עלה
ליחוח לכפר על חלוים ונתעמרת
את חלוים לפני אהרן ולפני בניו
והנפת אתם תנופה ליהוה
וזהבולת את חלוים מתוך בני
ישראל וחיו לי חלוים ואתריבן
יבאו חלוים לעבד את אהל מועד
ונשחרת אתם והנפת אתם תנופה
כי נתנים נתנים הפה לי מתוך בני
ישראל תחת פטרת כל דהרם בכור
כל מבני ישראל לקחתו אתם לי
כי לי כל בכור בבני ישראל בארם
ובבכמרה ביום הכתי כהל בכור
בארץ מצרים הקדשתי אתם ליהוה
ואקח את חלוים תחת כהל בכור
בבני ישראל ואתנה את חלוים
נתנים לאהרן ולבניו מתוך בני
ישראל לעבד את עבדת בני ישראל
באהל מועד ולכפר על בני ישראל
ולא יותיה בבני ישראל נגף בנשחרת
בני ישראל אר הקדש ויעש
משה ואהרן וכל עדת בני ישראל
ללויים ככל אשר צוה יהוה את
משה ללויים כן עשו להם בני
ישראל ויתחטאו חלוים ויכבסו
בגדיהם ויגף אהרן אתם תנופה
לפני יהוה ויכפר עליהם אהרן
לטחרם ואתריבן כאר חלוים

טו

ח

ב

ב

ב

ב

dimin. laquei
vulgar 765
apostol 795
f 775
795

לעבד את עבדתם באהל מועד לפני
אהרן ולפני בניו כאשר צוה יהוה
את משה על חלוים כן עשו להם
וידבר יהוה אל משה
לאמר וזאת אשר ללויים מכל חמש
ועשיתם שנה ומעלה יבוא לצבא
צבא בעבדת אהל מועד ומכל
חמשים שנה ישוב מצבא העברה
ולא יעבד עוד ושרת את אחיו כה
באהל מועד לשמר משמרת ועבדה
לא ועבד ככה תעשה ללויים
במשמרתם ויום חפץ מיום חפץ
וידבר יהוה אל משה במדבר סיני
בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים
בחדש הראשון לאמר ויעשו בני
ישראל את חפסח במועד וספסח
בארבעת עשר ליום בחדש הוה בין
הערבים תעשו אתו במועד ככל
חקתי וככל משפטיו תעשו אתו
וידבר משה אל בני ישראל לעשת
חפסח ויעשו את חפסח כראשון ח
בארבעה עשר ליום לחדש בין הערבים
במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה
את משה כן עשו בני ישראל
ויחי אנשים אשר היו שמאים לנפש
אדם ולא יכלו לעשת חפסח ביום
ההוא ויקרבו לפני משה ולפני
אהרן ביום ההוא ויאמרו האנשים
ההמה אליו אנתנו שמאים לנפש
אדם למה נצדע לבלתי הקריב את
קרבן

frspr
Daul
y
per

מער דא
1197
1197

Nam

ספר במדבר

וכי תבאו מלחמה בארצכם על
 הצר הצר אתכם והרעתם בחצרות
 ונזברתם לפני יהוה אל הים
 ונזשעתם מאיביכם ובעום שמחתכם
 ובמועדיכם ובראשי חדשכם
 ותקעתם בחצרות על עלתיכם
 ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון
 לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם
 ויהי פשנת השנייה
 בחדש השני בעשרים בחדש נעלה
 הענן מעל משכן העדת ויסעו בני
 ישראל למסעיהם ממדבר סיני
 וישכן הענן במדבר פארן ויסעו
 בראשנה על פי יהוה ביד משה
 ויסע דגל מחנה בני יהודה
 בראשנה לצבאתם ועל צבאו
 נחשוך בן עמינדב ועל צבא משה
 בני יששכר נתנאל בן צוער ועל
 צבא משה בני זבולן אליאכ בן
 חלן וחורר המשכן ונסעו בני
 גד ובני מררי נשאי המשכן
 ונסע דגל מחנה ראובן לצבאתם
 ועל צבאו אליעזר בן שריאור
 ועל צבא משה בני שמעון שלמיהל
 בן צור שדי ועל צבא משה בני
 גד אליסף בן דעואר ונסעו
 הקהתים נשאי המקדש וחקימו את
 המשכן עד באם
 ונסע דגל מחנה בני
 אפרים לצבאתם ועל צבאו

צד 75
 77
 78
 79
 80
 81
 82

10

77
 78

11

12

13

14

15

16

17

אלישמע בן עמיחור ועל צבא
 משה בני מנשה זמליאל בן
 פרחצור ועל צבא משה בני בנימין
 אכידן בן גרצוני ונסע דגל מחנה
 בני דן מאסן לכל המחנות לצבאתם
 ועל צבאו אחיעזר בן עמישדין
 ועל צבא משה בני אשר פנעואל
 בן עכרון ועל צבא משה בני נפתלי
 אחיעזר בן עינן אלה מסעי בני
 ישראל לצבאתם ונסעו
 ויאמר משה
 לחבב בן רעואל המדיני חתן משה
 נסעים אנחנו אל המקום אשר אמר
 יהוה אתו אתן לכם לכה אתנו
 והטבנו לך כי יהוה דבר טוב על
 ישראל ויאמר אליו לא אלך
 כי אם אל ארצו ואל מולדתי אלה
 ויאמר אלהים לא תעזב אתנו כינו
 ערל כן ידעת חתנתנו במדבר ותיית
 לנו לעינים והיה בריתך עמנו
 והיה חטוב ההוא אשר יטיב יהוה
 עמנו והטבנו לך ויסעו מהר יהוה
 דרך שלשת ימים וארזן ברית יהוה
 נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור
 להם מנחתה וענן יהוה עליהם יומם
 בנסעם מן המחנה ויהי
 ויהי באסע הארזן ויאמר משה קימתי
 יהוה ויפצו איבי וינסו משנאיך
 מפניך וכנחה יאמר שובה יהוה ובנו
 רבבות אלפי ישראל ויהי

כח

ל

ח

לח

ק

יא ויתי

ישתט להם ומצא להם אם את כל
 דגני הים ואסף להם ומצא להם :
 פ ויאמר יהוה אל-
 משה חיד יהוה תקצר עתה תראה
 חוקי דברי אס לא : ויצא משה
 וידבר אל העם את דברי יהוה
 ויאסף שבועים איש מזקני העם
 ויעמד אתם סביב האהל :
 כה וירד יהוה בענן וידבר אליו ויאצל
 מן ההר אשר עליו ויתן על שבועים
 איש חוקים ויהיו בנות עליהם
 חרות ויתנבאו ולא יספו : וישארו
 שני אנשים במחנה שם האחר
 אלדר ושם השני מירד ותנח עליהם
 הרות והמה בכתבים ולא יצאו
 האהלה ויתנבאו במחנה :
 וירץ הנער ויגד למשה ויאמר
 אלדר ומירד מתנבאים במחנה :
 ויען יהושע בן נון משרת משה
 מבחריו ויאמר אדני משה כל אס :
 ויאמר לו משה המקנא אתה לי ומי
 יתן כל עם יהוה נביאים כלי יתן
 יהוה את רוחו עליהם : ויאסף משה
 אל המחנה הוא וזקני ישראל :
 ורוח נסע מאת יהוה ויגז שלום מן
 הים ויפוש על המחנה כדרך יום כה
 וכדרך יום כה סביבות המחנה
 וכאמתיים על פני הארץ : ויקם
 העם כל היום החוא וכל הלילה
 וכל יום המחרת ויאספו את השלו

*scipitius fuit
 buch ab 432
 & quer-fai in 7*
*Col'auent
 977*

27 - 27

*obit
 337*

הממעיט אסף עשרה חמרים
 וישטחו להם שטוח סביבות המחנה :
 הנשר עודנו בין שניהם מרם
 יכרת ואף יהוה חרר בעם ויך יהוה
 בעם מכה רבה מאד : ויקרא את
 שם המקום חתוא קברות התאווה
 כי שם קברו את העם המתאווים :
 מקברות החתואה נסעו העם חצרות
 ויהיו בחצרות :
 יב ותדבר מרים ואהרן במשה
 על אדות האשה הכשית אשר לקח
 כי אשר כשית לקח : ויאמרו
 חרק אך במשה דבר יהוה תלא
 גם בנו דבר וישמע יהוה : והאיש
 משה ענו מאד מכל האדם אשר
 על פני האדמה :
 ויאמר יהוה פתאם אל-
 משה ואל אהרן ואל מרים צאו
 שלשתכם אל אהל מועד ויצאו
 שלשתם : וירד יהוה בעמוד ענן
 ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן
 ומרים ויצאו שניהם : ויאמר
 שמעו נא דברי אס יהיה נביאכם
 יהוה במראת אליו אתודע בחלום
 אדבר בו : לא כן עבדי משה
 בכל בות ננאמן הוא : פה אל פה
 אדבר בו ומראה ולא כחידת ותמנת
 יהוה יבוש ומדוע לא יראתם לדבר
 בעבדי במשה : ויחר אף יהוה
 כס וילך : ותענן סר מעל
 האהל

*capitulum
 27*

27

27

27

ק

ח

ל

27

27

27

27

Num

למטה אפרים חושע בן-גון : למטה
 בנימין פלטי בן-רפוא : למטה
 זבולן גדיאל בן-סודי : למטה
 יוסף למטה מנשה נדי בן-סוסי :
 למטה דן עמיאל בן-גמלי : למטה
 אשר סתור בן-מיכאל : למטה
 נפתלי נחפי בן-ופסי : למטה גר
 זבואל בן-מכי : אלה שמות האנשים
 אשר שלח משה לתור את הארץ
 ויקרא משה להושע בן-נון יחושע :
 וישלח אתם משה לתור את ארץ
 כנען ויאמר אלהים עליו זה כנעב
 ועליתם את ההר : וראיתם את
 הארץ מה הוה וארז העם הישב
 עליה החזק הוא חרפה המעט הוא
 אפרב : ומה הארץ אשר הוא
 ישב בה תשובה הוא אם רעה ומה
 הערים אשר הוא יושב בהנה
 הבתנים אם כמבצרים : ומה
 הארץ השמנה הוה אם רזה היש
 בה עץ אם אין והתחזקתם ולקחתם
 מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים
 ויעלו ויתרו את הארץ ממדבר צן
 עד רתב לבאתם : ויעלו כנעב
 ויבאו עד חברון ושם אחימן ששי
 ותלמי ילדי הענק וחקרון שבע שנים
 נבנתה לפני צען מצרים : ויבאו עד
 נהל אשכול ויכרתו משם זמורה
 ואשכול ענבים אחד וישאחו במוט
 בשנים ומן הרמנים ומן התאנים :

האהל והנר מרים מצרעת בשלג
 ופן אחרן אל-מרים והנה מצרעת :
 ויאמר אחרן אל-משה בני ארני אל-
 נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו
 ואשר חטאנו : אל-נא תהי כמת
 אשר בצאתו מהחם אמו ויאכל חצי
 בשרו : ויצעק משה אל-יהוה לאמר
 אל-נא רפא נא-לה : ויאמר יהוה אל-משה ואביה ירק
 ורק בפניו הלא תפלם שבעת ימים
 תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה
 ואחר תאסף : ותסגר מרים מחוץ
 למחנה שבעת ימים וזעם לא נסע
 עד האסף מרים : ונאמר נסעו
 העם מחצרות ויחנו במדבר פארן :

פ פ פ

וידבר יהוה אל-משה
 לאמר : שלח
 לך אנשים ויתרו את ארץ כנען
 אשר אני נתן לבני ישראל איש אחד
 איש אחד למטה אבתיו תשלחו כל
 נשיא בהם : וישלח אתם משה
 ממדבר פארן על-פי יהוה כלם
 אנשים ראשי בני ישראל המה :
 ואלה שמותם למטה ראובן שמוע
 בן-זכור : למטה שמעון שפט בן-
 חורי : למטה יהודה כלב בן-יפנה :
 למטה יששכר גיאל בן-יוסף :

pa mendcom

Num in capiti

Storia
umaci

et
in
h
a

et
in
h
a

et
in
h
a

יהוה ושמעו מצרים כי חעלית
 בכחך את העם הזה מקרבו:
 ואמרו אל יושב הארץ הזאת
 שמעו כי אתה יהוה בקרב העם
 הזה אשר עין בעון נראה אתה
 יהוה וענך עמו עליהם ובעמד עני
 אתה הלך לפניהם יומם ובעמוד
 אש לילה: והמתה את העם הזה
 כאיש אחד ואמרו הגוים אשר
 שמעו את שמעך לאמר: מבלתי
 יכלת יהוה להביא את העם הזה
 אל הארץ אשר נשבע להם
 יוד ושחטם במדבר: ועתה הגדל נא
 רבתי כח אדני כאשר דברת לאמר:
 יהוה ארך אפים ורב חסד נשא עון
 ופשע ונקח לא ינקח פקר עון אבות
 על בנים על שלשים ועל רבעים:
 סלח נא לעון העם הזה בגדל חסדך
 וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים
 ועד הנה: ויאמר יהוה סלחתי
 כדברך: ואולם חיי אני וימלא
 כבוד יהוה את כל הארץ: כי כל
 האנשים הראים את כבודי ואת
 אתתי אשר עשיתי במצרים
 ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים
 ולא שמעו בקולי: אם יראו את
 הארץ אשר נשבעתי לאבתם וכל
 מנאצי לא יראוה: וענדי כלב
 עקב חיתרו רוח אחרת עמו וימלא
 אחרי והביאתו אל הארץ אשר

10

fol. 10
 parte 101
 101
 parte
 101
 parte
 101

101

בא שמה וזרעו וירישנה: והעמלקי
 והכנעני יושב בעמק מהר פנו וסעו
 לכם הסדבר דרך ים סוף:
 וידבר יהוה אל
 משה ואל אהרן לאמר: עד מתי
 לעדה הרעה הזאת אשר הסר
 מליני עלי את חלונות בני ישראל
 אשר חמה מליני עלי שמעתי:
 אמר אלהם חיי אני נאם יהוה אם
 לא כאשר דברתם באוני כן אעשה
 לכם: במדבר הזה יפלו פגריכם
 וכל פקדיכם לבר מספרכם מן
 עשרים שנה ומעלה אשר הלינתם
 עלי: אם אתם תבאו אל הארץ
 אשר נשאתי את ידי לשכן אתכם
 בה כי אם כלב בן יפנה ויהושע
 בן נון: ושפכם אשר אסרתם
 לבו יהיה ותביאתי אתם וידעו את
 הארץ אשר מאסתם בה: ופגריכם
 אתם יפלו במדבר הזה: ובניכם
 יהיו רעים במדבר ארבעים שנה
 ונשאו את זנותיכם עד תם פגריכם
 במדבר: במספר חיימים אשר
 תרתם את הארץ ארבעים יום ויום
 לשנה יום לשנה תשאו את עונתיכם
 ארבעים שנה וידעתם את תנואתי:
 אני יהוה דברתי אם לא זאת
 אעשה לכל העדה הרעה הזאת
 חנוערים עלי במדבר הזה יתמו
 ושם ימתו: והאנשים אשר שלח

201
 101
 parte
 101

101

101
 parte
 101

101

וילינו משה לתור את הארץ וישבו וילינו
 ק עליו את כל העדה לחציה דבה
 על הארץ: וימתו האנשים מוצאי
 דבת הארץ רעה במנפה לפני יהוה:
 ויחושע בן נון וכלב בן יפנה חיו
 מן האנשים ההם ההלכים לתור
 את הארץ: וידבר משה את הדברים
 האלה אל כל בני ישראל ויתאכלו
 המס סוד: וישכמו בכקר ויעלו אל
 ראש החר לאמר הננו ועלינו אל
 המקום אשר אמר יהוה כי חטאנו:
 ויאמר משה למח זה אתם עכרים
 את פי יהוה והוא לא תצלה: אל
 תעלו כי אין יהוה בקרבכם ולא
 תנצחו לפני איביכם: כי העמלקי
 והכנעני שם לפניכם ונפלתם בחרב
 כי על כן שבתם מאחרי יהוה ולא
 יחיה יהוה עמכם: ויעלו לעלות
 אל ראש החר וארון ברית יהוה
 ומשה לא משו מקרב המחנה:
 וירד העמלקי והכנעני הישב בהר
 תהוא ויכוסו ויבתו ער החרמה:
 מו וידבר
 יהוה אל משה לאמר: דבר אל
 בני ישראל ואמרת אלחם כי תבאו
 אל ארץ מושבותי אשר אני נתן
 לכם: ועשיתם אשה ליחזה עליה
 או זבח לפלא נדר או בנרכת או
 כמעריכם לעשות רית נחת ליחזה
 מן הבקר או מן הצאן: והקריב

תקריב קרבנו ליחזה מנחה סל
 עשרון כלול ברבעית החין שמן:
 ויין לנסך רביעית החין תעשה על
 העלה או לזבח לכבש האחר: או
 לאיל תעשה מנחה סלת שני עשרנים
 כלול ב: בשמן שלשית החין:
 ויין לנסך שלשית החין תקריב
 רית נחת ליחזה: וכרתעשה בן
 בקר עלה או זבח לפלא נדר או
 שלמים ליחזה: והקריב על בן
 הפקר מנחה סלת שלשה עשרנים
 כלול בשמן חצי החין: ויין תקריב
 לנסך חצי החין אשר רית נחת
 ליחזה: ככה יעשה לשור האחר או
 לאיל האחר או לשה בכבשים או
 בעזים: כמספר אשר תעשו ככה
 תעשו לאחד כמספרם: כל האזרח
 יעשה ככה את אלה לחקריב אשה
 רית נחת ליחזה: וכי יגור אתכם נר
 או אשר בתוככם לדרתיכם ועשה
 אשה רית נחת ליחזה באשר תעשו
 כן יעשה: הקהל תקח אתת לכם
 ולגר חגר חקת עולם לדרתיכם ככם
 כגר יהיה לפני יהוה: תורה אתת
 ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר
 אתכם: פ וידבר
 יהוה אל משה לאמר: דבר אל
 בני ישראל ואמרת אלהם בבאתם
 אל הארץ אשר אני מביא אתכם
 שמה: והיה באכלכם מלחם הארץ
 תרימו

plaga
 transgression
 and altitud
 preambles
 que in acquisition
 contentment
 impetrate
 Sept 45 y
 T. 111 / 112
 117

כני קבה
 117
 118

117

118

ב תְּרִימוּ תְּרוֹמָה לַיהוָה; רֵאשִׁית
 עֲרִיסֹתֵיכֶם חֲלֵה תְּרִימוּ תְּרוֹמָה
 כְּתְרוֹמַת גֶּרֶן כֵּן תְּרִימוּ אֹתָהּ;
 מֵרֵאשִׁית עֲרִיסֹתֵיכֶם תִּתְּנוּ לַיהוָה
 תְּרוֹמָה לְדֹרֹתֵיכֶם; ׀
 וְכֹן תִּשְׁנוּ וְלֹא תַעֲשׂוּ אֵת כָּל־הַמְצֹאת
 הָאֵלֶּה אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה;
 אֵת כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֲלֵיכֶם בְּיַד־
 מֹשֶׁה מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 וְהֵלַאֵה לְדֹרֹתֵיכֶם; וְהָיָה אִם־מַעֲיִן
 הָעֵדָה נַעֲשֶׂתָה לְשִׁנְיָה וַעֲשׂוּ כָל־
 הָעֵדָה פֶּר כֵּן כִּקְרֹא אֶחָד לַעֲלֹה לָרִיחַ
 נִחַח לַיהוָה וּמִנַּחְתּוֹ וְנִסְכּוֹ כַּמִּשְׁפֵּט
 כַּח וְשִׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֹטֵאת; וּבִכְרֹ
 חֲסֵרָא חֲפוֹן עַל־כָּל־עֲרֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְנִסְלַח לָהֶם כִּי־שִׁנְיָה הוּא וְהֵם
 הֵבִיאוּ אֶת־קָרְבָּנָם אִשֶׁה לַיהוָה
 וְחֹטְאֹתֶם לִפְנֵי יְהוָה עַל־שִׁנְיָתֶם;
 וְנִסְלַח לְכָל־עֲרֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגְר
 הַנֶּגֶר כְּתוֹכֶם כִּי־לְכָל־הָעָם בְּשִׁנְיָה;
 ׀
 וְאִם־נִפְשׂ אַחַת תַּחֲטָא
 בְּשִׁנְיָה וְהִקְרִיב־רֹעֵי בַת־שִׁנְיָה
 לַחֲטָאת; וּכְפָר הַכֹּהֵן עַל־הַנֶּפֶשׁ
 הַשִּׁנְיָת כַּחֲטָאָה בְּשִׁנְיָה לִפְנֵי יְהוָה
 לְכַפֵּר עָלָיו וְנִסְלַח לוֹ; הָאֹרֶחַ בְּכַנֵּי
 יִשְׂרָאֵל וְלִגְר הַנֶּגֶר כְּתוֹכֶם תִּזְרָר
 אַחַת יְהִיחַ לָכֶם לַעֲשֶׂה בְּשִׁנְיָה;
 ל וְחִנְפֵּשׁ אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה בְּיַד רִמָּה סֵךְ
 הָאֹרֶחַ מִן־הַנֶּגֶר אֵת־יְהוָה הוּא מִנְדָּף
 וְנִכְרַחַת הַנֶּפֶשׁ תְּהוּא מִקְרֵב עִמָּה;

כִּי־דִבֶּר יְהוָה בֹּחַ וְאֵת־מְצֹאתוֹ חֲפָר
 הַכֶּרֶת יִתְּכֶרֶת הַנֶּפֶשׁ הַהוּא עֹנֵה
 כַּה; ׀
 וַיְהִי בְנֵי־
 יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבַר וַיִּמְצְאוּ אִישׁ מִקְשֵׁשׁ
 עֲצִים כִּיֹּם הַשֶּׁבֶת; וַיִּקְרִיבוּ אֹתוֹ
 הַמִּצְאִים אֹתוֹ מִקְשֵׁשׁ עֲצִים אֶל־
 מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־כָּל־הָעֵדָה;
 וַיִּנְיַחוּ אֹתוֹ כַּמִּשְׁמֶר כִּי לֹא־פָרַשׁ־מֶה־
 יַעֲשֶׂה לוֹ; ׀
 וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה מוֹת וּיְמַת הָאִישׁ רִגְם אֹתוֹ
 כַּאֲבָנִים כָּל־הָעֵדָה מִחוּץ לַמַּחֲנֶה;
 וַיֵּצֵאוּ אֹתוֹ כָּל־הָעֵדָה אֶל־מִחוּץ
 לַמַּחֲנֶה וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ כַּאֲבָנִים וַיְמַת
 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה;
 פ
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
 מֹשֶׁה לֵאמֹר; דִּבֶּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצֵת עַל־
 כַּנְּפֵי בְּגֵדֵיהֶם לְדֹרֹתֶם וְנִתְּנוּ עַל־צִיצֵת
 הַכַּנֵּף פְּתִיל תְּכֵלֶת; וְהָיָה לָכֶם
 לַצִּיצֵת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־
 כָּל־מְצֹאת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־
 תִּתְּרוּ אַחֲרָיו לְבַבְכֶם וְאַחֲרָיו עֵינֵיכֶם
 אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם; לַמַּעַן מ
 תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֵת־כָּל־מְצֹאתַי
 וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם; אֲנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לַחַיֹּת לָכֶם לֵאלֹהִים
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם;

פ פ פ
 II 23

Collige vob
 Turi 200 h
 Antonius 22
 hph

Simone p an
 gales
 10000

Equanobigen
 leith

1000
 1000

Marginal note in Hebrew script

ויקה

קרח בן יצחק בן קהת בן לוי ורתן
 ואבירם בני אליאב ואון בן פלת
 בני ראובן: ויקסו לפני משה
 ואנשים מבני ישראל חמשים
 ומאתים נשיאי עדה קראי מועד
 אנשי שם: ויקהלו על משה ועל
 אהרן ויאמרו אלהם רב לכם בני
 כל העדה כלם קדשים ובתוכם
 יהוה ומרוע תתנשאו על קהת
 יהוה: וישמע משה ויפל על פניו:
 וידבר אל קרח ואל כל עדתו
 לאמר בקר וידע יהוה את אשר לו
 ואת תקדוש הקריב אליו וארץ
 אשר יבחר בו קריב אליו: ואת
 עשו קחו לכם מחתות קרח וכל
 עדתו: ותנו בתן אש ושימו עליהן
 קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש
 אשר יבחר יהוה הוא תקדוש רב
 לכם בני לוי: ויאמר משה אל
 קרח שמעו נא בני לוי: תמעט
 סכס כרחבדיל אלהי ישראל אתכם
 מעדת ישראל להקריב אתכם אליו
 לעבד את עבדת משכן יהוה
 ולעמר לפני העדה לשרתם:
 ויקרב אתך ואת כל אחיך בני לוי
 אתך ובקשתם גם כהנת: לכן
 אתה וכל עדתך הנעדים על יהוה
 תלינו ואהרן מה הוא כי תלוננו עליו:
 וישלח משה לקרא לרתן ולאבירם

Suffrag. vobis

et oratione

ה

hauribula

עך 747

בני אליאב ויאמרו לא נעלה:
 חמעט בני העליתנו מארץ זבת חלב
 ודבש להמיתנו במדבר כי חשתרר
 עלינו גם השתרר: אף לא אל
 ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן
 לנו נחלת שורה וכרם העיני
 האנשים החם תנקר לא נעלה:
 ויחר למשה מאד ויאמר אל יהוה
 אל תפן אל מנחתם לא חמור
 אחר מהם נשאתי ולא הרעתי את
 אחד מהם: ויאמר משה אל
 קרח אתה וכל עדתך חיו לפני יהוה
 אמה ותם ואהרן מחר: וקחו
 איש מחתתו ונתתם עליהם קטרת
 והקרבתם לפני יהוה איש מחתתו
 חמשים ומאתים מחתת ואתה
 ואהרן איש מחתתו: ויקחו איש
 מחתתו ויתנו עליהם אש ושימו
 עליהם קטרת ויעמדו פתח אהל
 מועד ומשה ואהרן: ויקהל עליהם
 קרח את כל העדה אל פתח אהל
 מועד וירא כבוד יהוה אל כל
 העדה:
 ויהוה אל משה ואל אהרן לאמר:
 הברלו מחוד העדה הזאת ואכלה
 אתם כרגע: ויפלו על פניהם
 ויאמרו אל אלהי תרוחת לכל בשר
 תאיש אחר יחטא ועל כל העדה
 תקצף:
 ויהוה אל משה לאמר: דבר אל
 העדה:

ascendit

ascendit

ascendit

ascendit

ascendit

ascendit

ascendit

ascendit

ascendit

ascendit

ascendit

ascendit

ascendit

ascendit

ascendit

ascendit

ascendit

ascendit

ascendit

ה ושמרתם את משמרת הקדש ואת
משמרת המזבח ולא יהיה עוד
קצף על בני ישראל : ואני הגה
למחתי את אחיכם הלויים מתוך בני
ישראל לכם מתנה נתנים ליהוה
לעבד את עבדת אהל מועד :
ואתם ובניך אתם תשמרו את
כהנתכם לכל דבר המזבח ולמבית
לפרכת ועבדתם עבדת מתנה אתן
את כהנתכם והזר הקרב יומת :
פ וידבר יהוה אל
אהרן ואני הגה נתתי לך אר
משמרת תרומתי לכל קדשי בני
ישראל לך נתתים למשחה ולבניך
לחק עולם : זה יהיה לך מקדש
הקדשים מן האש כרא קרבנם
לכל מנתתם ולכל חטאתם ולכל
אשמים אשר ישיכו לו קדש קדשים
לך הוא ולבניך : בקדש הקדשים
תאכלנו כל זכר ואכר אתו קדש
יהיה לך : וזה לך תרומת מתנם
לכל הגופת בני ישראל לך נתתים
ולבניך ולבנותיך אתה לחק עולם
כל טהור בביתך ואכל אתו : כל
חלב יצהר וכר חלב תירוש ודבן
ראשות אשר יתנו ליהוה לך
נתתים : בכורי כל אשר בארצם
אשר יביאו ליהוה לך יהיה כרא
טהור בביתך ואכלנו : כל חרם
בישראל לך יהיה : כל פטר רחם

לכל בשר אשר יקריבו ליהוה
בארם ובכתמה יהיה לך אך פרה
תפרה את בכור האדם ואת בכור
הבהמה חטמארה תפרה : ופרויו
מבן חדש תפדה בערבך כסף
חמשת שקלים בשקל הקדש עשרים
גרה הוא : אך בכור שור או בכור
כשב או בכור עז לא תפרה קדש
הם את דמם תזרק על המזבח ואת
חלבם תקטיר אשר לריח ניחח
ליהוה : ובשרם יהיה לך כחות
התנופה וכשוק הימין לה יהיה : כלי
תרומת הקדשים אשר ירימו בני
ישראל ליהוה נתתי לך ולבניך
ולבנותיך אתה לחק עולם כרית מלח
עולם תוא לפני יהוה לך ולרעה אתך
: ויאמר יהוה אל אהרן בארצם לא
תנחל וחלק לא יהיה לך בתוכם אני
חלקך ונחלתך בתוך בני ישראל :
ס ולבני לוי חנה נתתי כל
מעשר בישראל לנחלת חלק עבדתם
אשר הם עבדים את עבדת אהל
מועד : ולא יקריבו עוד בני ישראל
אל אהל מועד לשאת חטא למות :
ועבד הלוי הוא את עבדת אהל
מועד והם ישאו עונם חקת עולם
לדרתיכם ובתוך בני ישראל לא ינחלו
נחלה : כיו את מעשר בני ישראל
אשר ירימו ליהוה תרומת נתתי
ללויים לנחלה על כן אמרתי להם

Exemplum

locus profectus

Salu

quod, vici q. h. n. p. u. m. m. d. i. a. s. s. i. c. a. t. u. r.

בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחֲלוּ נַחֲלָה׃
 וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־
 מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ וְאֶל־הַלְוִיִּם תְּדַבֵּר
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם בְּנֵי תַקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי־
 יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמַּעֲשֵׂר אֲשֶׁר נָתַתִּי
 לָכֶם מֵאֵתֶם בְּנַחֲלַתְכֶם וְחִרְמַתֶם
 מִמֶּנּוּ תְרוּמַת יְהוָה מַעֲשֵׂר מִן־
 הַמַּעֲשֵׂר׃ וְנִחְשַׁב לָכֶם תְּרוּמַתְכֶם
 כְּדָגוּן מִן־חֶרֶן וְכִמְלֵאָה מִן־חֵיקָב׃
 בֶּן תְּרִימוֹ נֹס־אֵתֶם תְּרוּמַת יְהוָה
 מִכָּל מַעֲשֵׂרְתֵיכֶם אֲשֶׁר תַּקְחוּ מֵאֵת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַתֶּם מִמֶּנּוּ אֶת־
 תְּרוּמַת יְהוָה לְאַחֲרֵן הַכֹּהֵן׃ מִכָּל־
 מַחְנֵיתֵיכֶם תְּרִימוּ אֵת כָּל־תְּרוּמַת
 יְהוָה מִכָּל־חֶלְבוֹ אֶת־מַקְדָּשׁוֹ מִמֶּנּוּ׃
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם בְּהַרְיַמְכֶם אֶת־חֶלְבוֹ
 מִמֶּנּוּ וְנִחְשַׁב לְלוֹיִם בְּתִבּוּאֵת צֶרֶן
 וּכְתִבּוּאֵת יָקָב׃ וְאָכַלְתֶּם אֹתוֹ
 בְּכָל־מְקוֹם אֲתֶם וּבֵיתְכֶם בִּי־שֹׂכֵר
 הוּא לָכֶם חֶלֶף עֲבַדְתֶּם בְּאַהֲלֵי
 מוֹעֵד׃ וְלֹא־תִשְׂאוּ עֲלֵיכֶם חֶטְאִי
 בְּהַרְיַמְכֶם אֶת־חֶלְבוֹ מִמֶּנּוּ וְאֶת־
 קִדְשׁוֹ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא תַחֲלִלוּ וְלֹא־
 תָמוּתוּ׃

כה

Leptotrich. Neph
Scirp. frummit. beava
Sci. Menis. 204 p
Sci. 204 p

ל

frummit

פ פ פ
 וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־
 אַחֲרֵן לֵאמֹר׃ זֹאת
 חֻקַּת תְּהִלָּתָהּ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר
 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ אֵלֶיךָ

פְּלֵה אֲדָמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין בָּהּ
 מוֹם אֲשֶׁר לֹא־עָלָה עָלֶיהָ עֵלֶי׃
 וְנָתַתֶּם אֹתָהּ אֶל־אֶלְעֹזֵר הַכֹּהֵן
 וְהוֹצִיא אֹתָהּ אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה
 וְשָׂחַט אֹתָהּ לִפְנֵי׃ וְלָקַח אֶלְעֹזֵר
 הַכֹּהֵן מִדָּמָה בְּאֶצְבָּעוֹ וְהִזָּה אֶל־
 נֶכַח פְּנֵי אֹהֶל־מוֹעֵד מִדְּמַתְּ שִׁבְעַת
 פַּעֲמַיִם׃ וְשָׂרַף אֶת־הַפֶּרֶה לְעֵינָיו ה
 אֶת־עֵרָה וְאֶת־כֶּשֶׁרָה וְאֶת־דָּמָה עַל־
 פְּרִשֵׁה יִשְׂרָאֵל׃ וְלָקַח הַכֹּהֵן עֵץ אֲרֹז
 וְאֹזֹב וּשְׁנֵי תוֹלְעֹת וְהִשְׁלִיךְ אֶל־תוֹךְ
 שְׂרַפַת הַפֶּרֶחַ׃ וּכְבֹּס בְּגָדָיו הַכֹּהֵן
 וּרְחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרַיִם אֶל־
 הַמַּחֲנֶה וְשָׂמָה הַכֹּהֵן עַד־הָעֶרֶב׃
 וְחִשְׂרַף אֹתָהּ יְכַבֵּס בְּגָדָיו בַּמַּיִם
 וּרְחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְשָׂמָה עַד־הָעֶרֶב׃
 וְאָסַף אִישׁ שְׂהוֹר אֶת־אֶפֶר הַפֶּרֶה
 וְהִנִּיחַ מַחוּץ לַמַּחֲנֶה בְּמְקוֹם שְׂהוֹר
 וְהִיְתָה לְעֹדֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לַמִּשְׁמֶרֶת
 לְמִי נִדַח חֲטָאֵת הוּא׃ וְכַבֵּס הָאָסֵף
 אֶת־אֶפֶר הַפֶּרֶה אֶת־בְּגָדָיו וְשָׂמָה
 עַד־הָעֶרֶב וְחִיְתָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִנְר
 הַנֵּר בְּתוֹכָם לְחֻקַּת עוֹלָם׃ הַנֶּנֶע
 כְּמַת לְכָל־נֶפֶשׁ אָדָם וְשָׂמָה שְׂבַעַת
 יָמִים׃ הוּא יִתְחַטָּא־כּוֹ בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי
 וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי יִטָּהַר וְאֶל־לֹא
 יִתְחַטָּא בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי
 לֹא יִטָּהַר׃ כָּל־הַנֶּנֶע בְּמַת בְּנֶפֶשׁ
 הָאָדָם אֲשֶׁר יָמוּת וְלֹא יִתְחַטָּא אֶת־
 מִשְׁבָּן יְהוָה שָׂמָה וְנִכְרַתְתָּ הַנֶּנֶשׁ
 תְּחוּא

הוא מִיִּשְׂרָאֵל בִּי מִי נָדָה לֹא זָרָק
עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה עוֹד טָמְאָתוֹ בּוֹ׃
זֹאת הַתּוֹרָה אֲדָם בְּיָמֵי בְּאֵהֶל
כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֶל־הָאֵהֶל וְכָל־אִשׁר
בְּאֵהֶל יִטְמָא שְׁבַע־יָמִים׃ וְכָל־
כָּל־פְּתוּחַ אִשׁר אֵין צֶמֶד פְּתוּרִי
עָלָיו טָמֵא הוּא׃ וְכָל־אִשׁר יֵנַע עַל־
פְּנֵי הַשְּׂדֵרֹה בְּחֻלֵּי חֶרֶב אוֹ בַמַּת
אוֹ בַעֲצָם אֲדָם אוֹ בַקֶּבֶר יִטְמָא
שְׁבַע־יָמִים׃ וְלִקְחוּ לְטָמֵא מִעֵפֶר
שְׂרָפַת הַחֲטָאִת וְנָתַן עָלָיו מִיֵּם חַיִּים
אֶל־כָּל־י׃ וְלָקַח אֲזוּב וְטָבַל בְּמֵיֵם
אִישׁ טְהוֹר וְהוּחַ עַל־הָאֵהֶל וְעַל־
כָּל־הַכֵּלִים וְעַל־הַנֶּפְשׁוֹת אִשׁר הִיוּ
שָׁם וְעַל־הַנֶּנֶע בַעֲצָם אוֹ בְּחֻלֵּי אוֹ
בַמַּת אוֹ בַקֶּבֶר׃ וְהוּחַ הַטְּהוֹר עַל־
הַטָּמֵא בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
וְחָטְאוּ בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וּבִכְסֵם בְּגָדָיו
וְרַחֵץ בְּמֵיֵם וְטָהַר בְּעֵרֶב׃ וְאִישׁ
אִשׁר יִטְמָא וְלֹא יִתְחַטָּא וּנְכַרְתָּהּ
הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵתוֹךְ הַקֹּהֶל כִּי אֵת־
מִקְרָשׁ יְהוָה טָמֵא מִי נִדְרָה לֹא־
זָרָק עָלָיו טָמֵא הוּרִי׃ וְהִיתִירָה
לְחֵם לַחֲקַת עוֹלָם וּמִזֵּה מִי־הַנּוֹיָה
יִכְבֵּס בְּגָדָיו וְהַנֶּנֶע בְּמֵי הַנְּדָה יִטְמָא
עַד־הָעֶרֶב׃ וְכָל־אִשׁר יֵנַע בּוֹ
חֲטָמָא יִטְמָא וְחַנְפֵּשׁ הַנֶּנֶעֶת חֲטָמָא
עַד־הָעֶרֶב׃ פ כ

וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל כָּל־הָעֵדָרָה
מִדְּבַר־צוֹן בְּחֶדֶשׁ הָרִאשׁוֹן וַיֹּשְׁבּוּ

טו

כ

הָעָם בַּקֶּדֶשׁ וַתִּמְרָת שֵׁם מְרִיִם
וַתִּקְבְּר שֵׁם׃ וְלֹא־הִיָּרָה מִיֵּם לַעֲדָה
וַיִּקְהָלוּ עַל־מִשְׁרָה וְעַל־אַחֲרָן׃
וַיִּרְבַּ הָעָם עִם־מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר
וְלוֹ גִּזְעֵנוּ בְּנוֹעַ אַחֲיָנוּ לִפְנֵי יְהוָה׃
וְלִמָּה הִבַּאתֶם אֶת־קֹהֶל יְהוָה אֶל־הַ
הַמִּדְבָּר הַזֶּה לְמוֹרָת שֵׁם אֲנַחְנוּ
וּבְעֵירָנוּ׃ וְלִמָּה הֶעֱלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם
לְהַבְיֹא אֶתְנוּ אֶל־הַמִּקְוֹם הַרְעָה הַזֶּה
לֹא־מִקְוֹם זָרַע וְתִאֲנָה וְנִפְנֹן וְרִמּוֹן
וּמֵיֵם אֵין לְשִׁתּוֹת׃ וַיִּבֹא מִשְׁרָה
וְאַחֲרָן מִפְּנֵי הַקֹּהֶל אֶל־פְּתַח אֹהֶל־
מוֹעֵד וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיִּרְא כְבוֹד־
יְהוָה אֱלֹהִים׃ פ

וַיִּדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
קַח אֶת־הַמַּטֶּה וְהַקֹּהֶל אֶת־הָעֵדָה
אֶתָּה וְאַחֲרָן אַחִיד וּדְבַרְתֶּם אֶל־
הַסֵּלַע לְעֵינֵיהֶם וְנָתַן מִימּוֹ וְהוֹצֵאתָ
לָהֶם מֵיֵם מִן־הַסֵּלַע וְהִשְׁקִיתָ אֶת־
הָעֵדָרָה וְאֶת־בְּעֵירָם׃ וַיִּקַּח
מִשְׁרָה אֶת־הַמַּטֶּה מִלִּפְנֵי יְהוָה
כְּאִשְׁרָ צִוָּהוּ׃ וַיִּקְהָלוּ מֹשֶׁה וְאַחֲרָן
אֶת־הַקֹּהֶל אֶל־פְּנֵי הַסֵּלַע וַיֹּאמְרוּ
לְחֵם שָׁמְעוּ־נָא חַמְרֵיֵם הַמֵּן הַסֵּלַע
הַזֶּה גּוֹצֵיא לָכֶם מֵיֵם׃ וַיִּרַם מֹשֶׁה
אֶת־יָדוֹ וַיַּךְ אֶת־הַסֵּלַע בְּמַטְהוֹ
פַּעֲמֵיֵם וַיֵּצְאוּ מֵיֵם רַבִּים וַתִּשֶׁת׃
הָעֵדָרָה וּבְעֵירָם׃ ס

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מִשְׁרָה
וְאַל־אַחֲרָן יַעַן לֹא־הִאֲמַנְתֶּם בּוֹ

וַיִּקְהָלוּ עַל־מִשְׁרָה וְעַל־אַחֲרָן

קַח אֶת־הַמַּטֶּה וְהַקֹּהֶל אֶת־הָעֵדָה

וַיִּקְהָלוּ מֹשֶׁה וְאַחֲרָן

וְאַל־אַחֲרָן יַעַן לֹא־הִאֲמַנְתֶּם בּוֹ

להקדישנו לעיני בני ישראל לכן
לא תביאו את הקהל הזה אל
הארץ אשר נתתי להם: הטה מי
מריבה אשר רבו בני ישראל את
יהוה ויקדש בסם:

ויושלח משה מלאכים מקדש אל
מלך אדום כח אמר אחיקי ישראל
אתה ידעת את כל התלאה אשר
מצאתנו: וירדו אבתינו מצרימה
ונשב במצרים ימים רבים וירעו
לנו מצרים ולאבתינו: ונצעק אל
יהוה וישמע קלנו וישלח מלאך
ויציאנו ממצרים וחנוה אנחנו בקדש
עיר קצה גבולך: נעברנו נא

בארצה לא נעבר בשדה ובכרם
ולא נשתרמי באר הדרך חמלך
נלך לא נטה ימין ושמאל עד אשר
נעבר גבולך: ויאמר אליו אדום לא
תעבר בי פן פתרכ אצא לקראתך:
ויאמרו אליו בני ישראל במסלה
נעלה ואסמי מים נשתה אני ומקני
ונתתי מכם רק אין דבר בגלוי
אעברו: ויאמר לא תעבר

ויצא אדום לקראתו בעם כבד וביר
חזקה וימאן אדום נתן את
ישראל עבר בגבלו וישלח ישראל
מעליו:

ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל
הערה הר החר: ויאמר יהוה אל
משה ואל אהרן בהר החר על

גבול ארץ אדום לאמר: יאסף
אהרן אל עמיו כי לא יבא א
הארץ אשר נתתי לבני ישראל
על אשר מריתם את פי למי
מריבה: קח את אהרן ואת

אלעזר בנו ותעל אתם הר החר:
והפשט את אהרן את בגדיו
והלבשתם את אלעזר בנו ואהרן
יאסף ומת שם: ויעש משה כאשר
צוה יהוה ויעלו אל הר החר לעיני
כל העדה: ויפשט משה את
אהרן את בגדיו וילבש אתם את
אלעזר בנו וימת אהרן שם בראש
החר וירר משה ואלעזר מן החר:

ויראו כל העדה כי גוע אהרן
ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית
ישראל:

וישמע הכנעני מלך ערר וישב
הכנב כי בא ישראל דרך האתרים
וילחם בישראל וישב ממנו שבו:
וידר ישראל נדר ליהוה ויאמר
אם נתן נתן את העם הזה בירי
וחרמתי את עריהם: וישמע

יהוה בקול ישראל ויתן את הכנעני
ויחרם אתהם ואת עריהם ויקרא
שם המקום חרמה:
ויסעו מהר החר

דרך ים סוף לסבך את ארץ אדום
ותקצר נפש העם בדרך:
וידבר העם באלהים ובמשה למח
העליתנו

העליתנו מצרים למוח במדבר כי
 אין לחם ואין מים ונפשנו קצרה
 בלחם חקלקל: וישלח יהוה
 בעם את הנחשים הרפים וינשכו
 את העם וימת עם רב מִיִּשְׂרָאֵל:
 ויבא העם אל משה ויאמרו חטאנו
 כי דברנו ביהוה וכך התפלל אל־
 יהוה ויסר מעלינו ארץ הנחש
 ויתפלל משה בעד העם: ויאמר
 יהוה אל משה עשה לך שרף ושים
 אתו על גס והיה כל הנשוך וראה
 אתו וחי: ויעש משה נחש נחש
 וישמחו על הגס והיה אם נשך
 הנחש את איש והביט אל נחש
 הנחשר וחי: ויסעו בני ישראל
 ויחנו באברת: ויסעו מאבת ויחנו
 בעוי העברים במדבר אשר על פני
 מואב ממזרח השמש: משם
 נסעו ויחנו בנתל ורד: משם נסעו
 ויחנו מעבר ארנון אשר במדבר
 היצא מנבל האמרי כי ארנון גבול
 מואב בין מואב ובין האמרי:
 על כן יאמר בספר מלחמת יהוה
 את והב בסופה ואת הנחלים
 ארנון: ואשר הנחלים אשר
 נטרו לשבת ער ונשען לגבול
 מואב: ומשם בארה הוא הבאר
 אשר אמר יהוה למשה אסף את
 העם ואתנה לחם מים ואז ישיר
 ישראל את השירה הזאת עלי באר

in derim hys baculit sui
lala
fort
viculu
Stalder
Constructio
ful diph pa
lynepea cu
212 h. apoch
di. 21 p. 10 hys
q. n. ch. 10
fuyent
Prual. 1. 2. p.
l. 10. 1. 1. 1.
l. 10. 1. 1. 1.
fid. kol. cu
ap. 10

lala
fort
viculu
Stalder
Constructio
ful diph pa
lynepea cu
212 h. apoch
di. 21 p. 10 hys
q. n. ch. 10
fuyent
Prual. 1. 2. p.
l. 10. 1. 1. 1.
l. 10. 1. 1. 1.
fid. kol. cu
ap. 10

II 24
 חקר
 plurale.

lalk'a xamun p

183 rudo

לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה
 כסה את עין הארץ והוא ישב ממלי:
 ועתה לכה נא ארה לוי את העם
 הזה כי עצום הוא ממני אולי אוכל
 נכה בו ואגרשנו מן הארץ כי ידעתי
 את אשר תברך מברך ואשר תאר
 יואר: וילכו זקני מואב וזקני מדן
 וקסמים נידם ויבאו אל בלעם
 וידברו אליו דברי בלק: ויאמר
 אליהם לינו פה הלילה והשבתי
 אתכם דבר כאשר ידבר יהוה אלי
 וישבו שרר מואב עם בלעם: ויבא
 אלהים אל בלעם ויאמר מי האנשים
 האלה עמך: ויאמר בלעם אל
 האלהים בלק בן צפר מלך מואב
 שלח אלי: הנה העם היצא ממצרים
 ויבס את עין הארץ עתה לכה קכה
 לוי אתו אולי אוכל להלחם בו
 וגרשתיו: ויאמר אלהים אל בלעם
 לא תלך עמכם לא תאר את העם
 כי ברוך הוא: ויקס בלעם בבקר
 ויאמר אל שרי בלק לכו אל
 ארצכם כי מאן יהוה לתתי להלך
 עמכם: ויקומו שרי מואב ויבאו אל
 בלק ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו:
 ויסף עוד בלק שלח שרים רבים
 ונכבדים מאלה: ויבאו אל בלעם
 ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור
 אל נא תמנע מהלך אלי: כירכב
 אכבדך מאד וכל אשר תאמר אלי
 אעשה

השבון עד ליבן ונשיו עד נפח
 אשר עד מידבא: וישב ישראל
 בארץ האמרי: וישלח משה
 יורש את יעור וילכדו בנתיה וירש
 את האמרי אשר שם: ויפנו ויעלו
 הרך הכשן ויצא עוג מלך הבשן
 לקראתם הוא וכל עמו לפלחמה
 לה ארעו: ויאמר יהוה אל משה אל
 תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת
 כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר
 עשית לסיחן מלך האמרי אשר
 יושב בחשבון: ויכו אתו ואת בנו
 ואת כל עמו עד בלתי השאיר לו
 שריד וירשו את ארצו: כב
 ויסעו בני ישראל ויחנו בערבור
 מואב מעבר לירדן ירחו:

ס ס ס

וירא

בלק בן צפור את כל
 אשר עשה ישראל
 לאמרי: ויגר מואב מפני העם מאד
 בירב הוא ויקץ מואב מפני בני
 ישראל: ויאמר מואב אל זקני
 מדן עתה ילחכו הקהל את כר
 סביבתינו בלחך השור ארז ירק
 השדה ובלק בן צפור מלך למואב
 ה בעת ההוא: וישלח מלאכים אל
 בלעם בן בעור פתורה אשר על
 הנהר ארץ בני עמו לקרא לו

Amorru
גדר

giltung

כאשר ילחכו
סביבתינו
בלחך השור
ארז ירק
השדה

אעשה ולכה נא קכה לי את העם
 הוזה: ויען בלעם ויאמר אל עבדי
 בלק אם יתן לי בלק מלא ביתו
 כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי
 יהוה אלהי לעשות קטנה או גדולה:
 ועתה שבו נא כוזה גם אתם הלילה
 ואדעה מה יספ יהוה דבר עמי:
 ויבא אלתיים אל בלעם לילה
 ויאמר לו אם לקרא לך באו
 האנשים קום לך אתם ואך
 את הדבר אשר אדבר אליך אתו
 תעשה: וקם בלעם בבקר ויחבש
 את אתנו וילך עם שרי מואב:
 ויחר אף אלהים כי חולך הוא
 ויתיצב מלאך יהוה בדרך לשטן לו
 והוא רכב על אתנו ושני נערי עמו:
 ותרא האתון ארץ מלאך יהוה
 נצב בדרך וחרבו שלופה בידו ותט
 האתון מן הדרך ותלך בשדה ויך
 בלעם את האתון להטתה הדרך:
 ויעמד מלאך יהוה במשעור
 כה הכרמים גדר מוזה ונגר מוזה: ותרא
 האתון את מלאך יהוה ותלחץ אל
 חקיר ותלחץ את רגל בלעם אל
 חקיר ויסף להכתה: ויוסף מלאך
 יהוה עבד ויעמוד במקום צר אשר
 אין דרך לנסות ימין ושמאל:
 ותרא האתון ארץ מלאך יהוה
 ותרבץ תחת בלעם ויחר אף בלעם
 ויך את האתון במסקל: ויפתח יהוה

את פי האתון ותאמר לבלעם מה
 עשיתי לך כי הכיתני זרה שלש
 רגלים: ויאמר בלעם לאתון כי
 התעללת בי לו יש חרב בידו כי
 עתה הרגתיו: ותאמר האתון ל
 אל בלעם הלא אנכי אתנך אשר
 רכבת עלי מעורך עד היום הוזה
 החסכן הסכנתו לעשות לך כה
 ויאמר לא: ויגל יהוה את עיני בלעם
 וירא ארץ מלאך יהוה נצב בדרך
 וחרבו שלפף בידו ויקר וישתחו
 לאפיו: ויאמר אליו מלאך יהוה
 על מה הכית את אתנך זה שלוש
 רגלים הנח אנכי וצאתי לשטן כי
 ירט הדרך לנגדו ותראני האתון
 ותט לפני זה שלש רגלים אולי
 נשתח מפני פי עתה גם אתכר
 הרגתי ואותה החייתי: ויאמר
 בלעם אל מלאך יהוה חטאתי כי
 לא ידעתי כי אתה נצב לקראתי
 בדרך ועתה אם רע בעיניך אשובה
 לי: ויאמר מלאך יהוה אל לה
 בלעם לך עם תאנשים ואפס את
 הדבר אשר אדבר אליך אתו תדבר
 וילך בלעם עם שרי בלק:
 וישמע בלק כי בא בלעם ויצא
 לקראתו אל עיר מואב אשר על
 נבול ארנן אשר בקצר הנבול:
 ויאמר בלק אל בלעם הלא שלח
 שלחתי אליך לקרא לך למה לא

הסכנתו לעשות

הוא רכב על

הוא רכב על

ספר במדבר

הלכת אלי האמנס לא אוכל כבדך:
כג ויאמר בלעם אל בלק בנה
באתי אליך עתה חיבל אוכל דבר
מאומה הדבר אשר ישים אלהים בפיו
אתו אדבר וילך בלעם עם בלק
ויבאו קרית חצות ויזבח בלק בקר
וצאן וישלח לבלעם ולשרים אשר
אתו ויהי בקר ויקח בלק את
בלעם ויעלתו במורת בעל וירא
ה משם קצה העם ויאמר בלעם
אל בלק בנה לי בזה שבער
מוכתת והכן לי בזה שבעה פרים
ושבעה אילים ויעש בלק כאשר
דבר בלעם ויעל בלק ובלעם פר
ואיל במזבח ויאמר בלעם לבלק
התיצב על עלתך ואלכרה אולי
יקרה יהוה לקראתי ודבר מר
יראני וחגרתני לך וילך שפוי
ויקר אלהים אל בלעם ויאמר אליו
את שבעת המזבחת ערכת ובעל
פר ואיל במזבח וישם יהוה
דבר בפיו בלעם ויאמר שוב אל
בלק וכרה תדבר וישב אליו
והנה נצב על עלתו הוא וכל שרי
מואב וישא משלו ויאמר מן
ארס ינחני בלק מלך מואב מהררי
קדם לכה ארה לי ועקב ולכה
ועמה ישראל מה אקב לא קפה
אל ומח אועם לא ועם יהוה:
כרמראש צרים אראנו ומנבעור

אשורנו הירעם לבדר ישכון ובגזים
לא יתחשב: מי מנה עפר יעקב
ומספר את רבע ישראל תמת נפשו
מות ישרים ותחי אחריתי כמהו:
ויאמר בלק אל בלעם מה עשית
לי לקב איבי לקחתך וחגרה ברכת
כרך ויען ויאמר הלא את
אשר ישים יהוה כפי אתו אשמר
לדבר: ויאמר אליו בלק לך נא
אתי אל מקום אחר אשר תראנו
משם אפס קצתו תראה וכלו לא
תראה וקבנו לי משם ויקחהו
שרח צפים אל ראש הפסגה ויבן
שבער מזבחת ויעל פר ואיל
במזבח: ויאמר אל בלק התיצב
כה על עלתך ואנכי אקרה כה:
ויקר יהוה אל בלעם וישם דבר בפיו
כ ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר:
ויבא אליו והנו נצב על עלתו
ושרי מואב אתו ויאמר לו בלק מה
דבר יהוה וישא משלו ויאמר
קום בלק ושמע האזינרה עדי בנו
צפר: לא איש אל ויכזבוכן
ארס ויתנתם ההוא אמר ולא יעשה
ודבר ולא יקמנה: הנה ברך
לקחתי וכרך ולא אשיבנה:
לא אהביש און בעקב ולא ראה
עמל בישראל יהוה אלהיו עמו
ותרועת מלך בו: אר מוציאם
ממצרים בתועפת ראם לו:

Handwritten marginal notes in Hebrew and Arabic script on the left side of the page.

Handwritten marginal notes in Arabic script on the right side of the page.

Nim

כִּי לֹא נִחַשׁ בַּעֲקֵב וְלֹא קָסַם
 בְּיִשְׂרָאֵל כַּעֲתָ יֹאמֶר לִיעֲקֹב וּלְיִשְׂרָאֵל
 מִחַ פֶּעַל אֵל : תֵּן עֵס כְּלָבִיָּהּ
 יָקוּם וּכְבָארוּ יִתְנַשֵּׂא לֹא יִשְׁכַּב עַד
 יֹאכַל טָרֵף וְדָם תִּלְלוּם יִשְׁתַּחֲוּ :
 וַיֹּאמֶר בְּלָק אֶל בְּלַעַם נִסֵּם קָב לֹא
 תִקְבְּנוּ נִסֵּם בְּרַךְ לֹא תִכְרַכְנוּ :
 כֹּה וַיַּעַן בְּלַעַם וַיֹּאמֶר אֶל בְּלָק הֲלֹא
 דִּבַּרְתִּי אֵלֶיךָ לֵאמֹר כֹּל אֲשֶׁר יִדְבֹר
 יְהוָה אֹתוֹ אֲעִשֶׂה : וַיֹּאמֶר בְּלָק
 אֶל בְּלַעַם לִכֹּה נֹא אֶקְחֶךָ אֶל מְקוֹם
 אַחַר אֹולֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֵינֵי הָאֱלֹהִים
 וְקִבַּלְתָּ לִּי מִשָּׁם : וַיִּקַּח בְּלָק אֶת
 בְּלַעַם רֹאשׁ הַפְּעוּר הַנִּשְׁקָף עַל פְּנֵי
 הַיְשִׁימֹן : וַיֹּאמֶר בְּלַעַם אֶל בְּלָק
 בְּנֵה לִי בֹוֹת שִׁבְעָה מִזְבְּחֹת וְהִקְן
 לִי בֹוֹת שִׁבְעָה פָרִים וּשְׁבַעַת אִילָם :
 וַיַּעַשׂ בְּלָק כְּאֲשֶׁר אָמַר בְּלַעַם וַיַּעַל
 פָּר וְאִיל בְּמִזְבְּחֹה :
 כֹּד וַיִּרְא בְלַעַם כִּי טוֹב
 בְּעֵינֵי יְהוָה לְבָרֵךְ אֶת יִשְׂרָאֵל וְלֹא
 הִלֵךְ כְּפַעַם כְּפַעַם לְקִרְאֵת נַחְשִׁים
 וַיִּשְׂרֹף אֶל הַמְדַבֵּר פִּנּוּ : וַיִּשְׂא
 בְּלַעַם אֶת עֵינָיו וַיִּרְא אֶת יִשְׂרָאֵל
 שֹׁכֵן לְשִׁבְטָיו וְתַתִּי עֲלֵיו רֹוח אֱלֹהִים :
 וַיִּשְׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר נֹאם בְּלַעַם בְּנֹו
 בְּעַר וְנֹאם הַנֶּבֶר שְׂתֵם הָעֵינַן :
 נֹאם שָׁמַע אֲמַר־אֵל וַיִּדַע
 דַּעַת עֲלִיּוֹן מַחֹת שְׂרֵי יְהוָה
 נָפַל וּגְלוּ עֵינָיו : אֲרֹאנוּלֹא
 עֲתִירָה אֲשׁוּרְנוּ וְלֹא קְרוֹב דְּרָךְ
 כּוֹכֵב מִיעֲקֹב וְקַס שִׁבְט מִיִּשְׂרָאֵל

יִשְׂרָאֵל : כִּנְחָלִים נָטוּ כִנְחָת
 עֲלֵי נֶהַר בְּאֵהֲלִים נִשַׁע יְהוָה כְּאֲרֻזִים
 עֲלֵי מִים : וּלְמִים מִדְּלוּ וּזְרָעוּ
 בְּמִים רַבִּים וַיִּרְם מֵאֲנָג מִלְכּוֹ וְתִנְשֵׂא
 מִלְכָתּוֹ : אֶל מוֹצִיאֹו מִמְצָרִים
 כְּתוֹעַפְרַת רֹאם לוֹ יֹאכַל גּוֹיִם צְרוּ
 וְעֲצַמְתֵיהֶם יִגְרַם וְחֲצִיו יִמְחֹץ :
 כָּרַע שִׁכְבַּ כְּאֲרוֹ וּכְלָבִיָּהּ מִן
 יִקְיַמְנוּ מִבְּרַכְיֶךָ בְּרוּךְ וְאֲרֻרֶיךָ אֲרֻרֹו :
 וַיַּחַר אֵף בְּלָק אֶל בְּלַעַם וַיִּסְפַּק
 אֶת כַּפָּיו וַיֹּאמֶר בְּלָק אֶל בְּלַעַם
 לִקְבֵ אִיבֵי קִרְאֲתֶיךָ וְהִנֵּה בְרַכְתָּ בְּרַךְ
 זֶה שֶׁלֶשׁ פַּעַמִּים : וְעַתָּה בְּרַח לֶךָ
 אֶל־מְקוֹמְךָ אֲמַרְתִּי בְּכֹד אֲכַבְּדֶךָ
 וְהִנֵּה מִנְעֶךָ יְהוָה מִכְבוֹד : וַיֹּאמֶר
 בְּלַעַם אֶל בְּלָק הֲלֹא נִסֵּם אֶל־מְלֹאכֵיךָ
 אֲשֶׁר־שִׁלַּחְתָּ אֵלַי דִּבַּרְתִּי לֵאמֹר :
 אִם־יִתֵּן־לִי בְלָק מִלֹּא בֵיתוֹ כֶּסֶף
 וְזָהָב לֹא אוֹכַל לַעֲבֹד אֶת־פִּי יְהוָה
 לַעֲשׂוֹת טוֹבָה אוֹ רַעַה מִלְכֵי אֲשֶׁר־
 יִדְבֹר יְהוָה אֹתוֹ אֲרַבֵּר : וְעַתָּה הִנְנִי
 הוֹלֵךְ לַעֲמִי לִכֹּה אִיעֲצֶךָ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
 הָעַם הַזֶּה לַעֲמֶךָ בְּאַחֲרֵית חַיִּים :
 וַיִּשְׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר נֹאם בְּלַעַם
 בְּנֹו בְּעַר וְנֹאם הַנֶּבֶר שְׂתֵם הָעֵינַן :
 נֹאם שָׁמַע אֲמַר־אֵל וַיִּדַע
 דַּעַת עֲלִיּוֹן מַחֹת שְׂרֵי יְהוָה
 נָפַל וּגְלוּ עֵינָיו : אֲרֹאנוּלֹא
 עֲתִירָה אֲשׁוּרְנוּ וְלֹא קְרוֹב דְּרָךְ
 כּוֹכֵב מִיעֲקֹב וְקַס שִׁבְט מִיִּשְׂרָאֵל

fluvii 433
 fluvii aqua
 ali simili
 similia 47
 47
 cupit 47
 frango 47
 frango 47
 frango 47

Complute man
 frango 47
 47

fui kcal
 kcal
 kcal
 kcal
 kcal
 kcal

Verge
 Inche Stella

bona esse
 47

מחץ פאתי מואב וקרקר כל בני
שתי והיה ארוב ירשה והיה
ירשה שעיר אבינו וישראל עשרה
כ חיל: וירד מעקב והאביר שריר
מעיר: וירא את עמלק וישא משלו
ויאמר ראשים גוים עמלק ואחריתו
ערי אבד: וירא את חקיני וישא
משלו ויאמר איתן מושבך ושים
בפלע קנף: כי אם יהיה לבער
קין עד מה אשור תשבך: וישא
משלו ויאמר אוי מי יהיה משמו
אל: וצים מיד כתיים וענו אשור
וענו עבר וגם הוא ערי אבד: ויקם
בלעם וילך וישב למקמו וגם בלק
חלק לדרכיו: פ כה
וישב ישראל בשטים ויהל העם
לזנות אל-בנות מואב: ותקראן
לעם לזנבתי אלהיהן ויאכל העם
וישתחוו לאלהיהן: ויצמד ישראל
לבעל פעור ויחר אף יהוה בישראל:
ויאמר יהוה אל-משה קח ארת-
כל ראשי העם והקע אותם ליהוה
נגד השמש וישב חרון אף יהוה
מישראל: ויאמר משה אל שפטי
ישראל הרגו איש אנשיו הנצמדים
לבעל פעור: וחננה איש סבני
ישראל בא ויקרב אל אחיו ארת-
המדינית לעיני משה ולעיני כל-
עדת בני ישראל וחמה בכים פתח
אהל מועד: וירא פינתם בן אלעזר

בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה
ויקה רמח בידו: ויבא אחר איש-
ישראל אל הקבץ וידקר את שניהם
את איש ישראל ואת האשה אל-
קבתה ותעצל המנפלה מעל בני
ישראל: ויהיו חמתים במנפלה
ארבעה ועשרים אלף:

פ פ פ

וידבר

יהוה אל-משה
לאמר: פינתם
בן אלעזר בן אהרן הכהן חשיב
את חמתו מעל בני ישראל בקנאו
את קנאתי בתוכם ולא כליתי את-
בני ישראל בקנאתי: לכן אמר הנני
נתן לו את בריתי שלום: והיתה
לו ולזרעו אחריו ברית כחנת עולם
תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על-
בני ישראל: ושם איש ישראל
חמפה אשר הכה את המדיניות
זמרי בן פלוא נשיא בית-אב
לשמעוני: ושם האשה המכרה
חמדינית כזבי בת-צור ראש אמות
בית-אב במדין היא: פ
וידבר יהוה אל-משה לאמר:
צרור את המדינים וחפיתם אותם:
כי צררים הם לכם בנכליתם אשר-
נכלו לכם על-דבר פעור ועל-דבר
כזבי בת-נשיא מדין אחתם המכה
ביום

panay
Cyrus
ק

In cente
romano

Leh

כ

מב

extrema vty
Crau

Effect de temp
Lin

quando pax adu
die

allian
nam

nam
nam

Leh

pacantur filii

mirato Capite

pendet impala

aspente q. s.

lunas 7. 1911

ה

Academist

ביום המנפה על דבר פעור ויהי אחרי המנפה פ כו ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר שאו את ראש כל עדת בני ישראל מבין עשרים שנה ומעלה לבית אבתם כל יצא יצא בישראל וידבר משה ואלעזר הכהן אתם בערבת מואב על ירדן ורחו לאמר:

מבין עשרים שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את משה ובני ישראל הוצאים מארץ מצרים ראובן בכור ישראל בני ראובן חנוך משפחת החנכי לפלוא משפחת הפלאי לחצרן משפחת החצרוני לכרמי משפחת הכרמי אלה משפחת הראובני ויהיו פקדיהם שלשה וארבעים אלף ושבע מאות ושלשים ובני פלוא אליאב:

ובני אליאב נמואל ודתן ואכירם קריאו הוא דתן ואכירם קרואי העדה אשר הצו על משה ועל אהרן בעדת קרח בהצתם על יהוה ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת קרח במות העדה באכל האש את חמשים ומאתים איש ויהיו לנס ובני קרח לא מתו:

ובני שמעון למשפחתם לנמואל משפחת הנמואלי לימין משפחת הימיני

ליבין משפחת הימיני לזרח משפחת הזרחי לשאול משפחת השאולי אלה משפחת השמעני שנים ועשרים אלף ומאתים:

ובני גד למשפחתם לצפון משפחת הצפוני לחני משפחת החני לשוני משפחת השוני לאוני משפחת האוני לערי משפחת הערי לארוד משפחת הארודי לאראלי משפחת האראלי אלה משפחת בני גד לפקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות:

ובני יהודה ער ואונן וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני יהודה למשפחתם לשלה משפחת השלני לפרץ משפחת הפרצי לזרח משפחת הזרחי ויהיו בני פרץ לחצרן משפחת החצרוני לחמול משפחת החמולי אלה משפחת יהודה לפקדיהם ששה ושבעים אלף וחמש מאות:

ובני יששכר למשפחתם תולע משפחת התולעי לפנה משפחת הפוני לישוב משפחת הישבי לשמרן משפחת השמרני:

אלה משפחת יששכר לפקדיהם ארבעה ושלשים אלף ושלש מאות:

ובני זבולן למשפחתם לסרד משפחת הסרדי לאלון משפחת האלני ליחלאר משפחת היחלאלי אלה משפחת

111

חזכולנו לפקדיהם ששים אלף
 וחמש מאות :
 בני יוסף למשפחתם מנשה ואפרים :
 בני מנשה למכיר משפחת תמכירי
 ומכיר הוליד את גלעד לגלעד
 משפחת חלערי : אלף בני
 גלעד איעור משפחת האיעורי
 להלק משפחת החלקי : ואשריאל
 משפחת האשראלי ושכם משפחת
 השכמי : ושמידע משפחת
 השמידעי וחפר משפחת החפרי :
 וצלפחד בן חפר לא היו לו בנים
 כי אם בנות ושם בנות צלפחד
 מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה :
 אלה משפחת מנשה ופקדיהם
 שנים וחמשים אלף ושבע מאות :
 אלה בני אפרים
 למשפחתם לשותלח משפחת
 השתלחי לבכר משפחת הבכרי
 לתחז משפחת תחזני : ואלה בני
 שותלח לערן משפחת הערני :
 אלה משפחת בני אפרים לפקדיהם
 שנים ושלושים אלף וחמש מאות
 אלה בני יוסף למשפחתם :
 בני בנימין
 למשפחתם לבלע משפחת חבלעי
 לאשביל משפחת האשבילי לאחירם
 משפחת האחירמי : לשפופם
 משפחת השופמי לחופם משפחת
 מ החופמי : ויהיו בני בלע ארד ונעמן

ל

פרק

לח

משפחת הארדי לנעמן משפחת
 הנעמי : אלה בני בנימין למשפחתם
 ופקדיהם חמשה וארבעים אלף
 ושש מאות :
 אלה בני דן למשפחתם לשוחם
 משפחת השוחמי אלה משפחת דן
 למשפחתם : כל משפחת השוחמי
 לפקדיהם ארבעה וששים אלף
 וארבע מאות :
 בני אשר למשפחתם לימנר
 משפחת הימנרי לישוי משפחת
 הישוני לבריער משפחת הכרעיו :
 לבני בריעה לחבר משפחת החברי
 למלכיאל משפחת המלכיאלי : ושם
 בת אשר שרת : אלה משפחת בני
 אשר לפקדיהם שלשה וחמשים
 אלף וארבע מאות :
 בני נפתלי למשפחתם ליהצאל
 משפחת היהצאלי לגוני משפחת
 הגוני : ליצר משפחת היצירי לשלם
 משפחת השלמי : אלה משפחת
 נפתלי למשפחתם ופקדיהם חמשה
 וארבעים אלף וארבע מאות :
 אלה פקודי בני ישראל שש מאות
 אלף ואלף שבע מאות ושלושים :
 פ וירכר יהוה אל
 משה לאמר : לאלה תחלק הארץ
 בנחלה במספר שמורת : לרב
 תרבה נחלתו ולמעט תמעט נחלתו
 איש לפי פקדוניתו נחלתו :

אך

Num

son

בנות צלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה למשפחת מנשה בן יוסף ואלה שמות בנותיו מחלה נעה וחגלה ומלכה ותרצה :

ותעמרנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיאם וכל העדה פתח אהל מועד לאמר : אבינו מת במדבר והוא לא היה בתוך העדה הנזעדים על יהוה בעדת קרח כי בחטאו מת ובנים לא היו לו : לפיכך יזרע שם אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן תנה לנו אחזה בתוך אחי אבינו : ויקרב משה את משפטן נון רבתי לפני יהוה :

Carissim carum

ויאמר יהוה אל משה לאמר : כן בנות צלפחד דברת נתן נתן להם אחות נחלה בתוך אחי אביהם ותעברת את נחלה אביהן להן : ואל בני ישראל תדבר לאמר איש כי ימות ובן אין לו ותעברתם את נחלתו לבתו : ואם אין לו ברת ונתתם את נחלתו לאחיו : ואם אין לו אחים ונתתם את נחלתו לאחיו אביו : ואם אין אחים לאביו ונתתם את נחלתו לשארו הקרב אליו ממשפחתו וירש אתה והיתה לבני ישראל לחקת משפט כאשר צוה יהוה את משה :

per singula carum

ויאמר יהוה אל משה עלה אל תר העברים הוזה וראת

נה אך כגורל יחלק את הארץ לשמות מטות אבותם ונחלו : על פי הנזרל החלק נחלתו בין רב למעט :

ואלה פקודי הלוי למשפחתם לגרשון משפחת הנרשני לקחת משפחת הקחתי למררי משפחת חמררי : אלה משפחת לוי משפחת הלבני משפחת החברני משפחת המחלי משפחת המושי משפחת הקרחי וקחת הולד את עמרם : ושם אשת עמרם יוכבד בת לוי אשר ילדה אתה ללוי במצרים ותלד לעמרם את אהרן ואת משה ואת מרים אחתם :

ויולד לאהרן את נדב ואת נרבי ואת אלעזר ואת איתמר : וימת נדב ואכיהוא בהקריבם אש זרה לפני יהוה : ויהיו פקדיהם שלשה ועשרים אלף כל זכר מן חדש ומעלה כיו לא התפקדו בתוך בני ישראל כי לא נתן להם נחלה בתוך בני ישראל : אלה פקודי משה ואלעזר הכתן אשר פקדו אח בני ישראל בערבית מואב על ירדן ירחו : ובאלה לא הירא איש מפקודי משה ואהרן הכתן אשר פקדו את בני ישראל במדבר סיני : כי אמר יהוה לחם מורתי ימתו במדבר ולא נותר מהם איש כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון : כז

ותקרבנה

a. Collection

Alia

את הארץ אשר נתתי לבני ישראל: וראיתח אתה ונאספת אל עמיק גס אתה באשר נאסף אהרן אחיק: באשר מריתם פי במדבר צנבמריבת הערה להקדישני במים לעיניהם הם מיריבת קדש מדבר צן:

וידבר משה אל יהוה לאמר: יפקד יהוה אלהי הרוחת לכל בשר איש על הערה: אשר יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה ערת יהוה כצאן אשר אין להם רעה: פ

ויאמר יהוה אל משה קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו וסמכת את ידך עליו: והעמדת אתו לפני אלעזר הכהן ולפני כל הערה וצויתח אתו לעיניהם: ונתת מהודך עליו למען ישמעו כל עדת בני ישראל: ולפני אלעזר הכהן יעמד ושאל לו במשפט האורים לפני יהוה על פיו יצאו ועל פיו יבאו הוא וכל בני ישראל אתו וכל הערה: ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ויקח את יהושע ויעמדהו לפני אלעזר הכהן ולפני כל הערה: ויסמך את ידיו עליו ויצוהו כאשר דבר יהוה ביד משה: כח

פ וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את בני ישראל ואמרת

אלהם את קרבני לחמי לאשוי רוח נוחתי תשמרו להקריב לי כמזערו: ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימם שנים ליום עלה תמיד: את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים:

ועשירית האיפה סלת למנחה כלולה בשמן כתיבת רביעת החין: עלה תמיד תעשה בהר סיני לריח ניחח אשר ליהוה: ונסכו רביעית החין לכבש האחד בקדש חסך נסך שכו ליהוה: ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת חסך וכנסכו תעשה אשר ריח ניחח ליהוה: פ

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם ושני עשרנים סלת מנחה כלולה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה: פ

ובראש חרשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם: ושלש עשרנים סלת מנחה כלולה בשמן לפר האחד ושני עשרנים סלת מנחה כלולה בשמן לאיל האחד: ועשרו עשרו סלת מנחה כלולה בשמן לכבש האחד עלה ריח ניחח אשה ליהוה: ונסכיהם

offeru
y
non ad
v
high lat
offeru
v
v

10

כ

כח

פ

ונספיהם חצו חחון יתורה לפר
 ושלישת חתין לאיל ורביעית ההין
 לכבש יין זאת עלת החדש בחדשו
 לחדשו השנה: ושעיר עזים אחד
 לחטאת ליהוה על עלת התמיד
 ועשה ונסכו: טו
 ובהחדש הראשון בארבעה עשר יום
 לחדש פסח ליהוה: ובחמשה
 עשר יום לחדש חזה תג שבעת
 ימים מצות ואכל: ביום הראשון
 מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא
 תעשו: והקרבתם אשר עלה
 ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל
 אחד ושבעה כבשים בני שנה
 תמימים יהיו לכם: ומנחתם
 סלת כלולה בשמן שלשה עשרונים
 לפר ושני עשרונים לאיל תעשו:
 עשרון עשרון תעשרה לכבש
 האחד לשבעת חכבשים: ושעיר
 חטאת אחד לכפר עליכם: מלבד
 עלת חבקר אשר לעלת התמיד
 תעשו את אלה: באלה תעשו
 ליום שבעת ימים לחם אשה ריח
 ניהח ליהוה על עלת התמיד
 ועשה ונסכו: וביום השביעי מקרא
 קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה
 לא תעשו: טז
 וביום חבכורים בהקריבכם מנחה
 חדשה ליהוה בשבעתיכם מקרא
 קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה

לא תעשו: והקרבתם עולה לריח
 ניהח ליהוה פרים בני בקר שנים
 איל אחד שבעה כבשים בני שנה:
 ומנחתם סלת
 כלולה בשמן שלשה עשרונים לפר
 האחד שני עשרונים לאיל האחד:
 עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת
 חכבשים: ושעיר עזים אחד לכפר ל
 עליכם: מלבד עלת התמיד ומנחתו
 תעשו תמימים יהיו לכם ונספיהם:
 כט פ ובהחדש השביעי
 באחד לחדש מקרא קדש יהיה
 לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו
 יום תרועה יהיה לכם: ועשיתם עלה
 לריח ניהח ליהוה פר בן בקר אחד
 איל אחד כבשים בני שנה שבעה
 תמימים: ומנחתם סלת כלולה
 בשמן שלשה עשרונים לפר שני
 עשרונים לאיל: ועשרון אחד
 לכבש האחד לשבעת חכבשים:
 ושעיר עזים אחד חטאת לכפר
 עליכם: מלבד עלת החדש ומנחתה
 ועלת התמיד ומנחתה ונספיהם
 כמשפטם לריח ניהח אשה ליהוה:
 שביעי הוה מקרא קדש יהיה
 לכם ועניתם את נפשתיכם כל
 מלאכה לא תעשו: והקרבתם
 עלת ליהוה ריח ניהח פר בן בקר
 אחד איל אחד כבשים בני שנה

Septimana Lavamentorum

ספר במדבר

שבעה תמימים יהיו לכם: ומנחתם
מלת בלולה בשמן שלשה עשרנים
לפר שני עשרנים לאיל האחד:
ועשרון עשרון לכבש האחד לשבעת
הכבשים: ושעיר עזים אחד חטאת
מלבד חטאת הכפרים ועל
התמיד ומנחתה ונסכיהם:

וּבַחֲמֵשֶׁה עֶשְׂרֵי יוֹם
לְחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי מִקְרֵא קֹדֶשׁ יִחִי
לָכֶם כָּל־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ
וְחַגְתֶּם חֵג לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים:

וְהִקְרַבְתֶּם עֲלֵיהֶם אֶשֶׁר רִיחַ נִיחֹחַ
לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵי
אֵילִם שְׁנָיִם כִּבְשִׁיִם בְּנֵי־שָׁנָה
אַרְבַּעַת עֶשְׂרֵי תְּמִימִם יִהְיוּ: וּמִנְחַתְכֶם
מִלֶּת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים
לְפָר הָאֶחָד לְשֹׁלֶשֶׁת עֶשְׂרִים שְׁנֵי
עֶשְׂרִים לְאֵיל הָאֶחָד לְשְׁנֵי הָאֵילִם:

וְעֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן לְכֹבֵשׁ הָאֶחָד
לְאַרְבַּעַת עֶשְׂרֵי כִבְשִׁיִם: וְשַׁעִיר־
עִזִּים אֶחָד חֲטָאת מִלֶּבֶד עֹלֹת
הַתְּמִיד מִנְחַתָּה וְנֹסְכָה:

וּבְיוֹם הַשְּׁנִי פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנָיִם
עֶשְׂרֵי אֵילִם שְׁנָיִם כִּבְשִׁיִם בְּנֵי־שָׁנָה
אַרְבַּעַת עֶשְׂרֵי תְּמִימִם: וּמִנְחַתְכֶם
וְנֹסְכֵיהֶם לְפָרִים לְאֵילִם וְכִבְשִׁיִם
בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: וְשַׁעִיר חֲטָאת
אֶחָד מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתְּמִיד מִנְחַתָּה
וְנֹסְכָה:

וּבְיוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָּרִים עֶשְׂתֵּי עֶשְׂרֵי

אֵילִם שְׁנָיִם כִּבְשִׁיִם בְּנֵי־שָׁנָה
אַרְבַּעַת עֶשְׂרֵי תְּמִימִם: וּמִנְחַתְכֶם
וְנֹסְכֵיהֶם לְפָרִים לְאֵילִם וְכִבְשִׁיִם
בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: וְשַׁעִיר חֲטָאת
אֶחָד מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתְּמִיד וּמִנְחַתָּה
וְנֹסְכָה:

וּבְיוֹם הַרְּבִיעִי פָּרִים עֶשְׂרֵה אֵילִם שְׁנָיִם כִּבְשִׁיִם
בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבַּעַת עֶשְׂרֵי תְּמִימִם:
מִנְחַתְכֶם וְנֹסְכֵיהֶם לְפָרִים לְאֵילִם
וְכִבְשִׁיִם בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט:
וְשַׁעִיר־עִזִּים אֶחָד חֲטָאת מִלֶּבֶד עֹלֹת
הַתְּמִיד מִנְחַתָּה וְנֹסְכָה:

וּבְיוֹם הַחֲמִישִׁי פָּרִים תְּשֵׁה אֵילִם
שְׁנָיִם כִּבְשִׁיִם בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבַּעַת עֶשְׂרֵי
תְּמִימִם: וּמִנְחַתְכֶם וְנֹסְכֵיהֶם לְפָרִים
לְאֵילִם וְכִבְשִׁיִם בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט:
וְשַׁעִיר חֲטָאת אֶחָד מִלֶּבֶד עֹלֹת
הַתְּמִיד וּמִנְחַתָּה וְנֹסְכָה:

וּבְיוֹם הַשְּׁשִׁי פָּרִים שְׁמֹנֶה אֵילִם
שְׁנָיִם כִּבְשִׁיִם בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבַּעַת עֶשְׂרֵי
תְּמִימִם: וּמִנְחַתְכֶם וְנֹסְכֵיהֶם לְפָרִים
לְאֵילִם וְכִבְשִׁיִם בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט:
וְשַׁעִיר חֲטָאת אֶחָד מִלֶּבֶד עֹלֹת
הַתְּמִיד מִנְחַתָּה וְנֹסְכָה:

וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי פָּרִים שִׁבְעָה אֵילִם שְׁנָיִם כִּבְשִׁיִם
בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבַּעַת עֶשְׂרֵי תְּמִימִם:
וּמִנְחַתְכֶם וְנֹסְכֵיהֶם לְפָרִים לְאֵילִם
וְכִבְשִׁיִם בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט:
וְשַׁעִיר חֲטָאת אֶחָד מִלֶּבֶד עֹלֹת
הַתְּמִיד

Num.

מטור

ק

אֲשֶׁר אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ לֹא יָקוּם
 וַיְחַוֶּה יִסְלַח לָהּ כִּי־הֵנִיָּא אָבִית
 אַתָּה : וְאִם־הָיָה תְּחִיָּה לְאִישׁ וְנִדְרִיהָ
 עָלֶיךָ אִם מִבְּטָא שְׁפִתֶיהָ אֲשֶׁר אָסְרָה
 עַל־נַפְשָׁהּ : וְשָׁמַע אִישָׁה בְּיוֹם
 שָׁמְעוּ וְהַחְרִישׁ לָהּ וְקָמוּ נִדְרֵיהָ
 וְאָסְרָה אֲשֶׁר אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ יָקָמוּ :
 וְאִם בְּיוֹם שָׁמַע אִישָׁה יִנְיָא אוֹתָהּ
 וְהִפְרָ אֶת־נִדְרָהּ אֲשֶׁר עָלֶיהָ וְאֵת
 מִבְּטָא שְׁפִתֶיהָ אֲשֶׁר אָסְרָה עַל־
 נַפְשָׁהּ וַיְחַוֶּה יִסְלַח לָהּ : וְנִדְרָהּ
 אֶל־מִנְהָ וְגִירוּשָׁה כָּל־אֲשֶׁר־אָסְרָה
 עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם עָלֶיהָ : וְאִם־בֵּית
 אִישָׁה נִדְרָהּ אִם־אָסְרָה אֶסֶר עַל־
 נַפְשָׁהּ בְּשִׁבְעָהּ : וְשָׁמַע אִישָׁה
 וְהַחְרִישׁ לָהּ לֹא הֵנִיָּא אַתָּה וְקָמוּ כָּל־
 נִדְרֵיהָ וְכָל־אֶסֶר אֲשֶׁר־אָסְרָה עַל־
 נַפְשָׁהּ יָקוּם : וְאִם־תִּפְרָ יִפְרָ אַתָּם
 אִישָׁה בְּיוֹם שָׁמְעוּ כָּל־מוֹצֵא שְׁפִתֶיהָ
 לְנִדְרֵיהָ וְלֹא־אֶסֶר נַפְשָׁהּ לֹא יָקוּם
 אִישָׁה חִפְרָם וַיְחַוֶּה יִסְלַח לָהּ : כָּל־
 נִדְרָהּ וְכָל־שִׁבְעָהּ אֶסֶר לְעֵנַת נַפְשָׁהּ
 אִישָׁה יָקִימְנָהּ וְאִישָׁה יִפְרָנָהּ : וְאִם־
 חִתְרָשׁ יַחְרִישׁ לָהּ אִישָׁה מִיּוֹם אֶל־
 יוֹם וְהִקִּים אֶת־כָּל־נִדְרֵיהָ אוֹ אֶת־
 כָּל־אֶסְרֵיהָ אֲשֶׁר עָלֶיהָ הִקִּים אַתָּם
 כִּי־חִתְרָשׁ לָהּ בְּיוֹם שָׁמְעוּ : וְאִם־
 חִפְרָ יִפְרָ אַתָּם אַחֲרֵי שָׁמְעוּ וְנִשְׂאָה
 אֶת־עֹנָהּ : אֱלֹהֵי הַחֲקִים אֲשֶׁר
 צִוָּה יְחַוֶּה אֶת־מִשְׁרָהּ בֵּין אִישׁ

pronunciatio

in domo

מ

הַתְּמִיד מִנְחַתָּהּ וְנִסְכָּהּ : ס
 בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצַרְתָּ תְּחִיָּה לְכֶם כָּל־
 מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ : וְהִקְרַבְתֶּם
 עֲלֵיכֶם אִשָּׁה רִיחַ נִיחַח לַיהוָה פֶּרֶךְ
 אֶחָד אֵיל אֶחָד כִּבְשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה
 שִׁבְעָה תְּמִימִם : מִנְחַתֶּם וְנִסְכֵיכֶם
 לֶפְנֵי לַאֲוִל וְלִכְבָּשִׂים בְּמִסְפָּרָם
 כַּמִּשְׁפָּט : וְשַׁעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלֶּבֶד
 עֲלֵת הַתְּמִיד וּמִנְחַתָּהּ וְנִסְכָּהּ : אֱלֹהֵי
 תַעֲשׂוּ לַיהוָה בְּמוֹעֲדֵיכֶם לִבְדֹּד
 מִנִּדְרֵיכֶם וּנְדָבְתֵיכֶם לְעֲלִיתֵיכֶם
 וּלְמִנְחֹתֵיכֶם וּלְנִסְכֵיכֶם וּלְשִׁלְמֵיכֶם :
 ל וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְחַוֶּה אֶת־מֹשֶׁה :

לה

פ פ פ

וידבר מֹשֶׁה אֶל־רֹאשֵׁי
 הַמַּטּוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 לֵאמֹר זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְחַוֶּה :
 אִישׁ כִּי־יִדְרָ לַיהוָה אוֹ הַשְּׁבַע
 שִׁבְעָה לֹא־אֶסֶר אֶסֶר עַל־נַפְשׁוֹ לֹא
 יִחַל דְּבָרוֹ כְּכֹל־הֵיזָא מִפִּי יַעֲשֶׂה :
 וְאִשָּׁה כִּי־תִדְרָ לַיהוָה וְאָסְרָה
 אֶסֶר בְּבֵית אָבִיהָ בְּנַעֲרִיהָ : וְשָׁמַע
 אָבִיהָ אֶת־נִדְרָהּ וְאָסְרָה אֲשֶׁר אָסְרָה
 עַל־נַפְשָׁהּ וְהַחְרִישׁ לָהּ אָבִיהָ וְקָמוּ
 כָּל־נִדְרֵיהָ וְכָל־אֶסֶר אֲשֶׁר־אָסְרָה
 עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם : וְאִם־הֵנִיָּא אָבִיהָ
 אֶתָּה בְּיוֹם שָׁמְעוּ כָּל־נִדְרֵיהָ וְאֶסְרֵיהָ

obh gahc pufa nat. uat. m. m. m.

נ

ספר במדבר

לאשתו בין אב לבתו בנערות בית אביה: פ לא

מואב אשר על ירדן ירחו:

ויוצאו משה ואלעזר ס

וידבר יהוה אל משה לאמר:

נקם נקמת בני ישראל מאת המדינים

אחר האסף אל עמיק: וידבר משה

אל העם לאמר החלצו מאתכם

אנשים לצבא ויהיו על מדין לתת

נקמת יהוה במדין: אלף למטה אלף

למטה לכל מטות ישראל תשלחו

ה לצבא: וימסרו מאלפי ישראל

אלף למטה שנים עשר אלף חלוצי

צבא: וישלח אתם משה אלף

למטה לצבא אתם ואת פינחס בן

אלעזר חכהו לצבא וכלי הקדש

וחצצרות התרועה בידו: ויצבאו

על מדין כאשר צוה יהוה את משה

ויהרגו כל זכר: ואת מלכי מדין

הרגו על חלליהם את אוי ואת דקם

ואת צור ואת חור ואת רבע המשת

מלכי מדין ואת בלעם בן בעור הרגו

בחרב: וישבו בני ישראל את נשי

מדין ואת טפם ואת כר בהמתם

ואת כל מקנתם ואת כר חילם

י בנזו: ואת כל עריהם בסושבתם

ואת כל טירתם שרפו באש: ויקחו

את כל השלל ואת כל המלקוח

באדם ובבהמה: ויבאו אל משה

ואל אלעזר חכהו ואל עדת בני

ישראל את השבי ואת המלקוח

ואת השלל אל המחנה אל ערבת

חכהו וכל נשיאי העדה לקראתם

אל מחוץ למחנה: ויקצף משה

על פקודי החיל שרי האלפים ושרי

המאות הפאים מצבא המלחמה:

ויאמר אליהם משה החיותם כל

נקבה: תן חנה היו לבני ישראל

בדבר בלעם למסר מעל ביהוה על

דבר פעור ותחי הסנפה בעדת יהוה:

ועתה הרגו כל זכר בטף וכל אשה

ירעת איש למשכב זכר הרגו: וכל

הטף בנשים אשר לא ידעו משכב

זכר החיו לכם: ואתם חנו מחוץ

למחנה שבעת ימים כל הרג נפש

וכל נגע בחלל תתחטאו ביום

השלישי וביום השביעי אתם ושביכם

ז: וכל בנגד וכל כלי עזר וכל מעשה

עזים וכל כלי עץ תתחטאו:

ס ויאמר אלעזר חכהו אל

אנשי הצבא הפאים למלחמה זאת

חקת התורה אשר צוה יהוה את

משה: אך את הזהב ואת הכסף

את הנחשת את הברזל את הכדיל

ואת העפרת: כל דבר אשר יבא

באש תעבירו באש וטהר אך כמי

נדר יתחטא וכל אשר לא יבא

באש תעבירו במים: וכנסתם

בגדיכם ביום השביעי וטהרתם

ואחר תבאו אל המחנה: ס

ויאמר

טו
cccc
llla

Non lo
in iniqui
la lo

facio
facio

facio

vestan. line

non eligem
mones

accongimur

capitulum

capitulum

capitulum

כה ויאמר יהוה אל משה לאמר: שא
 אר ראש מלקוח השבי בארם
 ובנהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי
 אבות העדה: וחצית את המלקוח
 בין הפשי המלחמה היוצאים לצבא
 ובין כל העדה: והרמת מכס ליהוה
 מארנו אנשי המלחמה היוצאים
 לצבא אחר נפש מחמש המאורות
 מן הארם ומן הבקר ומן החמרים
 ומן הצאן: ממחציתם תקחו ונתתם
 לאלעזר הכהן תרומת יהוה:
 וממחצת בני ישראל תקח אחד
 אחו מן החמשים מן הארם מן
 הבקר מן החמרים ומן הצאן מכל
 הבהמה ונתתה אתם ללויים שמרי
 משמרת משכן יהוה: ויעש משה
 ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את
 משה: ויהי המלקוח יתר חבו אשר
 בזו עמ הצבא צאן שש מאות
 אלף ושבעים אלף וחמשת אלפים:
 ובקר שנים ושבעים אלף: וחמרים
 לה אחר וששים אלף: ונפש אדם
 מן הנשים אשר לא ידעו משכב
 זכר כל נפש שנים ושלשים אלף:
 ויהי המחצה חלק היוצאים בצבא
 מספר הצאן שלש מאות אלף
 ושלשים אלף ושבעת אלפים וחמש
 מאות: ויהי המכס ליהוה מן
 הצאן שש מאות חמס ושבעים:
 והבקר ששה ושלשים אלף ומכסם

ליהוה שנים ושבעים: וחמרים
 שלשים אלף וחמש מאות ומכסם
 ליהוה אחר וששים: ונפש אדם מ
 ששה עשר אלף ומכסם ליהוה שנים
 ושלשים נפש: ויהי משה את מכס
 תרומת יהוה לאלעזר הכהן כאשר
 צוה יהוה את משה: וממחצית
 בני ישראל אשר חצה משה מן
 האנשים הצבאים: ויהי מחצת
 העדה מן הצאן שלש מאות אלף
 ושלשים אלף שבעת אלפים וחמש
 מאות: ובקר ששה ושלשים
 אלף: וחמרים שלשים אלף וחמש
 מאות: ונפש אדם ששה עשר
 אלף: ויקח משה ממחצת בני
 ישראל את אחו אחד מן
 החמשים מן הארם ומן הבהמה
 ויהי אתם ללויים שמרי משמרת
 משכן יהוה כאשר צוה יהוה את
 משה: ויקרבו אל משה הפקדים
 אשר לאלפי הצבא שרי האלפים
 ושרי המאות: ויאמרו אל משה
 עבדיך נשאו את ראש אנשי
 המלחמה אשר בידנו ולא נפקד
 ממנו איש: ונקרב את קרבן יהוה
 איש אשר מצא כלי זהב מצערה
 וצמיד טבעת עגיל וכומז לכפר על
 נפשתינו לפני יהוה: ויקח משה
 ואלעזר הכהן את הזהב מאתם כל
 כלי מעשה: ויהי כל זהב התרומה

מחצת בני ישראל
מחצת בני ישראל

מחצת בני ישראל
מחצת בני ישראל

מחצת בני ישראל
מחצת בני ישראל

מחצת בני ישראל
מחצת בני ישראל

מחצת בני ישראל
מחצת בני ישראל

תנ"ך
 חלק

Handwritten note in the top right corner.

אשר חרמו ליהוה ששה עשר אלף
 שבע מאות וחמשים שקל מאת
 שרי האלפים ומאת שרי המאות:
 אנשי הצבא בוזו איש לו: ויקח
 משה ואלעזר חכהן את הזהב מאת
 שרי האלפים והמאות ויבאו אתו
 אל אהל מועד וזכרון לבני ישראל
 לפני יהוה:
 ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני
 גד עצום מאד ויראו את ארץ עזר
 ואת ארץ גלעד והנה המקום מקום
 מקנה: ויבאו בני גד ובני ראובן
 ויאמרו אל משה ואל אלעזר
 תכהן ואל נשיא העדה לאמר:
 עשרות ודיבן ויעור ונמרה וחשבון
 ואלעלה ישכם ונבו ובען: הארץ
 אשר הבה יהוה לפני ערת ישראל
 ארץ מקנה הוא ולעבדיך מקנה:
 ויאמרו אם
 מצאנו חן בעיניך יתן ארץ הארץ
 חזאת לעבדיך לאחזה אל תעברנו
 את הירדן: ויאמר משה לבני
 גד ולבני ראובן אחיכם יבאו
 למלחמה ואתם תשבו פה: ולפח
 תנואון את לב בני ישראל מעבר
 אל הארץ אשר נתן לחם יהוה:
 כח עשו אבתיכם בשלחו אתכם
 מקדש ברנע לראות את הארץ:
 ויעלו ער נחל אשכול ויראו את
 תארץ ויביאו את לב בני ישראל

ה

תניאון

קניא ק

לבתי בא אל הארץ אשר נתן
 לחם יהוה: ויחר אף יהוה ביום
 ההוא וישבע לאמר: אם יראו
 האנשים העליוס ממעריס מן
 עשרים שנה ומעלה את האדמת
 אשר נשבעתי לאברהם ליצחק
 וליעקב כי לא מלאו אחרי: בלתי
 כלב בן יפנה תקני ויהושע בן נון
 כי מלאו אחרי יהוה: ויחר אף יהוה
 מישראל וינעם במדבר ארבעים
 שנת ער-תם כל הדור העשה הרע
 בעיני יהוה: ונחם קמתם תחרת
 אבתיכם תרבות אנשים חטאים
 לספות עוד על חרון אף יהוה אל
 ישראל: כי תשובן מאחרי ויסף
 עוד להפיתו במדבר ושחתם לכל-
 העם הזה:
 וינשו אליו ויאמרו גדרת צאן נבנה
 למקננו פח וערים לטפנו: ואנחנו
 נתלץ חשים לפני בני ישראל עד
 אשר אם תביאנם אל מקומם
 וישב טפנו בערי המבצר מפני ישוב
 תארץ: לא נשוב אל בתינו עד
 התנחל בני ישראל איש נחלתו: כי
 לא נחל אתם מעבר לירדן והלאה
 כי באה נחלתנו אלינו מעבר הירדן
 מזרחה:
 ויאמר אליהם משה אסדתעשון את
 תדבר הזה אם תחלצו לפני יהוה
 למלחמה: ועבר לכם כל חלוץ
 את

Marginal notes on the left side of the page, including 'ל' and 'כ'.

אֶרֶץ חִירָדָן לִפְנֵי יְהוָה עַד חוֹרֵישׁוֹ
 אֶת אֹיְבֵיו מִפְּנֵיו וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ
 לִפְנֵי יְהוָה וְאַחַר תֵּשְׁבוּ וְהָיִיתֶם נְקִיִּם
 מִיְהוָה וּמִיִּשְׂרָאֵל וְהִיתְרָה הָאָרֶץ
 הַזֹּאת לְכֶם לְאַחֲזָה לִפְנֵי יְהוָה
 וְאִם לֹא תַעֲשׂוּן כֵּן הִנֵּה חֲטַאתֶם
 לַיהוָה וְדַעוּ חֲטַאתְכֶם אֲשֶׁר חָמַצְתֶּם
 אֶתְכֶם בְּנוֹ לְכֶם עֵרִים לְשִׁפְכֶם
 וּגְדַרְתֶּם לְצַנְאֲכֶם וְהִצֵּא מִפִּיכֶם תַּעֲשׂוּ
 וַיֹּאמֶר בְּנֵי גֵר וּבְנֵי רְאוּבֵן אֶל מֹשֶׁה
 לֵאמֹר עֲבָדֶיךָ יַעֲשׂוּ כְאֲשֶׁר אֲדַנִּי
 מִצֹּהֶם שִׁפְנוּ נַשְׂוֵנוּ מִקְנָנוּ וְכָל־
 בְּהֵמַתְנוּ יִחִיו שֵׁם כְּעַרְי הַגִּלְעָד
 וְעֲבָדֶיךָ יַעֲבְרוּ כָל־חֲלוּץ צָנֵא לִפְנֵי
 יְהוָה לְמַלְחָמָה כְּאֲשֶׁר אֲדַנִּי דָבָר
 וַיְצַו לָהֶם מֹשֶׁה אֶת אֶלְעֹזֶר הַכֹּהֵן
 וְאֶת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון וְאֶת רֵאשֵׁי אֲבוֹת
 הַמִּטּוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
 אֱלֹהִים אִם יַעֲבְרוּ בְנֵי גֵר וּבְנֵי־
 רְאוּבֵן אֶתְכֶם אֶת חִירָדָן כָּל־חֲלוּץ
 לְמַלְחָמָה לִפְנֵי יְהוָה וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ
 לִפְנֵיכֶם וּנְתַתֶּם לָהֶם אֶת־אֶרֶץ הַגִּלְעָד
 לְאַחֲזָה וְאִם לֹא יַעֲבְרוּ חֲלוּצִים
 אֶתְכֶם וְנִאֲחָזוּ כִתְכֹכֶם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
 וַיַּעֲנוּ בְנֵי גֵר וּבְנֵי רְאוּבֵן לֵאמֹר אֶת־
 אֲשֶׁר דָּבָר יְהוָה אֵלֵינוּ עֲבָדֶיךָ כֵּן
 נַעֲשֶׂה נַחֲנוּ נַעֲבֹד חֲלוּצִים לִפְנֵי
 יְהוָה אֶרֶץ כְּנָעַן וְאַתְּנוּ אַחֲזֵת נַחֲלַתְנוּ
 מִעֲבַד לִירָדָן וַיִּתֵּן לָהֶם מֹשֶׁה
 לְבְנֵי גֵר וּלְבְנֵי רְאוּבֵן וּלְחֻצֵי וּשְׁכֵמָה

מִנְשָׂה בֶן יוֹסֵף אֶת־מַמְלַכֶת סוּחַן
 מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי וְאֶת־מַמְלַכֶת עוּג מֶלֶךְ
 חֲבָשׁוֹן הָאָרֶץ לְעָרֵיהֶּן בְּגִבְלוֹת עָרֵי
 הָאָרֶץ סָבִיב וַיִּבְנוּ בְנֵי־גֵר אֶת־
 דִּיבָן וְאֶת־עֶשְׂרֵת וְאֶת־עַרְעָר וְאֶת־
 עֶשְׂרֵת שׁוּפָן וְאֶת־יַעֲזֹר וַיִּגְבְּהוּ
 וְאֶת־בֵּית נִמְרָה וְאֶת־בֵּית הַרְזָן עָרֵי
 מִבְּצָר וּגְדַרְתֶּם צֹאן וּבְנֵי רְאוּבֵן בְּנוּ
 אֶת־חֲשֹׁבוֹן וְאֶת־אֶלְעָלָה וְאֶת־
 קָרִיתִים וְאֶת־נָבוֹ וְאֶת־בַּעַל־מְעוֹן
 מוֹסַבֶת שֵׁם וְאֶת־שִׁבְמָה וַיִּקְרָאוּ
 בְּשֵׁמֹת אֶת־שְׁמוֹת הָעָרִים אֲשֶׁר בְּנוּ
 וַיִּלְכּוּ בְנֵי מְכִיר כֵּן מִנְשָׂה גִלְעָדָה
 וַיִּלְכְּדָהּ וַיִּרְשׁ אֶת־הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר־
 בָּהּ וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת־הַגִּלְעָד לְמְכִיר
 כֵּן מִנְשָׂה וַיֵּשֶׁב בָּהּ וַיֵּאֵר כֵּן
 מִנְשָׂה הֵלֶךְ וַיִּלְכֹּד אֶת־חֹתֵיהֶם
 וַיִּקְרָא אֶתְהֶן חֹת יֵאִיר וְנִכְתַּב הֵלֶךְ
 וַיִּלְכֹּד אֶת־קָנֹת וְאֶת־פְּנִתֵיהֶן וַיִּקְרָא
 לָהֶן נִבַּח בְּשֵׁמוֹ
 פ פ פ
 מִסְעֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר יָצְאוּ מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם לְצַבְּאוֹת בְּיַד מֹשֶׁה
 וְאַהֲרֹן וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
 מוֹצְאֵיהֶם לְמַסְעֵיהֶם עַל־פְּנֵי יְהוָה
 וְאֵלֶּה מַסְעֵיהֶם לְמוֹצְאֵיהֶם

Septu 77
 Septu 77
 77 77
 77 plus
 Septu nomini

77
 77
 77
 77

Contestulana posse
 denat. 77
 fol 95

אלה

ויסעו מרעמסס בחדש הראשון
 בחמשה עשר יום לחדש הראשון
 ממחרת הפסח יצאו בני ישראל
 ביד רמה לעיני כל מצרים ומצרים
 מקברים את אשר הכה יהוה בהם
 כל בכור ובאלהיהם עשה יהוה
 ח שפטים: ויסעו בני ישראל מרעמסס
 ויחנו בסכר: ויסעו מסכת ויחנו
 באתם אשר בקצה המדבר: ויסעו
 מאתם וישב על פי החירת אשר על
 פני בעל צפון ויחנו לפני מגדלו ויסעו
 מפני החירת ויעברו בתוך הים
 המדברה וילכו ררך שלשת ימים
 במדבר אתם ויחנו במרה: ויסעו
 ממרה ויבאו אילמה ובאילם שתיים
 עשרת עינת מים ושבעים תמרים
 ויחנו שם: ויסעו מאילם ויחנו על
 ים סוף: ויסעו מים סוף ויחנו
 במדבר סין: ויסעו ממדבר סין
 ויחנו בדפקה: ויסעו מדפקה
 ויחנו באלוש: ויסעו מאלוש ויחנו
 ברפידם ולא היה שם מים לעם
 לשתות: ויסעו מרפידם ויחנו
 במדבר סיני: ויסעו ממדבר סיני
 ויחנו בקברות התאוה: ויסעו
 מקברות התאוה ויחנו בחצרת:
 ויסעו מחצרת ויחנו ברחמה:
 ויסעו מרחמה ויחנו ברמן פרץ:
 כ ויסעו מרמן פרץ ויחנו בלבנה:
 ויסעו מלבנה ויחנו ברסה:

Septuaginta

ויסעו מרסה ויחנו בקהלתיח:
 ויסעו מקהלתיח ויחנו בהר שפר:
 ויסעו מהר שפר ויחנו בהררה:
 ויסעו מהררה ויחנו במקהלתיח:
 ויסעו מקהלתיח ויחנו בתחת:
 ויסעו מתחת ויחנו בתרח:
 ויסעו מתרח ויחנו במתקה:
 ויסעו ממתקה ויחנו בחשמנת:
 ויסעו מחשמנת ויחנו במסרות:
 ויסעו ממסרות ויחנו בבני יעקן:
 ויסעו מבני יעקן ויחנו בחר הנרגד:
 ויסעו מחר הנרגד ויחנו ביטבתה:
 ויסעו מיטבתה ויחנו בעברנה:
 ויסעו מעברנה ויחנו בעצין גבר:
 ויסעו מעצין גבר ויחנו במדבר צן
 הוא קדש: ויסעו מקדש ויחנו
 בחר החר בקצה ארץ אדום: ויעל
 אהרן הכהן אל יהוה החר על פי
 יהוה וימת שם בשנת הארבעים
 לצאת בני ישראל מארץ מצרים
 בחרש החמישי באחד לחודש:
 ואהרן בן שלש ועשרים ומאת
 שנה במתו בחר החר:
 וישמע הכנעני מ
 מלך ערד וחוא ישב פנב בארץ
 כנען כבא בני ישראל: ויסעו
 מהר החר ויחנו בצלמנה: ויסעו
 מצלמנה ויחנו בפונן: ויסעו מפונן
 ויחנו באבת: ויסעו מאבת ויחנו
 בעיי העברים בגבול מואב:
 ויסעו

מה ויסעו מעיים ויחנו בדרכי נד : ויסעו
 מדיבן נד ויחנו בעלמן דבלתימה :
 ויסעו מעלמן דבלתימה ויחנו בתרי
 העברים לפני נבו : ויסעו מהרי
 העברים ויחנו בערבת מואב על
 ירדן ורחו : ויחנו על חירדן מבית
 הישמות עד אבל השטוי בערבת
 מואב : *Belgation*

וידבר יהוה אל משה בערבת
 מואב על ירדן ויהו לאמר : דבר
 אל בני ישראל ואמרת אלחס כי
 אתם עברים את חירדן אל ארץ
 כנען : והורשתם את כל ישובי
 הארץ מפניכם ואבדתם את כל
 משכיתם ואת כל צלמי מסכתם
 תאבדו ואת כל כמותם תשמירו :
 והורשתם את הארץ וישבתם בה
 כולכם נתתי את הארץ לרשר
 אתה : והתנחלתם את הארץ
 בגורל למשפחתכם לרב תרבו
 את נחלתו ולמעט תמעט את
 נחלתו אל אשר יצא לו שמה
 הנזרה לו יחיה למטות אבותיכם
 נח תתנחלו : ואם לא תורישו את ישובי
 הארץ מפניכם ויהי אשר תותירו
 מהם לשכים בעיניכם ולצנינים
 בצדיכם וצרו אתכם על הארץ
 אשר אתם יושבים בה : ויהי כאשר
 רמיתו לעשות לחם אעשה לכם :
 לר וידבר יהוה אל-

משה לאמר : צו את בני ישראל
 ואמרת אלחס כי אתם באים אל
 הארץ כנען זאת הארץ אשר תפל
 לכם בנחלח ארץ כנען לגבלתיה :
 והיה לכם פאת נגב ממדבר צן על
 ידי אדום והיה לכם נבור נגב
 מקצה ים המלח קדמה : ונסב
 לכם הנבול מנגב למעלה עקרים
 ועבר צנר והיה תוצאתיו מנגב
 לקדש ברנע ויצא חצר אדר ועבר
 עצמנת : ונסב הנבול מעצמון ה
 נחלה מצרים והיו תוצאתיו הימה :
 ונבול ים והיה לכם הים הגדול
 ונבול זה יחיה לכם נבול ים :
 וזה יחיה לכם נבול צפון מן הים
 הגדל תתאו לכם הר ההר :
 סחר חחר תתאו לכא חמת והיו
 תוצאת הנבל צדדה : ויצא הנבל
 זפרנה ותיו תוצאתיו חצר עינן זה
 יהיה לכם נבול צפון : והתאוויתם
 לכם לנבול קדמה מחצר עינן
 שפמת : וירד הנבל משפם הרבלה
 מקדם לעין וירד הנבל ומחה על
 בתן ים כנרת קדמה : וירד הנבול
 חירדנה והיו תוצאתיו ים המלח
 זאת תהיה לכם הארץ לגבלתיה
 סביב : ויצו משה את בני ישראל
 לאמר הארץ הארץ אשר תתנחלו
 אתה בגורל אשר צוה יהוה לתר
 לתשעת המטות והצי המטה :

Secunda Mensura

Secunda Mensura

Determinatio

Secunda Mensura

inde

אעפ"י

כי לקחו מטה בני הראובני לבירת
 אבתם ומטה בני הנדבי לבית אבתם
 וחצי מטה מנשה לקחו נחלתם: שני
 המטות וחצי המטה לקחו נחלתם
 מעבר לירדן ורחו קרמח מזרחת:
 וידבר יהוה אל משה
 לאמר: אלה שמות האנשים אשר
 ינחלו לכם את הארץ אלעזר הכהן
 ויהושע בן נון: ונשיא אחד נשיא
 אחד ממטה תקחו לנחל את הארץ:
 ואלה שמות האנשים למטה יהודה
 כלב בן יפנה: ולמטה בני שמעון
 שמואל בן עמיהוד: למטה בנימן
 אלידר בן בסלון: ולמטה בני לוי
 נשיא בקי בן יגלי: לבני יוסף למטה
 בני מנשה נשיא חניאל בן אפר:
 ולמטה בני אפרים נשיא קמואל
 בן שפטן: ולמטה בני זבולן נשיא
 אליצפן בן פרנך: ולמטה בני
 יששכר נשיא פלטיאל בן עון:
 ולמטה בני אשר נשיא אחיהוד בן
 שלמי: ולמטה בני נפתלי נשיא
 פרחאל בן עמיהוד: אלה אשר צוה
 יהוה לנחל את בני ישראל בארץ
 כנען: לח פ וידבר יהוה
 אל משה בערבת מואב על ירדן
 ורחו לאמר: צו את בני ישראל
 ונתנו ללוים ממחלת אחוזתם ערים
 לשבת ומגרש לערים סביבותיהם
 תתנו ללוים: והיו הערים לחם
 הערים

ש

כ

לשבת ומגרשיהם יהיו לכהמתם
 ולרכשם ולכל חיתם: ומגרשו
 הערים אשר תתנו ללוים מקור העיר
 וחוצה אלף אמה סביבו: ומדתם
 סחוף לעיר את פאת קרמח אלפים
 באמה ואת פאת נגב אלפים באמה
 ואת פאת ים אלפים באמה ואת
 פאת צפון אלפים באמה ותעיר בתוך
 זה יהיה להם מגרשי הערים: ואת
 הערים אשר תתנו ללוים את שש
 ערי המקלט אשר תתנו להם שמה
 הרצח ועליהם תתנו ארבעים ושתיים
 עיר: כל הערים אשר תתנו ללוים
 ארבעים וששנה עיר אתהן ואת
 מגרשיהן: והערים אשר תתנו
 מאחזת בני ישראל מאת הרב
 תרבו ומאת המעט תמעיטו איש
 כפי נחלתו אשר ינחלו יתן מעריו
 ללוים: פ וידבר
 יהוה אל משה לאמר: דבר אל
 בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם
 עברים את חירדן ארצה כנען:
 והקריתם לכם ערים ערי מקלט
 תהיינה לכם ונס שמה רצח מכה
 נפש כשגגה: והיו לכם הערים
 למקלט מנאר ולא ימות הרצח
 עד עמדו לפני העדה למשפט:
 והערים אשר תתנו שש ערי מקלט
 תהיינה לכם: את שלש הערים
 תתנו מעבר לירדן ואת שלש
 הערים

אב"ח
כ"ד
כ"ה

אעפ"י
אעפ"י
אעפ"י

ע"כ
אעפ"י

Suburban

Nun

הערים תתנו בארץ כנען עיר מקלט
 תהינה: לבני ישראל ולגזר ולתושב
 בתוכם תהינה שש הערים האלה
 למקלט לנוס שמה כל מכה נפש
 בשגנה: ואם בכלי ברזל הכחו
 וימת רצח הוא מות יומת הרצח:
 ואם באבן יד אשר ימות בה הכחו
 וימת רצח הוא מות יומת הרצח:
 או בכלי עץ יד אשר ימות בו הכחו
 וימת רצח הוא מות יומת הרצח:
 נאל הרם הוא ימית את הרצח
 בפגעו בו הוא ימתנו: ואם כשנאה
 יהדפנו או השליך עליו בצדקה
 וימת: או באיבה הכחו בידו וימת
 מות יומת המכה רצח הוא נאל
 הרם ימית את הרצח בפגעו בו:
 ואם בפתע בלא איבה הדפו או
 השליך עליו כל כלי בלא צדקה:
 או בכל אבן אשר ימות בה בלא
 ראות ויפל עליו וימת יהוא לא אויב
 לו ולא מבקש רעתו: ושפטו
 הערה בין המכה ובין נאל הרם על
 המשפטים האלה: והצילו הערה
 ארץ הרצח מיד נאל הרם והשיבו
 אתו הערה אל עיר מקלטו אשר נס
 שמה וישב בה עד מות הכתן הגדל
 אשר משח אתו בשמן הקדש:
 ואם יצא יצא הרצח את גבול עיר
 מקלטו אשר ינוס שמה: ומצא אתו
 נאל הרם מהוץ לגבול עיר מקלטו

ורצח נאל הרם את הרצח אין
 לו רם: כי בעיר מקלטו ישב עד מות
 הכתן הגדל ואחרי מות הכתן הגדל
 ישוב הרצח אל ארץ אבותו: והיו
 אלה לכם לחקת משפט לדרתיכם
 בכל מושבתיכם: כל מכה נפש
 לפי עדים ירצח את הרצח ועד אחד
 לא יענה בנפש למות: ולא תקחו
 כפר לנפש רצח אשר הוא רשע
 למור: כי מות יומת: ולא תקחו
 כפר לנוס ארץ עיר מקלטו לשוב
 לשבת בארץ עד סות הכתן: ולא
 תחניפו את הארץ אשר אתם בה כי
 הרם הוא יחניף את הארץ ולא רצח
 לא יכפר לרם אשר שפך דם כי
 אם בדם שפכו: ולא תטמא את
 הארץ אשר אתם יושבים בה אשר
 אני שכן בתוכה כי אני יהוה שכן
 בתוך בני ישראל: פ
 לו ויקרבו ראשי האבות למשפחת
 בני גלעד בן מכיר בן מנשה
 ממשפחת בני יוסף וירברו לפני משה
 ולפני הנשאים ראשי אבות לבני
 ישראל: ויאמרו את ארני צוה יהוה
 לתת את הארץ בנחל הבגורל לבני
 ישראל וארני צוה כיהוה לתת את
 נחלת צלפתר אחינו לבנתיו:
 והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל
 לנשים ונגרעה נחלתן מנחלת
 אבותינו ונוסף על נחלת חמטור

Scipion
אדס
Codemachi
עיר
תעמי.
עיר

למור
מנאל

הדפנו
השליך
הדפו
השליך

השליך
השליך

adjectio

ממשפחת מטה אביה תהיה
 לאשר למען יירשו בני ישראל
 איש נחלת אבתיו: ולא תסב
 נחלה ממטה למטה אחר כי איש
 בנחלתו ידבקו ממות בני ישראל:
 כאשר צוה יהוה את משה בן
 עשו בנות צלפחד: ותחיינה
 מחלה תרצה ונחלה ומלכה
 ונערה בגור צלפחד לבני דדיהן
 לנשים: ממשפחת בני
 מנשה בן יוסף היו לנשים ותהי
 נחלתן על מטה משפחת אביהן:
 אלה חמצורת והמשפטים
 אשר צוה יהוה ביד משה אל
 בני ישראל בערבת מואב
 על ירדן ירתו: חוק

אשר תחיינה להם ומנרל נחלתנו
 יזרע: ואם יהיה חיבל לבני
 ישראל ונוספה נחלתן על נחלת
 המטה אשר תחיינה להם ומנחלת
 מטה אבתיו יזרע נחלתן:
 ויצו משה את בני ישראל על פי
 יהוה לאמר בן מטה בני יוסף
 דברים: ותהדר אשר צוה
 יהוה לבנות צלפחד לאמר לטוב
 בעיניתם תחיינה לנשים אך
 למשפחת מטה אביהם תחיינה
 לנשים: ולא תסב נחלה לבני
 ישראל ממטה אל מטה כי
 איש בנחלת מטה אבתיו ידבקו
 בני ישראל: וכל בת ירשת
 נחלה ממות בני ישראל לאחד

com hablay
fuerit

capitulum
foli 153
cu' dicitur
- foli 153

סכום פסוקי דספר במדבר סיני אלף ומאתו ושמונ' ושמונה וסימן ארפח
 וחציו והיה האיש אשר אבחר בו מטחו יפרח: וסדריו
 לבי: טא וסדריו כח: ופרשיותיו עשרה:

Deut

קה

אלה

השמים לרב: יהוה אלהי אבותיכם
 סף עליכם ככם אלף פעמים ויברך
 אתכם כאשר דבר לכם: איכה
 אשא לבדי טרחכם ומשאככם
 וריבכם: הנו לכם אנשים חכמים
 ונבנים וידעים לשבטיכם ואשמם
 בראשיכם: ותענו אתי ותאמרו
 טוב הדבר אשר דברת לעשות:
 ואקח את ראשי שבטיכם אנשים
 חכמים וידעים ואתן אותם ראשים
 עליכם שרי אלפים ושרי מאות
 ושרי חמשים ושרי עשרת ושרים
 לשבטיכם: ואצוה את שבטכם
 בעת ההוא לאמר שמע בין אחיכם
 ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו
 ובין גרו: לא תכזרו פנים במשפט
 בקטן כגדל תשמעו לא תגורו מפני
 איש כי המשפט לאלהים הוא
 והדבר אשר יקשה מכם תקרבון
 אליו ושמעתיו: ואצוה אתכם
 בעת ההוא את כל הדברים אשר
 תעשון: ונסע מחרב ונלך ארץ
 כל המדבר הגדול והנורא ההוא
 אשר ראיתם דרך חר האמרי כאשר
 צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא ער
 קרש ברנע: ואמר אלכם באתם
 ער-חר האמרי אשר יהוה אלהינו

תדברום אשר דבר משה אל כל
 ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה
 מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן
 וחצרת ודי זהב: אחר עשר יום
 מחרב הדרך שיעור עד קרש
 ברנע: ויהי בארבעים שנה פעשת
 עשר חדש באחר לחודש דבר משה
 אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה
 אתו אלהים: אחרי הכתו את סיחון
 מלך האמרי אשר יושב בחשבון
 וארץ עוג מלך הבשן אשר יושב
 בעשתרת בארבעו: בעבר הירדן
 בארץ מואב הואיל משה באר את
 התורה תוארת לאמר: יהוה
 אלהינו דבר אלינו כחרב לאמר
 רב לכם שבת בהר הזה: פנו
 וסעו לכם ובאו חר האמרי ואל-
 כל שכניו בערבה בהר ובשפלה
 ובנגב ובחוף הים ארץ הבנעני
 והלבנון עד-הנהר הגדל נהר פרת:
 ראה נתתי לפניכם את הארץ באו
 ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה
 לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב
 לתת להם ולזרעם אחריהם: ואמר
 אלכם בעת ההוא לאמר לא אוכל
 לבדי שאת אתכם: יהוה אלהיכם
 הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי

922
 אלהי ישראל
 לבורח
 ט רח
 לבורח
 ט רח

אמר
 ואלו
 ואלו

ccccws
 vi
 vs. fol 241

ספר אלה הדברים

נתן לנו: ראה נתן יהוה אלהיך
 לפניך את הארץ על-רש כאשר
 דבר יהוה אלהי אבותיך לך אל-
 תירא ואל-חחר: ותקרבו אל-
 כלכם ותאמרו נשלחה אנשים
 לפנינו ויחפרו לנו את הארץ וישבו
 אתנו דבר את הדרך אשר נעלה-
 בה ואת הערים אשר נבא אליהן:
 ויושב בעיני הדבר ואקה מכם שנים
 עשר אנשים איש אחד לשבט:
 ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד-נחל
 כח אשבל וירגלו אתה: ויקחו בידם
 מפרי הארץ ויורדו אלינו וישבו
 אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ אשר-
 יהוה אלהינו נתן לנו: ולא אביתם
 לעלת ותמרו את פי יהוה אלהיכם:
 ותרגנו באהליכם ותאמרו בשנאת
 יהוה אתנו הוציאנו מארץ מצרים
 לתת אתנו ביד האמרי להשמידנו:
 אנה אנחנו עלים אחינו המסו את-
 לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו
 ערים גדלות ובצורת בשמים וגם בני
 ענקים ראינו שם: ואמר אלכם
 לא תערצון ולא תיראון מהם:
 יהוה אלהיכם תהלך לפניכם הוא
 ילחם לכם ככל אשר עשה אתכם
 במצרים לעיניכם: ובמדבר אשר
 ראית אשר נשאך יהוה אלהיך
 כאשר ישא איש את בנו בכר-
 הדרך אשר הלכתם עד כאכס עד-

תתה עשית
היה

כח
מרה היתה
עצמות
לדני
היה לו עשית
אלו היתה

היה
היה
היה

היה
היה

המקום הזה: וכדבר הזה אינכם
 מאמינים ביהוה אלהיכם: תהלך
 לפניכם בדרך לתור לכם מקום
 לחנתכם באש: לילה לראתכם
 בדרך אשר תלכו-כה ובענן זמם:
 וישמע יהוה את קול דבריכם ויקצף
 וישבע לאמר: אם יראה איש לה
 כאנשים האלה הדור הרע הזה את
 הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת
 לאבותיכם: וזלתי כלב בן יפנה
 הוא יראה ולא אתן ארץ הארץ
 אשר דרך-בה ולבניו יען אשר מלא
 אתרי יהוה: גם כי התאנף יהוה
 בגללכם לאמר גם אתה לא תבא
 שם: יהושע בן-נון העמד לפניך
 הוא יבא שמה אתו חזק כי הוא
 ינחלנה את ישראל: וטפכם אשר
 אמרתם לבו יהוה ובניכם אשר
 לא ידעו היום טוב ורע הסת יבאו
 שמה ולהם אתנכרו והם יירשוה:
 ואתם פנו לכם וסעו המדברה דרך
 ים-סוף: ותענו ותאמרו אליו
 חטאנו ליהוה אנחנו נעלה ונלחמנו
 בכל אשר צונו יהוה אלהינו ותחגרו
 איש את-כלי מלחמתו ותהינו
 לעלת ההר: ויאמר יהוה אליו
 אמר לחם לא תעלו ולא תלחמו
 כי אינני בקרבכם ולא תנגפו לפני
 איביכם: ואדבר אליכם ולא
 שמעתם ותמרו את פי יהוה ותודו
 ותעלו

היה
היה

היה
היה

היה
היה

היה
היה

קו

דברים

ותעלו החרה: ויצא האמרי הישב
 בחר החוא לקראתכם וירדפו אתכם
 כאשר תעשינה הדברים ויפתו אתכם
 בשעיר ער חרמה: ותשבו ותבכו
 לפני יהוה ולא שמע יהוה בקלכם
 ולא האזין אליכם: ותשבו בקדש
 ימים רבים בימים אשר ישבתם:
 ב ונפן ונסע
 חמדנה דרך ים סוף כאשר דבר
 יהוה אלי ונסב את הר שעיר ימים
 רבים:
 פ ויאמר יהוה אלי לאמר: רב לכם
 סב את החר הזה פנו לכם צפנה:
 ואת תעס צו לאמר אתם עברו
 בגבול אחיכם בני עשו הישבים
 בשעיר וייראו מכם ונשמרתם מאד:
 אל תתגרו בם כי לא אתן לכם
 מארצם עד מדרך פי דגל כירישה
 לעשו נתתו את הר שעיר: אכל
 תשברו מאתם בכסף ואכלתם ונס
 מים תכרו מאתם בכסף ושתייתם:
 כי יהוה אלהיך ברכך בכל מעשה
 ידך ירע לכתך את חמדך הנדל
 הזהות ארבעים שנה יהוה אלהיך
 עסך לא חסרת דבר: ונעבר מאת
 אחינו בני עשו הישבים בשעיר
 מדרך הערבה מאילת ומעצין
 גבר ונפן ונעבר
 דרך מדבר מואב: ויאמר יהוה
 אלי אל תצר את מואב ואל תתגר

בס מלחמה כי לא אתן לך מארצו
 ירשה כי לבני לוש נתתי ארץ
 ירשה: האמים לפניו ישבו בה
 עם גדול ורב ורם בענקים: רפאים
 יחשבו אף הם כענקים ותמאכים
 יקראו להם אמים: ובשעיר ישבו
 החרים לפניו ובני עשו יירשו
 וישמידום מפניהם וישבו תחתם
 כאשר עשה ישראל לארץ ירשתו
 אשר נתן יהוה להם: עתה קמו
 ועברו לכם את נחל זרד ונעבר את
 נחל זרד: והימים אשר הלכנו
 מקדש ברנע עד אשר עברנו את
 נחל זרד שלשים ושמונה שנה ער
 הם כל הדור אנשי המלחמה
 מקרב המחנה כאשר נשבע יהוה
 להם: וגם יר יהוה היתה גם להם
 מקרב המחנה עד תמם: והיו
 כאשר תמו כל אנשי המלחמה
 למות מקרב העם:
 ודבר יהוה אלי לאמר: אתה
 עבר היום את גבול מואב את ער:
 וקרבת מול בני עמון אל תצורם
 ואל תתגר בם כי לא אתן מארץ
 בני עמון לך ירשה כי לבני לוש
 נתתיה ירשה: ארץ רפאים
 תחשב אף הוא רפאים ישבו בה
 לפניו והעמנים יקראו להם
 ומזמים: עם גדול ורב ורם בענקים
 וישמידם יהוה מפניהם ויירשם

דבר...
abului, תמם

אל...
התם
מלחמה

והיום

אחיו

לפניהם

ספר אלה הדברים

וּשְׁבוּ תַחְתָּם : כַּאֲשֶׁר עָשָׂה
 לְבְנֵי עִשׂוֹ הַיֹּשְׁבִים בְּשֵׁעִיר אֲשֶׁר
 חִשְׁמִיר אֶת הַחֲרִי מִפְּנֵיהֶם וַיִּירָשׁוּ
 וַיִּשְׁבוּ תַחְתָּם עַד הַיּוֹם הַזֶּה :
 וְהַעֲוִים הַיֹּשְׁבִים בְּחֻצוֹת עֵזֶר
 כִּפְתָרִים הֵיזְאוּ מִכִּפְתַּר הַשְּׁמִירָם
 וַיִּשְׁבוּ תַחְתָּם : קוֹמוּ סֵעוּ וְעִבְרוּ
 אֶת נַחַל אַרְנֹן רֵאשִׁית נַחְתֵי כִידָךְ
 אֶת סִיחֹן מֶלֶךְ חֲשִׁבוֹן הָאֲמֹרִי וְאֶת
 אֶרְצוֹ הַחֵל רֶשֶׁת וְחִתְנָר כֹּן מִלְחָמָה :
 הַיּוֹם הַזֶּה אֲחִי תֵת פַּחַדְךָ וַיִּרְאֶתְךָ
 עַל-פְּנֵי הָעַמִּים תַּחַת כָּל-הַשָּׁמַיִם
 אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן שִׁמְעָךָ וְרִגְזוּ וְחָלוּ
 מִפְּנֵיךָ : וְאֶשְׁלַח מַלְאָכִים מִמִּדְבַּר
 קִדְמוֹת אֶל-סִיחֹן מֶלֶךְ חֲשִׁבוֹן דְּבָרֵי
 שְׁלוֹם לֵאמֹר : אֶעֱבְרָה בְּאֶרְצְךָ
 בְּדֶרֶךְ בְּדֶרֶךְ אֶלֶךְ לֹא אֶסוּר וּמִן
 וְשִׁמְאוֹל : אֲכַלֶּה בְּכֶסֶף תִּשְׁבְּרֵנִי
 וְאֶכְלֵתִי וּמִיִּם בְּכֶסֶף תִּתֵּן לִי
 וְשִׁתִּיתִי רֶק אֶעֱבְרָה בְּרַגְלֵי : כַּאֲשֶׁר
 עָשִׂיתָ לִּי בְּנֵי עִשׂוֹ הַיֹּשְׁבִים בְּשֵׁעִיר
 וְהַמֹּזְאֵבִים הַיֹּשְׁבִים בְּעַר עַד אֲשֶׁר
 אֶעֱבֹר אֶת חִירְרֹן אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-
 יְהוּה אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ : וְלֹא אָבָה
 סִיחֹן מֶלֶךְ חֲשִׁבוֹן הָעֵבְרָנוּ כֹּן כֹּס
 הַקֶּשֶׁת יְהוּה־ אֱלֹהֶיךָ אֶת-רִוְחָה
 וְאִמְץ אֶת-לִבְנוֹ לִמְעַן תִּתְּנֵהוּ
 בְּיַד הַיּוֹם :
 וַיֹּאמֶר יְהוּה אֵלֵי רֵאשִׁית הַחֵלְתִי תֵת
 לְפָנֶיךָ אֶת סִיחֹן וְאֶת אֶרְצוֹ הַחֵל

Horror

Horror

Horror

כה

meipe possedev

meipe

meipe

meipe

meipe

ל

רֶשֶׁת לְרֶשֶׁת אֶת-אֶרְצוֹ : וַיֵּצֵא סִיחֹן
 לְקִרְאתָנוּ הוּא וְכָל-עַמּוֹ לְמִלְחָמָה
 יָתְצֵה : וַיִּתְּנֵהוּ יְהוּה אֱלֹהֵינוּ לְפָנֵינוּ
 וַנִּכַּד אֹתוֹ וְאֶת-כָּנָנוּ וְאֶת-כָּל-
 עַמּוֹ : וְנִלְכַד אֶת-כָּל-עִרְיֹו בְּעַת
 הַהוּא וְנִחְרַם אֶת-כָּל-עִיר מֵתָם לָהּ
 וְהַנְּשִׂיִם וְחֹטְףָ לֹא הִשְׁאֲרָנוּ שְׂרִיד :
 רֶק הַבַּהֲמָה בּוֹזְנֵנוּ לָנוּ וְשִׁלַּל תַּעֲרִים
 אֲשֶׁר לְכַרְנוּ : מִעֲרַעַר אֲשֶׁר עָלָה
 שִׁפְתֵי נַחַל אַרְנֹן וְהַעִיר אֲשֶׁר בְּנַחַל
 וְעַד-הַגִּלְעָד לֹא הָיְתָה קְרִירָה אֲשֶׁר
 שָׁבַרְנוּ מִמֶּנּוּ אֶת-הַכָּל נָתַן יְהוּה
 אֱלֹהֵינוּ לְפָנֵינוּ : רֶק אֶל-אֶרֶץ
 בְּנֵי-עַמּוֹן לֹא קִרְבַת בְּיַד נַחַל יַבֵּק
 וְעִרְיֹו הָחַר וְכָל-אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוּה
 אֱלֹהֵינוּ : וְכַפְּנוּ וְנִעַל
 הַרְדֵּף הַבָּשָׂן וַיֵּצֵא עֹזֵג מֶלֶךְ-הַבָּשָׂן
 לְקִרְאתָנוּ הוּא וְכָל-עַמּוֹ לְמִלְחָמָה
 אֶרְדְּעוּ : וַיֹּאמֶר יְהוּה אֵלֵי אֶל-
 תִּירָא אֹתוֹ כִּי בִידְךָ נִתְּמוּ אֹתוֹ וְאֶת-
 כָּל-עַמּוֹ וְאֶת אֶרְצוֹ וְעַשִׂיתָ לוֹ
 כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי
 אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֲשִׁבוֹן : וַיִּתֵּן יְהוּה
 אֱלֹהֵינוּ כִּידְנוּ גַם אֶת-עֹזֵג מֶלֶךְ-
 הַבָּשָׂן וְאֶת-כָּל-עַמּוֹ וְנִכְהָו עַד-
 כָּל-תֵּי הַשְּׂאִיר לֹו שְׂרִיד : וְנִלְכַד אֶת-
 כָּל-עִרְיֹו בְּעַת הַהוּא לֹא הָיְתָה קְרִירָה
 אֲשֶׁר לֹא-לִקְחָנוּ מֵאֵתֶם שְׂשִׂיִם עִיר
 כָּל-חֵבֶל אֶרֶז מִמְּלַכְתְּ עֹזֵג בְּבָשָׂן :
 כָּל-אֱלֹהֵי עַרְיֹו בְּצַדֵּת חוֹמָה גְּבֻחָה
 דָּלְתִים

Horror

Horror

Horror

כה

meipe possedev

meipe

meipe

meipe

meipe

ל

Deut

pag 275
pag 276
pag 277

קו *Leviticus*

ואתחנן *pag 275*

והערכת והירדן וגבל מכנרת ועד
 ים הערבתי ים המלח תחת אשדות
 הפסגה מזרחת: ואצו אתכם בעת
 החוא לאמר יהוה אלהיכם נתן
 לכם ארץ הארץ הזאת לרשתה
 חלוצים תעבדו לפני אחיכם בני
 ישראל כל בני חיל: רק נשיכם
 ושפכם ומקנכם ידעתי כי מקנה רב
 לכם ישבו בעריכם אשר נתתי
 לכם: עד אשר יניח יהוה לאחיכם כ
 ככם וירשו גם הם את הארץ אשר
 יהוה אלהיכם נתן להם בעבר הירדן
 ושבתם איש לירשתו אשר נתתי
 לכם: ואת יהושוע צויתי בעת
 החוא לאמר עיניך הראת את כל
 אשר עשה יהוה אלהיכם לשני
 המלכים האלה כן יעשה יהוה
 לכל הממלכות אשר אתה עבר
 שמר: לא תיראום כי יהוה
 אלהיכם הוא הנלחם לכם:

דלתים וברית לבד מערי הפרו
 הרבה מאד: ונחרס אותם כאשר
 עשינו לסיחן מלך חשבון החרס כל
 עיר מתם הנשים והטף: וכל
 ההמה ושלל הערים בזונו לנו:
 ונקח בעת החוא את הארץ מיד
 שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן
 מבחל ארנן עד הר חרמון: צידנים
 יקראו לחרמון שרון והאמרי יקראו
 לו שניר: כל ערי המישר וכל
 הנלעד וכל חבשן עד סלכיה
 ואדרעי ערי ממלכת עוג בפשן:
 כירק עוג מלך חבשן נשאר מותר
 הרפאים חנה ערשו ערש ברזל חלה
 הוא ברבת בני עמון השע אמות
 ארבה וארבע אמות רחבה באמת
 איש: ואת הארץ הזאת ירשנו
 בעת החוא מערער אשר על נחל
 ארנן וחצי הר הנלעד ועריו נתתם
 לראובני ולגדי: ותר הנלעד וכל
 חבשן ממלכת עוג נתתי למצי שבט
 המנשה כל חבל הארצב לכל
 חבשן החוא יקרא ארץ רפאים:
 ואיר בן מנשה לקח את כל חבל
 ארנב עד גבול הנשורי והמעכתי
 ויקרא אתם על שמו את חבשן חות
 ואיר עד היום הזה: ולמכיר נתתי
 את הנלעד: ולראובני ולגדי נתתי
 סן הנלעד ועד נחל ארנן תוך הנחל
 וגבל ועד יבק הנחל גבול בני עמון:

*Levi Dechua
effluo שך
all. ת 17 ש
4 ת 17 ש*

*cent. Jean
interim*

ס ס ס

ואתחנן *procurat*

אל יהוה בעת
 החוא לאמר:
 אלני יהוה אתה החלות לחראות
 את עברך את גדלך ואת ירך
 החוקה אשר מיד אל בשמים ובארץ
 אשר יעשה כמעשיך וכגבורתיך:

10

3 27

Deur

כה אעברה נא ואראה את הארץ
 הטובה אשר בעבר הירדן החר
 הטוב הזה וחלבן: ויתעבר יהוה בי
 למענכם ולא שמע אלי ויאמר יהוה
 אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד
 בדבר הזה: עלת ראש הפסגה
 ושא עיניך ימה וצפונה ותימנה
 ומזרחה וראה בעיניך כי לא תעבר
 את הירדן הזה: וצו את יהושע
 וחזקה ואמצהו כי הוא יעבר לפני
 העם הזה והוא ינחיל אותם את
 הארץ אשר תראה: ונשב בניא
 מול בית פעור:
 ד ועתה ישראל שמע אל
 החקים ואר המשפטים אשר
 אנכי מלמד אתכם לעשות למען
 תחיו ובאתם וירשתם את הארץ
 אשר יהוה אלהי אבותיכם נתן
 לכם: לא תספו על הדבר אשר
 אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו
 לשמר את מצות יהוה אלהיכם
 אשר אנכי מצוה אתכם: עיניכם
 הראות את אשר עשה יהוה בבבל
 פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי
 בעל פעור השמידו יהוה אלהיך
 מקרבך: ואתם הדבקים ביהוה
 אלהיכם חיים כלכם היום: ראו
 למדתו אתכם חקים ומשפטים
 כאשר צוני יהוה אלהי לעשות כן
 בקרב הארץ אשר אתם באים שמה

read signal

פ

14. 1. 1. 1.

ח

לרשתה: ושמרתם ועשיתם כי
 הוא חכמתכם ובינתכם לעיני
 העמים אשר ישמעון את כל החקים
 האלה ואמרו רק עם חכם ונבון
 תצוי הגדול הזה: כי מרגו גדול
 אשר לו אלהים קרבים אליו ביהוה
 אלהינו בכל קראנו אליו: ומי צוי
 גדול אשר לו חקים ומשפטים
 צדיקים ככל התורה הזאת אשר
 אנכי נתן לפניכם היום: רק השמר
 לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את
 הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו
 מלכתך כל ימי חייך והודעתם
 לבניך ולבני בניך: יום אשר
 עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב
 באמר יהוה אלי הקח לי את העם
 ואשמעם את דברי אשר ילמדון
 ליראה אתי כל הימים אשר הם חיים
 על האדמה ואת בניהם ילמדון:
 ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר
 כער באש ער לב השמים השך ענן
 וערפל: וידבר יהוה אליכם מתוך
 האש קול דברים אתם שמעו
 ותמונה אינכם ראים וולתי קול:
 ויגד לכם ארת בריתו אשר צוה
 אתכם לעשות עשרת הדברים
 ויכתבם על שני לוחות אבנים: ואתי
 צוה יהוה בעת תהיה ללמד אתכם
 חקים ומשפטים לעשתכם אתם
 בארץ אשר אתם עברים שמה
 לרשתה

עליו

ח

14. 1. 1. 1.

primus fructus mactentur fructu suis etc

lectum

20 man. hui. huius etc

non adoravit

ut quare etc in xon. de d. m. etc

hinc etc

in xon. de d. m. etc

de fructu

כי תוליד בנים ובני בנים ונשנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יהוה אלהיך להכעיסו: העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עבדים את הירדן שמי לרשתה לא תאריכו ימים עליה כי השמר תשמרון: והפיץ יהוה אתכם בעמים ונשארתם מתי מספר בנזים אשר ינהג יהוה אתכם שמה: ועברתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראו ולא ישמעו ולא יאכלו ולא יריחו: ובקשתם משם את יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכר לבבך ובכל נפשך: פצר לך ומצאוך כל ל הדברים האלה באחרית הימים ושבת ער יהוה אלהיך ושמעת בקלו: כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבתיך אשר נשבע לחם: כי שאל נא לימים ראשנים אשר חיו לפניך למן היום אשר ברית אלהים אדם על הארץ ולמקצת השמים וער קצה השמים חנהו: בדבר הגדול הזה או הנשמע במהו: השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי: או הנסח אלהים לבוא לקחת לו גו

לרשתה: ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר יהוה אליכם בחרב מתוך האש: פן תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל תבנית זכר או נקבה: תבנית כל בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור כנף אשר תעוף בשמים: תבנית כל רמש בארמה תבנית כל דגה אשר במים מתחת לארץ: ופן תשא עיניך השמימה וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים ונרחת והשתחוית להם ועברתם אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים תחת כל השמים: ואתכם לקח יהוה ויוצא אתכם מכור הפרזל ממצרים לחיות לו לעם נחלה ביום הזה: ויהוה התאנף בי על דבריכם וישבע לבלתי עברי את הירדן ולבלתי בא אל הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: כי אנכי מת בארץ הזאת אינני עבר את הירדן ואתם עבדים זרשתם את הארץ הטובה הזאת: השמרו לכם פן תשכחו את ברית יהוה אלהיכם אשר פרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוק יהוה אלהיך: כי יהוה אלהיך אש אכלה הוא אל קנא: פ

4 m. d. simile etc

3 p. formae

in d. etc

in d. etc

in d. etc

Deuter

ספר אלה הרברים

מקרב נזו במסת באתת וכמופתים
 ובמלחמה וביר חוקה ובזרוע נטויה
 ובמוראות גדלים ככל אשר עשרה
 לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך;
 אתה הראת לדעת כי יהוה הוא
 האלהים אין עוד מלבדו: **סז**
 השמים השמיעך ארץ קלו ליסרך
 ועל הארץ הראך את אשו הגדולה
 ודבריו שמעת מתוך האש:
 ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר
 בזרעו אחריו ויוצאך בפניו ככחו
 הגדל ממצרים: להוריש נזים גדלים
 ועצמים מסך מפניך להביאך לתת
 לך את ארצם נחלרה כיום הזה:
 וידעת היום וחשבת אל לבבך כי
 יהוה הוא האלהים בשמים מפעל
 ועל הארץ מתחת אין עוד:
מ ושמרת את חקי ואת מצותיו אשר
 אנכי מצוך היום אשר ייטב לך
 ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים
 על הארמה אשר יהוה אלהיך נתן
 לך כל הימים: **פ**
 אז יבדיל משה שלש ערים בעבר
 הירדן מזרח שמש: לנס שמח
 רוצח אשר ירצח את דעהו בבלי
 דעת והוא לא שנא לו מתמר
 שלשם ונס אל אחת מן הערים
 חאל וחי: את בער במדבר בארץ
 המישר לראובני וארץ ראמון
 בגלעד לגדי וארץ גולן בפשן

לה

וידעת היום וחשבת אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים מפעל ועל הארץ מתחת אין עוד

למנשוי: וזאת התורה אשר שם
 משה לפני בני ישראל: **סח** אלה
 הערת והחקים והמשפטים אשר
 דבר משה אל בני ישראל בצאתם
 ממצרים: בעבר הירדן בנזיא מול
 בית פעור בארץ סיחן מלך האמרי
 אשר יושב בחשבון אשר הכריז
 משה ובני ישראל בצאתם ממצרים:
 ויורשו את ארצו ואת ארץ עוג
 מלך הכנען שני מלכי האמרי אשר
 בעבר הירדן מזרח שמש: מערער
 אשר על שפת נחל ארנן וער הה
 שיאן הוא חרמון: וכל הערבה עבר
 הירדן מזרחה וער ים הערבה תחת
 אשדת הפסגה: **ה**
פ ויקרא משה
 אל כל ישראל ויאמר אלהם שמע
 ישראל את החקים ואת המשפטים
 אשר אנכי דבר באזניכם היום:
 ולסדתם אתם ושמרתם לעשתם:
 יהוה אלהינו ברת עמנו ברית
 כחרב: לא את אבותינו ברת
 יהוה את חברות הזאת בני אמתנו
 אנתנו אלה פה היום כלנו חיים:
 פנים בפנים דבר יהוה עמכם בחר
 מתוך האש: אנכי עמד בין יהוה
 ובניכם בעת ההוא מהגיד לכם את
 דבר יהוה כיוראתם מפני האש ולא
 עליתם כהר לאמר: **ה**
פ אנכי יהוה אלהיך
 אשר

אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית
 עבדים: לא יהיה לך אלהים אחרים
 על פני: לא תעשה לך פסל כל
 תמונה אשר בשמים מפעל ואשר
 בארץ מתחרת ואשר במים מתחת
 לארץ: לא תשתחוה להם ולא
 תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אר
 קנא פקד עון אבות על בנים ועל
 שלשים ועל רבעים לשנאי:

ועשה חסד לאלפים לאהבי
 מצותי ולשמרי מצותי:

ק לא תשא את שם יהוה אלהיך
 לשוא כי לא ינקח יהוה את אשר
 ישא את שמו לשוא:

ס שמור את יום
 השבת לקדשו כאשר צוך יהוה
 אלהיך: ששת ימים תעבד ועשית
 כל מלאכתך: ויום השביעי שבת
 ליהוה אלהיך לא תעשה כר
 מלאכה אתר ובנג ובתך ועבדך
 ואמתך ושורך וחמרך וכל בהמתך
 וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך
 ואמתך כמוך: וזכרת כי עבד
 היית בארץ מצרים ויצאן יהוה
 אלהיך משם ביד חזקה ובזרע נטויה
 על פני צוך יהוה אלהיך לעשור
 את יום השבת:

טו כבד את אביך ואר אפך כאשר
 צוך יהוה אלהיך למען יאריך
 ימך ולמען יטב לך על האדמה

אשר יהוה אלהיך נתן לך:
 לא תרצה:
 ולא תנאף:
 ולא תגנב:
 ולא תענה ברעך עד שוא:
 ולא תחמד אשת רעך:

כ ולא תתאוה בית
 רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו
 וחמרו וכל אשר לרעך:

ס אח דברים
 האלה דבר יהוה אל כל קהלכם
 בחר מתוך האש הענן והערפל קול
 גדול ולא יסף ויכתבם על שני לוחות
 אבנים ויהנם אלי: ויהי כשמעכם
 את הקול מתוך ההשך והחר בער
 באש ותקרבו אלי כר ראשי
 שבשיתכם וקנייכם: והאמרו הן
 תראנו יהוה אלהינו אח כבוד ואת
 גדלו ואת קלו שמענו מתוך האש
 היום הזה ראינו כי ידבר אלהים

כח את האדם וחי: ועתה למה נמות
 כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם
 יספים אנחנו לשמע את קול יהוה
 אלהינו עוד ומתנו: כי מיכל

בשר אשר שמע קול אלהים היים
 מדבר מתוך האש במנו וחי:
 קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר
 יהוה אלהינו ואת דבר אלינו את
 כל אשר ידבר יהוה אלהינו אליך
 ושמענו ועשינו: וישמע יהוה

Dout

f. in mano

Deut.

ספר אלה חרברים

את קול דבריכם ברברכם אלי
 ויאמר יהוה אלי שמעתי את קול
 דברי העם הזה אשר דברו אליך
 היטיבו כל אשר דברו: מי יתן
 והיה לבכם זה להם ליראה אתי
 ולשמר את כל מצותי כל הימים
 למען ייטב להם ולבניהם לעלם: לך
 אמר להם שובו לכם לאהליכם:
 ואתה פה עמד עמדי ואדבר
 אליך ארח כל המצוה והחקים
 והמשפטים אשר תלמדם ועשו
 בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתהו:
 ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה
 אלהיכם אתכם לא תסרו ימין
 ושמאל: בכל הדרך אשר צוה
 יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען
 תחיון וטוב לכם והארכתם ימים
 בארץ אשר תירשון: ו
 וזאת המצוה החקים והמשפטים
 אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד
 אתכם לעשות בארץ אשר אתם
 עברים שמה לרשתהו: למען תירא
 את יהוה אלהיך לשמר את כל
 חקתיו ומצותיו אשר אנכי מצוה
 אתה ובנך ובן בנך כל ימי חיך
 ולמען יארכו ימך: ושמעת ישראל
 ושמרת לעשות אשר ייטב לך
 ואשר תרבו מאד כאשר דבר יהוה
 אלהי אבתיך לך ארץ זבת חלב
 ודבש: פ שמע

ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:
 ואהבת את יהוה אלהיך בכל
 לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך:
 והיו הדברים האלה אשר אנכי
 מצוה היום על לבבך: ושננתם
 לבנך ודברת בם בשבתך בביתך
 ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך:
 וקשרתם לאות על ירך והיו
 למטפת בין עיניך: וכתבתם על
 מזוזות ביתך ובשעריך:
 והיה כי יביאך ו
 יהוה אלהיך אל הארץ אשר נשבע
 לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב
 לתת לך ערים גדלות וטבת אשר
 לא בניתי: ובתים מלאים כל טוב
 אשר לא מלאתי וברת חצובים אשר
 לא חצבת ברמים וזיתים אשר לא
 נטעת ואכלת ושבעת: השמר לך
 פן תשכח את יהוה אשר הוציאך
 מארץ מצרים סבות עבדים: את
 יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד
 ובשמו תשבע: לא תלכו אחר
 אלהים אחרים מאלהי העמים אשר
 סביבותיכם: כי אר קנא יהוה
 אלהיך בקרבך פן יחרה אף יהוה
 אלהיך כן והשמידך מעל פני
 האדמה:
 לא תנסו את יהוה אלהיכם כאשר
 נסיתם במסה: שמור תשמרון את
 מצות יהוה אלהיכם ועלתיו וחקיו
 אשר

ארכיל
מלכו
והיו

מזוזות

והיה

אשר לא
מלאתי
וברת
חצובים
אשר
לא חצבת
ברמים
וזיתים
אשר לא
נטעת
ואכלת
ושבעת

סביבותיכם

האדמה

אשר

תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך :
 כי יסיר את בנך מאחרי ועברו
 אלהים אחרים וחרה אף יהוה בכם
 והשמידך מחר : כי אם כה תעשו ח
 להם מזבחתיהם תתצו ומצבתם
 תשברו ואשיריהם תגדעון ופסיליהם
 תשרפון באש : כי עם קדוש אתה
 ליהוה אלהיך כג בחר יהוה אלהיך
 להיות לו לעם סגלה מכל העמים
 אשר על פני האדמה : לא מרבכם
 מכל העמים חשק יהוה בכם ויבחר
 בכם כי אתם המעט מכל העמים :
 כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו
 את השבעה אשר נשבע לאבותיכם
 הוציא יהוה אתכם ביד חזקה
 ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך
 מצרים : וידעת כיהוה אלהיך
 הוא האלהים האל הנאמן שמר
 הבְּרִית והחסד לאתביו ולשמרי
 מצותיו לאלף דור : ומשלים
 לשנאיו אל פניו לחאבדו לא יאחר
 לשנאו אל פניו ישלם לו : ושמרת
 את המצוה ואת החקים ואת
 המשפטים אשר אנכי מצוה חיו
 לעשתם :

*Dimi קי
 absadi קי
 plurisim
 in Kal a קי
 a copulatio est*

*differe
 Kal א
 Pict. א
 - al gutta
 in unperabur
 Longa vocal
 in part.*

פ פ פ

עקב תשמעון
 את המשפטים
 2 28

והיה

אשר צוה : ועשית הישר והטוב
 בעיני יהוה למען יושב לך ובאת
 וירשת את הארץ הטובה אשר
 נשבע יהוה לאבותיך : להקף את
 כל איביך מפניך כאשר דבר יהוה :
 כי ישאלך בנך
 מחר לאמר מה העדת והחקים
 והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו
 אתכם : ואמרת לבנך עבדים תיינו
 לפרעה במצרים ויציאנו יחור
 מצרים ביד חזקה : ויתן יהוה אותה
 ומפתים גדלים ורעים במצרים
 בפרעה ובכל ביתו לעינינו : ואותנו
 הוציא משם למען הכיח אתנו לתת
 לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו
 ויצונו יהוה לעשות את כל החקים
 האלה ליראה את יהוה אלהינו
 לטוב לנו כל הימים לחיתנו כחיים
 כה חיה : וצדקה תהיה לנו כישמר
 לעשות את כל המצוה הזאת לפני
 יהוה אלהינו כאשר צונו :
 כי יביאך יהוה אלהיך אל
 הארץ אשר אתרו בא שמה
 לרשתה ונשל גוים רבים מפניך
 החתי והגרזשי והאמרי והכנעני
 והפרזי והחוי ותיבוסו שבעה גוים
 רבים ועצומים ממך : ונתנם יהוה
 אלהיך לפניך והביתם החרם תחרים
 אתם לא תכרת להם ברית ולא
 תחנם : ולא תחתן כס בתך לא
 תחננה

*Comitia nomen
 aliquid nomen
 חתן
 תחתן*

האלה ושמרתם ועשיתם אתם
 ושמר יהוה אלהיך לך את הברית
 ואת החסד אשר נשבע לאבותיך
 ואהבך וברכך והרבה ברכך פרי
 בטובך ופרי ארמתיך הגנה ותירושך
 ווצהיך שגור אלפיך ועשתרת
 צאנך על האדמה אשר נשבע
 לאבותיך לתת לך: כבוד תהיה
 מכל העמים לא יהיה בך עקר
 ועקרה ובכחמתך: והסיר יהוה
 ממך כל חלי וכל מדוי מצרים
 הרעים אשר ידעת לא ישימם בך
 ונתנם בכל שנאיך: ואכלת את
 כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן
 לך לא תחוס עינך עליהם ולא
 תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא
 לך: כי תאמר
 בלבבך רבים הגוים האלה ממני
 איכה אוכל להורישם: לא תירא
 מהם זכר תזכר את אשר עשה
 יהוה אלהיך לפרעה ולכל מצרים:
 המסרת הגדלת אשר ראו עיניך
 והאתרת והמפתים והיר החזקה
 והזרע הנטויה אשר הוציאך יהוה
 אלהיך בן יעשה יהוה אלהיך לכל
 העמים אשר אתה ירא מפניהם:
 וגם את הצרעה ישלח יהוה אלהיך
 בם ער—אכר הנשארים והנסתרים
 מפניך: לא תערץ מפניהם כי—
 יהוה אלהיך בקרבך אל גדול וגורא:

וזהו
 פסוק
 עשר
 וזהו
 פסוק
 עשר
 וזהו
 פסוק
 עשר

ונשל יהוה אלהיך את הגוים
 האר מפניך מעט מעט לא תוכל
 בלתי מהר פן תרבה עליך חית
 השרה: ונתנם יהוה אלהיך לפניך
 ותמם מחומה גדלה עד השמדם:
 ונתן מלכיהם בידך והאבדת את—
 שמש מתחת השמים לא יתעב
 אוש בפניך עד השמדך אתם:
 פסילו אלהיהם תשרפון באש לא כה
 תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת
 לך פן תוקש בו כי תועברת יהוה
 אלהיך הוא: ולא תביא תועבה
 אל—ביתך והיית חרם במהו שקץ
 תשקצנו ותעב! תתעבנו כי חרם
 הוא: ה פ כל המצוה
 אשר אנכי מצוך היום תשמרון
 לעשות למען תחיון ורבייתם ובאתם
 וירשתם את הארץ אשר נשבע
 יהוה לאבותיכם: וזכרת את כל
 הדרך אשר הוליכך יהוה אלהיך
 זה ארבעים שנה במדבר למען
 ענתך לנסתך לדעת את אשר
 בלבבך התשמר מצותו אם לא:
 ויענך וירעבך ויאכלך ארז חמן
 אשר לא ידעת ולא ידעון אבותיך
 למען הודיעך כי לא על הלחם
 לבדו יהיה האדם כי על כל מוצא
 פיו יהוה יחיה האדם: שמלתך
 לא בלתי מעליך ורגלך לא בצקה
 זה ארבעים שנה: וידעת עם
 לבבך

וזהו
 פסוק
 עשר

וזהו
 פסוק
 עשר

וזהו
 פסוק
 עשר

וזהו
 פסוק
 עשר

Deut

עקב

קיא

לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו
 יהיה אלהיך מיסרך: ושמרת
 ארץ מצות יהוה אלהיך ללכת
 בדרכיו וליראה אתו: כי יהוה
 אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ
 נחלי מים עינת ותהמת וצאים
 בנקעה ובחר: ארץ חטה ושערה
 וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן
 ודבש: ארץ אשר לא במסכנת
 תאכל בה לחם לא תחסר כל בה
 ארץ אשר אנניח ברול ומהרריח
 תחצב נחש: ואכלת ושבעת
 וברכת את יהוה אלהיך על הארץ
 הטובה אשר נתן לך: השמר לך פן
 תשכח את יהוה אלהיך לבלתי
 שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר
 אנכי מצוך היום: פן תאכל ושבעת
 ובתים טובים תבנה וישבת: ובקרה
 וצאנך ירפון וכסף וזהב ירבה לך
 וכל אשר לך ירבה: ורס לבבך
 ושכחת את יהוה אלהיך המוציאך
 מארץ מצרים מבית עבדים:

כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל
 למען הקים את בריתו אשר נשבע
 לאבתך כיום הזה: פ
 והיה אם שכח תשכח את יהוה
 אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים
 ועבדתם והשתחווית להם הערתי
 ככם היום כי אבד תאבדון: כגוים
 אשר יהוה מאבד מפניכם כן
 תאבדון עקב לא תשמעון בקול
 יהוה אלהיכם: פ

פרו דעו
עבד ה' ע"ד

ט שמע ישראל אתה עבר היום
 את הירדן לבא לרשת גוים גדלים
 ועצמים מסך ערום גדלת ובצרת
 בשמים: עם גדול ורס בני
 ענקים אשר אתה ידעת ואתה
 שמעת מי יתיצב לפני בני ענק:
 וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא
 העבר לפניך אש אכלה הוא ישמידם
 והוא יבניעם לפניך והורשתם
 והאבדתם מהר כאשר דבר יהוה
 לך: אל תאמר בלבבך בהרף
 יהוה אלהיך אתם! מלפניך לאמר
 בצרקותי הביאני יהוה לרשת את
 הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה
 יהוה מורישם מפניך:

לא בצרקותי וכישר לבבך אתה ח
 באת לרשת ארץ ארצם כי
 ברשעת הגוים האלה יהוה אלהיך
 מורישם מפניך ולמען הקים את
 הדבר אשר נשבע יהוה לאבתך

Deuter

עקב

קיב

כה

וּתְנַפֵּל לִפְנֵי יְהוָה אֶת-אַרְבָּעִים הַיּוֹם וְאֶת-אַרְבָּעִים הַלַּיְלָה אֲשֶׁר הִתְנַפַּלְתִּי בִּי אָמַר יְהוָה לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם וְאֶתְפַּלֵּל אֶל-יְהוָה וְאָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אֵל הַשְּׁחַת עִמָּךְ וְנַחֲלַתְךָ אֲשֶׁר פָּדִיתָ בְּגִדְלֶךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֹזֶק וְזָכַר לְעַבְדֶּיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אֵל-תִּפְּן אֶל-קְשֵׁי הָעַם הַזֶּה וְאֶל-רִשְׁעוֹ וְאֶל-חַטָּאתוֹ: פֶּן יֹאמְרוּ הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָנוּ מִמִּצְרַיִם מִכַּלּוֹת יְהוָה לְהַבְיִיאַם אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם וּמִשְׁנֵאתוֹ אוֹתָם הוֹצִיאָם לְחַמְתָּם בְּמִדְבָּר: וְהֵם עִמָּךְ וְנַחֲלַתְךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ בְּכַחַךְ הַגָּדֹל וּבְזִרְעֶךָ הַנְּטוּיָה: פ

בַּעַת הַהוּא אָמַר יְהוָה אֵלֵי לֵךְ שְׁנֵי-לַחַת אַבְנִים בְּרִאשֹׁנִים וְעַל הַלְּאֵלִי הִתְרַח וְעָשִׂיתָ לָךְ אֲרוֹן עֹץ וְאָכַתְבָּ עַל-הַלְּחָתִּים אֶת-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הוִוִּיעַל-הַלְּחַת תְּרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר שָׁבַרְתָּ וְשָׁמַתָּ בְּאֲרוֹן: וְאָעַשׂ אֲרוֹן עֵצִים שְׁטוּיִם וְאָפְסַל שְׁנֵי לַחַת אַבְנִים בְּרִאשֹׁנִים וְאָעַל הַתְּרַח וְשְׁנֵי הַלְּחַת בְּיָדֶיךָ: וְיִכְתַּב עַל-הַלְּחָתִּים בְּמַכְתָּב תְּרִאשׁוֹן אֲרִי עֲשֵׂר־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֵלֶיכֶם בְּהַר סֵינוֹר הַאֵשׁ בְּיוֹם תִּקְהַל וְיִתְּנֶם יְהוָה אֵלֵינוּ: וְאָפֶן וְאָרַד מִן-הַהָר וְאָשַׁם אֶת-הַלְּחַת בְּאֲרוֹן אֲשֶׁר עָשִׂיתִי וַיְהִי שֵׁם כְּאֲשֶׁר

צוֹנֵי יְהוָה: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִסְעוּ מִבְּאֵר בְּנֵי-יַעֲקֹב מוֹסְרָה שֵׁם מַת אֲהָרֹן וַיִּקְבֵּר שָׁם וַיִּכְהֵן אֶלְעֹזָר בְּנֵי תַחְתָּיו: מִשֵּׁם נִסְעוּ הַגִּדְגָּדָה וּמִן-הַגִּדְגָּדָה יִשְׁבְּתָה אֶרֶץ נַחֲלֵי-מִים: בַּעַת הַהוּא הִכְרִיל יְהוָה אֶת-שִׁבְטֵי הַלְּוִי לְשֵׂאת אֶת-אֲרוֹן בְּרִית-יְהוָה לְעַמֶּךָ לִפְנֵי יְהוָה לְשֵׂרְתוֹ וּלְבַרְכָּךְ בְּשֵׁמוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה: עַל-כֵּן לֹא-יְהִי לְלוֹוֵי חֶלֶק וְנַחֲלָה עִם-אֲחָיו יְהוָה הוּא נַחֲלָתוֹ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹו: וְאַנְכִי עֲסַרְתִּי כְּהֵן כִּימֵים תְּרִאשֹׁנִים אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֵלַי גַּם בַּעֲפֵס תְּהוּא לֹא אֶבְרָךְ יְהוָה הַשְּׁחִיתְךָ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קוּם לֵךְ לְמַסַּע לִפְנֵי הָעָם וַיָּבֹאוּ וַיִּירָשׁוּ אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָם לְתָרֵי לָהֶם: פ

וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מַה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׂאל מֵעַמָּךְ כִּי אִם לִירָאָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְלַכֵּת בְּכָל-דְּרָכֶיךָ וּלְאַהֲבָה אֶת-וְלַעֲבֹד אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְּכָךְ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ: לְשַׁמֵּר אֶת-מִצְוֹת יְהוָה וְאֶת-חֻקֹּתָיו אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְךָ הַיּוֹם לְטוֹב לָךְ: וְחֵן לִיְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַשְּׁמַיִם וְשָׁמַי הַשְּׁמַיִם הָאָרֶץ וּכְלֵי אֲשֶׁר-בָּהֶן: רַק בְּאַחֲמִיךָ חֶשֶׁק יְהוָה לְאַהֲבָרָה אוֹתָם וַיִּבְחַר בּוֹרְעֵם אַחֲרֵיהֶם

Mosera

ad perfectionem

Geniul cum 7
Daxoguy. qd mular
panda tul 7
le 200 qu 44 - 46

paribg

Deut

בכם מכל העמים ביום הזה :
 ומלתם את ערלת לבבכם וערפכם
 לא תקשו עוד : ביהוה אלהיכם
 הוא אלהי האלהים ואדני האדנים
 האל הגדל הנכבד והנורא אשר לא
 ישא פנים ולא יקח שחד : עשרה
 משפט יתום ואלמנה ואהב נר לתת
 לו לחם ושמחה : ואהבתם את
 חנר כירגום הייתם בארץ מצרים :
 כ את יהוה אלהיך תירא אתו תעבד
 ובו תדבק ובשמו תשבוע : הוא
 תהלתך והוא אלהיך אשר עשרה
 אתך את הגדלות וארתי הנזרות
 האלה אשר ראו עיניך : בשבעים
 נפש ירדו אבתך מצרימה ועתה
 שמך יהוה אלהיך ככוכבי השמים
 לרב : יא
 ואהבת ארתי יהוה אלהיך ושמרת
 משמרתו וחקתיו ומשפטיו ומצותיו
 כל הימים : וידעתם היום כיו לא
 את בניכם אשר לא ידעו ואשר לא
 ראו את מוסר יהוה אלהיכם ארתי
 גדלו את ירו החוקה וזרעו הנטויה :
 ואת אתתיו ואת מעשיו אשר עשה
 בתיך מצרים לפרעה מלך מצרים
 ולכל ארצו : ואשר עשה לחיל
 מצרים לסוסיו ולרכבו אשר חצוף
 את מי ים סוף על פניהם ברדפם
 אחריכם ויאכדם יהוה עד היום הזה :
 ואשר עשה לכם במדבר עד כאכם

עד המקום הזה : ואשר עשה לרמן ח
 ולאבירם בני אילאכ בן ראובן
 אשר פצתה הארץ את פיה ותבלעם
 ואת בתיהם ואת אחליהם ואת כל
 היקום אשר ברגליהם בקרב כל
 ישראל : כיו עיניכם הראת את כל
 מעשר יהוה הגדל אשר עשרה :
 ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי
 מצוך היום למען תחזקו ובאתם
 וירשתם את הארץ אשר אתם
 עברים שמרה לרשתה : ולמען
 תאריכו ימים על האדמה אשר
 נשבע יהוה לאבותיכם לתת לחם
 ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש :
 כו הארץ אשר אתה בא שמה
 לרשתה לא כארץ מצרים הוא אשר
 יצאתם משם אשר תזרע את
 זרעך והשקית ברגלך כגן חירק :
 והארץ אשר אתם עברים שמה
 לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר
 השמים תשתה מים : ארץ אשר
 יהוה אלהיך רדש אתה תמיד עיני
 יהוה אלהיך בה מרשית השנה ועד
 אחרית שנה : פ
 והיה אם שמע תשמעו אל מצותי
 אשר אנכי מצוה אתכם היום
 לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו
 בכל לבבכם ובכל נפשכם : ונתתיו
 מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש
 ואספת רגנך ותירשק ויצתרך :
 ונתתי

halten
ha

46
47

48
49

50
51

quasi. relud

Handl. fluxie
imind 938
mond 937

Deuter 5

קיג

ראר

אלהיכם על פני כל הארץ אשר
תדרכו בה כאשר דבר לכם:

10 ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת
ושבעת: השמרו לכם פן

פ פ פ

ראה

אנכי נתן לפניכם
היום ברכה וקללה:

את הברכה אשר תשמעו אל
מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי
מצוה אתכם היום: והקללה אם
לא תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם
וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה
אתכם היום ללכת אחרי אלהים
אחרים אשר לא ידעתם: ס

יפתרו לבככם וסרתם ועברתם
אלהים אחרים והשתחיתם להם:
ותרו אף יהוה בכס ועצר את
השמים ולא יהיה מטר והארמה
לא תתן את יבולה ואברתם מהרה
מעל הארץ הטובה אשר יהוה נתן
לכם: ושמעתם את דברי אלה על
לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם
לאות על ידכם ותיו לשוטפת בין
עוניכם: ולמדתם אתם את בניכם
לדבר בכם בשבתך בביתך ובלכתך
בדרך ובשכנך ובקומך: וכתבתם
על מזוזות ביתך ובשעריך: למען
ידפו ימיכם וימי בניכם על הארמה
אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת
להם בימי השמים על הארץ:

והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל
הארץ אשר אתרו כאשמה
לרשתה ונתתה את הברכה על הר
גרים ואת הקללה על הר עובל:

ס כי אם שמר
תשמרון את כל המצוה הזאת

הלא חמה פעבר תירחן אחרי דרך
מכוא השמש בארץ הכנעני היושב
בערבה מול הנגלל אצל אלוני
מרה: כי אתם עברים את הירדן
לבא לרשת את הארץ אשר יהוה
אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה
וישבתם בה: ושמרתם לעשות
את כל החקים ואת המשפטים
אשר אנכי נתן לפניכם היום: יב
אלה החקים והמשפטים אשר
תשמרון לעשות בארץ אשר נתן

אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה
לאהבה את יהוה אלהיכם ללכת
בכל דרכיו ולדבקה בו: והוריש
יהוה את כל הגוים האלה מלפניכם
וירשתם גוים גדלים ועצמים מכס:
כל המקום אשר תדרך בך רגלכם
בו לכם יהיה מן המדבר והלבנון
מן הנחר נהר פרת ועד תים האחרון

כה יהיה גבלכם: לא יתיצב איש
בפניכם פחדכם ומוראכם יתן יהוה

על
איל
plumier
אלון
חור
Mere

Deut.

ספר אלה הרברים

יהוה אלהי אבתיך לך לרשתה
 כל הימים אשר אתם חיים על
 האדמה: אנרת אבדון את כל
 המקומות אשר עבדו שם הגוים אשר
 אתם ירשים אתם את אלהיהם
 על החרים הרמים ועל חנבעות
 ותחת כל עץ רענן ונתצתם את
 מזבחתם ושברתם את מצבתם
 ואשריהם תשרפון באש ופסילו
 אלהיהם תגדעון ואבדתם את שמם
 מן המקום ההוא: לא תעשון כן
 ליהוה אלהיכם: כי אם אל
 המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם
 מכל שבטיכם לשום את שמו שם
 לשכנו תדרשו ובאת שמה:
 וחיבתם שמה עלתיכם ונחיתכם
 ואת מעשרתיכם ואת תרומת ירכם
 ונדריכם ונדבתיכם ובכרת בקרכם
 וצאנכם: ואכלתם שם לפני
 יהוה אלהיכם ושמתם בכל
 משלה ירכם אתם ובתיכם אשר
 ברכך יהוה אלהיך: לא תעשון
 ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש
 כל הישר בעיניו: כי לא באתם
 עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה
 אשר יהוה אלהיך נתן לך:
 ועברתם את הירדן וישבתם בארץ
 אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם
 והניח לכם מכל איביכם מסביב
 וישבתם בטח: והיה המקום אשר

ה

ad mirabilem
cum
int cum dicitur
at altipal fol
236.

יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו
 שם שמה תבואו את כל אשר אנכי
 מצוה אתכם עולתיכם ונחיתכם
 מעשרתיכם ותרמת ירכם וכל
 מבחר נדריכם אשר תדרו ליהוה:
 ושמתם לפני יהוה אלהיכם אתם
 ובניכם ובנותיכם ועבדיכם
 ואמהותיכם והלוי אשר בשעריכם
 כי אין לו חלק ונחלה אתכם:
 השמר לך פן תעלה עלתיך בכל
 מקום אשר תראה: כי אם במקום
 אשר יבחר יהוה באחד שבטיך שם
 תעלה עלתיך ושם תעשה כל אשר
 אנכי מצוה: רק פכל אות נפשך
 תזבח ויבחר בשר כבד ברת יהוה
 אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך
 הטמא והטהור יאכלנו כצבי
 וכאיל: רק הרם לא תאכלו על
 הארץ תשפכנו כמים: לא תוכל
 לאכל בשעריך מעשר דגנך ותירשך
 ויצתרך ובכרת בקרך וצאנך וכל
 נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת
 ירך: כי אם לפני יהוה אלהיך
 תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה
 אלהיך פו אתה ובתך ועבדך
 ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמת
 לפני יחות אלהיך בכל משלה
 יריך: השמר לו פן תעזב את
 הלוי כל ימך על אדמתך:
 כי ירחיב יהוה ב
 אלהיך

ט

כ

קיר

אחריהם אחרו השמרם מפניך ופן
 הדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו
 הגוים האלה את אלהיהם ואעשה
 כן גם אני : לא תעשה כן ליהוה
 אלהיך כי כר תועבת יהוה אשר
 שגא עשו לאלהיהם כי גם את
 כניהם ואת בנותיהם ושרפוי באש
 לאלהיהם : את כל הדבר
 אשר אנכי מצוה אתכם אתו
 תשמרו לעשות לא תספ עליו ולא
 תגרע ממנו :

פ כי יקום בקרבך נביא
 או חלום חלום ונתן אליך אות או
 מופת : ובא האות והמופת אשר
 דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים
 אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם :
 לא תשמע אל דברי הנביא ההוא
 או אל חלום החלום ההוא כי מנסה
 יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם
 אחכים את יהוה אלהיכם בכל
 לבבכם וככל נפשכם : אחרי יהוה ה
 אלהיכם תלכו ואתו תוראו ואת
 מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו ואתו
 תעבדו ובו תרביקו : והנביא ההוא
 או חלום החלום ההוא יומת כי דבר
 סרה על יהוה אלהיכם המוציא
 אתכם מארץ מצרים והפוך מבית
 עבדים להיחיד מן הדרך אשר צוה
 יהוה אלהיך ללכת בה ובערת
 הרע מקרבך :

ראר

אלהיך את נבלך כאשר דבר לך
 ואמרת אכלה בשר כי תאוח
 נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך
 תאכל בשר : כי ירחק ממך המקום
 אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו
 שם וזבחת מקרבך ומצאנך אשר
 נתן יהוה לך כאשר צויתך ואכלת
 בשעריך בכל אות נפשך : אך
 כאשר ואכל את הצבי ואת האיל
 כן תאכלנו הטמא ותטהור והרו
 יאכלנו : רק חוק לבלתי אכל
 חדם כי חדם הוא הנפש ולא תאכל
 כח הנפש עם הבשר : לא תאכלנו
 על הארץ תשפכנו כמים : לא
 תאכלנו למען ייטב לך ולבניך
 אחריך כי תעשה הישר בעיני יהוה :
 רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך
 תשא ובאת אל המקום אשר יבחר
 יהוה : ועשית עלתיך הבשר וחדם
 על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך
 ישפך על מזבח יהוה אלהיך
 וחבשר האכלו : שמר ושמעת את
 כל הדברים האלה אשר אנכי
 מצוה למען ייטב לך ולבניך אחריך
 עד עולם כי תעשה הטוב והישר
 בעיני יהוה אלהיך :
 כי זכרית יהוה אלהיך את הגוים
 אשר אתה בא שמה לרשת
 אותם מפניך וירשת אתם וישבת
 בארצם : השמר לך פן תנקש

an sius

סרר
Anathum

נדח
impulsi
יד יח

anach

Deus

אנכי מצוק חיוס: ביהוה אלהיך
 ברכך כאשר דבר לך והעבטת נזים
 רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגוים
 רבים ובה לא ימשלו: ס
 ביהוה בך אביון מאחד אחיך
 באחד שעריך בארץ אשר יהוה
 אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך
 ולא תקפץ את ידך מאחיק האביון:
 כרפתח תפתח את ידך לו ותעבט
 תעביטנו די מחסרו אשר יחסר לו:
 חשמר לך פן יהיה רבר עס לבבך
 בל יעל לאמר קרבה שנת השבע
 שנת השמטה ורעה עיניך באחיק
 האביון ולא תתן לו וקרא עליך אל
 יהוה והיה בך חטא: נתון נתן לו
 ולא ירע לבבך כדתך לו כי בגללו
 הדבר הזה יברכך יהוה אלהיך בכל
 מעשך ובכל משלח ידך: כי לא
 יחדל אביון מקרב הארץ על פן
 אנכי מצוק לאמר פתח תפתח את
 ידך לאחיק לעניך ולאביון בארץ:
 ס
 כי יסכר לך אחיק
 העברי או העכריה ועבדך שש שנים
 ובשנה השביעית תשלחנו חפשי
 מעמך: ובר תשלחנו חפשי מעמך
 לא תשלחנו ריקס: חעניק תעניק לו
 מצאנך ומנרנך ומיקנך אשר ברכך
 יהוה אלהיך נתן לו: וזכרת כי
 עבד הוית בארץ מצרים ויפדך יהוה
 אלהיך על פן אנכי מצוק את הדבר

עבט
 dabo pignori
 mutuo accipiet
 ה' עבט
 mutuum sub
 pignore

occlusis

dabo manū
 sub pignore
 pignori
 חסר

proprie

longe em
 gero
 communi
 arca
 horreum
 horreum

הזה חיוס: והיה כיהאמר אליך
 לא אצא מעמך כי אהבך ואר
 ביתך כי טוב לו עמך: ולקחת את
 הפרצע ונתתה באזנו וברלת והיה
 לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה
 כן: לא יקשה בעיניך בשלחך אתו
 חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר
 עבדך שש שנים וברכך יהוה אלהיך
 בכל אשר תעשה:
 פ כל הבכור
 אשר יולד בבקרך ובצאנך הזכר
 תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד
 בכור שורך ולא תגו בכור צאנך:
 לפני יהוה אלהיך האכלנו שנה
 בשנה במקום אשר יבחר יהוה
 אתה וביתך: וכי יהיה בן מום
 פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו
 ליהוה אלהיך: בשעריך תאכלנו
 הטמא וחסהור יחדו כצני וכאיל:
 רק את דמו לא תאכל על הארץ
 תשפכו כמים: פ
 שמור את חדש האביב
 ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחדש
 האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים
 לילת: וזבחת פסח ליהוה אלהיך
 צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה
 לשכן שמו שם: לא תאכל עליו
 חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות
 לחם עני כי בחפזו יצאת מארץ
 מצרים למען תזכר את יום
 צאתך

subula

horreum

affliction
 horreum

Deus

leyes

לעשות כתועבת הגוים ההם :
 לא ימצא בך מעביר בנו ובתו
 באש קסם קסמים מעונן ומנתש
 ומכשף : וחבר חבר ושאר אוב
 וידעני ודרש אל המתים : כי
 תועבת יהוה כל עשה אלה ובגלל
 התועבת האלה יהוה אלהיך
 מוריש אותם מפניך : תמים
 תהיה עם יהוה אלהיך : כי
 הגוים האלה אשר אתה יורש אותם
 אל מעננים ואל קסמים ושמעו
 ואתה לא כן נתן לך יהוה אלהיך :
 נביא מקרבך מאחיך כמני יקים לך
 יהוה אלהיך אליו תשמעון : ככל
 אשר שאלת מעם יהוה אלהיך בחרב
 ביום תקחל לאמר לא אסף לשמע
 ארתי קול יהוה אלהי ואת האש
 הגדלה הזאת לא אראת עוד ולא
 אמות : ויאמר יהוה אלי חייבונ
 אשר דברו : נביא אקים להם מקרב
 אחיהם במוד ונתתי דברי בפיו ודבר
 אליהם את כל אשר אצונו : והיה
 האיש אשר לא ישמע אל דברי
 אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו :
 אך הנביא אשר יויל לדבר דבר
 בשמי ארתי אשר לא צויתיו לדבר
 ואשר ידבר בשם אלהים אחרים
 ומרת הנביא ההוא : וכי תאמר
 כלבבך איכה נדע את הדבר אשר
 לא דברו יהוה : אשר ידבר

וקרא בו כר ימי חייו למען ילמד
 ליראה את יהוה אלהיו לשמר את
 כל דברי התורה הזאת ואת החקים
 האלה לעשתם : לבלתי רום לבבו
 מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין
 ושמאול למען יאריך ימים על
 ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל :
 יח ס לא יהיה לכהנים
 הלויים כל שבט לוי חלק ונחלה
 עם ישראל אשוי יהוה ונחלתו
 ואכלון : ונחלה לא יחיה לו בקרב
 אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר
 לו : יח ס וזו יהיה
 משפט הכהנים מאת העם מאת
 זבחי הובח אם שור אם שר ונתן
 לכהן הזרע והלחיים ותקבת :
 ראשית דגנך תירשך ויצחקך
 וראשית גז צאנך תתן לו : כי
 בו בחר יהוה אלהיך מכל שבטיך
 לעמד לשרת בשם יהוה הוא ובניו
 כל הימים : יח ס
 וכי יבא הלוי מאחד שעריך מכל
 ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל
 אות נפשו אל המקום אשר יבחר
 יהוה : ושרת בשם יהוה אלהיו
 בכל אחיו הלויים העמדים שם לפני
 יהוה : חלק בחלק יאכלו לבד
 ממכריו על האבות : יח ס
 כי אתה בא אל חארץ אשר
 יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד

חכר
 חכר
 חכר
 חכר

טו
 m' shach

כ

ספר אלה הרברים

לעשתה אשר אנכי מצוה היום
לאהבה את יהוה אלהיך וללכת
בדרכיו כל הימים ויספת לך עוד
שלוש ערים על השלש האלה:

ולא ישפך דם נקי בקרב ארצה
אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה
והיה עליך דמים:

וכריהיה איש שנא לרעהו וארבלו
וקס עליו והכהו נפש ומת ונס אל-
אחת הערים האל: ושלחו וקני
עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו
ביד גאל הדם ומת: לא תחוס
עונף עליו ובערת דם הנקי מישראל
וטוב לך:

לא תסוג גבול רעה אשר גבולו
ראשנים בנחלתך אשר תנחלה
בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך

לרשתה: לא יקום
עד אחד באיש לכה עון ולכל-
חטאת בכל חטא אשר יחטא על-

פני שני עדים או על פני שלשה עדים
יקום דבר: כי יקום עד חמש באיש
לענות בו סרה: ועמדו שני האנשים

אשר להם הריב לפני יהוה לפני
הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים
ההם: ודרשו השפטים תיטב והנה

עד שקר הער שקר ענה כאחיו:
ועשיתם לו כאשר זמם לעשות
לאחיו ובערת הרע מקרבך:

וחנשאים ישמעו ויראו ולא יספו
לעשות

הנבוא בשם יהוה ולא יחיה הדבר
ולא יבא הוא הדבר אשר לא דברו
יהוה בדרך דברו הנבוא לא תגור
ממנו:

כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים
אשר יהוה אלהיך נתן לך את-
ארצם וירשתם וישבת בעריהם

ובבתיהם: שלוש ערים תבדיל
לך בתוך ארצה אשר יהוה אלהיך
נתן לך לרשתה: תכין לך הדרך

ושלשת ארצ נבוא ארצה אשר
ינחילך יהוה אלהיך ותהיה לנום שמה
כל רצח: וזה דבר הרצח אשר-

ינום שמה וחי אשר יכה ארצ רעהו
בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמול
שלשם: ואשר יבא ארצ רעהו

ביער לחטב עצים ונדהח ירו בנרון
לכרות העץ ונשל חכרול מן
העץ ומצא את רעהו ומת הוא ינום

אל אחת הערים האלה וחי:
פן ירדף גאל הדם אחריו הרצח כי
יחס לבבו והשיגו כי ירבה הדרך

והכהו נפש ולו אין משפט מות כי
לא שנא הוא לו מתמול שלשום:
על כן אנכי מצוה לאמר שלש ערים

תבדיל לך: ואם ירחיב יהוה
אלהיך ארצ גבולך כאשר נשבע
לאבתך ונתן לך את כל הארץ

אשר דבר לתת לאבתך: כי
חשמר ארצ כל המצוה הזאת

non h. m. lib

Cal. dicitur loci parash

in tunc passio dividit

Sylva cedis טוב

in aliquid debet
to approbatione
in fine
verbal. calpa
in a
יחס

בנה

in aliquid
debetur

לעשור עוד כדבר הרע הזה בקרבך ולא תחוס עניך נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל:

כי תצא למלחמה על איבויך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כי יהוה אלהיך עמך המעלה

מארץ מצרים והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם ואמר אלהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה

על איביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם איביכם לחושיע אתכם ודברו השטרים

אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו

ומר האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו

ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה

ויספו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש חירא ורך תלכב ילך וישב לביתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו והיה בכלת השטרים לדבר אל העם ופקדו שרו

צבאות בראש העם: כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום והיה אם שלום תענך ופתחה לך

והיה כל העם הנמצא בה יהיו לך למס ועבדוך ואם לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת עליה

ונתנה יהוה אלהיך בידך וחכית את כל זכורה לפי חרב: רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כר שללה תבו לך

ואכלת את שלל איבויך אשר נתן יהוה אלהיך לך: פן תעשה לכל הערים חרתקת סמך מאד אשר לא מערי הנזים האלה הנח

רק מערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל נשמת: כי חחרם חחרים חחתי וחאמרי חכנעני והפרזי החני והיבוסו כאשר צנך יהוה אלהיך

למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחטאתם ליהוה אלהיכם:

כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את עצה לנדה עליו גרון כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עץ השדה

לבא מפניך במצור: רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא אתו

faciem non faciet

inf. Steph. cum ... huc, fol. 84. v. 6. m.

Securis succidi 337. lignis non haurit

Zdu. c. 5. 7. fol. 135. נ"ט. Niph.

non m. l. l. e. f. a. t. ר"ן. fu. N. i. l.

AB. profane & f. d. u.

Pril. 27. 2. 3. d. i. g. n. u. s.

Marfina

תשחית וברת ובנית מצור על העיר אשר הוא עשה עמך מלחמה

Confusio Cadaveris

can. dicitur in gradibus

עד רדתה: כא ביומצא חלל בארמה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה נפר

בשרה לא נודע מי הפהו: ויצאו זקניך ושפטיך ומדרו אל הערים אשר סביבת החלל: והיה העיר הקרבה אל החלל ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר לא משכה בעול:

lum: fol 249

והוררו זקני העיר החוא את העגלה אל נחל איתן אשר לא יעבד בו ולא יורע וערפו שם את העגלה

vallum fortis asperum n. cornu caleni

ה בנחל: ונששו הכהנים בני לוי כי גם בחר יהוה אלהיך לשרתו ולברך בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע: וכל זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל ירחצו את ידיהם על העגלה הערופה שפכו בנחל: וענו ואמרו ידינו לא שפכה את הדם הזה ועינינו לא ראו:

ק כפר לעמך ישראל אשר פרית יהוה ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר לחם הדם: ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כרת עשה הישר בעיני יהוה:

ס ס ס

כי

תצא למלחמה על איביך ונתנו יהוה

אלהיך בידך ושבת שביו:

וראית בשביר אשת יפת תאר וחשקת בה ולקחת לך לאשה: והבאתה אל תוך ביתך ונלחה את ראשה ועשתה את צפרניה: והסירה את שמלת שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה ארתי אבות ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבוא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה:

והיה אם לא חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכרנה בכסף לא תתעמר בה תחרת אשר עניתה: ס

כ כי תהיון לאיש שתי נשים האחת אחובה והאחרת שנואה וילדו לו בנים האחובה והשנואה והיה הבן הפקר לשנואה: והיה ביום הנחילו ארתי בניו אשר יהיה לו לא יוכל לבכר את בן האחובה על פני בן השנואה הבכר: כי את הבכר בן השנואה יכיר לתת לו פי שנים בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית אנו לו משפט הבכרה: ס

כ כי יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אתו ולא ישמע אליהם: ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אתו

magis

magis

magis

על איביך ונשמרת מכל דבר רע :
 כי יהיה בך איש אשר לא יהיה
 טהור מקרה לילה ויצא אל מחוץ
 למחנה לא יבא אל תוך המחנה :
 ויהיה לפנות ערב ירחץ במים וכבא
 השמש יבא אל תוך המחנה :

ויר תהיה לך מחוץ למחנה ויצאת
 שמה חוץ : ויתר תהיה לך על אונך
 ויהי בשבתך חוץ וחפרתה בה
 ושבת וכסית את צאתך : כי
 יהוה אלהיך מתהלך בקרב מחנך
 להצילך ולתור איביך לפניך ויהי
 מחנך קדוש ולא יראה בך ערות
 דבר ושב מאחריך :

לא תסגיר עבר אל ארצו אשר
 ינצל אליך מעם ארצו : עמך
 ישב בקרבך במקום אשר יבחר
 באחד שעריך בטוב לו לא תזננו :
 לא תהיה
 קדש מבנות ישראל ולא יהיה
 קדש מבני ישראל : לא תביא
 אתנן זונרה ומחיר כלב בית יהוה
 אלהיך לכר נדר כי תועבת יהוה
 אלהיך גם שניחם :

לא תשיך לאחיך נשך כסף
 נשך אכר נשך כר דבר אשר
 ישך : לפכרו תשיך ולאחיך לא
 תשיך למען יברכה יהוה אלהיך
 ככל משלח ידך על הארץ אשר
 אתה בא שמה לרשתה :

כי תהדר נדר
 ליהוה אלהיך לא תאחר לשלמו כי
 דרש ידרשנו יהוה אלהיך מעמך
 והיה בך חטא : וכי תחדל לנדר
 לא יהיה בך חטא : מוצא שפתיך
 תשמר ועשית כאשר נדרת ליהוה
 אלהיך נדרה אשר דברת בפיה :

כי תבא בכרם
 רעך ואכלת ענבים כנפשך שבעך
 ואל כליך לא תתן :

כי תבא בקמח רעך וקטפת
 מלילת בידך וחרמש לא תנוף ער
 קמח רעך :

כי יקח איש אשה ובעלה והיה
 אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה
 ערות דבר וכתב לה ספר כריתת
 ונתן בידה ושלחה מביתו : ויצאת
 מביתו והלכה והיתח לאיש אחר :
 ושנאה חאיש האחרון וכתב לה ספר
 כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו אז
 כי ימות האיש האחרון אשר לקחה
 לו לאשה : לא יוכל בעלה הראשון
 אשר שלחה לשוב לקחתה להיות
 לו לאשה אחרו אשר הסמאה
 כי תועבה הוא לפני יהוה ולא
 תחטיא את הארץ אשר יהוה
 אלהיך נתן לך נחלה :

כי יקח איש אשה חדשה
 לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל
 דבר נקי ויהי לביתו שנה אחת

Carpet
 44 מ
 45 נר
 46 977
 47 977
 48 977

publita
 hoch

publita ony

im mu nit

ספר אלה הדברים

ושמח את אשתו אשר לקח:

לא יחבל רחם ורכב כר נפש הוא חבל: *in pignori accipere Catilla mulier pars Superiori*

איש נזב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הנזב החוה

ובערת הרע מקרבך: *ad quartum etc*

השמר בנגע הצרעה לשמר

מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם

חכהנים הלויים כאשר צויתם

תשמרו לעשות: זכור את אשר

עשה יהוה אליהם למרים בדרך

בצאתכם ממצרים: *in pignori accipere Catilla mulier pars Superiori*

כי תשה ברעה משאר מאומה

לא תבא אל ביתו לעבט עבטו:

בחוף תעמד והאיש אשר אתה

נשה בו יוציא אליך ארז העבוט

החוצה: ואם איש עני הוא לא

תשכב בעבטו: חשב תשוב לו

ארז העבוט כבוא השמש ושכב

בשלמתו וברכך ולך תהיה צדקה

לפני יהוה אלהיך: *in pignori accipere Catilla mulier pars Superiori*

לא תעטק שקיר עני ואכיון

מאחיק או מנרד אשר בארצה

בו בשעריך: ביומו תתן שכרו ולא

תבוא עליו השמש כי עני הוא ואליו

הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך

אל יהוה והיה בך חטא: *Sustinet animam*

לא יומתו אבות על בנים ובנים לא

יומתו על אבות איש בחטאו יומתו:

לא תטה משפט

גר יתום ולא תחבל בגר אלמנה:

וזכרת כי עבר היית במצרים ויפדך

יהוה אלהיך משם על כן אנכי

מצוה לעשות את הדבר הזה:

כי תקצר קצירך

בשורך ושכחת עמר בשורה לא

תשוב לקחתו לגר ליתום ולאלמנה

יהיה למען יברכך יהוה אלהיך בכל

מעשה ידיו: *in pignori accipere Catilla mulier pars Superiori*

כי תחבט ויתך לא תפאר אחריך

לגר ליתום ולאלמנה יהיה:

כי תבצר כרמך לא תעולל אחריך

לגר ליתום ולאלמנה יהיה:

וזכרת כי עבר היית בארץ מצרים

על כן אנכי מצוה לעשות את הדבר

הזה: *in pignori accipere Catilla mulier pars Superiori*

כי יחיה ריב בין אנשים ונגשו אל

המשפט ושפטום והצדיקו את

הצדיק והרשעו את הרשע: והיה

אם בין הכות הרשע והפילו השפט

והכהו לפניו כדירשעתו במספר:

ארבעים יכנו לא יסוף פן יסוף

להכתו על אלה מכה רבה ונקלה

אחיק לעיניך: לא תחטום שור

כדירשו: *in pignori accipere Catilla mulier pars Superiori*

כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם

ובן אין לו לא תחיה אשת חמת

החוצה לאיש זר יכמה יבא עליה

ולקחה לו לאשה ויכמה: והיה

הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו

כבם *fratri defuncti*

כבם *fratri defuncti*

כבם *fratri defuncti*

כבם *fratri defuncti*

כבם *fratri defuncti*

כבם *fratri defuncti*

כבם *fratri defuncti*

כבם *fratri defuncti*

כבם *fratri defuncti*

כבם *fratri defuncti*

כבם *fratri defuncti*

כבם *fratri defuncti*

כבם *fratri defuncti*

זיגע ולא ירא אלהים : והיה בהניח
 יהוה אלהיך לך מכר אביך
 מסביב בארץ אשר יהוה אלהיך נתן
 לך נחלה לרשתה תמחה את זכר
 עמלק מתחת השמים לא תשכח :

פ פ פ

כו

והיה כו
 כי תבוא אל הארץ
 אשר יהוה אלהיך נתן
 לך נחלה וירשתה וישבת בה :

ולקחת מראשית כל פרי האדמה
 אשר תבוא מארצה אשר יהוה
 אלהיך נתן לך ושמת בטנא וחלכת
 אל המקום אשר יבחר יהוה
 אלהיך לשכן שמו שם : וכאת אל
 הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת
 אליו הנדתי היום ליהוה אלהיך כי
 כאתי אל הארץ אשר נשבע יהוה
 לאבותינו לתת לנו : ולקח הכהן
 הטנא מידך והניחו לפני מזבח
 יהוה אלהיך : וענית ואמרת לפני
 יהוה אלהיך ארמי אב אבי וירד
 מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי
 שם לגוי גדול עצום ורב : וירעו
 אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו
 עבדה קשה : ונצעק אל יהוה
 אלהי אבותינו וישמע יהוה את
 קלנו וירא את ענינו ואת עמלנו
 ואת לחצנו : ויציאנו יהוה ממצרים

Corbis

profiteri
Coram ד.נ.י
ה.נ.י
non curat
exp. suat

in passu numero

המת ולא ימחה שמו מישראל :
 ואם לא יחפץ האיש לקחת את
 יבמתו ועלתה וכמתו השערה אל
 הזקנים ואמרה מאן יבמי לחקים
 לאחיו שם בישראל לא אבה ובמי :

וקראו לו זקני עירו ודברו אליו
 ועמד ואמר לא חפצתי לקחתה :
 וננשה יבמתו אליו לעיני הזקנים
 וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו
 וענתה ואמרה ככה יעשה לאיש
 אשר לא יבנה את בית אחיו :

ונקרא שמו בישראל בית הלוי
 הנעל : כי יבנו
 אנשים יחדו איש ואחיו וקרבה
 אשת האחד להציל ארתי אישה
 מיד מכהו ושלחה ורה והחזיקה
 במנשיו : וקצתה את כפה לא
 תחוס עינה :

לא יהיה לך בכיסך אבן ואבן
 גדולה וקטנה : לא יהיה לך בביתך
 איפה ואיפה גדולה וקטנה : אבן
 שלמה וצדק יהיה לך איפה שלמה
 וצדק יהיה לך למען יאריכו ימיה
 על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן
 לך : כי תועבת יהוה אלהיך כל
 עשה אלה כל עשה עור :

זכור את אשר
 עשה לך עמלק בדרך בצאתכם
 ממצרים : אשר קרך בדרך ויונב
 בך כל הנתשלים אחריך ואתה עיף

לפי
 debili
 sc. chali

f. 96v

imp
Bist
cuat
scat

accider
uifa
Mph

לפי
מ.נ.י

Verend
כ.נ.י
Varro
012

med. 9

cytra

100

בִּיד חֹקֶה וּבִזְרַע נְטוּיָה וּבִמְרָא גִדְל
 וּבִאֲתוֹת וּבִמַּפְתִּיחַיִם : וַיִּבְאֵנוּ אֶל־
 חֶמְקוֹם הַזֶּה וַיִּתֵּן לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ
 הַזֹּאת אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ :
 וַעֲתָה הִנֵּה חִבַּאתִי אֶת־רֵאשִׁית פְּרִי
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתָּה לִי יְהוָה
 וְהִנַּחֲתוּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ
 לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : וְשִׂמַּחְתָּ כְּכֹל־
 הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 וּלְבֵיתְךָ אֲתֶרָה וְהִלּוּי וְחִנּוּד אֲשֶׁר
 בְּקִרְבְּךָ :
 ס בִּי תִכְלָרָה
 לְעֵשֶׂר אֲרָת־כָּל־מַעֲשֵׂר תְּבוּאָתְךָ
 בְּשָׁנָה הַשְּׁלִישִׁית שְׁנַת־חַמְעֵשֶׂר
 וּנְתַתְּחָה לְלוֹוֵי לְגֵר לִיתוֹם וּלְאַלְמָנָה
 וְאָכְלוּ כִשְׁעֵרֶיךָ וּשְׂבָעוּ : וְאִמְרַתָּ
 לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּעֵרְתִי הַקֹּדֶשׁ מִן־
 הַבַּיִת וְגַם נָתַתִּיו לְלוֹוֵי וְלְגֵר לִיתוֹם
 וּלְאַלְמָנָה כְּכֹל־מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר צִוִּיתִנִּי
 לֹא־עֲבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ וְלֹא שִׁכַּחְתִּי :
 לֹא־אָכַלְתִּי בְּאֵנִי מִמֶּנּוּ וְלֹא־בְעֵרְתִי
 מִמֶּנּוּ בְּטָמֵא וְלֹא־נָתַתִּי מִמֶּנּוּ לַמֵּת
 שִׁמְעַתּוּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵי עֲשִׂיתִי
 כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִנִּי : הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן
 קֹדֶשְׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבִרְךָ אֶת־עַמְּךָ
 אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 נָתַתָּה לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּינוּ
 אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ :
 ס הַיּוֹם הַזֶּה יְהוָה יִחַד
 אֱלֹהֶיךָ מִצְוֶיךָ לַעֲשׂוֹת אֶת־הַחֻקִּים
 הָאֵלֶּה וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים וְשִׂמַּחְתָּ

attul. sustul. a. m. v. c.

m. lucio m. v. plangon. 37. a. lucio. 37. Beoni. 37. 10

10 app. de habit. civi.

וְעֲשִׂיתָ אוֹתָם כְּכֹל־לִבְבְּךָ וּבְכֹל־
 נַפְשְׁךָ : אֶת־יְהוָה הָאֵמַרְתָּ הַיּוֹם
 לַחַיּוֹת לְךָ לְאֱלֹהִים וּלְלַכַּת בְּדַרְכָיו
 וּלְשִׁמֹר חֻקָיו וּמִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו
 וּלְשִׁמֹעַ בְּקוֹלוֹ : וַיְהוֹה הָאֵמַרְךָ הַיּוֹם
 לַחַיּוֹת לוֹ לַעַם סִגְלָה כַּאֲשֶׁר דִּבַּר־
 לְךָ וּלְשִׁמֹר כָּל־מִצְוֹתָיו : וּלְתַתֶּךָ
 עֲלוֹן עַל כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה
 לְתַהֲלָה וּלְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת וּלְחִיתְךָ
 עִם־קֹדֶשׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ :
 כו פ וַיִּצַּו מֹשֶׁה וְזָקְנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֶת־הָעָם לֵאמֹר שִׁמֹר אֶת־כָּל־
 הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצִוֶה אֹתְכֶם
 הַיּוֹם : וְהָיָה בַיּוֹם אֲשֶׁר תַּעֲבִרוּ אֶת־
 תִּירְדֵן אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 נָתַן לְךָ וְהִקְמַתָּ לְךָ אֲבָנִים גְּדוֹלוֹת
 וְשִׂדְתָּ אֹתָם בְּשִׁיר : וְכָתַבְתָּ עֲלֵיהֶן
 אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת כְּעֵבֶרְךָ
 לְמַעַן אֲשֶׁר תִּבְאֵ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב
 וּדְבַשׁ כַּאֲשֶׁר דִּבַּר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 אֲבִיתְךָ לְךָ : וְהָיָה בְּעִבְרַכֶּם אֶת־
 הַיַּרְדֵּן תִּקְיֹמוּ אֶת־הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה
 אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצִוֶה אֹתְכֶם הַיּוֹם בְּחַד
 עֵיבָל וְשִׂדְתָּ אוֹתָם בְּשִׁיר : וּבְנִיתָ שֵׁם
 מִזְבֵּחַ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִזְבֵּחַ אֲבָנִים
 לֹא־תִנּוּן עֲלֵיהֶם בְּרוֹל : אֲבָנִים
 שְׁלֵמוֹת הִכְנֶה אֶת־מִזְבֵּחַ יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ וְהַעֲלִיתָ עָלָיו עֹלֹת לַיהוָה
 אֱלֹהֶיךָ : וּזְבַחַת שְׁלָמִים וְאָכַלְתָּ שֵׁם
 וְשִׂמַּחְתָּ

1100 730 1000

Deu

קכב

תנז

אָרוֹר שִׁכַּב עִם־אִשְׁתְּ אָבִיו כִּי גִלָּה כ
 כִּנְף אָבִיו וְאָמַר כָּל־הָעַם אָמֵן: ס
 אָרוֹר שִׁכַּב עִם־כָּל־בְּחֻמָּה וְאָמַר
 כָּל־הָעַם אָמֵן: ס
 אָרוֹר שִׁכַּב עִם־אֶחָיו בֵּת־אָבִיו אוֹ
 בֵּת־אִמּוֹ וְאָמַר כָּל־הָעַם אָמֵן: ס
 אָרוֹר שִׁכַּב עִם־הַתְּנַתּוֹ וְאָמַר כָּל־
 הָעַם אָמֵן: ס
 אָרוֹר מִכָּה רָעָהוּ בַּסֵּתֶר וְאָמַר כָּל־
 הָעַם אָמֵן: ס
 אָרוֹר לִקַּח שֹׁחַד לְהַכּוֹת נַפְשׁ דַּם נָקִי
 וְאָמַר כָּל־הָעַם אָמֵן: ס
 אָרוֹר אֲשֶׁר לֹא־יִקְוֶה אֶת־דְּבָרֵי
 הַתּוֹרָה הַזֹּאת לַעֲשׂוֹת אוֹתָם וְאָמַר
 כָּל־הָעַם אָמֵן: ס כח
 וְהָיָה אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־
 כָּל־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם
 וְנִתְּנָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עֲלוֹן עַל־כָּל־
 גְּבוּי הָאָרֶץ: וּבָאוּ עֲלֶיךָ כָּל־הַבְּרָכוֹת
 הָאֵלֶּה וְהִשְׁתַּיְנֶךָ כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ: בְּרוּךְ אַתָּה בְּעִיר וּבְרוּךְ
 אַתָּה בְּשָׂדֶה: בְּרוּךְ פְּרִי־בִטְנֶךָ
 וּפְרִי אֲדָמָתְךָ וּפְרִי בַּחֲמֶתְךָ שֶׁגֶר
 אֲלֶיךָ וְעֲשֵׂתֶרֶת צֶאֱנֶךָ: בְּרוּךְ ה
 טַנְאֶךָ וּמִשְׁאֲרֹתֶיךָ: בְּרוּךְ אֲתָרְךָ
 בְּבָאֶךָ וּבְרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתְךָ: כ
 יִתֵּן יְהוָה אֶת־אֵיבֶיךָ הַקְּסִיִּים עֲלֶיךָ
 כַּנְּפִיִּים לִפְנֵיךָ בְּדַרְךְ אַחֲרֵי וְצָאוּ אֵלֶיךָ
 וּבִשְׂבָעָה דְרָכִים יָנוּסוּ לִפְנֵיךָ: ס

וְשָׂמַחֲתָ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: וְכִתְבַתְּ
 עַל־הָאֲבָנִים אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה
 הַזֹּאת בְּאֵר חֵיטָב: *class of beam*
 ס וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְהַכֹּהֲנִים
 הַלְוִיִּם אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הִסְכַּתְּ
 וְשָׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם חוֹה נְהִייתָ לְעַם
 לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: וְשָׁמַעַתְּ בְּקוֹל
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְעָשִׂיתָ אֶת־מִצְוֹתָיו
 וְאֶת־חֻקָּיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם:
 ס וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אֶת־
 הָעַם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר: אֵלֶּה
 יַעֲמְדוּ לְבָרֶךְ אֶת־הָעַם עַל־הַר
 גְּרִזִים בְּעִבְרָכֶם אֶת־הַיַּרְדֵּן שְׁמֵעוֹן
 וְלוֹי וְיְהוּדָה וְיִשְׂשַׁכָּר וְיוֹסֵף וּבְנֵי־מִן:
 וְאֵלֶּה יַעֲמְדוּ עַל־חֻלְלָה בְּחַר עֵיבֵל
 רְאוּבֵן גָּד וְאֲשֶׁר וְזַבּוּלֹן דָּן וּנְפֹתַלְמִי:
 וְעֵנֹו חֲלוּסִים וְאָמְרוּ אֶל־כָּל־אִישׁ
 יִשְׂרָאֵל קוֹל רָם: ס
 אָרוֹר הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶסֶל וּמַסַּכָּה
 הַזֹּעֵבֶרֶת יְהוָה מַעֲשֵׂה יְדֵי חַרָּשׁ
 וְשֵׁם בַּסֵּתֶר וְעֵנֹו כָּל־הָעַם וְאָמְרוּ
 אָמֵן: *intepretation*
 אָרוֹר מִקְלָה אָבִיו וְאִמּוֹ וְאָמַר כָּל־
 הָעַם אָמֵן: *translation*
 אָרוֹר מִסִּיג גְּבוּל רָעָהוּ וְאָמַר כָּל־
 הָעַם אָמֵן: ס
 אָרוֹר מִשְׁנַח עוֹר בְּרִדָּךְ וְאָמַר כָּל־
 הָעַם אָמֵן: ס
 אָרוֹר מִשֶּׁמֶט מִשְׁפַּט גֵּר יְתוֹם וְאַלְמָנָה
 וְאָמַר כָּל־הָעַם אָמֵן: ס

Sooni

fooly שגר

Corhis א. 217

Cafi

776
focly

אם
hericum

aliqua fecit
abundat. feris

scilicet
construunt

טו

volunt

יצו יהוה אתך את הכרחה באסמיק
 ובכר משלח ידך וברכה בארץ
 אשר יהוה אלהיך נתן לך
 יקמק יהוה לו לעם קדוש כאשר
 נשבע לך כי תשמר את מצות יהוה
 אלהיך ותלכת בדרכיו וראו כל
 עמי הארץ כי שם יהוה נקרא
 עליך וראו ממך ותורתך יהוה
 לטובה בפרי בטןך ובפרי בהמתך
 ובפרי ארמתך על האדמה אשר
 נשבע יהוה לאבותיך לתת לך
 יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב
 את השמים לתת מטר ארצך בעתו
 ולברך את כל מעשה ידך והלוית
 גוים רבים ואמרת לא תלוה
 ונתנך יהוה לראש ולא לזנב וחית
 רק למעלה ולא תחית למטה כי
 תשמע אל מצות יהוה אלהיך
 אשר אנכי מצוה היום לשמר
 ולעשות ולא תסור מכל הדברים
 אשר אנכי מצוה אתכם היום ימין
 ושמאל ללכת אחרי אלהים אחרים
 לעבדם
 ויהוה אם לא תשמע בקול
 יהוה אלהיך לשמר לעשות את
 כל מצותיו וחקתיו אשר אנכי מצוה
 היום ובאו עליך כל הקללות האלה
 וחשינך ארור אתה בעיר וארור
 אתה בשדה ארור טנאך
 ומשורתך ארור פרי בטןך

ופרי ארמתך שגר אלפיך ועשתרת
 צאנך ארור אתה בבאך וארור
 אתה בצאתך ישלח יהוה בך כ
 את המארה את המחומה ואת
 המגערר בכל משלה ידך אשר
 תעשרה עד השמרך ועד אבך
 מהר מפני רע מעליך אשר עזבתני
 ירדק יהוה בך את הדבר עד
 כלתו אתך מעל האדמה אשר אתה
 כא שמה לרשתה וככה יהוה
 בשחפת ובקרחת ובדלקת ובחרחול
 ובחרב ובשרפון ובירקון וירפוך עד
 אבך והיו שמך אשר על ראשך
 נחשת והארץ אשר תחתך ברול
 יתן יהוה את מטר ארצך אבק
 ועפר מן השמים ירד עליך עד
 השמרך יתנך יהוה נגף לפני כח
 איביך בדרך אחר תצא אליו ובשבעה
 דרכים תגוס לפניו וחית לעור
 לכל ממלכות הארץ והיתה
 נבלתך למאכל לכל עוף השמים
 ולבחמת הארץ ואין מחריד
 יכבה יהוה בשחין מצרים ובעפלים
 ובזרב וכחרס אשר לא תוכל
 להרפא יכבה יהוה בשנעון ובעורון
 ובתמהין לבב וחית ממשש
 בעתרים כאשר ימשש העור באפלה
 ולא תצליח את דרכיך וחית אך
 עשוק וגזול כל תימים ואין מושיעו ושכנה
 אשה תארש ואיש אחר ישלנה
 בית

לרא

stabilis
mal

ardor

volens
barlogy

palus

commodus
y

777

778

779

780

781

782

קכג

תכג

בית תכנה ולא תשכן בו כדם תטע
 ולא תחללנו: שורך טובח לעיניך
 ולא תאכל ממנו חמרך גזול מלפניך
 ולא ישוב לך צאנך נתנות לאיביך
 ואין לך מושיע: כניך ובנתיך
 נתנים לעם אחר ועיניך ראות וכלות
 אליהם כל היום ואין לאל ידך:
 פרי ארמתיך וכר יגיעך ואכל
 עם אשר לא ידעת והיית רק עשוק
 ורצוף כל הימים: והיית משנע
 סמראה עיניך אשר תראה:
 וככר יחזה בשחין רע על הכרפים
 ועל השקים אשר לא חוכל להרפא
 מכף רגלך ועד קרקרך: יולך יהוה
 אתך ואת מלכך אשר תקים עליך
 אל גוי אשר לא ידעת אתה
 ואבתיך ועבדת שם אלהים אחרים
 עץ ואבן: והיית לשמה למשר
 ולשנינה בכל העמים אשר ינהגך
 יהוה שמר: זרע רב תוציא
 השדה ומעט תאסף כי יחסלנו
 הארבה: כרמים תטע ועבדת
 ויין לא תשתה ולא תאגר כי
 תאכלנו התלעה: זיתים יהיו
 לך בכר גבולך ושמן לא תסוך
 כי ישל זיתך: בנים ובנות חוליה
 ולא יהיו לך כי ילכו בשכני:
 כל עצה ופרי ארמתיך יירש הצלעל:
 הגר אשר בקרבך יעלה עליך
 מעלה מעלה ואתה תרד מטה

סח

non plus rem
absolutam

mid male
עיר עירם
עירם
עירם

volat
vol

o bnd e boni
promes be
deph. יצ
Kal - pu
chance ind. fol
252.

obsidione e
anguis

לה

כה

תכג

ככר

מ

Piel.

*Quotiescumque
non tibi solum
sed omnibus*

קבר *nom. c. quod est*

נצבים

claus.

הזאת: כי את אשר ישנו פה
עמנו עמר היום לפני יהוה אלהינו
ואת אשר איננו פה עמנו היום:

כי אתם ידעתם את אשר ישבנו
בארץ מצרים וארץ אשר עברנו
בקרב תנאים אשר עברתם:

ותראו את שקוציהם וארץ
גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר
עמם: פן יש בככם איש או אשה
או משפחה או שבט אשר לכבו פנה
היום מעם יהוה אלהינו ללכת
לעבר את אלהי הנזים ההם פן יש
בככם שרש פרה ראש ולענה:

*fil. c. anaglypho
abstrahitur*

והיה בשמעו את דברי האלה
הזאת והתברך בלכבו לאמר שלום
יהיה לוי כי בשררו לוי לבי אלך
למען ספוח הרוח את הצמחה:

*Speculatione
procurate
inhibere*

לא יאכר יהוה סלח לו כי אז
יעשן אף יהוה וקנאתו באיש
ההוא ורכצה בו כל האלה הכתובה
בספר הזה ויחה יהוה ארץ שמו

*infirmatate
cum ad
sate*

מתחת השמים: ותכדילו יהוה ב
לדעה סבל שבטי ישראל ככל
אלות הפריה הכתובה בספר התורה
הזה: ואמר חדור תאחרון בניכם

אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר
יבא מארץ רחוקה וראו את מכות
הארץ ההוא ואת החמלה את אשר
חלרה יהוה בה: נפרית ומלה
שרפה כל ארצה לא תורע ולא

ad u. r. n.

ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר
לא בלו שלמתיכם מעליכם ונעלה
לא בלתה מעל רגלך: לחם לא
אכלתם ויין ושכר לא שתיתם למען
תרעו כי אני יהוה אלהיכם: ותבאו
אל המקום הזה ויצא סיון מלך
חשבון ועוג מלך חבשן לקראתנו
למלחמה ונכסם: ונקה את ארצם
ונתנה לנחלה לראובני ולגדי ולחצי
שבט מנשי: ושמתם את
דברי הנבית הזאת ועשיתם אתם
למען תשכילו את כל אשר
תעשון:

*f. 1 v. 1
claus.*

פ פ פ

אתם

נצבים היום כלכם
לפני יהוה אלהיכם
ראשיכם שבטיכם וקניכם ושטריכם
כל איש ישראל: שפכם נשיכם
וגרך אשר בקרב מחניך מחשב עציק
עד שאב מיטך: לעברך בכרית
יתוה אלהיך ובאלתו אשר יתוה
אלהיך כרת עסק היום: למען
תקום אתך היום לו לעם והוא יתוה
לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר
נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק
וליעקב: ולא אתכם לבדכם אנכי
ברת את הנבית הזאת ואת האלה

227

Deut

10 לַעֲשֶׂתוֹ: רָאָה נִתְּתִי לְפָנֶיךָ הַיּוֹם
 אֶת־הַחַיִּים וְאֶת־הַטּוֹב וְאֶת־הַמּוֹת
 וְאֶת־הָרָע: אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצִּדְּךָ הַיּוֹם
 לְאַחֲכָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְלַכְתָּ
 בְּדַרְכָיו וּלְשַׁמֵּר מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו
 וּמִשְׁפָּטָיו וְחַיִּית וּרְבִית וּבִרְכָךְ יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה בָּא־שָׁמָּה
 לְרִשְׁתָּהּ: וְאַם־יִפְנֶה לְכַבֵּד וְלֹא
 תִשְׁמַע וּנְדַחַת וְחִשְׁתַּחֲוִית לְאֱלֹהִים
 אֲחֵרִים וְעִבַדְתֶּם: חֲגֵרְתִי לָכֶם
 הַיּוֹם כִּי אֲבֹד תִּאֲכָרוּן לֹא־תֵאֲרִיכּוּן
 יָמַי עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר אִתָּה עִבֵר
 אֶת־הַיָּרְדֵן לְבֹא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ:
 הָעֵדִיתִי בְכֶם הַיּוֹם אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־
 הָאָרֶץ חַיִּים וְחַמּוֹת נִתְּתִי לְפָנֶיךָ
 חֲכָרְכָה וְחִקְלִלְתָּ וּבִחַרְתָּ בַחַיִּים
 לְמַעַן תַּחֲיֶה אִתָּה וְרַעַךְ: לְאַחֲכָה
 אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁמֵּעַ בְּקוֹלֵךְ
 וּלְדַבְּקָה בּוֹ כִּי הוּא חַיִּיךָ וְאַרְךְ יָמֶיךָ
 לְשִׁכְרָת עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 יְהוָה לְאַבְרָהָם לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
 וּלְיַעֲקֹב לֵתֵךְ לָהֶם:

פ פ פ

וילך
 מִשָּׁה וַיְדַבֵּר אֶת־
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים בֶּן־
 מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אֲנִכִּי הַיּוֹם לֹא־
 אוֹכֵל עוֹד לְצֹאת וּלְבֹא־וְיְהוָה אָמַר

אֵלַי לֹא תַעֲבֹר אֶת־הַיָּרְדֵן חַוָּה:
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא עִבֵר לְפָנֶיךָ הוּא־
 יִשְׁמֹד אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלְּפָנֶיךָ
 וּרְשַׁתֶּם יְחֻשַׁע הוּא עִבֵר לְפָנֶיךָ
 כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: וְעָשָׂה יְהוָה לָהֶם
 כְּאֲשֶׁר עָשָׂה לְסִיחֹן וּלְעֹג מְלֹכֵי
 הָאֲמֹרִי וּלְאַרְצָם אֲשֶׁר הִשְׁמִיר אֹתָם:
 וְנִתְּנָם יְהוָה לְפָנֶיכֶם וְעָשִׂיתֶם לָהֶם
 כְּכָל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹתְכֶם:
 חֲזַקוּ וְאַמְצוּ אֶל־תִּירְאוֹ וְאֶל־תַּעֲרֹצוּ
 מִפְּנֵיהֶם כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא הַחֵלֶק
 עִמָּךְ לֹא יִרְפָּךְ וְלֹא יַעֲזֹבְךָ:
 וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְיְחֻשַׁע
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְעֵינַי כָּל־יִשְׂרָאֵל חֹזֵק
 וְאַמֵץ כִּי אִתָּה תְּבֹא־אֶת־הָעָם הַזֶּה
 אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָם
 לֵתֵת לָהֶם וְאַתָּה תִּנְחִילֵנָה אוֹתָם:
 וְיְהוָה הוּא הַחֵלֶק לְפָנֶיךָ הוּא יְהוֹיֵךְ
 עִמָּךְ לֹא יִרְפָּךְ וְלֹא יַעֲזֹבְךָ לֹא תִירָא
 וְלֹא תַחַרֵּן: וּכְתַב מֹשֶׁה
 אֶת־הַחֻרֵּי הַזֹּאת וַיִּתֶּנָּה אֶת־
 הַכְּתָנִים בְּנֵי לְוִי הַנְּשָׂאִים אֶת־אֲרוֹן
 בְּרִית יְהוָה וְאֶל־כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל:
 וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אוֹתָם לֵאמֹר מִקֵּץ שִׁבְעַת
 שָׁנִים בְּמַעַד שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה בְּחַג
 הַסְּבֹת: בְּבֹא־כָל־יִשְׂרָאֵל לִרְאוֹת
 אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר
 יִבְחַר תִּקְרָא אֶת־חַתּוּרָה הַזֹּאת נִגְד
 כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּאַזְנוֹתָם: הִקְחָל אֶת־
 הָעָם הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׂאִים וְהַטָּף וְגֵרְךָ

intermissioni
שחט
microscopio

Deut

אשר בשעריך למען ישמעו ולמען
ילמדו ויראו את יהוה אלהיכם
ושמרו לעשות את כל דברי התורה
הזאת: ובניהם אשר לא ידעו
ישמעו ולמדו ליראה את יהוה
אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים
על הארמה אשר אתם עברים את
הירדן שמה לרשתה: פ

ויאמר יהוה אל משה חן
קרבו ימיד למות קרא את יהושע
והתיצבו באהל מועד ואצוני: וילך
משה ויהושע ויתיצבו באהל מועד:
וירא יהוה באהל בעמוד ענן ויעמד
עמוד הענן על פתח האהל:

ויאמר יהוה אל משה הנך שכב
עם אבתיך וקם העם הזה וזנה
אחרי אלהי נבר הארץ אשר הוא
בא שמה בקרבן ועובני והפר את
בריתי אשר ברתי אתו: וחררו
אפי כו ביום החורג ועובתים
והסתרתני פני מהם והירה לאכל
ומצאתו רעות רבות וצרות ואמר
ביום ההוא הלא על כן אין אלהי
בקרבי מצאוני הרעות האלה:

ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא
על כל הרעה אשר עשה כי פנה
אל אלהים אחרים: ועתה כתבו
לכם את השירה הזאת ולמדו את
בני ישראל שומה בפיותם למען
תהיה לוי השירה הזאת לעד בבני

10

poni can
stach. dehu
character
היה

ישראל: כי אביאנו אל הארמה ו
אשר נשבעתי לאבותי זכר חלב
ודבש ואכל ושבע ודשן ופנה אל
אלהים אחרים ועבדום ונאצוני
והפר את בריתי: והיה כי תמצאן
אתו רעות רבות וצרות וענתה
השירה הזאת לפניו לעד כי לא
תשכח מפי זרעו כי ידעתי את יצרו
אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו
אל הארץ אשר נשבעתי: ויכתב

משה את השירה הזאת ביום ההוא
וילמדה את בני ישראל: ויצו את
יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ כי
אתה תביא את בני ישראל אל
הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי
אהיה עמך: ויהי ככלות משה
לכתב את דברי התורה הזאת על

ספר ער תמו: ויצו משה את
הלויים נשאו ארון ברית יהוה
לאמר: לקח את ספר התורה הזה
ושמתם אתו מצד ארון ברית יהוה
אלהיכם והיה שם בך לעד: כי
אנכי ידעתי את מרוק ואת ערפך
הקשה הן בעורני חי עמכם היום
ממרים היתם עם יהוה ואף כי אחרי
מותי: הקהילו אלי את כל זקני
שבטיכם ושטריכם ואדבר
באזניהם את הדברים האלה ואעיר
בם את השמים ואת הארץ:

כי ידעתי אחרי מותי כי תשחת
תשחתין

Deut

חם קנאוני בלא אל כעסוני וראש פתנים אכזר: הלא
 הוא כמס עברי חתום באצרת: לי נקם ושלם
 לערתי תמוס דגלם כי קרוב יום אירוס וחס
 עתדת למו: כי ידון יהיה עמו ועל עבריו יתנחם
 כי יראה כי אולת יד ואפס עצור ועזוב: ואמר אי
 אלהימו צור חסיו בו: אשר חלב וזבחימו יאכלו
 וישתו ויון נסיכם יקומו ויעזרכם יתי
 עליכם סתרה: ראו עתה כי אני אני הוא
 ואין אלהים עמדי אני אמיר ואחיה
 מחצתי ואני ארפא ואין מידי מצוה:
 כי אשוא אל שמים ודי ואמרתיו אנכי
 לעלם: אדשנותי ברכ חרפי ותאחז
 במשפט יתי אשיב נקם לצרו ולמשנאי
 אשלם: אשכיר חצי מרם וחרפי תאכל
 בשר מרם חלל ושכיה מראש פרעות
 אויב: חרנינו גוים עמו כי רם עבריו
 יקום ונקם ושיב לצרו וכפר אדמתו עמו:
 ויבא משה וידבר את כל דברי
 השירה הזאת באוני העם
 תוא והושע בן נון: ויכל משה
 לדבר את כל דבריהם האלה לא

בלא אל כעסוני וראש פתנים אכזר: הלא הוא כמס עברי חתום באצרת: לי נקם ושלם לערתי תמוס דגלם כי קרוב יום אירוס וחס עתדת למו: כי ידון יהיה עמו ועל עבריו יתנחם כי יראה כי אולת יד ואפס עצור ועזוב: ואמר אי אלהימו צור חסיו בו: אשר חלב וזבחימו יאכלו וישתו ויון נסיכם יקומו ויעזרכם יתי עליכם סתרה: ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמיר ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מצוה: כי אשוא אל שמים ודי ואמרתיו אנכי לעלם: אדשנותי ברכ חרפי ותאחז במשפט יתי אשיב נקם לצרו ולמשנאי אשלם: אשכיר חצי מרם וחרפי תאכל בשר מרם חלל ושכיה מראש פרעות אויב: חרנינו גוים עמו כי רם עבריו יקום ונקם ושיב לצרו וכפר אדמתו עמו: ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באוני העם תוא והושע בן נון: ויכל משה לדבר את כל דבריהם האלה לא

חם קנאוני בלה יחם ואני אקניאם בלה עם בגוי נבל אבעיסם: כי אש קרחה באפי ותיקד ער שאול תחמית ותאכל ארץ ויבלה ותלהט מוסדי חרים: אספה עלימו רעות חצי אכלה בם: מוי רעב ולחמי רשף וקטב מרירי ושן בהמת אשלח בם עם חמת וחלי עפר: מחוץ תשכל חרב ומחררים אימה גם בחור גם בחולה וונק עם איש שובה: אמרתי אפאיהם מאנוש וזכרם: לולו בעם אויב אגור פן ינכרו צומו פן יאמרו ידנו המה ולא יהיה פעל כל זאת: כי גוי אבר עצות תמה ואין בהם תבונה: לנו חכמו ושכילו זאת יבינו לאחריהם: ל איכה ירדף יניסו רבבה אס לא כו: צורם מחרם ויהות חסניהם: פו לא כצורנו צורם ואיבינו מנפץ סרם נפנם ומשדמת עמרה ענכמו ענכי רוש אשכלת מררת למנו חמת תנוגם יונם

beakhtun

Doni

ספר דברים

אשר יד ישראל מי כמוך עם נושע
 ביהוה מנן עורך ואשר חרב גאותך
 ויכחשו איביך לך ואתה על-
 כמותימו תדרך: ^{capitulum} ס לר
 ויעל משה מערכת מואב אל הר
 נבו ראש הפסגה אשר על-פני ירחו
 ויראהו יהוה אר- כל הארץ את
 הגלעד עד דן: ואת כל-נפתלי
 ואת-ארץ אפרים ומנשה ואת כל-
 ארץ יהודה עד הים האחרון: ואת-
 הגלב ואת-הכפר בקעת ירחו עד
 התמרים עד-צער: ויאמר יהוה
 אליו זאת הארץ אשר נשבעתי
 לאברהם ליצחק וליעקב לאמר
 לזרעך אתננה הראיתיך בעיניך
 ושמה לא תעבר: וימת שם משה
 עבד יהוה בארץ מואב על-פי
 יהוה: ויקבר אתו בני בארץ
 מואב מול בית פעור ולא ידע איש
 אר-קברתו עד היום הזה:
 ומשה בן-מאה ועשרים שנה במתו
 לא- כחתה עינו ולא-גם לחה:
 ויבכו בני ישראל את-משה בערכת
 מואב שלשים יום ויתמו ימי בכי
 אכל משה: ויהושע בן-נון מלא
 רוח חכמה כי- סמך משה את-ידיו
 עליו וישמעו אליו בני ישראל ויעשו
 כאשר צוה יהוה אר- משה:
 ולא-קם נביא עוד בישראל כמשה
 אשר ידעו יהוה פנים אל-פנים:
 לכל

נבעות עולם: וממגר ארץ ומלאה
 ורצון שכני סנה תבואתה לראש
 יוסף ולקדקד נזיר אחיו: בכור
 שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם
 עמים וננה יחדו אפסי-ארץ והם
 רבבות אפרים והם אלפי מנשה:
 ולזבולן אמר שמח
 זבולן בצאתך ויששכר באהליך:
 עמים הר-יקראו שם יזבחו זבחי-
 צדק כי שפע ימים יינקו ושפני
 שמוני חול: ^{occulca} ס
 ולגד אמר ברוך מרחיב גד כלביא
 שכן ושרף זרוע אף-קדקד: וירא
 ראשית לו כי-שם חלקת מחקק
 ספון ויתא ראשי עם צדקת יהוה
 עשה ומשפטיו עם ישראל:
 ולדן אמר דן גור
 אריה וינק מן-הבשן:
 ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון
 ומלא ברבת יהותים ודרום ירשה:
 ולא-אשר אמר
 ברוך מפנים אשר יהי רצוני אחיו
 כה וטבל בשמן רגלו: ברזל ונחשת
 מנעלך וכימיק רבאך-אין כאל
 ושרון רכב שמים בעורך ובגאותו
 שתקים: מענה אלהי קדם ומתחת
 זרעת עולם ויגרש מפניך אויב
 ויאמר השמר: וישכן ישראל
 בטח בדר עין יעקב אל-ארץ דגן
 ותירוש אף-שמיו יערפו-טל:
 כל

ichung
 mlatant
 rulum:
 venit
 3 per form fut
 adfatis R vi
 1 Sam. c 25
 a her 7
 4m fol 116

teyis 300
 ce per ce
 abfandis thifam

primipati
 quod in parte dedit

capitulum
 velle
 200
 200

capitulum 300

placen
 fmgat h

calozom h hui
 sumu 237

recher
 Sicut dicit
 sic scribitur
 nuber labtabalu

trechia

calony

calony

Dent.

קכח

חברכי

<p>^{Morabiles} היד החזקה ולכל חמורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל: חזק</p>	<p>לכל האתת והמופתים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: ולכל</p>
---	--

סבום פסוקי דספר בראשית אלף וחמש מאות ושלישים
 וארבע וסימן אך לד: וחציו ועל חרכך תחיה ופרשיותיו יב
 אחאב סימן וסדריו מג ידיה סימן ואותיותיו ד אלפים ושלוש
 מאות ותשעים וחמשה:

סבום פסוקי דספרא ואלה שמות אלף ומאתים וט וסימנו
 ארט וסדריו זא ופרשיותיו כט וחציו אלחים לא תקלל:

סבום הפסוקים של ספר ויקרא שמנר מאות וחמשים
 ותשעה וסימן נטף וחציו והנוגע בבשר הוב עח עזח:

סבום פסוקי דספר במדבר סיני אלף ומאתים ושמונים
 ושמנה וסימן ארפח וחציו וחיה האיש אשר אבחר בו מטחו
 ופרח וסדריו לבא סא וסדריו כח ופרשיותיו עשרה:

סבום פסוקי דספר אלה הדברים תשע מאות וחמשים
 וחמשה וסימן הנץ וחציו ועשירי על פי הרבר ופרשיותיו
 עשר וסדרין כז:

סבום פסוקי של חומשי תורה חמשת אלפים
 ומאתי וארבעים וחמשה:

צוארך בחרוים: תזרי והל נעשה
 לך עם נקדות הכסף: עד שהמלך
 במסבו נרדי נתן ריחו: צרור המור
 הדילי בין שריו יליו: אשבל חכפר
 הדילי בכרמי עין גדי: הנך יפה
 רעיתי הנך יפה עיניך יונים: הנך יפה
 דודי אף נעים אף ערשנו רעננה:
 קרות בתינו ארום רחישנו ברותים:
 כ אני חבצלת השרון שושנת
 העמקים: כשושנה בין החוחים כן
 לעיתי בין חכנור: כתפוח
 בעצי היער כן דודי בין הפנים בעלו
 חמרת וישבתי ופריו מתוק לחכי:
 הביאני אל בית היון ודגלו עלי
 אחת: סמכוני באשיות רפרוני
 בתפוחים כי חולת אחבה אני:
 שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני
 השבעתי אתכם בנות ירושלם:
 בצבאות או באילות חשרה אס
 תעירו ואם תעודרו את האהבת

vermiculata
quadrata
truncata
circulata
accusata
circulata
amara
nicotiana
laquearia
cyprina
ambrosia
arbor cedrina
truncata
horrea
loci vni ferax
herbaria
verruca
logonia
fundamenta
stabilis
verruca
conueni
Genae
in pqr
fol 33a

השירים אשר לשלמה: ישקני
 מנשקות פיהו כי טובים דודי מיון:
 לריח שמניך טובים שמן תורק
 שמך על כן עלמור אהבך:
 משכני אחרוך נרוצה הביאני המלך
 חדריו נגילר ונשמחה כד נוכיחה
 דודי מיון מישרים אהבך:
 שחורה אני ונאורה בנות ירושלם
 באהלו קור כוריעור שלמה:
 אל תראוני שאני שחרחרר
 ששופתני השמש בני אמי נחרבני
 שמני נטרה ארז הכרמים ברמי
 שלי לא נטרתי: הגידה לי שאהבת
 נפשי איכה תרעה איכה תרפיץ
 בצהרים שלמה אחיה בעטור על
 עריו חכריו: אם לא תרעי לך
 חיפה בנשים צאר לך בעקבי הצאן
 דרעי ארז גדיתיך על משכנור
 קרעים: לססתי ברכבי פרעה
 דמיתוך רעיתי: נאוו לחיך בתורים

verruca
conueni
Genae
in pqr
fol 33a

בעיניך להפירנו ואנכי נכריח
 ויען בעו ויאמר לה חנן הנד לו כל
 אשר עשית את חמותך אחרי מות
 אישך ותעובי אביך ואמך וארץ
 מולדתך ותלכו אל עם אשר לא
 ידעת תמול שלשם וישלם יהוה
 פעלך ותהי משפרתך שלמה מעם
 יחזק אלהי ישראל אשר באת
 לחסות תחת כנפיו ויאמר
 אמצא-הן בעיניך אנני כי נחמתני
 וכי דברת על לב שפחתך ואנכי
 לא אחיה כאחת שפחתך ויאמר
 לה בעו לערתי האכל נשי הלם
 ואכלת מן הלחם וטבלת פתך
 בחמץ ותשב מצד הקצרים ויצבט
 לה קרוי ותאכל ותשבע ותתר
 ותקם ללקט ויצו בעו את נערי
 לאמר גם בין העמרים תלקט ולא
 תכלומוה וגם של תשלו לה מן
 חצבתים ועזבתם ולקטה ולא
 תנערוכה ותלקט בשדה עד
 הערב ותחבט את אשר לקטה ויהי
 באיפה שערים ותשא ותבוא
 העיר ותרא חמותה ארז אשר
 לקטה ותוצא ותתן לה את אשר
 הותרה משבעה ויאמר לה
 חמותה איפה לקטת היום ואנה
 עשירתי יהי מכירך ברוך ותגד
 לחמותה ארז אשר עשתה עמו
 ותאמר ששה איש אשר עשיתי עמו

*in vobis
 Proprius*

*Cognatu nostra
 ד כח
 fol 265*

היום בעו ותאמר נעמי לכלתה
 ברוך הוא ליהוה אשר לא עוב
 חסדו ארז החיים ואת המתים
 ותאמר לה נעמי קרוב לנו האיש
 מנאלנו הוא ותאמר רות המאביה
 גם כי אמר אלי עם הנערים אשר
 לו תדבקין עד אם כלו ארז כל
 הקציר אשר לי ותאמר נעמי אל
 רות כלתה טוב בתי כי תצאי עם
 נערו תיו ולא יפגעו כך בשדה אחר
 ותדבק בנערוח בעו ללקט עד כלות
 קציר השערים וקציר החטים ותשב
 את חמותה
 ותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא
 אבקש לך מנוח אשר ייטב לך
 ועתה הלא בעו מדעתנו אשר היית
 את נערותי הנח הוא וזה את נרן
 השערים הלילה ורחצת וסבת
 ושמת שמלתך עליך וירדת הנרן ושמת
 אל תודעי לאיש עד בלתו לאכל
 ולשתות ויהי בשכבו וידעת את
 המקום אשר ישכב שם ובארז
 ונלית מדגלתיו ושכבתו והוא יגיד
 לך ארז אשר מעשין ותאמר
 אליה כל אשר תאמרי אעשה
 ותרד הנרן ותעש ככל אשר צוה
 חמותה ויאכל בעו וישת וייטב
 לפו ויבא לשכב בקצרו הערמ
 ותבא בלט ותגל מדגלתיו ותשכב
 ויהי כחצי חצי

melocory
tinuic

חלילה ויחרד האיש וילפרת ויחנה
 אשה שככת מרגלותיו: ויאמר
 מי את ותאמר אנכי דורת אמתך
 ופרשת כנפך על אמתך כי גאר
 אתה: ויאמר ברוכה את ליהוה
 בתי היטבת חסדך האחרון מן
 הראשון לבלתי לכת אחרי תבחורים
 אם דל ואם עשיר: ועתה בתי
 אל תיראי כל אשר תאמרי אעשה
 לך כי יודע כל שער עמי כי אשת
 בתי ולא חיל את: ועתה כי אמנם כי אם
 קרי גאל אנכי וגם יש גאר קרוב
 ממני: ינוי חלילה והיה בכקר
 אם יגאלך טוב גאל ואם לא יחפץ
 לגאלך וגאלתיך אנכי חי יהוה
 שבבי עד הבקר: ותשכב מרגלותו
 כשרם עד הבקר ותקם בטרום יכיר איש
 ק את דעתו ויאמר אל יודע כי
 טו באה האשה הנרן: ויאמר הכי
 המטפחת אשר עליך ואחוי בה
 ותאחו בה ויסר שש שערים וישת
 עליה ויבא העיר: ותבוא אר
 חמותה ותאמר מי את בתי ותגד
 לה את כל אשר עשה לה האיש:
 ותאמר שש השערים חאלה נתן
 אלי לוי כי אמר אל תבואי רוקם אל
 חמותך: ותאמר שבי בתי עד
 אשר תרעין איך יפול דבר כי לא
 ישקט האיש כי אם כלרה
 חדרר היום:

com. fullen
reichte papir
Palme 110 U

quater

ד זכעו עלה השער וושב
 שם ותנה הנזאל עבר אשר דבר זכעו
 ויאמר סורה שכח פה פלני אלמני
 ויסר וישב: ויקח עשרה אנשים
 מזקני העיר ויאמר שכח פה וישבו:
 ויאמר לגאל חלקת השדה אשר
 לאחינו לאלימלך מבררה נעמי
 חשבה משרה מאב: ואני אמרתי
 אגלה אונך לאמר קנה נגר הישיבים
 ונגד זקני עמי אם תגאל גאל ואם
 לא יגאל הנדרה לי ואדע כי אין וארעה
 וולתך לגאל ואנכי אחריך ויאמר
 אנכי גאל: ויאמר זכעו ביום
 קנותך השדה מיד נעמי וסאת רות
 המואביה אשת חמת קנתי לתקום
 קניו שם חמת על נחלתו: ויאמר
 ק הגאל לא אוכל לגאור לי פן
 לגאל אשחית את נחלתי גאל לך אתה
 את גאלתי כי לא אוכל לגאל:
 וזאת לפנים בישראל על הגאלת
 ועל החמורה לקים כל דבר שלף
 אישנעלו ונתן לרעהו וזאת התעודה
 בישראל: ויאמר הגאל לזכעו קנתה
 לך וישלף נעלו: ויאמר זכעו לזקנים
 וכל העם עדים אתם היום כי קנתי
 את כל אשר לאלימלך ואת כל
 אשר לכליון ומחלון מיד נעמי:
 וגם את רות המואביה אשת מחלון
 קנתי לי לאשה לחקים שם חמת
 על נחלתו ולא יבדת שם חמת
 מעם

ed. Hebraica
Commissio

מעו חמרמרו נתפך לבי בקרבי כי
 מרו מריתי מחוץ שבלה חרב בבית
 כמות: שמעו כי נאנחה אני אין
 מנחם לי כל איבי שמעו רעתי ששו
 כי אתה עשית תבאת יום קראת ויהיו
 כמני: תבא כל רעתם לפניך ועולל
 למו כאשר עוללת לי על כל פשעו
 כי רבות אנהתי ולפי דווי:

ב

איכה

ועיב באפני אדני
 ארתי ברת ציון
 השליך משמים ארץ תפארת ישראל
 ולא זכר הרום רגליו ביום אפוי
 בלע אדני לא חמל את כל נאורו ולא
 ועקב הרס בעברתו מבצרו ברת
 יהודה תניע לארץ חלל ממלכה
 ושריה: גרע בחרי אף כל
 קרו ישראל השיב אחור ומינו מפני
 אויב ויבער בעקב פאש להבר
 אכלה סביב: דרך קשתו כאויב
 נצב ומינו פצר ויחרג כל מחמרו
 עון באהל ברת ציון שפך פאש
 חמתו: היה אדני כאויב בלע ה
 ישראל בלע כל ארמנותיה
 שחת מבצרו וירב בבת יהודה
 תאניה ואניה: ויחמס בנן
 שבו שחת מערו שבה יהודה
 בציון מועד ושבת וינאץ בנעם אפוי
 מלך וכחן: ונח אדני מופתו
 נאר מקדשו הסגיר ביר אויב
 חומות

מחמדיה כי ראתה גוים באו מקרשה
 אשר צויתח לא יבאו בקהל לך:
 כר עמה נאנחים מבקשים לחם
 נתנו מחמודיותם באכר להשיב
 נפש ראת יהוה והביטה כי הייתי
 זוללה: לוא אליכם כל עברו
 דרך תפישו וראו אם יש מכאוב
 במכאבי אשר עולל לי אשר הוגת
 יהוה ביום חרון אפוי: מפרום
 שלח אש בעצמתי וירדנה פרש
 רשות לרגלי השיבני אחור נתנני
 שזממה כל היום דוה:
 נשקר על פשעו בידו ושתרגו עלו
 על צוארו הכשיל כחי נתנני אדני
 בידי לא אוכל קום: סלה כל
 אבירו אדני בקרבי קרא עלי מועד
 לשבר בחורי נת דרך אדני לבתולת
 בת יהודה: על אלהי אני בוכיה
 עיני עיני ירדה מים כי רחק ממני
 מנחם משיב נפשו היו בני שזממים
 כי נבר אייב: פרשה ציון בודיה
 אין מנחם לה צורה יהודה ליעקב
 סביבו צרו היתה ירושלם לנדר
 ביניהם: צדיק הוא יהוה כי
 העמים פיהו מריתי שמעו נא כל עמים
 ק וראו מכאבי בתולתי ובחורי הלכו
 בשבי: קראתי למאהבי המת
 רמוני כחני וקני בעיר גועו כי
 בקשו אבל למו וישיבו את נפשם:
 ב ראתה יהוה כי צר לו

medema

ofradia

בנה

ש

ש

ש

ש

ותיר

וילי

qua videri
aut me

dominatus
ap tot

minutula

vigilans vigil

ש ר ר
+ phyl
exc. 214

טו

strans
eli

herculay

parac form ut

ש ר ר
ש ר ר
ש ר ר

Supra

Supra

העמים

ק

deception
consent

ב

לחם מנגנה לב האלתך לחם : תרדף
באף ותשמידם מתחת שמי יהוה :

איכה

לחם מנגנה לב האלתך לחם : תרדף
באף ותשמידם מתחת שמי יהוה :

איכה
הטוב תשתפכני

אבני קלש בראש כל חוצות : בני
ציון היקרים המסלאים בפני איכה

נחשבו לנבל רחש מעשה ידי ווצר :
גם תנין חלצו שד הניקו גוריהן בת

עמי לאכור ביענים במדבר : רבם
לשון וינק אל חפו בצמא עוללים

ח שאלו לחם פרש אין לחם : האכלים
למעדרנים נשמו בחוצות האמנים עלו

תולע חבקי אשפתות : ויגדל עון
בר עמי מחטאת סדם ההפוכה

כמו רגע ולא חלו בה רים : וכו
גוריה משלג צחו מחלב אדמו עצם

מפנינים ספור גורתם : חשך
משחור תארם לא נברו בחוצות

צפד עורם על עצמם יבש היח
בעץ : טובים היו חללי חרב

י מתללי רעב שהם יוכו מדקרים
מתנכות שרי : ידי נשים רחמנות

בשלו ילדיהן היו לברות למו בשבר
בת עמי : כלה יחיה את
חמתו שפק חרון אפו ויצת אש

כל בעיון ותאכר יסרתיה : לא
האמינו מלכי ארץ וכל יושבי תבל
כי יבא צר ואזוב בשערי ירושלים :

מתטאה נביאיה עונות כהניה

קלה

השפכים בקרבה רם צדיקים :
נעו עורים בחוצות נגאלו בדם

כלא יוכלו יגעו בלבשוהם : סורו וט
טמא קראו למו סורו אל תנעו

כי נצו בם נעו אמרו בנזום לא
יוסיפו לגור : פני יהוה חלקם לא

יוסיף לתכושם פני כהנים לא נשאו
זקנים לא חננו : עזיבה תכלינה וזקנים

עיינו אל עזרתנו תבל בצפיתנו עדינו
צפינו אל גוי לא יושיע : צרו

ק צעדונו מלכרת ברחבותינו קרב
קצנו מלאו ומינו כי בא קצנו :

קלים היו רדפינו מנשרי שמים
על ההרים דלקנו במדבר ארבו

לנו : רוח אפינו משיח יהוה נלפך
בשחיתותם אשר אמרנו בעלז

נחיה בנזים : שישו ושמחי בת
אדום יושבתי בארץ עוץ גם עליך יושבת

ק תעבר בום תשברי ותתערי : תם
עונך בת ציון לא יוסיף להגלותך

פקד עונך ברא אדום גלה על
חטאתיך :

ח זכר יחיה מח תיה לנו הביטה
וראה את חרפתנו : גחלתנו

נהפכה לזרים כמינו לנכרים :
יחמים היונו אין אכ אמתינו ואין

כאלמנות : מיסינו בכסף שתינו
עיינו במחיר יבאו : על צוארנו

נרדפנו יגענו לא הונח לנו : ולא ק
מצרים נתנו יד אשור לשבע לחם :

Handwritten marginal notes in Hebrew and Latin script, including words like 'anulavit', 'volens', 'scripsi', 'arsis', 'in ducunt', 'si abradit', 'mel', 'in gurgulione', 'si sequebantur', 'ad ducuntur'.

Extensive handwritten marginal notes in Latin script, including words like 'Saxit', 'lactu', 'mox', 'exspectatione', 'Saxit', 'lactu', 'mox', 'exspectatione', 'Saxit', 'lactu', 'mox', 'exspectatione'.

קהלת

וְיָדָר וְיָדָר כִּי וְהָאָרֶץ לְעוֹלָם
 עֲמַדָּה : וּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ וּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ הַ
 וְאֶל־מְקוֹמוֹ שׂוֹאֵף זֹרַח הוּא שֵׁם :
 הוֹלֵךְ אֶל־דְּרוֹם וְסוֹכֵב אֶל־צָפוֹן
 סוֹכֵב אֶל־הוֹלֵךְ הַרוּחַ וְעַל־
 סְבִיבֹתָיו שֵׁב הַרוּחַ : כֹּל־הַנְּחֻלִים
 הַלְכִים אֶל־הַיָּם וְהַיָּם אֵינָנו מֵלֵא אֶל־
 מְקוֹם שֶׁהַנְּחֻלִים הַלְכִים שֵׁם הַם
 שְׂבִים לֵלְכָתָּהּ כֹּל־הַדְּבָרִים יִגְעִים לֹא
 יוֹכֵר אִישׁ לְדַבֵּר לֹא־תִשְׁבַּע עֵין
 לְרֵאוֹת וְלֹא־תִמְלֵא אֶן מִשְׁמַע :
 מֵהַשְּׁהִיָּה הוּא שִׁיחִיה וּמֵהַשְּׁנַעֲשָׂה
 הוּא שִׁיעֲשָׂה וְאֵין כֹּל־חֶרֶשׁ תַּחַת
 הַשֶּׁמֶשׁ : יֵשׁ דְּבָר שִׁיאֵמַר רֵאֵהוּ
 חֶרֶשׁ הוּא כִּבְרִית הֵיט לְעֹלָמִים אֲשֶׁר
 הֵיט מִלְּפָנֵינוּ : אֵין זְכָרוֹן לְרֵאשֻׁנִים
 וְגַם לְאַחֲרֵנִים שִׁיחִיו לֹא־יִחִית
 לְחַם זְכָרוֹן עִם שִׁיחִיו לְאַחֲרָנָה :
 אֵני קְהֵל־תִּיִּיתִי מִלֶּךְ עַל־יִשְׂרָאֵל
 בִּירוּשָׁלַם : וְנִתְּתִי אֶת־לְבִי לְדְרוֹשׁ
 וְלִתְּוֹר כְּחֻכְמָה עַל כָּל־אֲשֶׁר נַעֲשָׂה
 תַּחַת הַשָּׁמַיִם הוּא יֵעֲנִין רַעֲנָתָן
 אֱלֹהִים לְבִנֵי הָאָדָם לְעֹנֹת כּוֹ :
 רֵאִיתִי אֶרֶץ כָּל־הַמַּעֲשִׂים שֶׁנַּעֲשׂוּ
 תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ וְהִנֵּה הַכֹּל תְּכַר
 וְרַעוּת רֹחַ וְשִׁעוֹת לֹא־יִוָּכַל
 לְתַקֵּן וְחֶסְרוֹן לֹא־יִוָּכַל לְהַמְנוֹת :
 דְּבַרְתִּי אֵני עִם לְבִי לֵאמֹר אֵני הִנֵּה
 הִנְדַלְתִּי וְהוֹסַפְתִּי חֲכָמָה עַל כָּל־
 אֲשֶׁר־תִּיָּה לְפָנַי עַל־יְרוּשָׁלַם וּלְבִי
 רֵאֵה

וְאֵינִם אֲבִתֵינוּ חֲטָאוּ אֵינֵם אֲנַחְנוּ עֹנֵתֵינוּ
 וְאֲנַחְנוּ סְבִלְנוּ : עֲבָרִים מִשְׁלוּ כִּנּוּ פֶרֶק אֵין
 מִיָּדָם : בְּנַפְשֵׁנוּ נִבְיָא לְחַמְנוּ מִפְּנֵי
 חֶרֶב הַמִּדְבָּר עֹרְנוּ כְּתַנּוֹר נִכְמְרוּ
 מִפְּנֵי זֵלְעוֹת רַעֲב : נְשִׁים בְּצִיּוֹן
 עָנוּ בְּתֵלֶת בְּעָרֵי יְהוּדָה : שְׂרִים
 בִּידָם נִתְּלוּ פָנֵי זְקֵנִים לֹא נִהְדָּרוּ :
 בַּחֲרוּסֵי שְׁחוֹן נִשְׂאוּ וְנַעֲרִים בַּעַץ
 כְּשִׁלוּ : זְקֵנִים מִשְׁעַר שְׂבִתוֹ בַּחֲרוּסֵי
 מִנְּגִינָתָם : שְׂבִת מִשׁוֹשׁ לְבִנֵי נִהְפָךְ
 לְאֶבֶל מְחֹלְנוּ : נִפְלָה עֲטַרְת
 רֵאשֵׁנוּ אֹרֵי נֹא לְנוּ כִי חֲטָאנוּ :
 עַל־זֶה הִיָּה דוּחַ לְפָנֵינוּ עַל־אֱלֹהִים
 חֲשָׁכוּ עֵינֵינוּ : עַל־הַר־צִיּוֹן שֶׁשָּׁמַם
 שׁוֹעֲלִים הִלְכוּ כּוֹ : אֲתָה יְהוָה
 לְעוֹלָם תִּשָּׁב כִּסְאֶךָ לְדוֹר וָדוֹר :
 כִּי לִמָּחָה לְנִצְחָה תִּשְׁכַּחְנוּ תַעֲזוּבֵנוּ לְאֶרֶץ
 יָסִים : הַשִּׁיבָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְנִשׁוּבָה וְנִשׁוּבַת חֶרֶשׁ יִמִּינוּ כְּקֶדֶם : כִּי אִם־
 קִי מֵאֵם מֵאֲסַתְנוּ קִצְפָת עֲלֵינוּ עַל־
 מָאָד :

חֲשִׁיבָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִשׁוּבָה חֶרֶשׁ
 יִמִּינוּ כְּקֶדֶם

דְּבָרֵינוּ
 קְהֵלֶת כּוֹ־דוֹר מִלֶּךְ
 בִּירוּשָׁלַם : חֲכָמִים
 הַכֹּלִים אֵמַר קְהֵלֶת הַכֹּל הַכֹּלִים
 הַכֹּל הַכֹּל : מֵהַיָּתְרוֹן לְאָדָם בְּכָל־
 עֲמָלוֹ שִׁיעֲמַל תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ :

liberans

liberans

liberans

liberans

liberans

liberans

liberans

liberans

liberans

liberans

liberans

ראת

Contra

ראה הרבה חכמה ודעת :
 ואתנה לבי לדעת חכמה ודעת
 הוללות ושכלות ידעתי שנס זה
 הוא רעיון רוחו כי בדרך חכמה רב
 כעס וזוסף דעת וזוסף מכאובי ב
 אמרתי אני בלבי לכה נא אנסכה
 בשמחה וראה בטוב והנה גם הוא
 הכל : לשחוק אמרתי מחולל
 ולשמחה מחזה עשה : תרתי
 בלבי למשוך בין ארבע בשרי ולבי
 נהג בחכמה ולאחז בסכלות עד
 אשר אראה או יור טוב לבני
 האדם אשר יעשו תחרת השמים
 מספר ימי חייתם : הגדלתי מעשו
 בנתי לי פתים נטעתי לי ברכים :
 עשיתי לי צנות ופרדסים ונטעתי
 בהם עץ כל פרי : עשיתי לי
 ברכות מים להשקות מהם וער
 צומח עצים : קנתי עבדים ושפחות
 ובני בירת היה לי גם מקנה
 בקר וצאן הרבה היה לי מכל שהיו
 לפני בירושלם : כנסתי לי גם
 כסף וזהב וסגלת מלכים והמרינות
 עשיתי לי שרים ושרות ותענגות
 בני האדם שרה ושדור :
 וגדלתי וחוספתי מכל שחיה לפני
 בירושלם אף חכמתי עמדה לי :
 וכל אשר שאלו עיני לא אצלת
 מהם לא מנעתו ארתי לבי מכל
 שמחרתי בלבי שמת מכל עמלי

in laud
 fructu
 103
 libro
 fructo

וזה היה חלקי מכל עמלי :
 ופניתו אני בכר מעשו שעשו ירי
 ובעמל שעמלתי לעשות והנה הכל
 הכל ורעות רוח ואין יתרון תחרת
 תשמש : וצניתו אני לראות חכמה
 והוללות וסכלות בני מה האדם
 שיבוא אחרי המלך את אשר כבר
 עשוהו : וראיתי אני שיש יתרון
 לחכמה מן הסכלות כיתרון האור
 מן החשך : החכם עיניו בראשו
 והכסיל בחשך הולך וירעתי גם
 אני שמקרה אחד יקרה את כלם :
 ואמרתי אני בלבי כמקרה הכסיל
 גם אני יקרני ולמרה חכמתי אני
 או יותר ודברתי בלבי שגם ורה
 הכל : כי אין זכרון לחכם עם
 הכסיל לעולם בשכר הימים
 הפאים ככל נשכח ואיך ימורת
 החכם עם הכסיל : ושנאתי
 את החיים כי רע עלי המעשה
 שנעשרת תחת השמש כי הכל
 הכל ורעות רוח : ושנאתי אני
 את כל עמלי שאני עמל תחרת
 השמש שאני חנו לאדם שיהיה
 אחרי : ומי יודע החכם יתיה או
 סכל וישלם בכר עמלי שעמלתי
 ושחכמתי תחת השמש גם זה הכל
 וסבותי אני ליאש את לבי על
 כל העמל שעמלתי תחת השמש :
 כי יש אדם שעמלו בתכמת וברעת

transitio NB

Quid est homo qui sequitur fructu

quod sit intervallo quantum

quod a casu, euentu, omenis 177

quandoquidem quoniam sunt

equatione facta cui qui soli an sapie

שם
כל
כל
שם
אני
שם

Laboribus

facient

קהל

*reclama
industria*

*reclama
767*

מה יתרון ולאדם שלא עמל בו
ראיתי את הענין אשר נתן אלהים
לבני האדם לענות בו: את הכל
עשה יפה בעתו גם את העלם נתן
בלבם מבלי אשר לא ימצא האדם
את המעשה אשר עשה האל י
מראש ועד סוף: ידעתי כי אין טוב
בם כי אם לשמוח ולעשור טוב
בחייו: וגם כל האדם שיאכל
ושתה וראה טוב בכל עמלו מתת
אלהים היא: ידעתי כי כל אשר
יעשה האלהים הוא יתה לעולם
עליו אין לחוסין ומפניו אין לגרוע
וחאלהים עשה שייראו מלפניו:
מה שהיה כבר הוא ואשר להיות
כבר היה וחאלהים יבקש את
נדרף: ועוד ראיתי תחת השמש
מקום המשפט שמה הרשע ומקום
הצדק שמה חרשע: אמרתי אני
בלבי את הצדיק ואת חרשע ישפט
האלהים כי עת לכל חפץ ועל כל
המעשה שם: אמרתי אני בלבי
על דברת בני האדם לברם
האלהים ולראות שהם בהמה
המה להם: כי מקרה בני האדם
ומקרה חבתמה ומקרה אחד להם
כמורת זה בן מורת זה ורוח אחד
לכל ומותר האדם מן החכמה אין
כי תכל הכל: הכל הולך אל מקום
אחד הכל היה מן העפר והכל שב
אל

ובכשרון ולאדם שלא עמל בו
יתנו חלקו גם זה הכל ורעה רבה:
כי מה הזה לאדם בכל עמלו
וברעיון לבו שהוא עמל תחר
השמש: כי כל ימיו מכאנים וכעס
ענינו גם בלילה לא שכב לבו גם
זה הכל הוא: אין טוב באדם
שיאכל ושתה והראה את נפשו
טוב בעמלו גם זה ראיתי אני כי
מיד האלהים היא: כי מייאכל ומו
יחוש חוץ מפניו: כי לאדם שטוב
לפניו נתן חכמה ורעה ושמה
ולחושא נתן ענין לאסוף ולכנס
לתת לטוב לפני האלהים גם זה
הכל ורעות רוח:
לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים:
עת ללדרת ועת למורת
עת למעת ועת לעקור נטוע:
עת להרג ועת לרפוא
עת לפרוץ ועת לבנוח:
עת לכבות ועת לשחוק
עת ספור ועת רקוד: עת
להשליך אבנים ועת כנוס אבנים
עת לחכוק ועת לרחק מחבק:
עת לבקש ועת לאבד
עת לשמור ועת להשליך:
עת לקרוע ועת לתפור
עת לחשות ועת לדבר:
עת לאהב ועת לשנא
עת מלחמה ועת שלום:

fortitudo

*767
767*

767

אל העפר: מן יודע רוח בני האדם
תעלה היא למעלה ורוח חבתמר
הירדת היא למטה לארץ: וראיתי
כי אין טוב מאשר ישמח האדם
במעשיו כי הוא חלקו כי מי יביאנו
לראות במה שיהיה אחריו:

ד ושכתי אני ואראה את כל
העשקים אשר נעשים תחת השמש
והנה דמעת העשקים ואין להם
מנוח ומיד עשקהם כח ואין להם
מנוח: ושכח אני את המתי
שכבר מתו מן החיים אשר המה
חיים עדנה: וטוב משניהם את
אשר ערן לא היה אשר לא ראה
את המעשה הרע אשר נעשה תחת
השמש: וראיתי אני את כל עמל
ואת כר כשרון המעשה כי היא
קנאת איש מרעהו גם זה הכל
ה ורעות רוח: המסיל חבק את ידיו
ואכל את בשרו: טוב מלא כף נחת
ממלא חפנים עמל ורעות רוח:

ו ושכתי אני ואראה חבר תחת
השמש: יש אחד ואין שני גם כן
ואח אין לו ואין קץ לכל עמלו גם
עינו עיניו לא תשבע עשר ולמיואני עמל
ק ומחסר את נפשו מטובה גם זה
חבל וענין רע הוא: טובים השנים
מן האחד אשר יש להם שכר טוב
במעמלם: כי אם יפלו האחד
יקים את חברו ואי לו האחד שיפל

ואין שני להקימו: גם אם
ישכבו שנים וחם לחם ולאחר איך
יחם: ואם יתקפו האחד השנים
יעמדו נגדו ותחוט המשלש לא
במחרה ינתק: טוב ילד מסכן וחכם
ממלך זקן וכסיר אשר לא ידע
להזהר עור: כי מבית הסורים יצא
למלך כי גם במלכותו נולד רש:

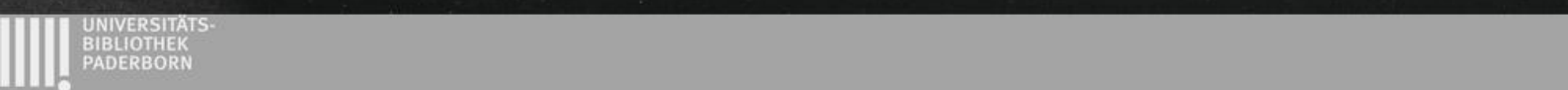
טו ראיתי את כל החיים תמהלכים
תחת השמש עם חילד השני אשר
יעמד תחתיו: אין קץ לכל העם
לכל אשר היה לפניו גם האחרונים
לא ישמחו בו כי גם זה תכל ורעיון

רוח: שמר רגלך כאשר תלך אל יתירו
בית האלהים וקרוב לשמע מתת
הכסילים זבח כי אינם יודעים
לעשות רע: ה אל תבחל על
פיך ולבך אל יסתר להוציא דבר
לפני האלהים כי האלהים בשמים
ואתה על הארץ על כן יהיו דבריך
מעטים: כי בא החלוס כרב ענין

וקול כסיל כרב דברים: כאשר תדר
נדר לאלהים אל תאחר לשלמו כי
אין חפץ בכסילים אח אשר תדר
שלם: טוב אשר לא תדר משתדור

ה ולא תשלם: אל תתן את פיך
לחטיא את בשרך ואל תאמר
לפני המלאך כי שגנה היא למר
יקצף האלהים על קולך ותכל את
מעשר ידך: כי כרב חלמות

*Calor et aliter 77
cum... Procl 62
de fac...
et...
pro...
p...
digenentur
Cum ad...
de...
a d...
M...
m...
v...
m...
p...*

Sahi

זה מתת אלהים היא: כי לא תרבה
יזכר את ימי חיו כי האלהים מענת
בשמחת לבו:

*Uphulu
hah
hah
hah*

יש דעה אשר ראיתי תחת השמש
ורבה היא על האדם: איש אשר יתן
לו האלהים עשר ונכסים וכבוד
ואינו חסר לנפשו: מכר אשר
יתאור ולא ישליטנו האלהים
לאכל ממנו כי איש נכרי ואכלנו זה
הכל וחלרע הוא: אם יוליד איש
מאה ושנים רבות ויהיה רב שיחיו
ימר שניו ונפשו לא תשבע מן
הטובה וגם קבורה לא תיתר לו
אמרתי טוב ממנו הנפל: כי בחבל
בא ובחשך ילך ובחשך שמו יכסה:

Uphulu

גם שמש לא ראה ולא ידע נחת
לזה מזה: ואלו היה אלף שנים
פעמים וטובה לא ראה הלא אל
מקום אחד הכל הולך: כל עמל
האדם לפיהו וגם הנפש לא תמלא:
כי מה יותר לחכם מן חכסיל מה
לעני יודע להלך נגר תחיים: טוב
מראה עינים מהלך נפש גם זה הכל
ורעות רוח: מה שהיה כבר נקרא
שמו ונודע אשר הוא אדם ולא יוכל
לדין עם שהתקין ממנו: כי יש דברים
הרבה מרבים תכל מה יותר לאדם: יתור
כי מי יודע מת טוב לאדם
בחיים מספר ימי חיו הכלו ויעשם
כצל אשר מי יגיד לאדם מה יתה
אחריו

Uphulu

Vamsaku

וחבלים ודברים הרבה כי אר
האלהים ירא: אם עשק רש וגזל
משפט וצדק תראה במדינה אל
תתמה על החפץ כי נכה מעל נכה
שמר וגבהים עליהם: ויתרון ארץ
הוא ככל היא מלך לשדה נעבר: אהב
כסף לא ישבע כסף ומי אהב בהמון
לא תכואח גם זה הכל: ברבות
הטובה רבו אוכליה ומרז כשרון
ראות לבעלות כי אם ראות עיניו: מתוקה
שנת העבד אם מעט ואם ארבה
יאכל וחשבע לעשיר איננו מניח לו
לישון: יש רעה חולה ראיתי תחת
השמש עשר שמור לבעליו לרעתו:
ואבד העשר החוגג בענין רע
וחוליד בן ואין בידו מאומה:

Uphulu

*Colomman p...
Derebha Sab...
m...
m...
m...*

*m...
m...
m...*

*m...
m...
m...*

*m...
m...
m...*

*m...
m...
m...*

*m...
m...
m...*

*m...
m...
m...*

*m...
m...
m...*

*m...
m...
m...*

*m...
m...
m...*

*m...
m...
m...*

*m...
m...
m...*

*m...
m...
m...*

*m...
m...
m...*

*m...
m...
m...*

כאשר יצא מבטן אמו ערום ישוב
ללכת בשבא ומאומה לא ישא
בעמלו שילך בידו: וגם זה רעה
חולה כל עמת שבא בן ילך ומה
יתרון לו שיעמל לרוח: גם כל
ימיו בחשך יאכל וכעס הרבה וחליו
וקצף: הנה אשר ראיתי אני טוב
אשר יפה לאכול ולשתות ולראות
טובה בכל עמלו: שיעמל תחר
השמש מספר ימי חיו אשר נתן לו
האלהים כיתוא חלקו: גם כל
האדם אשר נתן לו האלהים עשר
ונכסים והשליטו לאכר ממנו
ולשאת את חלקו ולשמה בעמלו

*Sicir Ma...
m...
m...*

*Secunda B...
m...
m...*

*m...
m...
m...*

*m...
m...
m...*

*m...
m...
m...*

*m...
m...
m...*

*m...
m...
m...*

אחריו תחת השמש

טובתי טוב שמן טוב ויום המות

מיום הולדו: טוב ללכת אל בית

אבל מלכת אל בית משתה באשר

הוצא סוף כל האדם והחי יתן אל

לבו: טוב בעם משחוק כי ברע

פנים יושב לב: לב חכמים בבית

אכל ולב בסילים בבית שמחה:

ה טוב לשמע גערת חכם מאיש שמע

שיר בסילים: כי כקול הסירים

תחת הסיר כן שחק הכסיל גם זה

הכל: כי העשק יחולל חכם

ויאבד את לב מתנה: טוב אחרית

דבר מראשיתו טוב אך רוח מנבה

רוח: אל תבהל ברוחך לכעוס

כי בעם בחיק בסילים ינוח:

אל תאמר מרה תיה שהימים

הראשנים היו טובים מאלה כי לא

מחכמה שאלת על זה: טובה

חכמה עם נחלה ויתר לראוי השמש:

כי בצר החכמה בצל הכסף

ויתרון רעת החכמה תחיה בעלית:

ראה את מעשה הארזים כי מי

יוכל לתקן את אשר עותו:

ביום טובה חיה בטוב וביום רעה

ראה גם את זה לעמת זה עשר

האלהים על דברת שלא ימצא

האדם אחריו מאומה: אר

הכל ראיתי בימי הכלי יש צדיק אבד

בצדקו ויש רשע מאריך ברעתו:

אל החי צדיק הרבה ואל התחכם

יותר למה השומם: אל תרשע

הרבה ואל תהי סכל למה תמור

בלא עתך: טוב אשר תאחו כזה

וגם מזה אל תנה את ירך כי ירא

אלהים יצא את כלם: החכמה

תעז לחכם מעשרה שלימים אשר

היו בעיר: כי אדם אין צדיק בארץ

אשר יעשה טוב ולא יחטא: גם

לכל הדברים אשר ידברו אל תתן

לבך אשר לא תשמע את עבדך

מקללך: כי גם פעמים רבות ידע

לבך אשר גם את קללת אחרים: אתה

כל זה נסיתי בחכמה אמרתי

אחכמה ותיה רחוקה מפני: רחוק

מה שהיה ועמק עמק מי ימצאנו:

סבותי אני ולפי לדעת ולתור ובקש

חכמה וחשבון ולדעת רשע כסל

והסכלות הוללות: ומוצא אני מר

ממות את האשה אשר היא מצודים

וחרמים לפה אסורים ידיה טוב

לפני האלהים ימלט ממנה וחוש

ילכד בה: ראה זה מצאתי אמרת

קהלת אחת לאחת למצא חשבון:

אשר עוד בקשר נפשו ולא

ולא מצאתי אדם אחד מאלף מצאתי

ואשה בכל אלה לא מצאתי:

לבד ראה זה מצאתי אשר עשה

האלהים את האדם ישר והמר

בקשו חשבונות רבים: מי כחכם

*Susanna
in tempore non
tuo
Subrah
medij
Causa fustal
mac io Dearly*

145

magna profundus

obscu

lojus

Vinculo

טו

קהלת

וּמִי יוֹדֵעַ פֶּשֶׁר דְּבַר חֲכָמָה אֲדָם
 תֹּאמֶר פִּנּוּ וְעַז פִּנּוּ וְשָׂנֵא ח
 אֲנִי פִי מֶלֶךְ שָׁמַר וְעַל דְּבַר רַת
 שְׂבוּעַת אֱלֹהִים: אֶל־תִּכְהַל מִפְּנֵי
 תֵּלֶךְ אֶרֶץ תִּעֲמֹד בְּדַבַּר רַע כִּי־כָל־
 אֲשֶׁר־יִחַפֵּץ יַעֲשֶׂה: בְּאֲשֶׁר־דִּבֶּר־
 מֶלֶךְ שְׁלֹטֹן וּמִי יֹאמֶר לוֹ מַה־
 תַּעֲשֶׂה: שׁוֹמֵר מִצְוַת לֹא יִדַּע דְּבַר
 רַע וְעַרְוֹ וּמִשְׁפָּט יִדַּע לִבְחֹס: כִּי
 לְכָל־חַפֵּץ יֵשׁ עֵת וּמִשְׁפָּט כִּי־רַעַת
 הָאָדָם רַבָּה עִלּוּי: כִּי־אֵינְנוּ יוֹדֵעַ מַה־
 שִׁיחִית כִּי־כֹאֲשֶׁר יִהְיֶה מִי וְיִגְדֹל לוֹ:
 אֵין אָדָם שְׁלִיט בְּרוּחַ לְכֹלֹא אֶרֶץ־
 הָרוּחַ וְאֵין שְׁלֹטֹן בְּיוֹם הַמּוֹרֹת וְאֵין
 מִשְׁלַחַת בְּמִלְחָמָה וְלֹא יִמְלֹט רֶשַׁע
 אֶת־כַּעֲלוּי: אֶת־כָּל־זֶה רִאִיתִי וְנִתְּוֹן
 אֶת־לְבִי לְכָל־מַעֲשֵׂה אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה
 תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ עַת אֲשֶׁר שָׁלַט הָאָדָם
 בְּאָדָם לְרַע לוֹ: וּבִכֵּן רִאִיתִי רִשְׁעִים
 קַבְרִים וּבָאוּ וּמִמְקוֹם קְדוֹשׁ יִתְּלָכוּ
 וְיִשְׁתַּבְּחוּ בַעֲדֵי אֲשֶׁר כֵּן עָשׂוּ נִסֵּי־זֶה
 הִכָּל: אֲשֶׁר אֵין נַעֲשֶׂה פִּתְּנָם מַעֲשֵׂה
 הָרַעַת סִהְרָה עַל־כֵּן מֵלֵא לִבְ כִּנְי־
 הָאָדָם כֹּהֵם לַעֲשׂוֹת רַע: אֲשֶׁר חָטְאוּ
 עֲשֵׂה רַע מֵאֶרֶץ וּמֵאֲרִיךְ לוֹ כִּי־נִסֵּי־
 יוֹדֵעַ אֲנִי אֲשֶׁר יִהְיֶה טוֹב לִירְאֵי
 הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר יִירָאוּ מִלְּפָנָיו: וְטוֹב
 לֹא־יִהְיֶה לְרֶשַׁע וְלֹא־וְאֲרִיךְ יָמִים
 בְּצַל אֲשֶׁר אֵינְנוּ יוֹדֵעַ מִלְּפָנֵי אֱלֹהִים:
 יֵשׁ־הִכָּל אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה עַל־הָאָרֶץ

אֲשֶׁר יֵשׁ צְדִיקִים אֲשֶׁר מְצִיעַ אֱלֹהִים
 כְּמַעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים וְיֵשׁ רִשְׁעִים
 שְׂמִנּוּעַ אֱלֹהִים כְּמַעֲשֵׂה הַצְּדִיקִים
 אִמְרַתִּי שָׁנַם זֶה הַכָּל: וְשִׁבְחֹתִי
 אֲנִי אֶרֶץ הַשְּׂמֵחָה אֲשֶׁר אֵין טוֹב
 לְאָדָם תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ כִּי אִם־לְאֹכֵל
 וְלִשְׂתוֹת וְלִשְׂמֹחַ וְהוּא יִלְוֵנוּ בַעֲמֵלוֹ
 יְמֵי חַיֵּינוּ אֲשֶׁר־נִתְּוֹן לוֹ הָאֱלֹהִים תַּחַת
 הַשֶּׁמֶשׁ: כֹּאֲשֶׁר נָתַתִּי אֶת־לְבִי
 לְרַעַת חֲכָמָה וְלִרְאוֹת אֶרֶץ הָעֵנִין
 אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה עַל־הָאָרֶץ כִּי גַם בְּיוֹם
 וּבַלַּיְלָה שָׁנַח בְּעֵינָיו אֵינְנוּ רֹאֵה:
 וְרִאִיתִי אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים כִּי
 לֹא יוֹכֵר הָאָדָם לְמִצְוַת אֶרֶץ־
 הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ
 כְּשֵׁל אֲשֶׁר יַעֲמַל הָאָדָם לְבַקֵּשׁ וְלֹא
 יִמְצֵא וְגַם אִם־יֹאמֶר חֲחֹכֵם לְרַעַת
 לֹא יוֹכֵל לְמִצְוָה:
 כִּי אֶרֶץ כָּל־זֶה נָתַתִּי אֶל־לְבִי
 וְלִבּוֹר אֶרֶץ כָּל־זֶה אֲשֶׁר הַצְּדִיקִים
 וְחַחֲכָמִים וְעַכְדֵיָהֶם בְּיַד הָאֱלֹהִים
 גַּם־אֲחַכְּהָ גַם־שִׂנְאָה אֵין יוֹדֵעַ
 הָאָדָם חֲכָר לִפְנֵיהֶם: הִכָּל
 כֹּאֲשֶׁר לְכָר מִקְרָה אַחֵר לְצְדִיק
 וְלְרֶשַׁע לְטוֹב וְלְטָהוֹר וְלְטָמֵא
 וְלִזְבַּח וְלֹאֲשֶׁר אֵינְנוּ זֹבַח כְּטוֹב
 כְּחֹטְאָה הַנִּשְׁכָּע כֹּאֲשֶׁר שְׂבוּעָה
 יִרָא: זֶה רַע כָּל־אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה
 תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ כִּי־מִקְרָה אַחֵר לְכָל
 וְגַם לִבְ בְּנֵי־הָאָדָם מֵלֵא־רַע
 וּדְגֻלּוֹת

Handwritten marginal notes in the top left corner.

Handwritten marginal notes in the top left corner.

Handwritten marginal notes in the top right corner.

Handwritten marginal notes on the right side.

Handwritten marginal notes on the right side.

Handwritten marginal notes on the right side.

Handwritten marginal notes on the right side.

Handwritten marginal notes on the right side.

Handwritten marginal notes on the right side.

Handwritten marginal notes on the right side.

Handwritten marginal notes on the right side.

Handwritten marginal notes on the right side.

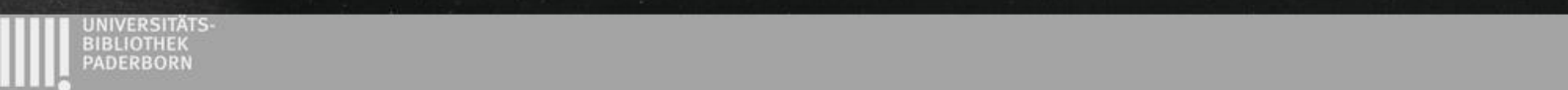
Handwritten marginal notes on the right side.

והוללות בלככם בחייהם ואחריו
 אל המתים: כדמי אשר יבחר
 אל כל החיים יש בשחזן כד לכלב
 ח הוא טוב מן הארית המת: כי
 החיים יודעים שימתו והמתים אינם
 יודעים מאומה ואין עוד להם שכר
 פי נשבה זכרם: גם אהבתם גם
 שנאתם גם קנאתם כבר אבדו
 וחלק אין לתם עוד לעולם בכל
 אשר נעשה תחרת השמש: לך
 אכל בשמחה לחםך ושתה בלב
 טוב יינך כי כבר רצה האלהים את
 מעשיך: ככל ערת יהיו בגדוך
 לבנים ושמן על ראשך אל יחסר:
 ראה חיים עם אשה אשר אהבת
 בל ימו חיי הכלף אשר נתן לך
 תחרת השמש כל ימי הכלף כי הוא
 חלקך בחיים ובעמלך אשר אתה
 עמל תחרת השמש: כל אשר
 תמצא ירך לעשות בכחך עשה כי
 אין מעשה וחשבון ורעת וחכמה
 בשאל אשר אתה הלך שמה:
 שבתו וראה תחרת השמש כי
 לא לקלום המרוץ ולא לגברים
 המלחמה וגם לא לחכמים לחם
 וגם לא לנבונים עשר וגם לא
 לידעים חן כרעת ופגע יקרה את
 כלם: כי גם לא ידע האדם את
 עתו כרגים שנאחזים במצורה רעה
 וכצפרים האחזות בפח בהם וקשים

בני האדם לערת רעה בשתפול
 עליהם בתאום: גם זה ראיתי חכמה
 תחת השמש וגדולה היא אלי:
 עיר קשנה ואנשים בה מעט ובג
 אליה מלך גדול וסבב אתה ובג
 עליה מצודים גדולים: ומצא בה
 איש מסכן חכם ומלט הוא את
 העיר בחכמתו ואדם לא זכר את
 האיש המסכן ההוא: ואמרת אני
 טובה חכמה מנכורה וחכמה המסכן
 בזויה ודבריו אינם נשמעים:
 דברי חכמים נבחרו נשמעים
 מזעקת מושל בכסילים: טובה
 חכמה מכלי קרב וחושא אחד ואבר
 טובה הרבה: זבובי מות יבאיש
 יביע שמן רוקח יקר מחכמה מכבוד
 סכלות מעט: לב חכם לימינו
 ולכ כסיל לשמאלו: וגם בדרך
 כשהסכל הלך לבו חסר ואמר לכל היתורה
 סכל הוא: אסרוח המושל
 תעלה עליך מקומך אל תנח כי
 מרפא יניח חטאים גדולים: יש
 רעה ראיתי תחת השמש בשנת
 שיצא מלפני השלוט: נתן הסכל
 במרומים רבים ועשירים בשפ
 וישבו: ראיתי עבדים על סוסים
 ושרים הלכים כעבדים על הארץ
 חפר גומץ בו יפל ופרץ גדר
 ישכנו נחש: מטיע אבנים ועצב
 בהם בוקע עצים וסכן בסו: אמ

*Sicut illa
 eodg
 repente
 ל ת א מ*
*deus habet
 pagum*
cx
in silentio quiete
*Verbum cum
 proleptico sensu
 ut in ps. 133*
*cruciatu 223
 proleptico et sic
 proleptico et sic
 proleptico et sic
 proleptico et sic*
Spiritu dominico
*10. לכה
 2. לכה
 3. לכה*
danti politi
*Euymil
 abiectione*
Scipio
*in omnibus
 ubi, v. 13
 in ps. 133*

24 quatuordecim
Septuaginta
quatuordecim

לוקא וק' א'

קחלת

Equivalencia Offa Compromiss

trich. pol. signat

פ' פ'

מִן הַדֶּרֶךְ הָרוּחַ כְּעֵצִים בְּנֵטָן
 תִּמְלֹאֲהָ כִּכְהָ לֹא תִדַע אֶת־מַעֲשֵׂה
 הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת־הַכֹּל :
 כִּבְקֹר זֹרַע אֶת־זֶרַעַךְ וְלַעֲרֵב אֶל־
 תִּנְחִידֶךָ כִּי אֵינְךָ יוֹדַע אִי זֶה וְכִשְׁלֹ
 תוּחַ אֲרוּחַ וְאִם־שְׁנִינִים כְּאַחַד
 טוֹבִים : וּמִתּוֹק הָאֵוֶר וְטוֹב לַעֲיִנִים
 לְרֹאשׁוֹ אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ : כִּי אִם־שְׁנִים
 הֲרֵבָה יִחִיהַ תְּאֲדָם כְּכֹל־שִׁמְחָה
 וְזִכֹּר אֶת־יְמֵי חֲשָׁדְךָ כִּי־הֲרֵבָה יִהְיוּ
 כָּל־שְׂבָא הַכֹּל : יב
 שִׁמְחָה בְּחֹר בִּילִרְתֶּךָ וְיִשְׂכַּךְ לְכַף
 בִּימֵי בְּחֹרוֹתֶיךָ וְחִלְךָ בְּרִכְבֵי לְכַף
 וּבִמְרֹאֵה עֵינֶיךָ וְדַע כִּי עַל כָּל־אֶלֶח
 יִבְיָאֵךְ הָאֱלֹהִים בְּמִשְׁפָּט : וְהִסֵּד
 כְּעַם מִלְּכָךְ וְהַעֲבֵר רַעְרַךְ מִבְּשָׂרְךָ
 כִּי־הִלְדוֹת וְהַשְׁחָרוֹת הַכֹּל : וְזִכֹּר
 אֶת־בֹּרְאֶיךָ בִּימֵי בְּחֹרוֹתֶיךָ עַד
 אֲשֶׁר לֹא יִבְאוּ יְמֵי הָרַעַר וְהַנְּעוּ
 שְׁנַיִם אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵין לִי בְּהֵם חֶפֶץ :
 עַד אֲשֶׁר לֹא־תִחַשַׁד הַשֶּׁמֶשׁ
 וְהָאֵוֶר וְהַיָּרֵחַ וְהַכּוֹכָבִים וְשִׁבְעַת
 הַעֲבִיבִים אַחֵר הַנִּשְׁמָה : בְּיוֹם שְׂוֹעוֹ
 שְׁמֵרֵי הַכִּיּוֹר וְהַתְּעוּתוֹ אֲנָשֵׁי הַחֵיל
 וּבִטְלוּ הַטְּחָנוֹת כִּי מַעֲטוֹ וְהַשְׁכָּנָה
 חֲרָאוֹת בְּאַרְבָּוֹת : וּסְגְרוּ דְלָתַיִם
 כְּשׁוֹק בְּשַׁפְּרָה קוֹל הַטְּחָנָה וְיוֹקוֹם
 לְקוֹל הַצִּפּוֹר וְיִשְׁחֹר כָּל־בְּנוֹת
 חֲשִׁיד : גַּם מִגְּבַה יִירָאוּ וְחַתְּחַתִּים
 בְּדֶרֶךְ וַיִּנְאֵץ הַשֶּׁמֶר וַיִּסְתַּבֵּר הַתֵּבַב
 וְתַפְרָ

קַח הַפְּרוֹל וְהוּא לֹא־פְנוּיָם קִלְקֵל
 וְחִילִים יִגְבַר וְיִתְרוֹן חֲכָשִׁיר חֲכָמָה :
 אִם־יִשְׁדַּךְ תִּחַשַׁב בְּלוֹא לְחַשׁ וְאֵין
 יִתְרוֹן לְכַעַר הַלְּשׁוֹן : דְּבָרֵי פִי
 חֲכָם חָן וּשְׁפָתוֹת כַּסִּיל תִּבְלַעְנֵנוּ :
 תִּחְלַת דְּבָרֵי פִיהוּ סִכְלוֹת וְאַחֲרֵית
 פִּיהוּ הוֹלְלוֹת רַעַה : וְהַסְכֵּל יִרְבַּח
 דְּבָרִים לֹא יוֹדַע הָאָדָם מִה שִׁיְהִיָּה
 וְאֲשֶׁר יִהְיֶה מֵאַחֲרָיו מִי יִגִּיד לוֹ :
 עַמֵּל חֲכָמִים תִּינַעְנוּ אֲשֶׁר לֹא יוֹדַע
 לְלַכְּרֵת אֶל־עֵיר : אִי־לֶךְ אֶרֶץ
 שְׂמֵלֶכְךָ נַעַר וְשָׂרִיד בְּבִקֵּר יֹאכְלוּ :
 אֲשֶׁרִיד אֶרֶץ שְׂמֵלֶכְךָ בְּזֵחֲרוֹתִים
 וְשָׂרִיד כְּעַרֵּן יֹאכְלוּ בְּגִבּוֹרָה וְלֹא
 בְּשֵׁתִי : בַּעֲצֵלְתִּים יִסַּךְ הַמְּקַרָּה
 וּבְשִׁפְלוֹת יָדַיִם יִדְלוּף הַבַּיִת : יג
 לְשִׁחּוֹק עֲשִׂים לְחַם וַיִּין יִשְׂמַח חַיִּים
 וְחֲכָסָף יַעֲנֶה אֶת־הַכֹּל : גַּם כְּמַדְעָךְ
 מִלֶּךְ אֶל־תִּקְלַל וּבַחֲרָרֵךְ מִשְׂבָּכְךָ אֶל־
 תִּקְלַל עֲשִׂיר כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְיִד
 חִירָה אֶת־חֲקוֹל וּבַעַל הַכְּנָפַיִם יִגִּיד דְּבָרֵי
 יֹא שֶׁלַח לְחַמְךָ עַל־פְּנֵי הַמַּיִם
 כִּי־בִרְבַּח הַיָּמִים תִּמְצָאֵנוּ : תֵּן חֶלֶק
 לְשִׁבְעָרָה וְגַם לְשִׁמוֹנָה כִּי לֹא תִדַע
 מִה יִהְיֶה רַעַה עַל הָאֶרֶץ : אִם־
 יִמְלֹאוּ הָעֲבִיבִים נֶשֶׁם עַל הָאֶרֶץ וְיִקּוּ
 וְאִם־יִפּוֹל עַץ בְּדָרוֹם וְאִם־בְּצַפּוֹן
 מִקּוֹם שִׁיפּוֹל הָעֵץ שֵׁם יִהְיֶה :
 שְׂמֵר רוּחַ לֹא יוֹדַע יִרְאֵהָ בְּעֵבִים
 לֹא יִקְצוּר : כְּאֲשֶׁר אֵינְךָ יוֹדַע

hebreu
laboib nora
moder
multib
afflya cum
beasa tu
arke
nubis
abonion
abonion
deming area
filzys
mofim
zay ob terra
addin a
mofim
mofim
van
Ben Kal

לוקא וק' א'

לוקא וק' א'

לוקא וק' א'

לוקא וק' א'

לוקא וק' א'

לוקא וק' א'

לוקא וק' א'

מגילת עסתר

קמ

Capitulum liber primus

וְתָפַר הָאֵבִיזָה כִּי הִלֵּךְ הָאָדָם אֶל־
 פֶּתַח עֲלָמוֹ וְסָבְבוּ בְשׁוֹק הַסּוֹפְרִים :
 עַד אֲשֶׁר לֹא יִרְחַק חֶבְלֵי הַכֶּסֶף
 וְתָרַץ גִּלְרֵי הַזֹּהֵב וְתִשְׁבֵּר כָּד עַל־
 חֲסִכּוֹעַ וְנִרְץ חֲגִלְגַל אֶל־הַכּוֹר :
 וַיֵּשֶׁב הָעֶפֶר עַל־הָאָרֶץ כְּשִׁחִיהַ
 וַחֲרוֹחַ תְּשׁוּבָה אֶל־הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר
 נִתְּנָה : הֵבֵל חֲבָלִים אָמַר תְּקוּחַלֵּת
 הַכֵּל הֵבֵל : וַיִּתֵּר שִׁחִיהַ קֵהֶלֶת
 חֲכָם עוֹד לְמַר־דַּעַת אֶת־הָעַם וְאִזְנֵן
 וַחֲקַר תְּקַן מְשָׁלִים הֲרַבָּה : בְּקֶשׁ
 קֵהֶלֶת לְמַצָּא דְבָרֵי חֲפֶץ וְכַתּוּב
 יִשָּׂר דְּבָרֵי אִמְתּוֹ : דְּבָרֵי חֲכָמִים
 כְּדַרְבּוֹנוֹת וּבְמִשְׁמֵרוֹת נְטוּעִים בְּעַלְיָ
 אֲסֻפּוֹרֵת נִתְּנָה מְרַעַח אֶחָד : וַיִּתֵּר
 מִהֶמְרָה בְּנֵי חוּזֵר עֲשׂוֹרֵת סַפְרִים
 הֲרַבָּה אִין קָץ וְלִתְּגֵי הֲרַבָּה וַיַּעֲרֵת
 סֹדְנֵי בְשָׂר : סוּף דְּכַר הֵבֵל נִשְׁמַע אֶת־
 הָאֱלֹהִים יִרְא וְאֶרֶת מִצּוֹתָיו שְׁמֹר
 כִּי־זָחַל כָּל־הָאָדָם : כִּי אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂה
 הָאֱלֹהִים יִבֵּן בְּמִשְׁפָּט עַל־כָּל־
 נַעֲלָם אִם־שׁוֹבוֹא־דַע :

סוף דבר הכל נשמע ארז האלהים
 ירא ואת מצותיו שמור כיוה כל
 האדם : סימן יתקק

ויהי
 בימי אחשורוש הוא
 אתשורוש המלך
 מהרו ועורכוש שבע ועשרים ומאה
 מדינה : בימים ההם בשבת המלך

אֲחֻשְׁרוּשׁ עַל־כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ אֲשֶׁר
 בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה : בְּשָׁנַת שְׁלוֹשׁ
 לְמַלְכוֹ עָשָׂה מִשְׁתֵּה לְכָל־שְׂרָיָה
 וְעַבְרֵי חַיִּל פָּרְס וּמְדֵי הַפְּרָתִים
 וּשְׂרֵי הַמְּדִינֹת לִפְנָיו : כִּהְרָאוּ
 אֶת־עַשְׂרֵי כְבוֹד מַלְכוּתוֹ וְאֶת־יִקְרָה
 תְּפָאֶרֶת גְּדוּלְתוֹ יָמִים רַבִּים שְׂמוֹנִים
 וּמֵאֵרֶת יוֹם : וּבְמִלּוֹאֲרֵת הַיּוֹמִים ה
 הֵאֱלָרָה עָשָׂה תְּמַלֵּךְ לְכָל־הָעַם לְאוֹת
 הַנְּמַצָּאִים בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה לְמַגְדֹּל
 וְעַד קֶטֶן מִשְׁתֵּה שְׁבַעַת יָמִים בְּחֶצֶר
 גִּנַּת בֵּיתֵי הַמֶּלֶךְ : אֵלֶּיךָ וְכִרְפָּס חֵית
 וְתַכְלֵת אַחַז בְּחֶבְלֵי־בֹשֶׁץ וְאַרְגָּמָן רִבְתִּי
 עַל־גִּלְיָלִי בְּסָף וְעַמּוּדֵי־שֵׁשׁ מִטּוֹת
 זָהָב וְכֶסֶף עַל־רַצְפַּת כְּחֵט־וְשֵׁשׁ וְדָר
 וְסַחֲרֵת : וַחֲשֻׁקוֹת בְּכָל־יָהָב וּבְכָל־יָם
 מִכָּל־יָם שׁוֹנִים וַיִּין מַלְכוּרֵת רַב־כֹּד
 תְּמַלֵּךְ : וַחֲשִׁתִּיהַ כְּדַת אִין אֲנַשׁ
 כִּי־כֵן יִסַּד תְּמַלֵּךְ עַל־כָּל־רַב־בֵּיתוֹ
 לַעֲשׂוֹת כְּרִצּוֹן אִישׁ־וְאִישׁ :
 גַּם וְשִׁתִּי הַמֶּלֶכָה עָשָׂתָה מִשְׁתֵּה
 נָשִׁים בֵּית־הַמַּלְכוּרֵת אֲשֶׁר לְמַלְךְ
 אֲחֻשְׁרוּשׁ : בְּיוֹם חֲשִׁבְעִי כְּטוֹב
 לֵב־הַמֶּלֶךְ בֵּינָן אָמַר לְמַהוֹמֵן בּוֹתָא
 חֲרֻבְנָא בְּנִתָא וְאַבְנֵתָא וְתֵר וְכִרְכָּס
 שְׁבַעַת חֲסִדִּים הַמְּשֻׁרְתִים אֶת־
 פְּנֵי הַמֶּלֶךְ אֲחֻשְׁרוּשׁ : לְחַבִּיא־אֶת־
 וְשִׁתִּי הַמֶּלֶכָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּכַתֵּר
 מַלְכוּת לְהִרְאוֹת הָעַמִּים וְהַשְּׂרִים
 אֶת־יָפִיהַ כִּי־טוֹבַת מִרְאֶה הִיא :

indigit
Proferret

sol profual

Carbony

Wort

portphylax

potare. mit high.

alij us alij

Secundus ut

quantic fabi.

us

Lucis

ep.

Lucis

Lucis

והמאן המלכה ושתי לבוא בדבר
 המלך אשר כיד הסריסים וקצף
 המלך מאד וחסתו בערה בו:
 ויאמר המלך לחכמים יודעו העתים
 כי כן דבר המלך לפני כל ידעיהת
 ודין: והקרב אליו כרשנא שתר
 אדמתא תרשיש מרס מרסנא
 ממוכן שבעת שריו פרס ומדוראו פני
 המלך הישבים ראשנה במלכות:
 כדת מה לעשות במלכה ושתי על
 אשר לא עשתה את מאמר המלך
 אחשורוש ביד הסריסים:
 ויאמר מומכן לפני המלך והשרים
 לא על המלך לבדו עושה ושתי
 המלכה כי על כל השרים ועל כל
 העמים אשר בכל מדינות המלך
 אחשורוש: כי יצא דבר המלכה
 על כל הנשים להכזות בעליהן
 בעיניהן באמר המלך אחשורוש
 אמר להביא ארתי ושתי המלכה
 לפני ולא באה: והיום הזה
 תאמרנה שרות פרס ומדי אשר
 שמעו את דבר המלכה לכל שרי
 המלך וכדו בנין וקצף:
 על המלך טוב יצא דבר מלכות
 מלפניו ויכתב בדתי פרס ומדי ולא
 יעבור אשר לא תבא ושתי לפני
 המלך אחשורוש ומלכותה יתן
 המלך לרעותה הטובה ממנה:
 ונשמע פתגם המלך אשר יעשה

Sapienter

Medum

Secundi ut
10 lex

ממון

p male egit
malicia

Secundi ut
ut columba

ב

בכל מלכותו כי רבה היא וכל
 הנשים יתנו יקר לבעליהן למגדול
 ועד קטן: וייטב הדבר בעיני המלך
 והשרים ויעש המלך כדבר ממוכן:
 וישלח ספרים אל כל מדינות
 המלך אל מדינה ומדינה ככתבה
 ואל עם ועם כלשונו להיות כל איש
 שרר בביתו ומדבר כלשון עמו:

ב אחר הדברים האלה
 בשך חסר המלך אחשורוש זכר
 את ושתי ואת אשר עשתה ואת
 אשר נגזר עליה: ויאמרו נערי
 המלך משרתיו יבקשו למלך נערוח
 בתולות טובות מראה: ויפקד המלך
 פקידים בכל מדינות מלכותו
 ויקצו את כל נערה כתולה טובת
 מראה אל שושן הבירה אל בית
 הנשים אל יד הגא סריס המלך שמר
 הנשים ונתון תמרקיהן: והנערה
 אשר תיטב בעיני המלך תחל
 ושתי וייטב הדבר בעיני המלך ויעש
 כן: איש יהודי היה בשושן הבירה ה
 ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן
 קיש איש ימינו אשר הגלה מירושלים
 עם הגלה אשר הגלתה עם יכניה
 מלך יהודה אשר הגלה נבוכדנצר
 מלך בבל: ויהי אמן את חורפה
 היא אסתר ברת דדו כי אין לה אב
 ואם והנערה יפת תאר וטובת מראה
 ובמורת אביה ואמה לקחה מרדכי
 לו

שיר
magnum
lectur
120
class

ביר
done
herman

ביר
veris
spati

secundi
ut columba

magnum
lectur
120
class

לו לכתו ויהי כהשמע דבר המלך
 ודתו ובהקבץ נערות רבות אר
 שושן הבירה אל יד הגי ותלקח
 אסתר אל בית המלך אל יד הגי
 שמר הנשים: ותישב הנערה
 בעיניו ותשא חסד לפניו ויבהל את
 תמרוקיה וארס מנותיה לתת לה
 ואת שבע הנערות הראיות לתת לה
 מבית המלך וישנה ואת נערותיה
 לטוב בית הנשים: לא הנידה אסתר
 את עמה ואת מולדתה כי מרדכי
 צוה עליה אשר לא תנוד: ובכל
 יום יום מרדכי מתהלך לפני חצר
 בית הנשים לדעת אח שלום אסתר
 ומה יעשה בה: ובחניע תר נערה
 ונערה לבוא אל המלך אחשורוש
 מקץ היות לה כרת הנשים שנים
 עשר חדש כי בן ימלאו ימי מרוקיהן
 ששת חדשים בשמן חמר וששה
 חדשים בבשמים ובתמרוקי הנשים:
 ובוה הנערה באה אל המלך את
 כל אשר תאמר ינתן לה לבוא עמה
 מבירת הנשים עד בית המלך:
 בערבי היא באה ובבקר היא שבה
 אל בית הנשים שני אל יד שעשנו
 סריס המלך שמר הפילגשים לא
 תבוא עוד אל המלך כי אם הפץ
 בה המלך ונקראה בשם: ובחניע
 הר אסתר בת אביתו ליד מרדכי
 אשר לקח לו לבת לבוא אר

המלך לא בקשה דבר כי אם את
 אשר יאמר הגי סריס המלך שמר
 הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעיני
 כל ראיה: ותלקח אסתר אל המלך
 אחשורוש אל בית מלכותו בחדש
 העשירי הוא חדש שבח בשנת שבע
 למלכותו: ויאחב המלך את אסתר
 מכל הנשים ותשא חן וחסד לפניו
 מכל הכתולות וישם כתר מלכות
 בראשה וימליכה תחת ושתי:
 ויעש המלך משתה גדול לכר
 שריו ועבדיו אר משתה אסתר
 והנחה למדינות עשה ויתן משאת
 כיד המלך: ובהקבץ בתולות שנית
 ומרדכי ישב בשער המלך: אין
 אסתר מנדת מולדתה וארס עמה
 כאשר צוה עליה מרדכי וארס
 מאמר מרדכי אסתר עשרה כאשר
 היתר באמנה אתו: בימים
 ההם ומרדכי ישב בשער המלך
 קצף כנתן ותרש שני סריסי המלך
 משמרו הסף ויבקשו לשלח יד
 כמלך אחשורוש: ויודע הרבר
 למרדכי ויגד לאסתר המלכה
 ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי:
 ויבקש הרבר וימצא ויחלו שניתם
 על עץ ויכתב בספר דברי הימים
 לפני המלך:
 אחר הדברים האלה גדל המלך
 אחשורוש את המן בן המדתא

thebes

Novum
2-quis dabo
quis in
munita

annuncia ad
part 21st

in m. h. h. h.

l. m. h. h.

hadim
partis
sua

10

חֲזַנְנוּ וּנְשֵׂאֵהוּ וַיִּשֶׁם אֶת־כֶּסֶּאֱוֹ מֵעַל
 כָּל־הַשָּׂרִים אֲשֶׁר אֵתוֹ׃ וְכָל־עַבְדֵי
 הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ בָּרְעִים
 וּמְשִׁתְּחוּיִם לַחֲמֵן בִּידֵי כֹזֵב־לוֹ
 הַמֶּלֶךְ וּמְרֻדָּבֵי לֹא יִכְרַע וְלֹא
 יִשְׁתַּחֲוֶה׃ וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־
 בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ לְמַרְדֳּכָי מִדּוֹעַ אֲתָה
 כְּאֹמְרִים עֹזְבֵר אֶת מִצְוַת הַמֶּלֶךְ׃ וַיְהִי כְּאֹמְרֵם
 אֵלָיו יוֹם וַיּוֹם וְלֹא שָׁמַע אֲלֵיהֶם וַיִּגְדְּרוּ
 לַחֲמֵן לְרֵאוֹת הַיַּעֲמָדוֹ דְּבַר־מְרֻדָּבֵי
 כִּי־חַיִּיד לְהֵם אֲשֶׁר־הוּא יְהוּדִי׃
 ה וַיֵּרָא הֲמֵן כִּי־אִין מְרֻדָּבֵי כְרַע
 וּמְשִׁתְּחוּהוּ לוֹ וַיִּמְלֵא הֲמֵן חֶמָּה׃
 וַיִּכְזַּב בְּעֵינָיו לְשַׁלַּח יָד בְּמַרְדֳּכָי לְבַרוּ
 כִּי־חַיִּידוֹ לוֹ אֶת־עַם מְרֻדָּבֵי וַיִּבְקֹשׁ
 חֲמֵן לְהַשְׁמִיד אֶת־כָּל־יְהוּדָיִם
 אֲשֶׁר בְּכָל־מְלָכוֹת אַחֲשֻׁרוּשׁ עִם
 מְרֻדָּבֵי׃ בְּחֹדֶשׁ תְּרֵאוֹן הוּא־חֹדֶשׁ
 נִיסָן בְּשֵׁנַת שְׁתַּיִם עֲשָׂרָה לַמֶּלֶךְ
 אַחֲשֻׁרוּשׁ הַפּוּר פּוּר הוּא חֲזוֹרָל
 לַפְּנֵי חֲמֵן מִיּוֹם לַיּוֹם וּמִחֹדֶשׁ לְחֹדֶשׁ
 שְׁנַיִם־עֶשְׂרֵה הוּא־חֹדֶשׁ אֲדָר׃
 וַיֹּאמֶר חֲמֵן לַמֶּלֶךְ אַחֲשֻׁרוּשׁ יִשְׁנֹו
 עִם־אֲחֵר מַפְזֵר וּמַפְזֵר בֵּין־הַעַמּוּיִם
 בְּכָל־מְדִינֹת מַלְכוּתְךָ וּרְתִיבֵם שְׁנוֹת
 מְכַל־עַם וְאֶת־דַּתִּי הַמֶּלֶךְ אֵינִם
 עֹשִׂים וְלַמֶּלֶךְ אֵין־שׁוּה לְהַנִּיחֵם׃
 אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יִכְתֹּב לְאַבְדָּם
 וְעֲשֵׂרֶת אַלְפִים כְּכֹר־כֶּסֶף אֲשֶׁקּוּל
 עַל־יְדֵי עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה לְהַכִּיָּא אֶל־

זָנוּי הַמֶּלֶךְ׃ וַיּוֹסֶר הַמֶּלֶךְ אֶת־
 טְבַעְתּוֹ מֵעַל יְדֵי וַחֲתָמָה לַחֲמֵן בֶּן־
 הַמֶּרְתָּא הַזֶּה אֲנִי צָרַר יְהוּדָיִם׃
 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַחֲמֵן הַכֶּסֶף נָתַן לְךָ
 וְהַעֲבֹד לַעֲשׂוֹת בּוֹ כְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ׃
 וַיִּקְרָא סָפְרֵי הַמֶּלֶךְ בְּחֹדֶשׁ הַרְאֲשׁוֹן
 בְּשִׁלּוּשֵׁה עֶשְׂרִי יוֹם בּוֹ וַיִּכְתֹּב בְּכָל־
 אֲשֶׁר־צִוָּה הֲמֵן אֶל־אַחֲשֻׁרְפָּנֵי־
 הַמֶּלֶךְ וְאֶל־הַפְּחֻזִּים אֲשֶׁר־עַל־
 מְדִינָה וּמְדִינָה וְאֶל־שְׂרָי עַם־וְעַם
 מְדִינָה וּמְדִינָה כְּכַתְּבָה וְעַם וְעַם
 כְּלִשׁוֹנֵי בְשֵׁם הַמֶּלֶךְ אַחֲשֻׁרוּשׁ
 נִכְתָּב וְנִחְתָּם בְּטְבַעַת הַמֶּלֶךְ׃
 וְנִשְׁלַח סָפְרִים בְּיַד הַרְצִיִם אֶל־כָּל־
 מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ לְהַשְׁמִיד לְחַרְגַּו
 וְלֹא־בָדֵר אֶת־כָּל־יְהוּדָיִם מִנְּעַר וְעַד־
 זָקֵן טָף וְנָשִׁים בַּיּוֹם אֶחָד בְּשִׁלּוּשֵׁה־
 עֶשְׂרִי לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם־עֶשְׂרֵה הוּא־חֹדֶשׁ
 אֲדָר וְשִׁלְלֵם לְכוּ׃ פְּתִישְׁגֵן הַכְּתָב
 לְהַנְתֵּן דַּת בְּכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה גְלוּ
 לְכָל־תַּעֲמִים לְהַיּוֹת עֵתִידִים לַיּוֹם
 חוּה׃ חֲרָצִים יֵצְאוּ רְחוּפִים בְּדָבָר
 הַמֶּלֶךְ וְהַדַּת נִתְּנָה בְּשׁוֹשֵׁן הַכִּירָה
 וְהַמֶּלֶךְ וְחֲמֵן יִשְׁכְּבוּ לַשְׁתּוֹת וְהַעִיר
 שׁוֹשֵׁן נְכוּכָה׃
 וּמְרֻדָּבֵי יָדַע אֶת־כָּל־אֲשֶׁר נַעֲשָׂה
 וַיִּקְרַע מְרֻדָּבֵי אֶת־בְּגָדָיו וַיִּלְבַּשׁ שָׂק
 וַאֲפֵר וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ חֲעִיר וַיִּזְעַק וַעֲקָה
 גְדוּלָה וּמְרָת׃ וַיָּבֹאוּ עַד לַפְּנֵי שַׁעַר־
 הַמֶּלֶךְ כִּי־אִין לְבֹאֹ אֶל־שַׁעַר הַמֶּלֶךְ
 בְּלוּשׁ

בית

לחמה

לחמה

לחמה

לחמה

לחמה

לחמה

לחמה

לחמה

Chalde

perdere

Ser. per hoc mens

Qualim

Bed

Supra

Sp. per hoc mens

Sp. per hoc mens

vana

lip. f. om.

vany. g. m.

ala

aq. q. m.

ex. p. d.

non est v. h. l. v. i.

est quietem

del. a.

del. a.

del. a.

del. a.

del. a.

del. a.

del. a.

del. a.

del. a.

מגילת אסתר

קמב

בְּלִבּוֹשׁ שָׂקָו וּבְכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה
 סָקוּם אֲשֶׁר הָבֵר הַמֶּלֶךְ וּדְחוּ מִזֵּי
 אֶכֶל גָּדוֹל לַיהוּדִים וְצוּם וּבְנֵי
 וּמִסְפַּד שָׂק וְאַפְרִיזָע לְרַבִּים :
 וְתִבְוֹאִינָה נְעוּת אֶסְתֵּר וּסְרִיסָה
 וַיְצִירוּ לָהּ וּתְתַחַלְחַל הַמַּלְכָּה מֵאֶרֶץ
 וְתִשְׁלַח בְּגָדִים לְחַלְבוֹשׁ אֶת־מֶרְדֵּכִי
 וְלַהֲסִיר שָׂקוֹ מֵעִלּוֹ וְלֹא קָבַל :
 וְתִקְרָא אֶסְתֵּר לְחַתָּךְ מִסְרִיסֵי הַמֶּלֶךְ
 אֲשֶׁר הָעֵמִיד לִפְנֵיהָ וּתְצַוְהוּ עָלֶיהָ
 מֶרְדֵּכִי לְרַעַת מַח־זֶה וְעַל־מַח־זֶה :
 וַיֵּצֵא הַתֶּךָ אֶל־מֶרְדֵּכִי אֶל־רְחוֹב
 הָעִיר אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר הַמֶּלֶךְ :
 וַיַּגִּד לוֹ מֶרְדֵּכִי אֶת־כָּל־אֲשֶׁר קָרְהוּ
 וְאֵת־פְּרִשְׁתׁי הַכֶּסֶף אֲשֶׁר אָמַר הַמֶּן
 לְשָׂקוֹל עַל־זַנּוּי הַמֶּלֶךְ בֵּיהוּדִים
 לְאַבְדָם : וְאֵת־פְּתִישָׁן כְּתִבְתָּ חֶדֶת
 אֲשֶׁר־נָתַן בְּשׁוֹשָׁן לְהַשְׁמִידֵם נָתַן לּוֹ
 לְהִרְאוֹת אֶרֶץ־אֶסְתֵּר וּלְהַנִּיד לָהּ
 וּלְצִוּוֹת עֲלֶיהָ לִבְוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ
 לְהִתְחַנֵּן לּוֹ וּלְבַקֵּשׁ מִלִּפְנֵי עַמָּה
 : וַיָּבֵא הַתֶּךָ וַיַּגִּד לְאַסְתֵּר אֶת־דְּבָרֵי
 מֶרְדֵּכִי וְתֹאמַר אֶסְתֵּר לְחַתָּךְ וּתְצַוְהוּ
 אֶל־מֶרְדֵּכִי : כָּל־עֲבָרֵי הַמֶּלֶךְ וְעַם
 מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ יוֹדְעִים אֲשֶׁר כָּל־אִישׁ
 וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יָבֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶל־
 חֲצֵר הַפְּנִימִיּוֹת אֲשֶׁר לֹא־יִקְרָא
 אַחַת־דָּחוּ לְהִמָּית לְבַד מֵאֲשֶׁר וּשְׁשִׁי
 לּוֹ הַמֶּלֶךְ אֶרֶץ־שְׂרָבִיט הַזֶּהֱבָה וְחַיָּה
 וְאֲנִי לֹא נִקְרָאתִי לִבְוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ

יתרו

ח

יתרו

י

יתרו

זֶה שְׁלוֹשִׁים יוֹם : וַיְצִירוּ לְמֶרְדֵּכִי אֶת
 דְּבָרֵי אֶסְתֵּר : וַיֹּאמֶר מֶרְדֵּכִי לְהַשִּׁיב
 אֶל־אֶסְתֵּר אֶל־חֲדָמִי בְּנַפְשֶׁךָ לְהַמְלִיט
 בֵּית־הַמֶּלֶךְ מִכָּל־הַיְהוּדִים : כִּי אִם
 הֲחַרַשׁ תִּחְרִישִׁי בְּעַרְתָּ חַזְאוֹת רִיחַ
 וְהִצַּלְתָּ יַעֲמֹד לַיהוּדִים מִמָּקוֹם אֲתֵר
 וְאֵת וּבֵית אֲבִיךָ תִּאֲבָדוּ וּמִי יוֹדֵעַ אִם־
 לָעֵת כְּזֹאת הִנְעֵת לְמַלְכוּת : וְתֹאמַר
 אֶסְתֵּר לְהַשִּׁיב אֶל־מֶרְדֵּכִי : לֶךְ כְּנוֹם
 אֶת־כָּל־הַיְהוּדִים הַנִּמְצְאִים בְּשׁוֹשָׁן
 וְצוּמוּ עֲלֵי וְאֶל־תֹּאכְלוּ וְאֶל־תִּשְׁתּוּ
 שְׁלֹשֶׁת יָמִים לַיְלָה וַיּוֹם גַּם־אֲנִי
 וְנִעַרְתִּי אֲצוּם כֵּן וּכְכֵן אֲבֹא אֶרֶץ־
 הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא כָדַת וּכְאֲשֶׁר אֲבָדְתִּי
 אֲבָדְתִּי : וַיַּעֲבֵר מֶרְדֵּכִי וַיַּעַשׂ כְּכָל־
 אֲשֶׁר־צִוְתָהּ עֲלָיו אֶסְתֵּר :
 וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַתִּלְבַּשׁ אֶסְתֵּר
 מַלְכוּת וַתַּעֲמֵד בְּחֲצֵר בֵּית־הַמֶּלֶךְ
 הַפְּנִימִיּוֹת נֹכַח בֵּירַת הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ
 יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ בְּבֵית
 הַמַּלְכוּת נֹכַח פֶּתַח הַבַּיִת : וַיְהִי
 כִּרְאוֹת הַמֶּלֶךְ אֶת־אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה
 עֹמֶדֶת בְּחֲצֵר נִשְׂאָה הֵן בְּעֵינָיו וַיּוֹשֵׁט
 הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר אֶת־שְׂרָבִיט הַזֶּהֱבָה
 אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וַתִּקְרַב אֶסְתֵּר וַתִּנְעַע
 כָּרְאֵשׁ הַשְּׂרָבִיט : וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ
 מַה־לָּךְ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּמַה־בִּקְשָׁתְךָ
 עַד־חֲצֵי חַמְלָכוֹת וַיִּנְתֵּן לָךְ :
 וְתֹאמַר אֶסְתֵּר אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ
 טוֹב יָבֹא הַמֶּלֶךְ וְחַמֵּן הַיּוֹם אֶל־

non pater, qd' est rex
 Argube
 חרש
 וצומו עלי
 חרש
 חרש

extende visus

הַמֶּשֶׁתֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לּוֹ: וַיֹּאמֶר
 הַמֶּלֶךְ מַה־רָּו אֶת־הַמֶּן לַעֲשׂוֹת אֶת־
 דְּבַר אֶסְתֵּר וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן אֶל־
 הַמֶּשֶׁתֶּה אֲשֶׁר עָשְׂתָה אֶסְתֵּר:
 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר בְּמִשְׁתַּח חַיִּין
 מַה שְּׂאֵלְתְּךָ וַיִּנְתֵּן לָךְ וּמַה בִּקְשַׁתְּךָ
 עַד חֲצֵי הַמַּלְכוּת וְתַעֲשֵׂי: וַתַּעַן
 אֶסְתֵּר וַתֹּאמֶר שְׂאֵלְתִי וּבִקְשַׁתִּי:
 אִם־מִצְאֵתִי חַן בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וְאִם־
 עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב לְתֵת אֶת־שְׂאֵלְתִי
 וְלַעֲשׂוֹת אֶת־בִּקְשַׁתִּי יָבֹא הַמֶּלֶךְ
 וְהַמֶּן אֶל־הַמֶּשֶׁתֶּה אֲשֶׁר אֲעֲשֶׂה־
 לָהֶם וּמָחָר אֲעֲשֶׂה כְּדִבְרֵי הַמֶּלֶךְ:
 וַיֵּצֵא הַמֶּן בַּיּוֹם הַהוּא שְׂמֵחַ וְטוֹב
 לֵב וּבְרָאוֹת הַמֶּן אֶת־מַרְדֵּכִי בְּשַׁעַר
 הַמֶּלֶךְ וְלֹא־קָם וְלֹא־זָע מִמֶּנּוּ וַיִּמְלֹא
 הַמֶּן עַל־מַרְדֵּכִי חֶמֶה: וַיִּתְאַפֵּק הַמֶּן
 וַיָּבֹא אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּשְׁלַח וַיָּבֵא אֶת־
 אֶהֱבִיּוֹ וְאֶת־זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ: וַיִּסְפֵּר
 לָהֶם וְהַמֶּן אֶת־כְּבוֹד עֲשָׂרוֹ וְרֵב בְּנָוֹ
 וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר נָדְלוּ הַמֶּלֶךְ וְאֶת־
 אֲשֶׁר נִשְׂאוֹ עַל־הַשְּׂרָיִם וְעַבְדֵי
 הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר הַמֶּן אֵף לֹא־חִבִּיאוֹהָ
 אֶסְתֵּר הַמַּלְכֵת עִם־הַמֶּלֶךְ אֶל־
 הַמֶּשֶׁתֶּה אֲשֶׁר עָשְׂתָה כִּי־אִם־אוֹתִי
 גַּם לְמַחַר אֲנִי קְרוֹא לָהּ עִם־הַמֶּלֶךְ:
 וְכָל־זֶה אֵינְנִי שׂוֹה לִי בְּבִלְעֵית אֲשֶׁר
 אֲנִי רֹאֶה אֶת־מַרְדֵּכִי הַיְהוּדִי יוֹשֵׁב
 בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ: וַתֹּאמֶר לּוֹ זֶרֶשׁ
 אִשְׁתּוֹ וְכָל־אֶהֱבָיו יַעֲשׂוּ עִץ גְּבוּהָ

מוריס
272

Leipzig 10
1881
W. Anfermann

W. H. C. G. G. G.

חַמְשָׁיִם אִמָּה וּבִבְקָר יֹאמֶר לְמֶלֶךְ
 וַיִּתְּלוּ אֶת־מַרְדֵּכִי עָלָיו וּבָא עִם־
 הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמֶּשֶׁתֶּה שְׂמֵחַ וְיָטִב
 הַדְּבַר לִפְנֵי הַמֶּן וַיַּעַשׂ תַּעֲץ:
 בַּלַּיְלָה הַהוּא נִדְרָה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ
 וַיֹּאמֶר לְחַבִּיב אֶת־סֵפֶר הַזְּכוּרֹת
 דְּבָרֵי הַיָּמִים וַיְהִי נִקְרָאִים לִפְנֵי
 הַמֶּלֶךְ: וַיִּמְצָא כְּתוּב אֲשֶׁר חֲנֻד
 מַרְדֵּכִי עַל־בְּגָתָנָא וְתַרְשׁ שְׁנֵי סְרִיסֵי
 הַמֶּלֶךְ מִשְׁמֵרֵי הַסֵּף אֲשֶׁר בִּקְשׂוּ
 לְשַׁלַּח יָד בַּמֶּלֶךְ אַחֲשֻׁרֵשׁ:
 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה־נַּעֲשֶׂה יָקָר וְגִדּוּלָה
 לְמַרְדֵּכִי עַל־זֶה וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ
 מִשְׂרָתָיו לֹא־נַעֲשֶׂה עִמּוֹ דְּבַר:
 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִי בַחֲצַר וְהַמֶּן כָּאֵל
 לְחֹצֵר בֵּית־הַמֶּלֶךְ הַחַיִּיצוֹנָה לְאֹמֶר
 לְמֶלֶךְ לְתִלּוֹת אֶת־מַרְדֵּכִי עַל־הַעֵץ
 אֲשֶׁר־הִכִּין לוֹ: וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ
 אֵלָיו הִנֵּה הַמֶּן עֹמֵד בַּחֲצַר וַיֹּאמֶר
 הַמֶּלֶךְ יָבֹא: וַיָּבֹא הַמֶּן וַיֹּאמֶר
 לוֹ הַמֶּלֶךְ מַה־לַּעֲשׂוֹת כֹּאִישׁ אֲשֶׁר
 הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ וַיֹּאמֶר הַמֶּן כְּלוֹ
 לְמִי וְחָפֵץ הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יָקָר וְיִתֵּן
 מִמֶּנּוּ: וַיֹּאמֶר הַמֶּן אֶל־הַמֶּלֶךְ אִישׁ
 אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ: וְכֹאֵן
 לְבוֹשׁ מַלְכוּת אֲשֶׁר לְבוֹשׁ בּוֹ הַמֶּלֶךְ
 וְסוּס אֲשֶׁר רִכַּב עָלָיו הַמֶּלֶךְ וְאֲשֶׁר
 נָתַן בְּתַר מַלְכוּת בְּרֹאשׁוֹ: וְנָתַן
 הַלְּבָנִשׁ וְחַפּוּס עַל־יַד־אִישׁ מִשְׂרָתֵי
 הַמֶּלֶךְ הַפְּרָתְמִים וְהַלְּבָשׁוּ אֶת־
 תְּאוֹשׁ

110

111

112

Prolegomena
L. G. G. G.

האיש אשר המלך חפץ ביקרו
 והרביבהו על הסוס ברחוב העיר
 וקראו לפניו ככה ועשה לאיש אשר
 המלך חפץ ביקרו: ויאמר המלך
 להמן מהר קח את הלבוש ואת
 הסוס כאשר דברת ועשה כן
 למרדכי היחודי היושב בשער
 המלך אל תפל דבר מכל אשר
 דברת: ויקח המן את הלבוש ואת
 הסוס וילבש את מרדכי וירכיבהו
 ברחוב העיר ויקרא לפניו ככה ועשה
 לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: וישב
 מרדכי אל שער המלך וחמן נדחף
 אל ביתו אבל ותפוא ראש: ויספר
 המן לורש אשתו ולכל אחיו את
 כל אשר קרהו ויאמרו לו חכמיו
 זרש אשתו אם מורע היחודים
 מרדכי אשר תחלות לנפל לפניו
 לא תוכל לו כי נפול תפול לפניו:
 עודם מדברים עמו וסריסי המלך
 הגיעו ויבהלו להביא את המן אל
 המשתה אשר עשתה אסתר: ו
 יבא המלך והמן לשתות עם אסתר
 המלכה: ויאמר המלך לאסתר גם
 בזים השנו במשתה היון מה שאלתך
 אסתר המלכה ותנתן לך ומה
 בקשתך עד חצי המלכות ותעש:
 ותען אסתר המלכה ותאמר אם
 מצאתי חן בעיניך המלך ואם על
 המלך טוב תנתן לי נפשי בשאלתי

ועמי בבקשתיו כי נמכרנו אני ועמי
 להשמור להרוגולאבר ואלו לעבדים
 ולשפחות נמכרנו החרשתי כי אין
 האר שוה בנוק המלך: ויאמר ה'
 המלך אחשורוש ויאמר לאסתר
 המלכה מי חוא זה ואי זה הוא אשר
 מלאו לבו לעשור קן: ותאמר
 אסתר איש צר ואויב המן הרע הזה
 וחמן נבעת מלפני המלך והמלכה:
 והמלך קם בחמתו ממשתה היון
 אל גנת הביתן וחמן עמד לבקש
 על נפשו מאסתר המלכה כי ראה
 כי מלתה אליו הרעה מאת המלך:
 והמלך שב מגנת הביתן אל בית
 משתה היון וחמן נפל על המטת
 אשר אסתר עליה ויאמר המלך הגם
 לכבוש את המלכה עמי בבית הדבר
 יצא מפי המלך ופני המן חפו:
 ויאמר תרבונה אחד מן הסריסים
 לפני המלך גם הנה העץ אשר
 עשה המן למרדכי אשר דבר טוב
 על המלך עמד בבית המן נכתה
 חמשים אמה: ויאמר המלך תלתו
 עליו: ויתלו את המן על העץ
 אשר הכין למרדכי וחמרת המלך
 שככה:

ביום ההוא נתן המלך אחשורוש
 לאסתר המלכה את בית המן צרר
 היחודיים ומרדכי בא לפני המלך כי יתיר
 הגידה אסתר מה היא לה: ויסר

שוק
 d'ans
 Vitis
 quae h'is non
 v'ibi in donat
 Regis
 chalt.
 nocuit
 dam
 num
 que potius
 plando
 temet
 temet
 Palatium
 בית
 M
 parati in mala
 plena
 opprobria

ויששון ליהודים משתה ויום טוב
 ורבים מעמי הארץ מתיחדים כו נפל
 פחד היהודים עליהם :
 ובשנים עשר חדש הוא חדש אדר
 בשלושה עשר יום בו אשר הגיע
 דבר המלך ודתו להעשות ביום אשר
 שברו איבי היהודים לשלש בהם
 ונהפוך הוא אשר ישלשו היהודים
 חמה בשנאייהם : נקהלו היהודים
 בעריהם בכל מדינות המלך
 אחשוורוש לשלח יד במבקשי
 רעתם ואיש לא עמד בפניהם
 כי נפל פחדם על כל העמים :
 וכל שרי המדינות וראשי הרפנים
 והפחות ועשי המלאכה אשר למלך
 מנשאים את היהודים כי נפל פחד
 מרדכי עליהם : כי גדול מרדכי
 בכית המלך ושמעו הולך בכל
 המדינות כיהאיש מרדכי הולך
 וגדול : ויכו היהודים בכל איביהם
 סכר חרב והרג ואבדו ויעשו
 בשנאייהם כרצונם : ובששון חפירה
 חרגו היהודים ואבד חמש מאות
 חו ועיר איש : ואת פרשנדתא : ואת
 דלפון ואת אספתא : ואת
 פורתא ואת אדליא ואת
 שין אריתא : ואת פרמשתא ואת
 זעיר אריסו ואת ארני ואת
 וירבתא ואתא : עשרת
 בני המן בן המרתא צרר היהודים

חרגו ובכזה לא שלחו את ידם :
 ביום ההוא בא מספר ההרוגים
 בששון חפירה לפני המלך : ויאמר
 המלך לאסתר המלכה בששון
 חפירה חרגו היהודים ואבד חמש
 מאות איש ואת עשרת בני המן
 בשאר מדינות המלך מח עשו ומה
 שאלתך ונתן לך ומח בקשתך עוד
 ותעשיותאמר אסתר אם על המלך
 טוב ינתן גם מחר ליהודים אשר
 בששון לעשות כדבר היום ואר
 עשרת בני המן יתלו על העץ :
 ויאמר המלך להעשות כן ותנתן דת
 בששון ואת עשרת בני המן תלו :
 ויקהלו היהודים אשר בששון גם יתור :
 ביום ארבעה עשר לחדש אדר
 ויחרגו בששון שלש מאות איש
 ובכזה לא שלחו את ידם : ושאר
 היהודים אשר במדינות המלך
 נקהלו ועמד על נפשם ונת
 מאיביהם וחרגו בשנאייהם חמשה
 ושבעים אלף ובכזה לא שלחו את
 ידם : ביום שלושה עשר לחדש
 אדר ונזח בארבעה עשר בו ועשה
 אתו יום משתה ושמחה : והיהודים יתור :
 אשר בששון נקהלו בשלושה עשר
 בו ובארבעה עשר בו ונזח בחמשה
 עשר בו ועשה אתו יום משתה
 ושמחה : על כן היהודים הפרוזים הפרוזים
 הישיבים בערי הפרוזות עשום אר

prada כ 37 333

Aray

pradi 37 333

parau
conditio comp

מגילת אסתר

107

יום ארבעה עשר לחודש אדר שמחה
 ומשתה ויום טוב ומשלח מנות
 איש לרעהו: ויכתב מרדכי את-
 הדברים האלה וישלח ספרים אל-
 כל-היהודים אשר בכל-מדינות
 המלך אחשורוש הקרוכים
 ותרזקים: לקים עליהם להיות
 עשים את יום ארבעה עשר לחודש
 אדר ואת יום חמשה עשר בו בכל-
 שנה ושנה: כימים אשר נחו בהם
 היהודים מאיביהם והחדש אשר
 נהפך להם מינון לשמחה ומאבל
 ליום טוב לעשות אותם ימי משתה
 ושמחה ומשלח מנות איש לרעהו
 ומתנות לאכילים: וקבל היהודים
 את אשר החלו לעשות ואת אשר-
 כתב מרדכי אליהם: כי המן כן-
 המותא האגגי צר כל-היהודים
 חשב על-היהודים לאבדם והפיל
 פור הוא הנורל להמס ולאבדם:
 וכבאה לפני המלך אמר עם הספר
 ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב
 על-היהודים על-ראשו ותלו אתו
 ואת בניו על-העץ: על-כן קראו
 לימים האלה פורים על-שם הפור
 על-כן על-כל-דברי האגרת הזאת
 ומה ראו על-ככת ומה הגיע אליהם:
 וקבלו קימו וקבל היהודים עליהם ועל-
 זרעם ועל כל-תנלוים עליהם ולא
 יעבור להיות עשים את-שני הימים

ad habundantiam
 a
 post
 folio
 a tributa
 הנה
 הנה
 mecer
 trans
 sing caplov
 mecerunt
 ה
 ה
 בה
 107
 ad habundantiam
 Urganie
 הנה
 108
 a
 109
 a
 110
 a
 111
 a
 112
 a
 113
 a
 114
 a
 115
 a
 116
 a
 117
 a
 118
 a
 119
 a
 120
 a
 121
 a
 122
 a
 123
 a
 124
 a
 125
 a
 126
 a
 127
 a
 128
 a
 129
 a
 130
 a
 131
 a
 132
 a
 133
 a
 134
 a
 135
 a
 136
 a
 137
 a
 138
 a
 139
 a
 140
 a
 141
 a
 142
 a
 143
 a
 144
 a
 145
 a
 146
 a
 147
 a
 148
 a
 149
 a
 150
 a
 151
 a
 152
 a
 153
 a
 154
 a
 155
 a
 156
 a
 157
 a
 158
 a
 159
 a
 160
 a
 161
 a
 162
 a
 163
 a
 164
 a
 165
 a
 166
 a
 167
 a
 168
 a
 169
 a
 170
 a
 171
 a
 172
 a
 173
 a
 174
 a
 175
 a
 176
 a
 177
 a
 178
 a
 179
 a
 180
 a
 181
 a
 182
 a
 183
 a
 184
 a
 185
 a
 186
 a
 187
 a
 188
 a
 189
 a
 190
 a
 191
 a
 192
 a
 193
 a
 194
 a
 195
 a
 196
 a
 197
 a
 198
 a
 199
 a
 200
 a

האלה בכתבם וכומנס בכל-שנה
 ושנה: ותימים האלה נזכרים
 ונעשים בכל-דור ודור משפחה
 ומשפחה סדינה ומדינה ועיר ועיר
 וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך
 היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם:
 וכתב אסתר המלכה ברא-
 אביהו ומרדכי היהודי את-כל-
 תקף לקים את-אגרת הפרים הזאת
 השנייה: וישלח ספרים אל-כל-
 היהודים אל-שבע ועשרים ומאה
 מדינה מלכות אחשורוש דברי שלום
 ואמר: לקים את-ימי הפרים
 האלה בזמניהם כאשר קים עליהם
 מרדכי היהודי ואסתר המלכה
 וכאשר קימו על-נפשם ועל-זרעם
 דברי הצומות וועקתם: ומאמר
 אסתר קים דברי תפריים האלה
 ונכתב בספר:
 וישם המלך אחשורוש ימים על-הארץ אחשו
 ואני הים: וכל-מעשה תקפו וגבורתו
 ופרשת גדולת מרדכי אשר גדלו
 המלך הלוא הם כתובים על-ספר
 דברי הימים למלכי מדי ופרס:
 כיו מרדכי היהודי משנה למלך
 אחשורוש וגדול היהודים ורצו לרוב
 אחיו הרש טוב לעמו ודבר שלום
 לכל זרעו: חזק
 על יד יחנ' גזב ערערי

ב דתו מ
 Signatur
 Neth chut lino palach